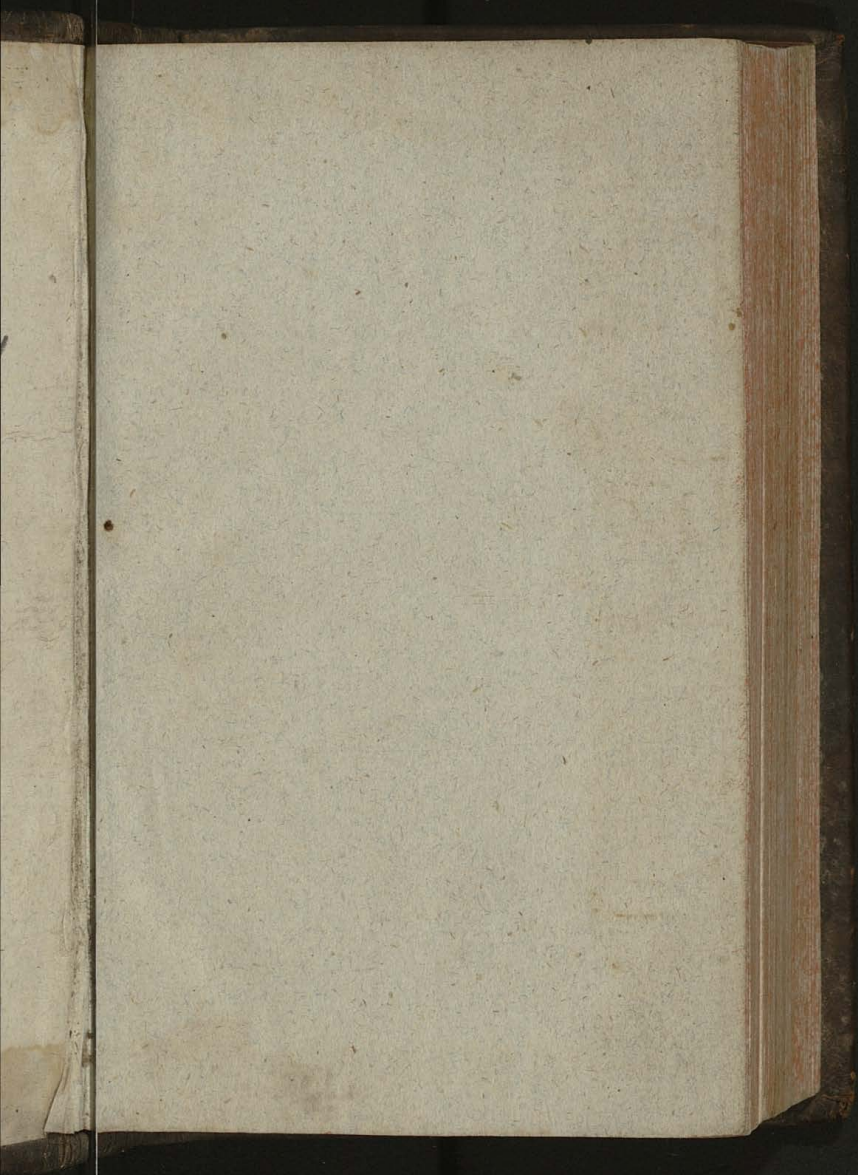
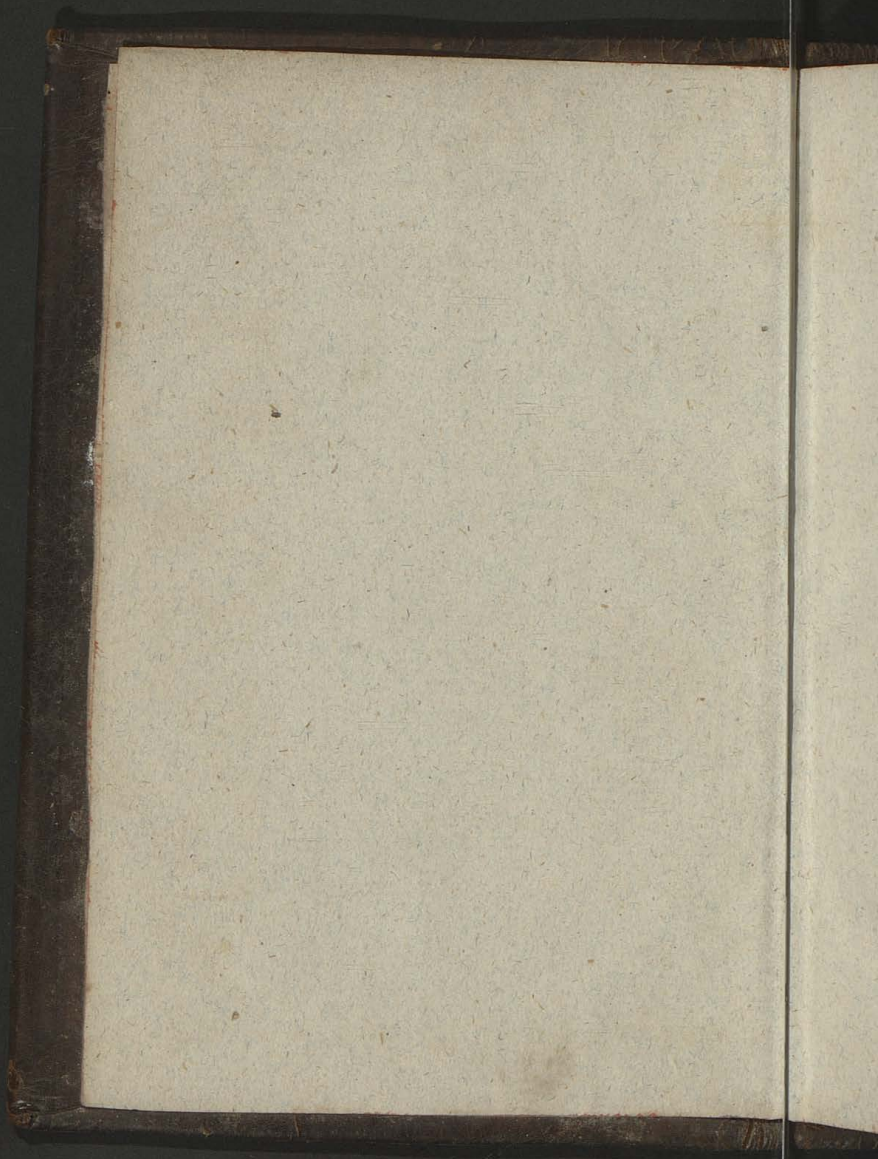
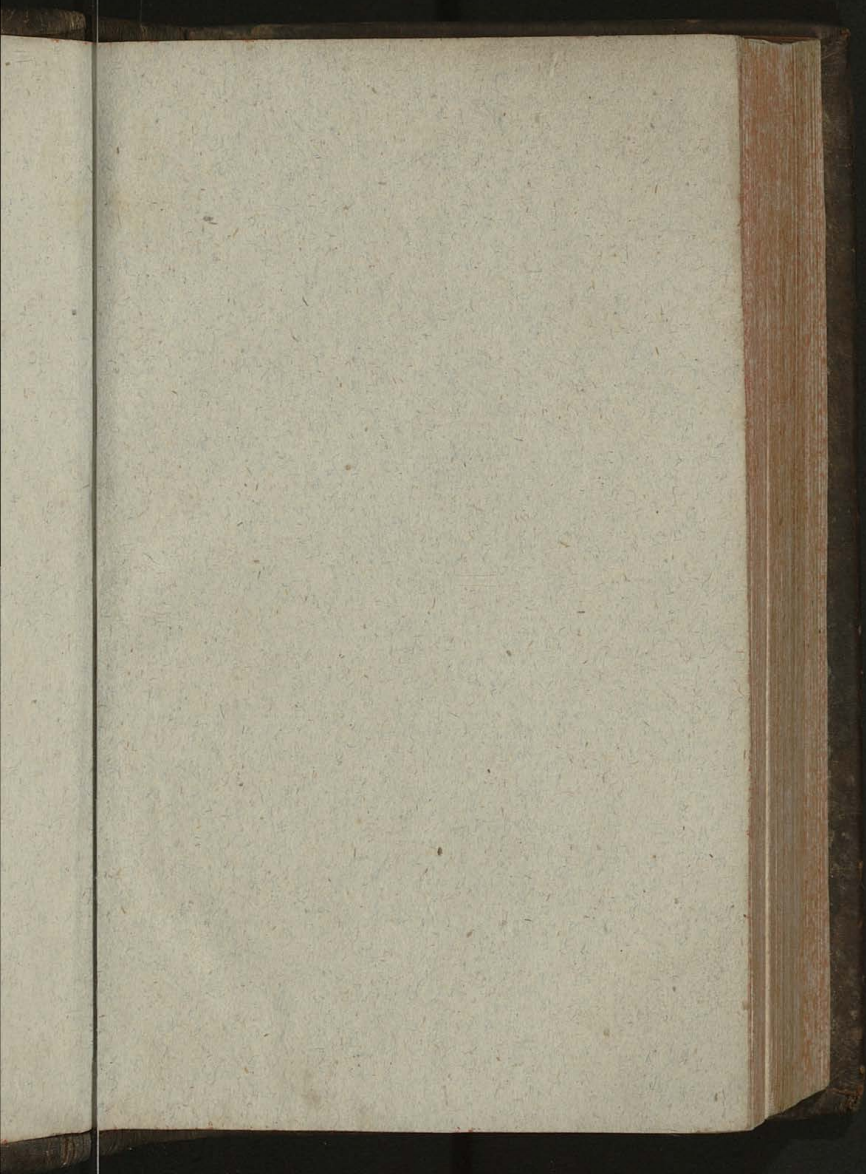
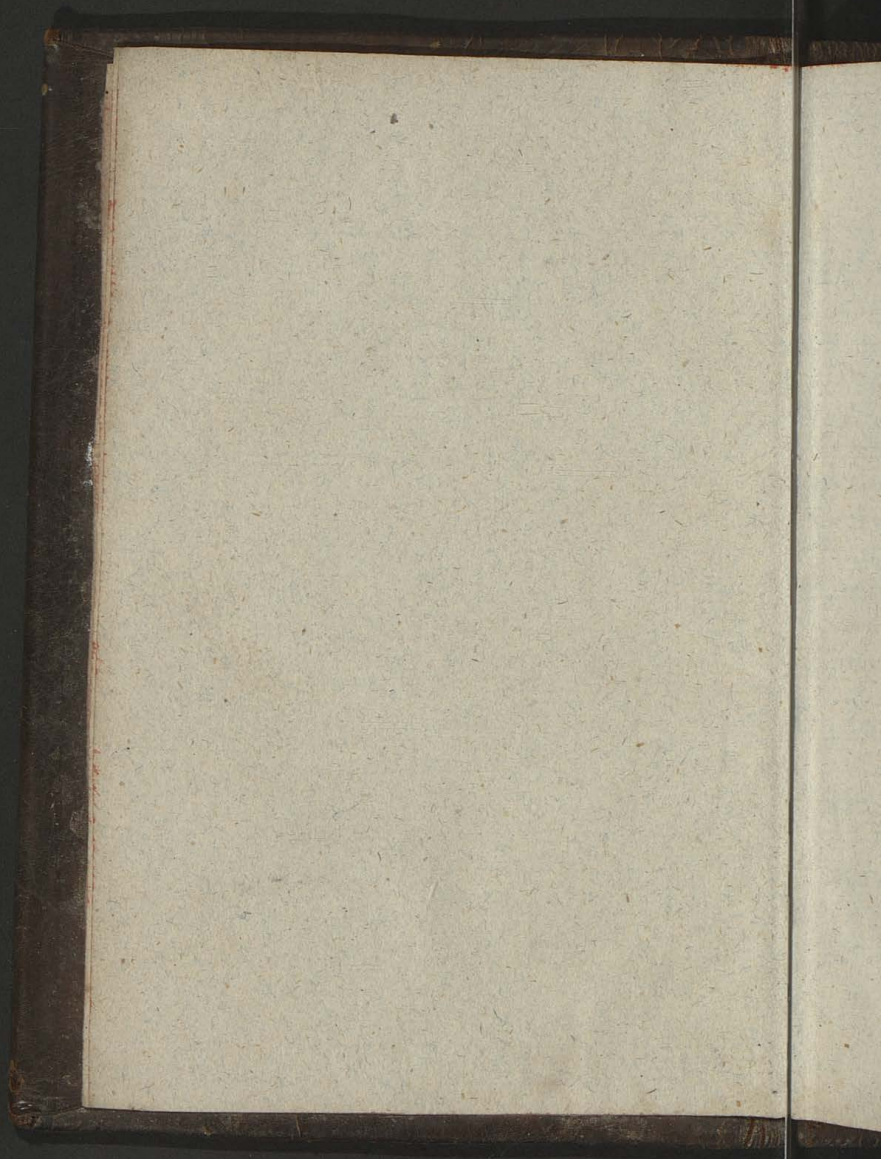

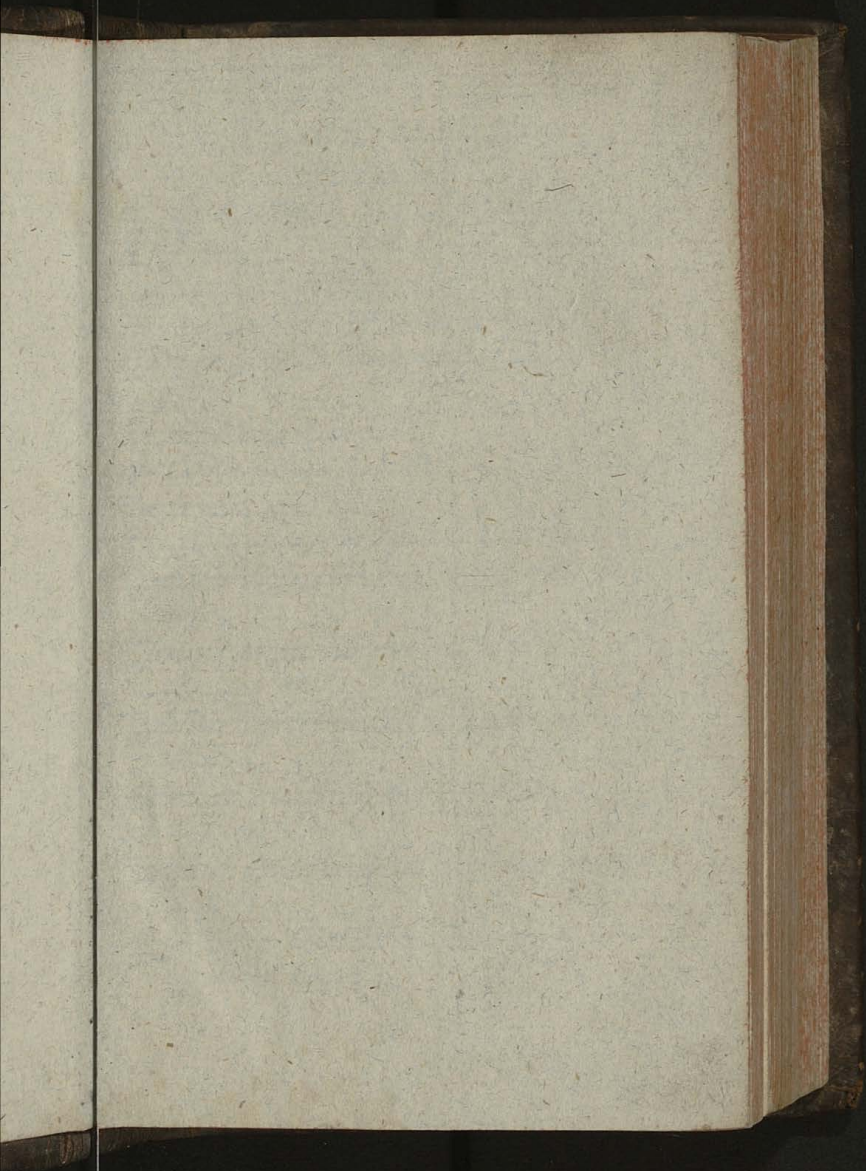
m. 1 24

IND

DE

Qualis

De adhi

Quenan

Cap.

De obe

De Tac

De hum

De offic

Quot p

Cap.

Qualite

tur.

Qualite

Cap.

Quomo

Cap.

Qualite

Cap.

Qualit

aga

— ❧ — ❧ — ❧ —

INDEX CAPITULORUM

PRIMÆ PARTIS.

Proemium.

D E generibus, vel vitâ Monachorum.	
Cap. 1.	pag. 14.
Qualis debeat esse Abbas. Cap. 2.	p. 27.
De adhibendis ad Consilium fratribus. C. 3.	p. 33
Quenam sint instrumenta bonorum operum.	
Cap. 4.	p. 38.
De obedientia. Cap. 5.	p. 45.
De Taciturnitate. Cap. 6.	p. 49.
De humilitate. Cap. 7.	p. 55.
De officiis divinis in noctibus. Cap. 8.	p. 64.
Quot psalmi dicendi sunt in nocturnis horis.	
Cap. 9.	p. 67.
Qualiter etatis tempore nocturna laus agatur. Cap. 10.	p. 71.
Qualiter Dominicis diebus vigiliæ agantur.	
Cap. 11.	p. 72.
Quomodo Matutinorum Solemnitas agatur.	
Cap. 12.	p. 80.
Qualiter privatis diebus Matutini agantur.	
Cap. 13.	p. 82.
Qualiter in Natalitiis Sanctorum vigiliæ agantur. Cap. 14.	p. 84.

- Quibus temporibus dicatur Alleluja.* Cap. 15. p. 85.
- Qualiter divina opera per diem agantur.* Cap. 16. p. 86.
- Quot Psalmi per easdem horas dicendi sunt.* Cap. 17. p. 88.
- Quo ordine Psalmi dicendi sunt.* Cap. 18. p. 99.
- De Disciplina Psallendi.* Cap. 19. p. 103.
- De Reverentia Ordinationis.* Cap. 20. p. 113.
- De Decanis Monasterii.* Cap. 21. p. 115.
- Quomodo dormiant Monachi.* Cap. 22. p. 117.
- De Excommunicatione Culparum.* C. 23. p. 120.
- Qualis debeat esse modus Excommunicationis.* Cap. 24. p. 122.
- De Gravioribus Culpis.* Cap. 25. p. 125.
- De his qui sine iussione Abbatis junguntur Excommunicatis.* Cap. 26. p. 129.
- Qualiter debeat Abbas sollicitus esse circa Excommunicatos.* Cap. 27. p. 130.
- De his, qui saepius correcti non emendaverint.* Cap. 28. p. 132.
- Si debeant recipi Fratres egressi de Monasterio.* Cap. 29. p. 136.
- De Pueris minori etate qualiter corripiantur.* Cap. 30. p. 139.
- Qua-

Qualis
Cap. 3
De ter
Siquid
Cap. 3
Si omne
re. Ca
De Septi
De Infr
De Senie
De Heba
De Men
De Men
Quibus
Ut post C
De his q
occur
De his, p
faciat
De his q
De his,
quon
De signi

INDEX.

Qualis debeat esse Cellerarius Monasterii.

Cap. 31.

p. 140.

De Terramentariis Monasterii. C. 32. p. 147.

Siquid debeant Monachi proprium habere.

Cap. 33.

p. 152.

Si omnes equaliter debant necessaria accipere.

Cap. 34.

p. 157.

De Septimanariis Coquina. Cap. 35. p. 159.

De Infirmis Fratribus. Cap. 36. p. 163.

De Senibus, vel Infantibus. Cap. 37. p. 174.

De Hebdomadario Lectore. Cap. 38. p. 175.

De Mensura Ciborum. Cap. 39. p. 180.

De Mensura Potus. Cap. 40. p. 191.

Quibus horis oporteat reficere Fratres. C. 41.

p. 193.

Ut post Completorium nemo loquatur. Cap. 42.

p. 196.

De his qui ad opus Dei vel ad mensam tarde

occurrunt. Cap. 43.

p. 198.

De his, qui excommunicantur, quomodo satis-

faciant Cap. 44.

p. 202.

De his qui falluntur in Oratorio. C. 45. p. 206.

De his, qui in aliquibus rebus levibus delin-

quunt. Cap. 46.

p. 208.

De significanda hora operis Dei. C. 47. p. 210.

INDEX.

De opere manuum quotidiano. Cap. 48.	p. 211.
De Quadragesima observatione. C. 49.	p. 218.
De Fratribus qui longe ab Oratorio laborant aut in via sunt. Cap. 50.	p. 221.
De fratribus, qui non longe proficiuntur. Cap. 51.	p. 222.
De Oratorio Monasterii. Cap. 52.	p. 223.
De Hospitibus suscipiendis. Cap. 53.	p. 225.
Si debeat Monachus Literas, vel eulogia suscipere. Cap. 54.	p. 230.
De Vestimentis, vel calceamentis Fratrum. Cap. 55.	p. 233.
De Mensa Abbatis. Cap. 56.	p. 240.
De Artificibus Monasterii. Cap. 57.	p. 241.
De Disciplina suscipiendorum Fratrum. Cap. 58.	p. 243.
De Filiis Nobilium vel pauperum, qui offe- runtur. Cap. 59.	p. 261.
De Sacerdotibus, qui voluerint in Monasterio habitare. Cap. 60.	p. 262.
De Monachis peregrinis qualiter suscipian- tur. Cap. 61.	p. 265.
De Sacerdotibus Monasterii. Cap. 62.	p. 267.
De Ordine Congregationis. Cap. 63.	p. 270.
De Ordinando Abbate. Cap. 64.	p. 276.
	De

De Frat
De Osta
De Fratr
Si Fratr
Quod in
rum
Ut non p
Exco
Ut Obee
Cap.
De Zelo
Cap.
De eo q
Regi
IND
DE
Qui ad
offer
Modu
De Ele
in Ca

INDEX.

48. p. 211.	De Proposito Monasterii. Cap. 65.	p. 287.
49. p. 218.	De Ostiariis Monasterii. Cap. 66.	p. 293.
o laborant	De Fratribus in via directis. Cap. 67.	p. 299.
p. 221.	Si Fratri impossibilia junguntur. C. 68.	p. 303.
ciscuntur.	Quod in Monasterio non præsumat alter alte-	
p. 222.	rum defendere. Cap. 69.	p. 305.
p. 223.	Ut non præsumat quisquam passim cadere vel	
p. 225.	Excommunicare. Cap. 70.	p. 308.
eulogia	Ut Obedientes sint sibi Fratres invicem.	
p. 230.	Cap. 71.	p. 310.
atrum.	De Zelo bono, quem debent Monachi habere.	
p. 233.	Cap. 72.	p. 311.
p. 240.	De eo quod omnis observatio iustitiæ in hac	
p. 241.	Regula sit constituta. Cap. 73.	p. 313.

INDEX CAPITULORUM SECUNDÆ PARTIS.

DE Loco, & tempore celebrandi Capituli	
Generalis. Cap. 1.	fol. 317.
Qui ad Capitulum venire, & quid secum	
afferre debeant. Cap. 2.	f. 319.
Modus inchoandi Capitulum. Cap. 3.	f. 323.
De Electionibus in Communi, quæ fieri debent	
in Capitulo Generali. Cap. 4.	f. 326.

INDEX.

De Renunc. Pralatura, & Absolutione Pa- trum Vocalium. Cap. 5.	f. 329.
De Electione PP. Definitorum, ac P. Presi- dentis. Cap. 6.	f. 332.
De Electione Scribae, Vicarii, Capituli, & Officialium. Cap. 7.	f. 335.
De Ordine servando in negotiis per PP. De- finitores tractandis. Cap. 8.	f. 339.
De Electione P. Majoris, & aliorum Prae- latorum. Cap. 9.	f. 347.
De aliquibus requisitis, Praelatis necessariis. Cap. 10.	f. 352.
De locorum reformatione, ac familiarum Constitutione. Cap. 11.	f. 355.
De conclusione, & publicatione Capituli. Cap. 12.	f. 357.
De auctoritate Patrum Majoris, & Visitato- rum. Cap. 13.	f. 361.
De receptione novorum locorum. C. 14.	f. 369.
Conclusio, & Confirmatio Constitutionum. Cap. 15.	f. 370.
Forma induendi Novitios. Cap. 16.	f. 371.
Forma Profutendi Nostrorum Eremitarum, Cap. 17.	f. 376.
Forma Professionis.	f. 377.
	REGU.

REGULA

ET

CONSTITUTIONES
EREMITARUM CAMAL-
DULENSIIUM MONTIS
CORONÆ.

PROOEMIUM.

Usculta o fili precepta Ma-
gistri, & inclina aurem
cordis tui, & admonitio-
nem pii Patris libenter
excipe, & efficaciter com-
ple, ut ad eum per obedientie laborem redeas,
a quo per inobedientie desidia recesseras.
Ad te ergo nunc meus sermo dirigitur, quis-
quis abrenunciens propriis voluntatibus,

A

Do-

REGU-

Domino Christo vero Regi militaturus. Incipit hac clamat, primis, ut quicquid agendum inchoas boni dicit. Quis est ab eo perfici instantissimâ oratione deprecas, ut dies videat ut qui nos jam in Filiorum dignatus est nunc ostendas: Ego, mero computare, non debeat aliquando de veram, & p malis actibus nostris contristari. Ita enim inquam tuam à ei omni tempore de bonis suis in nobis parentur dolum dum est; ut non solum ut iratus Pater suorum, inquire non aliquando filios exheredet, sed nec uñum hac fecer metuendus Dominus irritatus malis nostris & uires meæ ad ut nequissimos servos perpetuam tradat ad invocetis, d penam, qui eum noluerint sequi ad gloriam ducit nobis hac

Exurgamus tandem aliquando, excitant. Entre charissim nos scripturâ ac dicente: Hora est jam nōst, ut nobis Dom de somno surgere, & apertis oculis ad Succinctis erg Deificum lumen attentis auribus audiamus. num actum i divina quotidie clamans: quid nos admoneat in reparatione E vox? dicens: Hodie si vocem ejus audieris, gaus itinera ej tis, nolite obdurare corda vestra. Et iterum vocavit, in R qui habet aures audiendi audiat, quid (spiritus) Rni tabernacu tus dicat Ecclesiis, & quid dicitur; Venite filii ille bonis actibus audite me, timorem Domini docebo vos tr. Sed inter Currite dum lumen vitæ habetis, nè temum, dicentes nebræ mortis vos comprehendant. E in Tabernaculo querens Dominus in multitudine Populi sui in monte Sancto

Qui hæc clamat, operarium suum, iterum
 dum inchoas, inquit, dicit. Quis est homo, qui vult vitam, &
 à oratione depascas, cupit dies videre bonos? Quod si tu audiens
 m dignatus es, nunc respondeas: Ego; dicit tibi Deus. Si vis ha-
 lebeat aliquando dberere veram, & perpetuam vitam, prohibe
 ristari. Ita nunc lingua tua à malo, & labia tua ne lo-
 quis in nobis preueniantur dolum: Diverte à malo, & fac
 iratus Pater suum bonum, inquire pacem, & sequere eam,
 eredet, sed ne u& cum hæc feceritis, oculi mei super vos,
 utus malis nostris & aures meæ ad preces vestras, antequam
 perpetuam tradat ame invocetis, dicam. Ecce adsum. Quid
 sequi ad gloriam dulcius nobis hac voce Domini invitantis nos
 quando, excitent Fratres charissimi. Ecce pietate sua demon-
 Hora est jam, monstrat nobis Dominus viam vite.

Apertis oculis a Succinctis ergo fide, vel observantiâ bo-
 turibus audiamus, tuorum actuum lumbis nostris, & calceatis
 quid nos admoneat in præparatione Evangelii pacis pedibus, per-
 cem ejus auder gamus itinera ejus, ut mereamur eum, qui
 vestra. Et iterum nos vocavit, in Regno suo videre. In cujus
 audiat, quid sibi Regni tabernaculo si volumus habitare, nisi
 icitur; Venite illuc bonis actibus currendo, minimè perveni-
 mini docebo ostur. Sed interrogemus cum Propheta Do-
 habetis, ne teminum, dicentes: Domine quis habitabit
 ræhendant. Ein Tabernaculo tuo; aut quis requiescet
 tudine Populi in monte Sancto tuo? Post hanc interro-

gationem fratres audiamus Dominum respondentem. Qui ingreditur sinè macula & operatur iustitiam. Qui loquitur veritatem in corde suo; qui non egit dolum in lingua sua. Qui non fecit proximo suum malum, & opprobrium non accepit adversus proximum suum. Qui malignum Diabolum aliqua suadentem sibi, cum ipsius suasionem sua à conspectibus cordis sui respiciens deduxit ad nihilum, & parvulos cogitationes ejus tenuit, & allidit ad Christum.

Qui timent Dominum, de bona observatione sua non se readdunt elatos, sed ipsa in bona non à se posse, sed à Domino fieri existimantes, sperantem in se Dominum magnificantes, illud cum Propheta dicentes: Non nobis Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam, sicut nec Paulus Apostolus de predicatione sua sibi aliquid imputavit, dicens: Gratiâ Dei sum, id quod sum, & iterum ipse dicit. Qui gloriatur, in Domino no gloriatur. Unde, & Dominus in Evangelio ait. Qui audit verba mea hæc, & facit ea, similabo eum viro sapienti, qui ædificavit Domum suam supra petram.

Ve.

Venerunt flumina, flaverunt venti, & impe-
gerunt in Domum illam, & non cecidit, quia
fundata erat suprà petram. Hac complens
Dominus, expectat quotidie, his suis Sanctis
monitis, factis nos respondere debere. Ided
nobis propter emendationem malorum hujus
vite dies ad inducias relaxantur, dicente
Apostolo: An nescis, quia patientia Dei, ad
pœnitentiam te adducit? Nam prius Do-
minus dicit, Nolo mortem peccatoris, sed
ut magis convertatur, & vivat. Cum ergo
interrogassemus Dominum, Fratres, de habi-
tatore Tabernaculi ejus, audivimus habitan-
di praeceptum. Sed si compleamus habitato-
ris officium, erimus heredes Regni Celorum.
Ergo prapaparanda sunt corda, & corpora
Sanctæ praeceptorum obedientia militatura,
& quod minus habet in nobis natura possibi-
le, rogemus Dominum, ut gratia suæ tri-
buat nobis adjutorium ministrari. Et si
urgientes gehennæ penas, ad vitam volumus
pervenire perpetuam dum adhuc vacat, &
in hoc corpore sumus: Et hæc omnia per hanc
vicis vitam vacat implere, currendum, &
urgendum est modo, quod in perpetuum no-

bis expediat. Constituenda est ergò à nobis
 Dominici schola servitii, in qua institutio
 ne, nihil asperum, nihilque grave nos con
 stituturos speramus, sed & si quid paululum
 restrictius dictante equitatis ratione propter
 emendationem vitiorum, vel conservatio
 nem charitatis processerit, non illico pavore
 perterritus refugias viam salutis, quæ non
 est nisi angusto initio incipienda. Processus
 verò conversationis, & fidei dilatato corde
 inenarrabili dilectionis dulcedine curritur
 via mandatorum Dei, ut ab ipsius nunquam
 magisterio discedentes, in ejus doctrina
 usq; ad mortem in Monasterio perseveran
 tes, passionibus Christi per patientiam par
 ticipemus, ut Regni ejus mereamur
 esse consortes.

PRO.

PRO
CON

Classensi, tu
 xisset: Beati
 professus, E
 in qua nona
 bili vitæ au
 tis suæ exen
 nibus verum
 sequentibus
 quam eis sc
 dicti Regu
 commenda
 bentibus an
 vionem in

PROOEMIUM CONSTITUTIONUM.

Postquam Beatissimus Pater noster ROMUALDUS totius Camaldulensis Ordinis Fundator, Monasticam vitam, in Monasterio Classensi, tribus annis Sanctissimè traduxisset: Beatissimi BENEDICTI Regulam professus, Eremum subindè ingressus est; in qua nonaginta septem annis, incredibili vitæ austeritate usus, solis Sanctitatis suæ exemplis, crebrisque admonitionibus verum Eremiticum institutum se sequentibus dereliquit. Nec aliud quicquam eis scriptum, præter eandem Benedicti Regulam observandam moriens commendavit; Licet postmodum, nè labentibus annis, pia Patris exempla per oblivionem in desuetudinem venirent, sapien-

ter ab ipsis discipulis , maximè à Beato
RODULPHO quarto , à Beato ROMUALDO
Eremita Priore in Constitutiones redacta fuere. Hoc autem Eremiticum
Camaldulense institutum , ab ipso
SS. ROMUALDO diuinitus inventum ,
medium inter Canobiticum , & Anachoreticum est ; Ità quidem ut utriusque
particeps utroque præstantius , longeque securius existat. Nam & si claustralis
conuersatio ubique summis laudibus extol-
lenda videatur , nihilominus tamen suis
incommodis , molestisque occupationi-
bus , quæ sæpè animum à vera pietate lon-
gius arcent , minimè caret ; è contra verò
solitaria illa Eremitica vita , & conuersa-
tio abdita , propter multa incommoda ,
nec non pericula , quæ humanæ naturæ
corruptelâ , seu instabilitate , pati videba-
tur , minus tuta ; securaque reputata est.
Illa enim vivendi libertas , quæ olim soli-
tariis viris competere videbatur , quæ nec
Ecclesiam invisere , nec Sacramenta fre-
quentare aliquo Canonico præcepto co-
gebatur , hodiè nobis per Ecclesiæ Sanctæ
Con-

Constitutiones penitus prohibita est. Non potest igitur non esse laudanda nostra Camaldulensis Eremitica institutio, quæ non periculosa, nec ardua, difficilisq; sicut antiquitus anachoretica comperitur; sed potius omni periculo, extremaque difficultate exclusis, securissima facilis, ac fideli cuique viro suavissima, ac proindè (omni reverentia, ac pace aliorum omnium institutorum) laudabilior, ac securior, cunctis meritò dici possit. Ad quam sive ex sæculo, sive ex cænobiis accedentes, procul omninò à Civitatibus, omniq; hominum frequentia, sæcularium etiam consortio semoti, in montium recessibus, ac remotissimis locis commorantur. Qui tamen singuli, singulas separatas invicem Cellas incolentes, paupertatis, obedientiæ, & castitatis votis solemniter emissis, sub regula; ut diximus S. BENEDICTI, subque Prælati disciplina, sub tandem proprii Ordinis Constitutionibus, in jugi observantia vivere tenentur: sic nihilominus hanc conversationis formam temperantes, ut Cæ-

nobilitatē, socialisque vitæ commodis, & securitate, sine variis occupationibus Monasterii, multiplicibusque distractionibus potiantur, & solitudinis læta, felicitique admodum tranquillitate, absque ullis solitariae vitæ curis: periculis, & anxietatibus perfruantur. Hæc itaque admirabilis, divinitusque inspirata Eremitica institutio, ab ipso foundationis initio, usque ad præsentem diem per annos circiter 670. Fideliter discreto, ac Sancto vigore observata fuit in Sacra Eremitica Camaldulensi, quæ in summitate Alpium Tusciæ, ab ipso Sanctissimo Patre nostro ROMUALDO circa Annum 1012. fundata extitit, & tandem ab Annis 144. à nostra Congregatione Eremitarum Camaldulensium S. ROMUALDI Montis Coronæ per Venerabilem Patrem Paulum Justinianum Eremitam supradictæ Sacra Eremiticæ Majorem, noviter instituta, & aucta; fuit cum eadem observantia inviolabili perseverat, prout ex constitutionibus patebit, quas efformare intendimus, pro confirmatione & augmentamento.

mento hujus dictæ Congregationis. Restat denique ut nos juxta S. Patris nostri BENEDICTI doctrinam in Prologo Regulæ nobis traditæ, in Eremitio, quæ nobis pro Monasterio est, unanimes, quasi Apostolici viri, soli DEO enixè famulemur. Ita ut omnibus nobis unum sit cor, & anima una, in vinculo pacis, & charitatis viventibus, sicque demum in regulari, atque Eremitica districtione, in finem usque perseverantes, Socii possimus esse passionum Christi, ut & cohæredes facti congregemur cum eo.

CON-

CONFIRMATIO
CONSTITUTIONUM ERE-
MITARUM CAMALDULENSIUM
MONTIS CORONÆ IN FORMA
SPECIFICA.

CLEMENS PP. IX.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN supremo militantis Ecclesiæ
solio, meritis licet imparibus
per inefabilem Divinæ boni-
tatis abundantiam constituti,
Congregationes Religiosorum virorum
piè, sanctèque institutas, ac uberiores
bonorum operum fructus aspirante su-
perni favoris auxilio, assidue perferre sa-
tagentes, in visceribus paternæ gerimus
charitatis, & illa quæ pro earum felici re-
gimine & gubernio, prosperisque in via
Domini progressibus providè, atque sa-
pien-

pienter constituta esse noscuntur, ut firma
semper, atque, stabilia persistant, Apo-
stolici muniminis patrocínio, cùm id à
nobis petitur, libenter roboramus. Ex-
poni siquidem nobis nuper fecerunt dile-
cti Filii Major, ac Procurator Generalis,
& alii superiores Congregationis Eremi-
tarum Camaldulensium Montis Coronæ,
quod pro felici, prosperoque ejusdem
Congregationis regimine, & gubernio,
illiusque salubri tam in Spiritualibus,
quàm in temporalibus directione factæ
fuerunt, & in unum volumen collectæ
nonnullæ Constitutiones, quæ per Con-
gregationem venerabilium Fratrum no-
strorum S. R. E. Cardinalium negotiis, &
Consultationibus Episcoporum, & Regu-
larium præpositam, examinata, recogni-
ta, & correctæ sunt tenoris, qui sequitur
videlicet.

DE

DE GENERIBUS,
ET
VITA MONACHORUM.
CAPUT I.

Monachorum quatuor genera esse, Manifestum est. Pm. Canobitarum, militans sub Regula, vel Abbate.

Constitutio.

I.

Eremitæ Camaldulenses Congregationis Montis Coronæ Claustris non includuntur, nec in Dormitoriis Monasterii requiescunt; in hoc enim differt Cænobitica conversatio ab Eremitarum Camaldulensium instituto, quod illa in urbibus

ter-

terris, in
benter
bus, inte
Quapro
gia sequ
ria ab u
milliari
mitæ nu
excepta
Corona
suum so
tatio o
ducta s
novo A
fufcipi.
2.
Sylvas,
do, infe
tunis m
Quamo
licebit
deturpe
missu al
pro una
qua jeju

terris, interque. Populi frequentiam libenter commoratur: hæc verò in Montibus, interque nemora latitare congaudet. Quapropter, majorum noſtrorum veſtigia ſequentes ſtatuitur, noſtra Eremitoria ab urbibus, Terrisque uno & minus milliario diſtare debere. Noſtriq̃ue Eremitæ nunquam in Clauſtris permaneant, excepta Abbatiâ S. Salvatoris de Monte, Corona pro ſenium, infirmorum ac forenſium ſolatio; Imo ſi aliquando talis habitatio offeratur, niſi in formam Eremitæ reducta ſit, dimittatur, tantum abeſt, ut de novo Monasterium conſtrui queat, aut ſuſcipi.

2. Sint ergo Eremitoria noſtra inter Sylvas, easq̃ue denſas, talesq̃ue plantando, inferendo, ſcindendo, aliisque opportunis modis conſerventur, & augeantur. Quamobrem intrâ ambitum Eremitæ non licebit ligna cædere, nè ejus pulchritudo deturpetur. Qui verò abſq̃; ſuperioris permiſſu aliquam arborem viridem inciderit, pro una quaq̃ue arbore ſemel in pane, & aqua jejundet. Quod ſi loci Prior abſq̃; conſen-

sensu Capituli ipsius Eremiti intra ipsum ambitum arborum incisionem fieri iusserit, à visitatoribus, vel Capitulo Generali, disciplinâ circulari plectatur, & tunc incisio Arborum intelligatur, quando numerum quatuor, aut quinque arborum excedit, & hoc toto sui Prioratus curriculum, quod sine rationabili necessitate fieri nequit, dummodo tamen non sint arbores, quæ loci venustatem, ac pulchritudinem vitient.

3. Sint insuper ædificia cum ambitu loci universo sepe, ac vallo circumdata, ita ut per solum ostium pateat ingressus, unde egredi sine licentia Superioris nemo possit. Et positâ in Eremitis clausura sine licentia Capituli Generalis, augendo, vel minuendo nefas erit alterari.

4. Cellæ insuper non simul junctæ, sed triginta plus, minusvè pedibus invicem, si locus patiatür separata consistant, tantundem ab Ecclesia, & officinis semotæ.

5. Atque ut vera sit solitudo, omnis non necessaria hominum sæcularium familiaritas ab Eremitis nostris (charitate
sal-

salvâ) a
habitato
mune C
præcipu
nos acce
cularium
rum nè
ctè prol
stis de ca
6. M
larium E
libus,
esse, sic
illis pen
ubiquè l
atque et
corpora
tiones e
positum
destruer
res valde
in dimit
tate cess
servanti
nunquam

salvâ) arceatur. Adeò ut neque vicini habitatores quocunque prætextu in commune Commertium admittendi sint: ac præcipuè cavendum, ne eis unquam ad nos accedendi causa tribuatur. Ideò sæcularium negotiis, etiam consanguineorum nè se nostri immisceant, quod strictè prohibetur, nisi aliter faciendum justis de causis, superior judicaverit.

6. Minus etiam liceat Eremitis sæcularium Ecclesias frequentare, nec funeralibus, aliisque officiis celebrandis interesse, sicque animarum curam exercere illis penitus est interdictum. Præterea ubiquè locorum foris, & intra Eremum, atque etiam in propria Cella, non solum corporales, sed etiam mentales divagationes effugiant, quæ & solitudinis propositum, & omne Spirituale ædificium destruere solent. Quapropter Superiores valdè cavere debent, nè faciles sint in dimittendis subditis suis, sed necessitate cessante, intra Clausuram in jugi observantia eos retineant. Quin & ipsi nunquam foras, nisi coactè egrediantur.

B

7. Et

7. Et ad maiorem solitudinis observantiam, nemini permissum censetur in alterius Cellam, officinamvè, nisi annuente Prælato intrare, sed ne caput quidem intus immittere, quæ prohibitio etiam ad hospites tùm religiosos, tùm sæculares extenditur, exceptis casibus incendii, infirmitatis, confessionis vel urgentis cujusque necessitatis, quæ verisimiliter superioris animum ad talem confessionem movere potuisset.

8. Ille verò, qui obtento consensu, vel alias fratrem allocuturus, ad alterius Cellam accedit, pulsans, non aperiens, Deo gratias, altiusculè proferat, responsionem fratris illic immorantis patienter expectans, qui tamen sinè mora audita voce illicò accurrere, & pari tenore respondere debet, & in ipsa anteriori parte Cellæ cum eo colloqui. In cubiculum autem, in quo dormitur, nemini permittitur intrare, nisi in casibus supradictis. Qui autem præter hos casus introjerit, vel qui alium intrare permiserit, dicat culpam suam in Capitulo, & jejunet semel

mel in pane, & aqua, pro unaquaque transgressione. Qui verò in officinam ingressus fuerit, pitantiâ privetur.

9. Et quia solitudo maximè favet castitati, ideò præcipitur nè nostris Eremitis mulieres unquam propinquare, nedum intrare ipsas possint; undè ne ignorantia sit causa erroris, figantur Cruces lignæ magnæ longè à Ianua, quas mulieres sinè excommunicatione latæ sententiæ pertransire nequeunt, prout habetur ex privilegio Pauli III. & Innocentii XI.

10. At Capitulum Generale ad populorum instantiam, juxtà d. Privilegium concedere potest ut semel, bis, aut ad summum ter in anno, juxta d. Capituli nominationem, devotionis causa possint mulieres solùm Ecclesiam ingredi, Eremitum autem nullo modo, neque Sacrarium, ejusque vestibulum, ubi per portas Eremitarum Cellulæ conspiciuntur, poterunt tamen ea hospitia ingredi, quibus introduci consuevêre. Alias autem talis prohibitio inviolabiliter perseveret. At si pertinacia populi aliter per-

vicaciter prætendat, cui resisti honestè non possit, locum potius deserere, ac longius abire consulant Patres.

II. Strictè insuper prohibetur, ne nostri Eremitæ mulierculas regendas, confitendas, custodiendasvè suscipiant. Imò nè illas quidem alloqui sine socio astante possint; quare si aliquis nostrum mulieres intrà Cruces venire permiserit, aut in hospitiiis, & domibus nostrarum Grangiarum introduxerit, aut intrare permiserit, ubi solent Eremitæ habitare, aut earum confessiones exceperint, casu necessitatis excepto, circulari disciplina mulctetur. Monialium Ecclesias ne frequentent, nec in earum Ecclesiis sinè debita licentia audeant celebrare.

Sequitur Regula.

DEindè secundum genus est Anachoretarum, idest Eremitarum, horum qui non conversionis fervore, initio, sed Monasterii probatione diuturna, didicerunt contra Diabolum, multorum solatio jam docti,

eti, pugnare; & benè instructi fraterna ex
acie ad ſingularem pugnam Eremiti, ſecurè
jam ſinè conſolatione alterius, ſola manu,
vel brachio contra vitia carnis, vel cogita-
tionum Deo auxiliante, pugnare ſufficiunt.

Tertium verò Monachorum teterrimum
genus eſt Sarabaitarum, qui nulla Regulâ
approbati, experienciâ magiſtrâ, ſicut au-
rum fornacis, ſed plumbi natura molli-
tati, adhuc operibus ſervantes ſæculo fidem, men-
tiri Deo per tonſuram noſcuntur, qui bini,
aut terni, aut certè ſinguli ſinè Paſtore, non
Dominicis, ſed ſuis incluſi ſunt ovilibus, &
pro lege eis eſt deſideriorum voluptas, cum
quicquid putaverint, vel elegerint, hoc di-
cunt Sanctum, & quod noluerint hoc putant
non licere.

Quartum verò genus eſt Monachorum,
quod nominatur Gyrovagum, qui tota vita
ſua per diverſas Provincias ternis, aut
quaternis diebus per diverſorum Cellas ho-
ſpitantur, ſemper vagi, & nunquam ſta-
biles, & propriis voluptatibus, & gule
illecebris ſervientes, & per omnia deterrio-
res Sarabaitis. De quorum omnium mi-

ferrima conversatione, melius est silere, quàm loqui. His ergo omissis, ad Canobitarum fortissimum genus disponendum, adjuvante Deo veniamus.

Constitutio.

I.

Alium vivendi modum Anachoretis consimilem divinitus S. Pr. ROMUALDUS excogitavit, eorum scilicet, qui divinâ inspiratione, majorique silentii, ac perfectionis desiderio, ad culmen veræ solitudinis pervenire anhelant. Hos autem, qui hanc vitæ austeritatem arripiunt, jam ab initio inclusos Patres nostri vocaverunt, eò quia voluntariè intra unius Cellulæ, hortulique parietes, omni hominum consortio privati, contineantur: Juxta quod institutum hucusque observatum, præcipitur, ut Eremitis professis, qui instanter talem petunt reclusionem, post quinquennium à professione emissa, concedi ad tempus, vel perpetuo possit, dummodo concedendi,

&

& morum probitas, moresque religiosi innotescant, scilicet regularis observantia, silentium, orationis fervor, aliaque consimiles virtutes petentis.

2. Auctoritas concedendi, si perpetua fuerit, vel ad plures annos Capitulo Generali reservatur. Nec ad longum tempus concedenda est, nisi iis, qui pluries, aut saltem per annum eam experti fuerint: poterit tamen loci Prior alicui ex sua Familia per annum ad summum concedere. At Prælati, Novitiorum Magistro, Sacristæ, ac Cellario, in eorum Prælatura, & officiis persistentibus, penitus interdicatur.

3. Illæ Cellæ reputabuntur Reclusis, quæ remotiores sunt ab aliis, quæ habent oratorium cum suis ornamentis, ac paramentis ad celebrandum necessariis, quarum hortuli parietibus sint præincti: cum hac tamen lege, quod Eremitæ reclusi, non secus ac alii suorum superiorum obedientiæ subjaceant; A quo voluntario carcere, nunquam exire debeant, sed superioribus, qui reclusionem

concefferunt. Licitum semper erit illos ab ea penitus eximere si vè perpetua, si vè fuerit temporalis.

4. Sciant autem reclusi perpetuum sibi, inviolabileque silentium esse indictum, unde illos quempiam alloqui, nec alloquentem audire valeant, sine expressa licentia scripta, & ob signata sui superioris, exceptis diebus D. Martini, ac Dominicæ Quinquagesimæ, in quibus recreationis, ac charitatis causa Coërmittarum semel tantum colloquia excipere, indulgetur.

5. Litteras ad Eremitas, alios vè mittere, vel accipere, nisi sciente Priore, illicitum prorsus erit. Si quis autem secus fecerit, tam mittens, quàm recipens, semel in pane, & aqua jejundet.

6. Canonicas horas intrà oratorium suum persolvent, non ad beneplacitum, sed signum Campanæ communis, tam in diurnis, quàm in nocturnis laudibus observabunt, cum omnibus solitis ceremoniis & observantiis, quæ in istis constitutionibus, Breviarii quæ Rubricis continen-

tinent
gestent
nedicta
lis Dom
Ecclesia
tant Ino
& si qu
ri. Fe
exeunte
cedant
refectio
Feriâ a
venien
diant:
sorio a
fuerint
audire
atque
munio
8
etas de
lis dieb
quagin
& lect
torium

tinentur. In oratorio semper pallium gestent, & in ingressu semper se aquâ benedicta aspergant, ab ipsismet, singulis Dominicis diebus benedicenda, vel ab Ecclesia deferenda. Nequè præmittant Indulgentias nostræ Congregationis, & si quæ aliæ in suis oratoriis sint, lucrari. Feriâ quinta hebdomadæ Sanctæ, exeuntes, ad communem Ecclesiam accedant simul cum aliis communicaturi, refectioni, ac mandato præsentis futuri. Feriâ autem sexta, & Sabbato ad Nonam venientes, rem sacram cum cæteris audiant: reliquum omne tempus in reclusorio agentes, si inclusi Sacerdotes non fuerint, Sacerdotum inclusorum Missas audire, eisque sacrificantibus deservire, atque ibi (permittente Prælato) communionem sumere poterunt.

8. Et quia Sanctum illud otium sanctas desiderat occupationes, idè singulis diebus, ultra ordinarium officium, quinquaginta Psalmos Davidicos recenseant, & lectionem quotidianam ante completorium nunquam omittant; ultra quam,

& alias lectiones, Eremitis apertis communes unius horæ alicujus spiritualis libri lectionem persolvent. Eodem modo solitam unius horæ in mane, & serò divisam, reclusi cum fervore Spiritus utroque tempore duplicabunt.

9. Demum, & victus rationem in hoc saltem ab aliis coërceant, ut præter solitas abstinentias, toto tempore Regularis jejunii, sine alia licentia, singulis hebdomadis duplicare valeant. Quod si strictius, Deo favente, vivere cupiunt, superioris assensum humiliter petant.

10. Ad placitum eorum calopodio, sive focculo aperto uti poterunt, ac pedibus nudis incedere, nec non Cilicium ad carnem mortificandam deferre. Qui ad tempus includuntur, activam vocem

in Capitulo non habent; perpetui
verò neque activam, ne-
que passivam.

QUA-

QUALIS DEBEAT ESSE
ABBAS.

CAPUT II.

*Abbas, qui praesse dignus est in
monasteriis, semper memi-
nisse debet, quod dicitur, &
nomen Majoris implere: Chri-
stianum agere vices in Monasterio creditur,
quando ipsius vocatur pronomine, dicente
Apostolo, Accepistis Spiritum adoptionis
filiorum, in quo clamamus Abba Pater; Ideoq;
Abbas, nihil extra praeceptum Domini (quod
absit) debet docere, aut Constituere, aut
iubere, sed iussio eius, vel doctrina ferven-
ter divinae Justitiae in Discipulorum menti-
bus conspergatur. Memor sit semper Ab-
bas, quia doctrina sua, vel discipulorum
obedientiae utriusque rei in tremendo Iudicio
facienda erit discussio; sciatque Abbas, cul-
pa Pastoris incumbere, quicquid in ovibus
Pater familias utilitatis minus poterit inve-
nire. Tantum iterum liber erit, ut si in-
quieto, vel inobedienti Gregi Pastoris fue-
rit omnis diligentia attributa; & morbi-
dis*

dis earum actibus, universa fuerit cura estio discerna
 hibita, Pastor earum in Judicio Domini agn alius, ne
 solutus, dicat cum Propheta Domino. Jullientia in
 stitiam tuam non abscondi in corde meo putatur ingen
 veritatem tuam, & salutare tuum diuina ratione
 Ipsi autem contemnentes spreverunt mea (iustitia
 Et tunc demum inobedientibus cura sur, de cujusli
 ovibus pena sit, eis praevalens ipsa mortuaria teneat
 Cum ergo aliquis suscipit nomen Abbatis liber, om
 duplici debet doctrina suis praesse discipulis. Sub uno Do
 idest omnia bona, & Sancta, factis amplius bajular
 quam verbis ostendere, ut capacibus discipulis personar
 pulis mandata Domini verbis proponat, dante parte ap
 ris verò corde, & simplicioribus, factis res aliis op
 divina praecepta demonstret. Omnia verò uniamur.
 qua discipulis docuerit esse contraria, in caritas, un
 suis factis judicet non agenda, ne aliis praevarita discip
 dicans, ipse reprobis inveniatur, ne quam Abbas Aposto
 do illi dicat Deus peccanti. Quare tuum servare
 enarras Justitias meas, & assumis testam, increpa
 mentum meum per os tuum? Tu verò pra, terrori
 odisti disciplinam, & projecisti sermones, pium
 nes meos post te, & qui in fratris tui adisciplinato
 oculo festucam videbas; in tuo trabem quere; obedi
 non vidisti. Non ab eo persona in Mona, nentes, ut i
 sterit.

erfa fuerit cetero discernatur. Non unus plus ametur,
 iudicio Domini quam alius, nisi quem in bonis actibus, aut
 propheta Domini. Obedientia invenerit meliorem. Non præ-
 cipiendi in corde monatur ingenuus ex servitio convertenti, nisi
 salutem tuam aliqua rationabilis causa existat. Quod
 es spreverit nita (justitiâ dictante) Abbati visum fue-
 rentibus curæ fuit, de cujuslibet ordine id faciat, sin aliter
 valens ipsa non propria teneant loca. Quia si vè servus,
 et nomen Abbat si vè liber, omnes in Christo unum sumus,
 præesse discipulis sub uno Domino æqualem servitutis mi-
 ta, factis amplius bajulamur. Quia non est apud De-
 ut capacibus disum personarum acceptio. Solummodo in
 bis proponat, ab hac parte apud ipsum discernimur, si me-
 licioribus, actiores aliis operibus bonis, & humiles in-
 t. Omnia perveniamur. Ergo æqualis sit omnibus ab eo
 se contrari, charitas, una praebeatur omnibus secundum
 da, ne alii præmerita disciplina. In doctrina namque sua
 niatur, ne quæ Abbas Apostolicam debet illam semper for-
 ti. Quæ tamen servare, quâ dicit. Argue, obte-
 & assumis tustacia, increpa, id est miscens temporibus tem-
 uum? Tu eripora, terroribus blandimenta, dirum ma-
 rojecisti semper nostri, pium Patris ostendat affectum. Id est
 ni in fratri tuum indisciplinatos & inquietos debet durius ar-
 in tuo tractare; obediens autem, & mites, & pa-
 persona in Mna tientes, ut in melius proficiant obsecrare.
 sari

Negli-

Negligentes autem, & contemnentes, ut increpet, & corripiat, admonemus; neque dissimulet peccata delinquentium, sed mox, ut caperint oriri, radicitus ea (ut prava let) amputet, memor periculi Helii Sacerdotis de Silo: & honestiores quidem, atque intelligibiles animos prima, vel secunda admonitione verbis corripiat. Improbos autem, & duros, ac superbos, vel inobedientes, verborum, vel corporis castigatione in ipso initio peccati coërceat, sciens scriptum. Stultus verbis non corrigitur, & iterum. Percute filium virgâ, & liberabis animam ejus à morte. Meminisse debet semper Abbas, quod est, meminisse quod dicitur: & scire quia, cui plus committitur, plus ab eo exigitur; sciatque quàm difficilem, & arduam rem suscepit regere animas, & multorum servire moribus, & alium quidem blandimentis, alium verò increpationibus, alium suasionibus, & secundum uniuscujusque qualitatem, & intelligentiam ita se omnibus conformet, & aptet, ut non solum detrimenta gregis sibi commissi non patiantur, verum & in augmentatione boni gregis

gis gaud
aut pat
commissa
rebus tra
cogitet,
quibus &
causetur
nerit scri
Dei, & J
jicientur
mentibu
pit anim
nem red
fratrum
scat pro
omnium
rationem
& ita tin
Pastoris
nis ratioc
citus, &
datione

gis gaudeat. Antè omnia nè dissimulans,
aut parvipendens salutem animarum sibi
commissarum, plus gerat sollicitudinem de
rebus transitoriis, & caducis, sed semper
cogitet, quia animas suscepit regendas, de
quibus & rationem redditurus est: Et nè
causetur de minori fortè substantia memi-
nerit scriptum, Primum quærite Regnum
Dei, & Justitiam ejus, & hæc omnia ad-
jicientur vobis; Et iterum, nihil deest ti-
mentibus Deum; Sciatquè quia qui susci-
pit animas regendas, præparet se ad ratio-
nem reddendam. Et quantum sub cura sua
fratrum se habere sciverit numerum, agno-
scat pro certo, quia in die Judicii ipsarum
omnium animarum est redditurus Domino
rationem, sinè dubio, addita, & suæ animæ,
& itâ timens semper futuram discussionem
Pastoris de creditis sibi ovibus, cum de alie-
nis ratiociniis cavet, redditur de suis solli-
citus, & cum de admonitionibus suis emen-
dationem aliis subministrat, ipse efficitur
à vitiis emendatus.

Con-

Constitutio.

IN Congregatione Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ nec nomen, nec dignitas Abbatis usui unquam fuit; Ideò loci nostræ Congregationis, non Abbatia nec Monasteria, sed Eremiti, & superiores non Abbates, sed Priores appellantur, atque adeo supremus totius Congregationis Prælatus, Majoris sibi nomen usurpavit, nec aliter usui fuisse apud Eremitas, Camaldulenses dignoscitur, quamvis parum, aut nihil relevet quo Prælatus nomine nuncupetur, dummodo talis, qualis à S. Patris verbis circumscribitur, existat.

2. Sciant igitur Prælati ipsis traditam esse præsentem Sancti Patris doctrinam, quam, & si observare neglexerint, in tremendo Dei Judicio stricta fiet discussio. Quicumque ergo aliis præfigitur, duplici doctrinâ, verbi scilicet, & exempli, suos discipulos pro viribus instruere conatur, memor Apostolici dicti. *In omnibus te ipsum prabe exemplum bonorum operum.*

DE

DE A

audiens
prudente
ciat. I
cari dis
revelat
fratres c
jectione;
fendere,
gis in Ab
lubrius e
sed sicut
stro, ita
cet cun
omnes A
quæ ab
Nullus in

DE ADHIBENDIS AD CON-
CILIIUM FRATRIBUS.

CAPUT III.

Uoties aliqua præcipuo agenda
sunt in Monasterio, convocet
Abbas omnem Congregationem,
& dicat ipse undè agitur, &
audiens consilium Fratrum, tractet apud se
prudenter, & quod utilius judicaverit, fa-
ciat. Idè autem omnes ad consilium vo-
cari diximus, quia sæpe Juniori Dominus
revelat, quod melius est. Sic autem dent
fratres consilium cum omni humilitatis sub-
jectione; ut non præsumant procaciter de-
fendere, quod eis visum fuerit, sed ma-
gis in Abbatis pendeat arbitrio, & quod sa-
lubrius esse judicaverit, ei cuncti obediant,
sed sicut discipulis convenit obedire Magi-
stro, ita & ipsum providè, & justè conde-
cet cuncta disponere. In omnibus igitur
omnes Magistrum sequantur regulam, ne-
què ab ea temerè declinetur à quoquam.
Nullus in Monasterio proprii sequatur cor-

dis voluntatem nequè præsumat quisquam cum Abbate suo protervè intra, aut extra Monasterium contendere. Quod si præsumperit, regulari disciplina subjaceat. Ipse tamen Abbas cum timore Dei, & observatione Regula omnia faciat, sciens se procul dubio de omnibus Judiciis suis æquissimo Judici Deo rationem redditurum. Si qua verò minora agenda sunt in Monasterii utilitatibus, seniorum tantum utatur consilio, sicut scriptum est. Omnia fac cum consilio, & post factum non pænitebit.

Constitutio.

I.

HÆc convocatio Congregationis, si-
vè Consilium vetustissima Religio-
nis consuetudo obtinuit, ut Capitulum
vocetur, & Congregationis hoc loco,
unius Monasterii, aut Religiosæ Domus
Conventus intelligitur. Capitulum au-
tem, aut generale est, aut Conventuale,
aut certè (ut vocant) culparum, quo-
rum unumquodque suum tractatum de-
siderat, cum singulorum diversa sit con-
gre-

gregandi
Hic solut
mo est.

2. Q
Etanda su
Campanu
ad spatium
cum decem
les, qui
unius anni
tum intel
res, ubi
cet. Qu
flexu secre
Prior dicat
uum, &c.
vobiscum e
orationem
rea rem,
major præf
pectat) di
ura cum c
orum voti
ium termi
rorsus pat

gregandi causa, celebrandique modus.
Hic solum de Capitulo conventuali sermo est.

2. Quoties ergò aliqua præcipua tractanda sunt in Eremitio, Prior ad sonum Campanulæ, ut moris est, quod signum ad spatium unius Miserere protrahitur cum decem ictibus in fine, omnes vocales, qui Sacerdotes, & Clerici professi unius anni ejusdem loci, ac familiæ tantum intelliguntur, necnon & Visitatores, ubi præsentés reperiantur, convocet. Quibus convocatis, omnes genuflexu secreto dicant. *Pater noster*, & Prior dicat, *Et ne nos, & Emitte Spiritum tuum, &c. & Domine exaudi &c. Dominus vobiscum &c.* cum suis responsoriis, & orationem *Actiones nostras*. Prior postea rem, de qua deliberandum est (nisi major præsens fuerit, ad quem suo jure spectat) distinctè proponat. Deindè maturata cum consideratione, auditis singulorum votis per secreta suffragia, negotium terminetur. Omnes, seclusâ omni prorsus passione, modestè, ac mansuetè

loquantur, prohibita omni practica sub
pena privationis vocis activæ, & passivæ
ad sex menses: Et quod à majori parte
approbatum fuerit, definitum, ac ratum
habeatur, ac totum in libro actuum Ca-
pitularium registretur.

3. Nomine autem rerum præceptua-
rum, intelliguntur receptiones Novitio-
rum, tam ad probationem Quadrage-
nariam, quàm ad habitus susceptionem
ac professionem, incisionem lignorum
intra Eremiti ambitum faciendam, Con-
servatoris, ac Medici electionem, Pro-
curatorisque sæcularis, & Advocati, ac-
ceptare hæreditates, donationes, ac le-
gata, quæ tamen renunciari minimè pos-
sunt, sine consensu Capituli Generalis:
Quod si dictum Capitulum expectari non
possit infra annum cum assensu Patrum
Majoris, ac Visitatoris, aut Dietæ, re-
nunciari licitè poterunt. Locationes
etiam possessionum ultra annum, & quas-
cunque species alienationum, circa quas
alienationes hæc omnia infrascripta
omnino observentur; scilicet, propo-
nan-

nantur p
& à maj
lum Gen
Dietam,
& Visitat
confirm
pro licen
nis Instru
sum Apo
tione d.
tradatur
sum.

Quo
Capitulo
oriri pos
culari
re

nantur primo in Capitulo Conventuali,
& à majori parte decretum, ad Capitu-
lum Generale postea deferatur, aut ad
Dietam, aut infra annum ad P. Majorem
& Visitatores, à quibus approbatum, &
confirmatum, ad S. Sedem Romanam
pro licentia recurratur, nec alienatio-
nis Instrumentum conficiatur antè assen-
sum Apostolicum, vel si cum reserva-
tione d. Beneplaciti Apostolici fiat, non
tradatur possessio antè dictum consen-
sum.

Quod si quis quidpiam ex gestis in
Capitulo, undè odium, aut scandalum
oriri possit, revelaverit, disciplinâ cir-
culari plectatur; si autem leve fueris
revelatum, arbitrio Prioris
puniatur.

QUÆNAM SINT INSTRU-
MENTA BONORUM
OPERUM.

CAPUT IV.

IN primis Dominum Deum dilige-
re ex toto corde, totâ animâ,
totâ virtute, deinde proximum,
tanquam se ipsum. Deinde non
occidere, non adulterari, non facere furtum,
non concupiscere, non falsum Testimonium
dicere, honorare omnes homines, & quod
sibi fieri quis non vult, aliis ne faciat, abne-
gare semetipsum sibi, ut sequatur Chri-
stum, Corpus castigare, divitias non am-
plecti, jejunium amare, pauperes recreare,
nudum vestire, Infirmum visitare, mor-
tuum sepelire, in tribulatione subvenire,
dolentem consolari, à seculi actibus alienum
se facere, nihil amorì Christi praponere,
iram non perficere, iracundiâ tempus non
reservare, dolum in corde non tenere, pa-
cem falsam non dare, charitatem non dere-
linquere, non jurare omnino, ne fortè per
jures, veritatem ex corde, & ore proferre,

ma-

malum p
facere, p
micos di
cere, se
propter J
non vino
somnia
sum, no
mittere,
Deo appl
à se fact
timere,
nam on
rare, n
habere,
in omni
cogitati
ad Chri
sum à
tum loq
apta no
non am
oration
ritacur

malum pro malo non reddere, Injuriam non facere, sed factam patienter sufferre, Inimicos diligere, maledicentes nolle maledicere, sed magis benedicere, persecutionem propter Justitiam sustinere, non esse superbum, non vinolentum, non multum edacem, non somnolentum, non pigrum, non murmurosum, non detractorem, spem suam Deo committere, bonum aliquod in se cum viderit Deo applicet, non sibi, malum verò semper à se factum sciat, & sibi reputet, Judicium timere, Gehennam expavescere, vitam eternam omni concupiscentia spirituali desiderare, mortem quotidie ante oculos aspectam habere, actus vitæ suæ omni hora custodire in omni loco Deum se respicere pro certo scire, cogitationes malas cordi suo advenientes, mox ad Christum allidere, & saniori Spirituali, os suum à malo, & pravo eloquio custodire, multum loqui non amare, verba vana, aut risui apta non loqui, risum multum, aut excessum non amare, lectiones Sanctas libenter audire, orationi frequenter incumbere, mala præterita cum lachrymis, vel gemitu quotidie in

oratione Deo confiteri, de ipsis malis de cætero emendare, desideria Carnis non perficere, voluntatem propriam odisse, preceptis Abbatis in omnibus obedire, & si ipse (quod absit) aliter agat, memor illius Domini precepti, quæ dicunt, facite, quæ autem faciunt, facere nolite. Non velle dici Sanctum, antequam sit, sed prius esse, quod verius dicatur, precepta Dei factis quotidie adimplere, castitatem amare, nullum odisse, Zelum, & invidiam non habere, contentionem non amare, elationem fugere, seniores venerari, Juniores diligere in Christi amore, pro Inimicis orare, cum discordantibus ante solis occasum in pacem redire, & de Dei misericordia nunquam desperare.

Constitutio.

I.

Quanquam hæc bonorum operum instrumentorum doctrina satis plena, ac sufficiens videatur, duo tamen hic addenda visum est, quorum alterum est, Sacramentum Pænitentiae, aliud Sacrosanctam Eucharistiam frequentare.

2. O-

2. Omnes ergo nostri Eremitæ singulo quoque octavo die, aut nono ad summum confiteantur: Et Sacerdotes, qui legitimo cessante impedimento, quotidie celebrare solent, secundum nostræ Congregationis morem, ad frequentius confitendum adhortamur: Et si aliquis, seclusâ causâ rationabili, aut licentiâ superioris, infrâ dictum temporis spatium confessus minimè fuerit, privetur omninò pitantia, quousque confiteatur.

3. Prior eligat duos, aut tres, vel etiam plures Confessarios, secundum numerum suæ familiæ subditorum, quibus Eremitæ ad beneplacitum confiteri poterunt, absque alia licentia dicti Prioris, cum libertate adeundi alterum ex expositis, relicto prius electo, quibus pariter nostri Eremitæ extranei confiteri valebunt. Et si aliquis ex extraneis supradictis fuerit Prælatus, vel à suo superiori expositus, suorum sociorum confessiones poterit audire, sine superioris localis licentia. Sic pariter PP. Visitatores quocunque loco, & tempore, ac voca-

les ad Capitulum Generale accessi, etiam post suorum officiorum renunciationem, munus confessorii obire poterunt.

4. Nullus primò Sacerdos ad Confessiones audiendas exponatur, nisi accedente examine Prioris, ac visitatoris in actu visitationis: & ubi deerint approbati Confessarii ad familiam sufficientes, poterit Prior ad tempus usque visitationis, quem voluerit, approbare.

5. Novitii suo Patri Magistro confiteantur; quando verò opportunum Prior judicaverit, alium quempiam ex nostris Zelo, ac prudentiâ præditum, ad Novitiorum confessiones bis in anno excipien-
das deputabit.

6. Itinerantes, vel ad nostra hospitia divertentes, & ad alia nostræ Congregationis loca accedentes, confiteri poterunt cuicunque ex nostris exposito, ac approbato è superiore, & in defectu Sacerdotis approbati, nostris etiam non approbatis valeant confiteri, vel alteritum Saculari, tum regulari Sacerdoti, dummodo necessario, non autem in fraudem
fiat

fiat Con-
fessio ip-

7. S

teri defi-

neque c

tur à sup

rio fuer

servatos

queatus

narium

8.

bet Præ

piger

lans sit

tarum.

9.

di à su

ipse Pri

casum

quod

mentis

public

Priori

10

confess

fiat Confessio, tunc enim nulla esset confessio ipsa.

7. Si secularis aliquis nostris confiteri desideret, quod nequè frequenter, nequè cum retributione fiat; decernetur à superiori Sacerdos, qui ab Ordinario fuerit approbatus, quique casus reservatos calleat (quibus si penitens illaqueatus fuerit) ad suum Judicem Ordinarium remittet.

8. In visceribus JESU Christi quilibet Prælatus, ac superior deprecatur, nè piger, & supinus, sed diligens, ac Zelans sit circa curam Animarum sibi subditarum.

9. Eandem auctoritatem absolventi à suo Priore expositi habeant, quam ipse Prior, nisi hic aliquam censuram, vel casum sibi expressè reservaverit, circa quod servetur omninò decretum Clementis VIII. circa casus reservatos: at publica censura ob Clerici percussione Priori semper reservata censetur.

10. Quod dictum est de frequentia confessionis pariter, & de sacra communio-

nione intelligantur, ut scilicet omnes non Sacerdotes Eremitæ singulis Dominicis diebus communicent, nisi ex aliqua propinqua festivitate, aut alia rationabili causâ superior præveniendam, aut differendam Sacram Communionem iudicaverit. Salvis semper Dominicis, Adventus, & Quadragesimæ, in quibus nullo modo ab ipsa vacandum.

11. Feria 5. in Cæna Domini omnes tùm Sacerdotes, tùm non Sacerdotes à suo superiore, qui die illa celebrabit, communicent, & quoties simul plures ad Sacram communionem properant, bini incedentes, servato professionis ordine procedant, pallio omnes texti, & Sacerdotes addant stolam, omnes itaque omni possibili modestiâ, devotione, ac reverentia incedant.

12. Qui frequentius, aut rarius communicare voluerint, à suo superiore veniam petant; & qui contra fecerit, à suo superiore corrigatur, & puniatur.

13. Quocunque in loco Congregationis, ubi viget usus chori, Sacrosanctum

ctum E
bernacu
asservet
mutetur

Scia
omnis d
Constit
dum in
que mo
rum en
nisi vera
ter soli
chro de
foris q
verò pl
cicia.

D

um Sa
pter m

Etum Eucharistiæ Sacramentum in Tabernaculo tectum, & obseratum clave, asservetur, ac semel in hebdomada commutetur.

Sciant igitur nostri Eremitæ, quod omnis doctrina hæc à Sancta Regula, & Constitutionibus tradita, ad reformandum interiorem hominem inservire, ejusque mortificationem maximè juvare; Parum enim corporalia exercitia prosunt, nisi veræ pietati associantur. Et qui aliter solitariè vixerit, comparabitur sepulchro dealbato, quòd, Salvatore testante, foris quidem pulchrum apparet, intus verò plenum est ossibus, & omni spurcitia.

DE OBEDIENTIA.

CAPUT V.

Primus obedientie gradus est obedientia sine mora, hæc convenit his, qui nihil sibi Christo charius existimant propter servitium Sanctum, quod professi sunt, seu propter malum Gehennæ, vel gloriam vitæ æternæ.

na. Mox, ut aliquid imperatum à Majore fuerit, ac si divinitus imperetur, moram pati nesciunt in faciendo. De quibus Dominus dicit. In auditu auris obedivit mihi. Et idem dicit Doctoribus, Qui vos audit, me audit. Ergò hi tales relinquentes statim, quæ suæ sunt, & voluntatem propriam deferentes, mox exoccupati manibus, & quod agebant imperfectum relinquentes, vicino obedientia pede jubentis vocem factis sequuntur. Et velut uno momento prædicta Magistri jussio, & perfectæ discipuli opera, in velocitate timoris Dei, ambæ res communiter citius explicantur, quibus ad vitam æternam gradiendi amor incumbit. Idèò angustam vitam arripuit, undè Dominus dicit. Angusta via est, quæ ducit ad vitam; ut non suo arbitrio viventes, vel desideriis suis, & voluptatibus obedientes sed ambulantes alieno Judicio, & Imperio in Canobiiis degentes, Abbatem sibi præesse desiderent: sine dubio hi tales illam Domini imitantur sententiam, quâ dicit. Non veni facere voluntatem meam, sed ejus, qui misit me. Sed hæc ipsa obedientia tunc acceptabilis erit Deo,

Deo, &
trepidè
mure,
Quia obe
Deo ex
audit m
scipulis
torem di
si obedi
rùm, &
impleat,
erit Deo
pro tali
Imò pen
cum sati

Qu
P
tinentu
pendet
dām ac
mandat

Deo, & dulcis hominibus, si quo iubetur non trepidè non tardè, non tepidè, aut cum murmure, vel cum responso nolentis efficiatur; Quia obedientia, quæ Majoribus præbatur, Deo exhibetur. Ipse enim dixit. Qui vos audit me audit, & cum bono animo à Discipulis præberi oportet, quia hilarem datorem diligit Deus. Nam cum malo animo si obedit discipulus, & non solum ore, verum, & in corde si murmuraverit, & si impleat jussionem, tamen acceptum iam non eris Deo, qui cor respicit murmurantis; & pro tali facto, nullam consequitur gratiam, Imò panam murmurantium incurrit, si non cum satisfactione emendaverit.

Constitutio.

I.

Quia ab observantia eorum, quæ in præsentī Sanctæ Regulæ capite continentur disciplina, bonique conservatio pendet; Ideo nostri Eremitæ omnimodam adhibeant diligentiam in exequendis mandatis, quæ Sanctissimus Pater in perfectæ

Deo,

fectæ obedientiæ conditionibus describendis nobis præbet.

2. Subjiciantur ergo in omnibus suo superiori, nec quisquam quidquam contra eorum voluntatem, aut mandatum agere præsumat; cum rationabile valdè sit ibi maiorem esse debere obedientiam, ubi austerior, ac perfectior vivendi viget disciplina. Sciant igitur nostri Eremitæ, nihil eis ultra communem vivendi usum licere: nullam exerceant artem, nihil ex una in alteram Cellam, aut à loco in locum transferant, neque vestes, vel aliud quodpiam vestimentum scindant, aut alterent: Imò nec exercitium aliquod quantumvis Spirituale, absque sui superioris licentia aggrediantur Abstineant etiam ab illis, quæ dicto, vel scripto illis interduntur, & ea, quæ minima sunt, quæque eis sine licentia agere licet, cum obedientiæ merito facere delectentur. Quidquid in Sacra Regula, atque his Constitutionibus continetur, totis viribus studeant adimplere.

3. Ad

3. Ad

tantatis

hnes Erem

otum om

is seu cor

am antea

btentis,

am singu

ordinum p

exemption

nodo pro

ere digno

DE T

liam, obn

ui à bonis

is eloqui

em debet t

his propter

3. Ad maiorem præterea propriæ voluntatis abrenunciationem noverint omnes Eremitæ nostri propter obedientiæ votum omnibus Privilegiis, gratiis, indulgentiis seu concessionibus à Sede Apostolica jam antea in proprium cuiusque favorem obtentis, penitus abrenunciassè, sive eam singularitatem vitæ, seu Sacrorum ordinum promotionem, sive subjectionis exemptionem, sive tandem quocunque modo propriæ voluntatis effectum respicere dignoscantur.

DE TACITURNITATE.

CAPUT VI.

*A*ciamus, quod ait Propheta, Dixi, custodiam vias meas, ut non delinquam in lingua mea, Posui ori meo custodiam, obmutui, & humiliatus sum, & simili à bonis. Hic ostendit Propheta, si à bonis eloquiis interdum propter taciturnitatem debet taceri, quanto magis à malis verbis propter penam peccati debet cessari? Er-

go quamvis de bonis, & Sanctis edificatio-
num eloquiis perfectis discipulis propter taci-
turnitatis gravitatem, rara loquendi conce-
datur licentia, quia scriptum est in multi-
loquio non effugies peccatum; & alibi.
Mors, & vita in manibus linguæ, nam lo-
qui, & docere Magistrum, condecet tacere,
& audire, discipulo convenit, & ideo si qua
requirenda sunt à Priore, cum omni humili-
tate, & sujectione, & reverentia requiran-
tur, ne videatur plus loqui, quàm expedit;
scurilitates verò, vel verba otiosa, & risum
moventia, æterna clausura in omnibus locis
damnamus, & ad tale eloquium discipulum
aperire os non permittimus.

Constitutio.

I.

TAciturnitas Sacro sancta est, dum-
modo Justitiæ metas non excedat,
quæ tacendi, loquendivè tempus docet.
Ideò discreta consideratione hæc Sancti
BENEDICTI doctrina secundum tem-
pus, ac locum, secundum denique ne-
cessitatis, & charitatis indigentiam ob-
ser-

servanda
superior
tquam.
biles eff
dies, o
Sanctor
vel Con
ambas
eujuscur
dies, in q
super à C
ad Prim
æstivo t
ni sunt c

2. E
busdam
Ecclesia
Capitul
Imo in d
in viis, q
ante Eco
quibus

3. A
ne, frate
etiam al

ſervanda eſt ; idcirco quandoque in hoc ſuperior diſpensare , aliquando verò neutiquam. Declaramus itaque indiſpenſabiles eſſe omnes per annum Dominicos dies , omnes & ſolemnitates , ac feſta Sanctorum , quæ ex præcepto Eccleſiæ , vel Conſtitutionum veniunt obſervanda , ambas Quadrageſimas , ac Sextas ferias cujuſcunque hebdomadæ , omnes denique dies , in quos abſtinentia transfertur. Ac inſuper à Completorio cujuſque diei , uſque ad Primam , ſequentes horas quoque , quæ æſtivo tempore , orationi , vel dormitioni ſunt deputatæ.

2. Eodem modo diſpenſatio in quibusdam locis , locum non habet , uti ſunt Eccleſia , & ejus veſtibulum , Sacrarium , Capitulum culparum , & Refectorium. Imo in diebus diſpenſatis non intelligitur in viis , quæ ſunt inter Cellas , ac in plateis ante Eccleſias , & ante Eremitam portam , in quibus ſilentium frangere nefas eſt.

3. At è contra ſic humana conditio-
ne , fraternæque charitate , ſic exigentibus , etiam aliquando in diebus , horisve ſupra

prohibitis, honesta loquendi licentia concedatur. Ideò in Dominica quinquagesimæ, ac in festo S. MARTINI (quia Quadragesimas ingressuri Eremitæ, simul charitativè reficiuntur) silentium à prima diei usq; ad quartam noctis horam relaxabitur. Ecclesia, Sacratio, Capitulo, ac vestibulo semper exceptis, dummodo divinæ laudes in Choro consuetis horis, persolvantur.

4. Obtinuit insuper laudabilis consuetudo, ut bis in hebdomada hyemali tempore, & ter in æstate, per superiorem post Primam in vestibulo Ecclesiæ silentium dispensetur, quæ quidem dispensatio ultra signum Completorii ejusdem diei non extenditur. Hyemem autem dicimus à festo exaltationis Sanctæ Crucis, usque ad Pascha Resurrectionis. Quod verò reliquum est temporis usque ad idem festum, æstatem vocamus. Fiat itaque dispensatio in hyeme feriâ tertiâ, & quinta, sed in æstate addatur Sabbatum. In quibus diebus, vel eorum aliquo si præceptivum festum inciderit, in alium non im-

imped
si tota
nori fi
bis, &
præter
in hui
sæcula

5
imo m
ac stre
dum d
circà
somnia
cispub
so man
quis a
superio
rit, ve
lem fe
na, &
noctur
& secc
arbitri
simplic
poris

impeditū dispensatio transferatur. Quod si tota hebdomada festiva fuerit, in minori fiat festo; Ita ut nunquam in hyeme bis, & ter in æstate silentii dispensatio prætermittatur: Caveant tamen omnes in hujusmodi colloctionibus aliquid sæculare, vanum, aut frivolum tractare.

5 Et quia silentium non solum verbis, imo magis quovis importuno tumultu, ac strepitu destruitur, ideo necesse est, dum divina officia, aut missæ celebrantur circa Ecclesiam, dum verò oratio fit, vel somni quies capitur in Cellis, viis, aut locis publicis, ab omni strepitu, vel strepitoso manuali exercitio penitus abstineri. Si quis autem silentii temporibus, absque superioris licentia, alterius Cellam adjerit, vel pulsaverit, aut strepitum notabilem fecerit, cum officia celebrantur divina, & Oratio, sive dormitio fit, maximeq; nocturno tempore, accuset se in Capitulo, & secundum culpæ qualitatem, superioris arbitrio puniatur. Qui verò silentium simpliciter transgressus fuerit, plus temporis loquendo, quàm ut Psalmus 50.

Miserere dici queat, fructuum portione, quæ vel illa die, vel sequenti illi debita, privabitur; sic garrulæ Aues, vel delitiosæ, & omne animal latrabile, ludicrum, atque inquietum ab Eremitis nostris penitus arceatur. Permittuntur solum canes ad Custodiam, quando, & ubi necessarii videbuntur.

6. Novitiis cum Professis, nulla sit unquam loquendi licentia, nisi illi à suo Patre Magistro, & isti à suo Priore facultatem acceperint. Cum hospitibus, sive sæcularibus, sive Religiosis affinibus, vel amicis, vel operariis, nulla sit conversatio, nisi aliqua ex iusta causa jusserit Prælati.

7. Meminerint tandem omnes quotidie, dum signum Primæ datur, ad Deum mente conversi, hos versiculos orando dicere. *Pone Domine Custodiam ori meo, & ostium circumstantiæ labiis meis. Non declines cor meum in verba malitiæ, ad excusandas excusationes in peccatis.*

DE

Cum ha
exaltati
cavere
non est
elati su
magnis
sed quic
exaltav
super m
mam m
humilit
exaltati
present
lumis
ascende
somno J
dentes

DE HUMILITATE.

CAPUT VII.

*Lamat nobis scriptura divina,
(Fratres) dicens, Omnis qui
se exaltat humiliabitur, &
qui se humiliat exaltabitur.*

*Cum hac ergo dicit, ostendit nobis omnem
exaltationem, genus esse superbie, quod se
cavere Propheta indicat, dicens, Domine
non est exaltatum cor meum, neque
elati sunt oculi mei, neque ambulavi in
magnis, neque in mirabilibus super me,
sed quid? si non humiliter sentiebam, sed
exaltavi animam meam, sicut ablactatus
super matrem suam, ita retribues in ani-
mam meam, Unde (Fratres) si summe
humilitatis culmen volumus attingere, & ad
exaltationem illam caelestem, ad quam per
presentis vite humilitatem ascenditur, vo-
lumus velociter pervenire, actibus nostris
ascendentibus, scala illa erigenda est, qua in
somnia Jacob apparuit, per quam ei descen-
dentes Angeli, & ascendentes monstrabantur.*

Non aliud sine dubio descensus ille à nobis intelligitur, nisi exaltatione descendere, & humilitate ascendere. Scala verò ipsa erecta nostra est vita in saeculo, quæ humiliato corde à Domino erigitur ad Calum; latera enim ejusdem Scale dicimus nostrum esse corpus, & animam, in quibus diversos gradus humilitatis, vel disciplina vocatio divina ascendendos inservit. Primus itaq; gradus humilitatis est, ut si timorem Dei sibi ante oculos semper ponens, oblivionem omnino fugiat, & semper sit memor omnium, quæ præcipit Deus: & qualiter contemnentes Deum, in Gehennam pro peccatis incidunt, & vitam æternam, quæ timentibus Deum præparata est, animo suo semper revolvat, & custodiens se omni hora à peccatis, & vitiis, id est cogitationum, lingua, oculorum, manuum, pedum, vel voluntatis propria, sed & desideria carnis amputare festinet. Existimet se homo de Calis à Deo semper respici omni hora, & facta sua in omni loco ab aspectu divinitatis videri, & ab Angelis omni hora Deo nunciari. Demonstrat nobis hoc Propheta, cum cogitationibus nostris

ita

ita Deum
Scrutans
minus no
niam var
cogitati
tio hon
solicitus
sas, dicat
Tunc ero
vero me
propriam
scriptur
avertere
tione, u
cemur er
tatem, c
ptura: S
rectæ, q
infern
quod de
sunt, &
tatibus
nobis De
cum dici
desideri

*ita Deum semper præsentem ostendit dicens. Scrutans corda, & renes Deus. Et item, Dominus novit cogitationes hominum, quoniam vanæ sunt, Et item dicit. Intellexisti cogitationes meas à longè, & quia cogitatio hominis confitebitur tibi; Nam ut sollicitus sit circa cogitationes suas perver-
sas, dicat semper humilis Frater in corde suo. Tunc ero immaculatus coram eo, si observa-
vero me ab iniquitate mea, voluntatem verò propriam ità facere prohibemur, cum dicit scriptura nobis, Et à voluntatibus tuis avertere; Et item rogamus Deum in ora-
tione, ut fiat illius voluntas in nobis. Docemur ergo meritò nostram non facere volun-
tatem, cum canimus illud, quod dicit scri-
ptura: Sunt viæ quæ videntur hominibus rectæ, quarum finis usque ad profundum inferni demergit. Et cum canimus illud, quod de negligentibus dictum est. Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in volun-
tatibus suis. In desideriis verò carnis, ita nobis Deum credamus semper esse præsentem, cum dicit Propheta Domino. Ante te omne desiderium meum. Cavendum ergo est*

ideo malum desiderium, quia mors secus introitum delectationis posita est. Unde scriptura precipit dicens, Post concupiscentias tuas non eas. Ergo si oculi Domini speculantur bonos, & malos, & Dominus de Celo semper respicit filios hominum, ut videat si est intelligens, aut requirens Deum, & ab Angelis deputatis nobis quotidie, die, noctuq; Domino factori nostro, opera nostra nunciantur, cavendum est omni hora. Fratres, sicut dicit in Psalmo Propheta, ne nos declinantes in malum & inutiles factos aliqua hora aspiciat Deus, & percendo nobis in hoc tempore, quia pius est, & expectat nos converti in melius, nè dicat nobis in futuro. Hæc fecisti, & tacui.

Secundus humilitatis gradus est, si propriam quis non amans voluntatem, desideria sua non delectetur implere, sed vocem illam Domini imitetur dicentis. Non veni facere voluntatem meam, sed ejus qui misit me. Item dicit scriptura: Voluntas habet pænam, & necessitas parit coronam.

Tertius humilitatis gradus est, ut quis pro Dei amore omni obedientia subdat se majori,

ori, imit
olus. Fac

Quar

psa obedi

vel etiam

tacità con

& sustine

cente scri

in finem,

tetur cor

ostendes

etiam co

ex perso

te affici

cut ove

tributoni

& dicen

mus pro

item alio

quit) De

minatur

queum,

nostro.

nos esse

homine

jori, imitans Dominum, de quo dicit Apostolus. Factus obediens usque ad mortem.

Quartus humilitatis gradus est, si in ipsa obediendia duris, & contrariis rebus vel etiam quibuslibet irrogatis injuriis, tacitâ conscientia, patientiam amplectatur, & sustinens non lassescat, vel discedat, dicente scriptura. Qui perseveraverit usque in finem, hic salvus erit. Item, Confortetur cor tuum, & sustine Dominum, & ostendes fidelem pro Domino, universa etiam contraria sustinere debere. Dicit ex persona sufferentium. Propter te morte afficimur tota die, æstimati sumus sicut oves occisionis; Et securi de spe retributionis divine, subsequuntur gaudentes & dicentes; Sed in his omnibus superamus propter eum, qui dilexit nos; Et item alio loco scriptura; probasti nos (inquit) Deus, igne nos examinasti, sicut examinatur argentum. Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro. Et ut ostendat sub Priore debere nos esse, subsequitur dicens. Imposuisti homines super capita nostra, sed & præceptum

ceptum Domini in adversis, & in injuriis per patientiam adimplentes, percussi in maxilla, praebeant & aliam, auferenti tunicam, dimittant & pallium, angariati, mille passuum vadant & duo miliaria, & cum Paulo Apostolo. Falsos fratres, & persecutiones sustinent, & maledicentes se benedicunt.

Quintus humilitatis gradus est, si omnes cogitationes malas cordi suo advenientes, vel mala à se absconditè commissa, per humilem confessionem Abbati non calaverit suo. Horatur nos de hac re scriptura, dicens, Revela Domino viam tuam, & spera in eo, Et item dicit, Confitemini Domino quoniam bonus: quoniam in saeculum misericordia ejus, Et ita Propheta. Delictum meum cognitum tibi feci, & injustitias meas non operui. Dixi pronuntiabo adversum me injustitias meas Domino, & tu remisisti impietatem cordis mei.

Sextus humilitatis gradus est, si omni vilitate, vel extremitate contentus sit Monachus, & ad omnia, quae sibi injunguntur, velut operarium se malum judicet, & indignum, dicens cum Propheta. Ad nihilum

sedactus sum, & nescivi, ut Jumentum
factus sum apud te, & ego semper tecum.

Septimus humilitatis gradus est; si
omnibus se inferiorem, & viliozem non so-
lum suâ lingua pronunciet, sed etiam intimo
cordis credat affectu, humilians se, & dicens
cum Propheta, Ego autem sum vermis,
& non homo, opprobrium hominum,
& abjectio plebis. Exaltatus sum, & hu-
miliatus, & confusus. Et item, Bonum
mihi, quia humiliasti me, ut discam man-
data tua.

Octavus humilitatis gradus est, si nihil
agat Monachus, nisi quod communis Mona-
sterii regula, vel Majorum cohortantur
exempla.

Nonus humilitatis gradus est, si lin-
guam ad loquendum prohibeat Monachus,
& taciturnitatem habens, usque ad interro-
gationem non loquatur, Monstrante scriptu-
ra, quia in multiloquio non effugietur pec-
catum, & quod vir linguosus non dirigetur
super terram.

Decimus humilitatis gradus est. Si non
sit facilis, & promptus in risu. Quia scri-
ptum

ptum est. Stultus in risu exultat vocem suam.

Undecimus humilitatis gradus est : si cum loquitur Monachus leniter , & sine risu , humiliter cum gravitate , vel pauca verba & rationabilia loquatur , & non sit clamorosus in voce , sicut scriptum est. Sapientis verbis innotescit paucis.

Duodecimus humilitatis gradus est , si non solum corde Monachus , sed etiam corpore humilitatem videntibus se semper indicet. Id est in opere , in Monasterio , in Oratorio , in horto , in via , in agro , vel ubicunq; sedens , ambulans , vel stans , inclinatio sit semper capite , defixis in terram aspectibus , reum se omni hora de peccatis suis existimans , iam se tremendo Iudicio Dei presentari existimet , dicens sibi semper illud , quod Publicanus ille Evangelicus fixis in terram oculis , dixit. Domine non sum dignus ego peccator levare oculos meos ad cælum , Et iterum cum Propheta. Incurvatus sum , & humiliatus sum usquequaque. Ergo his omnibus humilitatis gradibus ascensis , Monachus ad Charitatem Dei perveniet illam , qua perfectus ,

fecta , for
versa qua
bat , absq;
consuetud
more Geb
suetudine
tum , qua
mundum
dignabitur

T Am
cap
deatur a
tuere , ta
series app
sed etian
tinu

fecta, foras mittit timorem, per quam uni-
versa quæ prius non sine formidine observa-
bat, absq; ullo labore, velut naturaliter ex
consuetudine incipiet custodire; non jam ti-
more Gehennæ, sed amore Christi, & con-
suetudine ipsâ bonâ & delectatione virtu-
tum, quæ Dominus jam in operarium suum
mundum à vitiis, & peccatis, Spiritu S
dignabitur demonstrare.

Constitutio.

TAm Sancta est, tamque plena hujus
capitis tractatio, ut superfluum vi-
deatur aliud quicquam hoc in loco sta-
tuere, tantæque utilitatis hujus lectionis
series apparet, ut ex se non invitet modò,
sed etiam ad sui admirationem, & con-
tinuum studium propriâ virtute
compellat.

DE

DE OFFICIIS DIVINIS IN NOCTIBUS.

CAPUT VIII.

Hyemis tempore, id est à Kalendis
Novembris usq; ad Pascha, jux-
ta considerationem rationis, octa-
vâ hora noctis surgendum est,
ut modico amplius de media nocte pausetur,
& etiam digesti surgant. Quod verò re-
stat post vigilias, à Fratribus, qui Psalterii,
vel Lectionum aliquid indigeat, meditationi
inserviat. A Pascha autem usq; ad su-
pradictas Kalendas Novembris sic tempere-
tur hora vigiliarum agenda, ut paucissimo
intervallo, quo Fratres ad necessaria natura
exeant, custodito, mox matutini, qui inci-
piente luce, agendi sunt, subsequantur.

Constitutio.

I.

Quod hyemis tempore octavâ hora
surgendum sit, sed juxta noctis
brevitatem, vel longitudinem hora vel
protrahenda, vel retrahenda est.

2. Un-

2. Unde ab Idibus septembris, primum Matutini signum horâ septima pulsatur, cum à die septima Octobris quasi per suos gradus ascendendo, horâ septima, & dimidia; sic à Kalendis Novembris, horâ octava dictum signum fiat. Rursus à decima Februarii sensim retrocedendo, horâ septimâ, & dimidia. A Septima verò Martii, hora septima. A secunda die Aprilis hora sexta, & dimidia. A vigesima quinta ejusdem hora sexta, similiter à nona Maji hora quinta, & dimidia, & à die secunda Junii hora quinta.

3. Præterea iterum crescente nocte, iterum etiam signum protenditur, undè à decima Julii pulsatur horâ quintâ, & dimidia, & à Kalendis Augusti, horâ sexta, & à vigesima ejusdem usque ad prædictas Idus Septembris hora sexta, & dimidia. Excipitur nox Dominicæ Nativitatis, in qua sexta hora pulsatur.

4. Duplex erit Matutini signum, sicut & aliarum Canoniarum horarum, primum Matutini signum erit quinque *Miserere* in hyeme, sed in æstate quatuor *Miserere*

serere tantum, cum intervallo inter primum, & secundum duorum *Miserere*. Ultimum verò signum unius *Pater noster*, cum Angelica salutatione erit.

5. Audito ergo nocturnæ laudis signo, velociter surgentes ad tantum opus, omnes se præparent: Et statim mentem ad Deum levantes, aliquam ferventem orationem, seu Psalmum pronuncient, aut certè aliquod Passionis, vel Divinitatis Mysterium meditentur, ad Ecclesiam (sic modestâ gravitate servatâ) properent, quo, cum pervenerint, aperto in primis capite, in ipso introitu aqua benedicta se aspergat, dicens, *Asperges me Domine, &c.* quod quidem omnes observare debent, non solum intrantes, verum & exeuntes, ab Ecclesia postea dicat. *Introibo in Domum tuam, adorabo ad templum Sanctum tuum, & confitebor nomini tuo Domine.* Et ante Altare genuflexus postquam aliquantulum oraverit, completo primo matutini signo, surgat, & chorum ingrediens in suo loco genuflectat, expectans superioris signum officii

in

icipiend
temporib
a, aper
us max
im ant
ter incl
QUOT
SIN

Secundo t
nea ape
audem
us Psal
us nona
ut certè
rosianus
ponis.
enedicat
scann

incipiendi. Reliquis autem horis, & temporibus, quoties intranda eſt Eccleſia, aperto capite ingrediatur, etiam ſi frigus maximè vigeat; & altero genu tantum ante Altare ad terram flexo ſe ſimiliter inclinet, & intret chorum.

QUOT PSALMI DICENDI
SINT IN NOCTURNIS
HORIS.

CAPUT IX.

Item tempore præmiſſo in primis verſu, Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adjuvandum me feſtina. In ſecundo ter dicendum eſt: Domine labia mea aperies, & os meum annunciabit laudem tuam. Cui ſubjungendus eſt tertius *Psalmus*, & Gloria. Poſt hunc *Psalmus* nonageſimus quartus cum Antiphona, aut certè decantandus, indè ſequatur *Ambroſianus*. Deindè ſex *Psalmi* cum Antiphonis. Quibus dictis & dicto verſu, benedicat Abbas, & ſedentibus omnibus in ſcammis, legantur viciffim à Fratribus

in Codice super Analogium tres lectiones, inter quas tria Responsoria cantantur, duo Responsoria sine Gloria dicantur. Post tertiam verò lectionem, qui cantat, dicat gloriam, quam cum incepit Cantor dicere, mox omnes de sedilibus surgant, ob honorem, & reverentiam Sanctæ Trinitatis; Codices autem legantur in vigiliis, auctoritates tam veteris Testamenti, quàm novi, sed & expositiones earum, quæ à nominatissimis, & orthodoxis, Catholicisq; Patribus factæ sint. Post has verò tres lectiones cum responsoriis suis, sequantur reliqui sex Psalmi cum Alleluja canendi. Post hoc lectio Apostoli sequatur ex corde recitanda & versus, & supplicatio, Litanie, idest Kyrie eleyson, & sic finiantur vigilia nocturna.

Constitutio.

I.

CUM ad amussim Breviarii Monastici ordo, ac forma servanda sit, satis hic modus ac Cæremonias in nocturnis Officiis celebrandis erit recensere. Cessante secundo itaque Campanæ signo, omnibus
in

in choro
ab ipso
assurgant
cant fecer
& Credo,
signante
hebdome
rium me
omnes a
cis munia
ne labia n
signent.
ad Choro
nent. I
quantur.

2. D
temus, a
quod & c
legitur, f
Sacerdos
ad Magn
recitat, f
sponsoria
nes Offic

in choro genuflexis, ut dictum eſt, dato ab ipſo ſuperiore Officii inchoandi ſigno, aſſurgant omnes, & profundè inclinati dicant ſecretò. *Pater noſter, Ave Maria, & Credo*, quibus finitis, iterum ſuperiore ſignante, erigantur cuncti, & Sacerdos hebdomadarius incipiat, *Deus in adiutorium meum intende*, quod cum dicitur, omnes ad Altare converſi, ſe ſigno Crucis muniant. Cum verò dicitur, *Domine labia mea aperies*, Os tantum pollice ſignent. Ad *Gloria Patri*, iterum utrinq; ad Chorum converſi, profundè ſe inclinent. Poſtea ſtantes ſequentia proſequantur.

2. Dum dicitur Pfalmus *Venite exultemus*, ad Altare convertent facies ſuas, quod & quando Evangelium ſuper Altare legitur, ſemper obſervandum eſt. Item Sacerdos, quando Capitula, Antiphonas ad *Magnificat*, & *Benedictus* orationeſque recitat, faciat, Et Clericus quando Reſponſoria, Brevia, Verſiculos, & Lectiones Officii parvi B.V. & mortuorum.

E 3

3. Tres

3. Tres lectiones, quas hic Pater Sanctus vicissim in Choro legi jubet, legat ille, qui ultimus est, sive inferior Chori oppositi Hebdomadario, petita prius benedictione, nisi de homilia Evangelii desumptæ sint. Tunc quidem Sacerdotis hebdomadarii munus erit. Responsoria verò, Clericus hebdomadarius recitabit. Quando superior officium dicit, ut in solemnioribus Festivitatibus, Homilia, Lectiones, non ipse, sed Sacerdos hebdomadarius leget.

4. In Eremitis, in quibus sunt in Choro, præter Priorem, sex Sacerdotes, Prior ad hebdomadam faciendam non tenetur, sed solum officium in solemnioribus festivitatibus: quod intelligitur, quando illi sex Sacerdotes, hebdomadas Sacerdotaliter faciunt. Quando verò Prior hebdomadarii munus subest, Sacerdos illi proximior homiliae lectiones legat, atque ita erit omninò observandus; non enim decet Prælatum à subdito benedici, quòd tamen in superiore nequaquam militat.

QUA-

QUA
PO

nes in Cod
nimè leg
una de r
tur, quam
& reliqua
pleantur,
Psalmoru
dicatur

QUALITER ÆSTATIS TEM-
PORE NOCTURNA LAUS
AGATUR.

CAPUT X.

*Pascha autem, usq; ad Kalendas
Novembris omnis (ut supradi-
ctum est) Psalmodie quantitas
teneatur, excepto, quod lectio-
nes in Codice propter brevitates noctium mi-
nimè legantur, sed pro ipsis tribus lectionibus,
una de veteri Testamento memoriter dica-
tur, quam breve Responsorium subsequatur,
& reliqua omnia (ut supradictum est) im-
pleantur, idest nunquam minus à duodecim
Psalmorum quantitate ad vigiliis nocturnas
dicatur, exceptis tertio, & nonagesimo
quarto Psalmo.*

QUALITER DOMINICIS DIEBUS VIGILIÆ AGAN- TUR.

CAPUT XI.

Dominico die temporius surgatur
ad vigilias, in quibus vigiliis te-
neatur hæc mensura. Idest mo-
dulatis (ut supra disposuimus)
sex Psalmis , & dicto versu , residentibus
cunctis dispositè , & per ordinem in subse-
liis legantur in Codice (ut supra diximus)
quatuor lectiones cum responsoriis suis , ubi
tantum in responsorio quarto dicatur à Can-
tore Gloria. Quam cum incipit. mox omnes
cum reverentia surgant. Post quas lectio-
nes, sequantur ex ordine alii sex Psalmi cum
Antiphonis, sicut anteriores, & Versus, post
quas iterum legantur alia quatuor Lectiones,
cum Responsoriis suis ordine, quo supra, post
quas iterum dicantur tria Cantica de Pro-
phetis, quæ instituerit Abbas, quæ Cantica
cum Alleluja psallantur. Dicto etiam Ver-
su, & benedicente Abbate, legantur alia qua-
tuor Lectiones de novo Testamento ordine quo
supra.

Con-

Constitutio.

I.

Referentes nos ad novi Breviarii ordinem hic de lectionibus, modoque legendi solummodo agendum est. Quilibet ergo praveat, ac perlegat, quod sibi legendum est, suis aptando signacula locis, ne se, aliosque perturbet.

2. Primi nocturni quatuor lectiones, ille legere tenetur, qui infimum locum in Choro tenet ex opposito Hebdomadarii, sive Novitius, sive professus existat. Lector in ipso lectionis initio capite inclinato, benedictionem petat, qua à superiore data, sedentibus cæteris, ipse stans legat, sed quoties benedictio petitur, omnes assurgere debent, iterumque sedere: nemo tamen ante superiorem sedere præsumat.

3. Secundi nocturni lectiones ab eoleguntur, qui in proximo supra prædictum lectorem in eadem parte Chori, loco residet. Tertii verò nocturni lectiones, quæ fere de homilia Evangelii recitantur, semper ad Sacerdotem hebdomadarium

pertineat. Omnes lectiones à supradictis lectoribus in propriis locis recitabuntur.

4. Hebdomadarius autem Sacerdos is dicitur, qui omnibus horis divinis, pariter, & nocturnis divinum opus inchoat. Cujus munus erit ad omnes horas Capitula, & Antiphonas Ad *Magnificat*, & *Benedictus*, in officio Regulari. Item Antiphonas, & Versiculos Commemorationum, nec non versuum post Antiphonam B. MARIE in fine officii cum suis orationibus recitare. Ac etiam *Pretiosa* post primam cum suis pertinentibus. Psalmorum gradualium, pænitentialiumque versiculi cum litanis, quotiescunque dicenda sunt, per ipsum Hebdomadarium persolvantur. Missam Conventualem quotidie celebrare, & sequenti Dominica, ac tota hebdomada primam Missam dicere tenetur.

5. Clericus hebdomadarius, qui ejusdem Chori erit cum Sacerdote prædicto, pronuntiabit Invitatorium cum Psalmo *Venite exultemus*, Antiphonas, Versiculos,

los, &
gularis
cio B. M
Martyr
Pretios
Comp
phona
& Don
græ dic
omnib
duplic
versar
mada
inquar
brevia
ris in
men in
feriis,
prio lo
6.
dem l
celebr
festivi
prius,
erit C

los, & Responsoria lectionum officii regularis. Lectiones, & Versiculos in officio B. MARIE, & Defunctorum, lectionem Martyrologii, & lectionem brevem post Pretiosam; lectionem in Capitulo ante Completorium, & tandem omnes Antiphonas Psalterii in ferialibus, simplicibus, & Dominicis intonabit: nam cum integræ dicuntur, ad Chorum spectant. In omnibus Dominicis per annum, ac festis duplicibus in officio Regulari, ac in Anniversariis Defunctorum Clericus hebdomadarius præsens cum præterito, ambo inquam simul, Invitoria, & Responsoria brevia, tam in Laudibus, quàm in Vesperis in medio Chori decantabunt. Attamen in semiduplicibus, simplicibus, atque feriis, solus hebdomadarius in suo proprio loco, hoc munus adimplebit.

6. In festivitatibus solemnioribus idem hebdomadarius Majori, seu Priori celebranti deserviet, & omnibus diebus festivis pacem, more solito, acceptam prius, aliis præbebit. Et ubi solus unus erit Clericus, ultimus professionis Sacerdos,

dos, munera clericalia obibit, tam in Choro, quam in Lectione in Capitulo ante Completorium, & quæcunq; solent Clerici peragere, deficientibus ipsis Clericis. Si verò unus solus sit Clericus, hic in solemnitatibus inserviet Missæ, pacemq; dabit, reliquum hebdomadarius ipse perficiet.

7. Conversus autem hebdomadarius, diligens in primis esse debet, ut quoties opus sit, præsens in Ecclesia reperiatur. Is lucernas Chori ad Matutinum accendet, & Candelas Altaris ad Laudes, ad Missam, ad Completorium, ac etiam festivis diebus ad Vesperas, quas divino peracto Officio diligenter extinguet. Crucem tam ad Processiones, quæ in Ecclesia fiunt, quàm ad eas, quæ ad Infirmos communicandos, ungendosquè, mortuosque sepeliendos diriguntur, omnes antecedens portabit. Ad Missam insuper Conventualem Sacerdoti deserviet (nisi superiorem in solemnioribus celebrare contingat, cui Clericus hebdomadarius assistere debet) præveniat ergo tempus, seque ad Sanctum opus præparet, ut incipere,

cepta.
cedit,
in Sac
sequen
mam
aquæ
Presby
verò q
sto non
alium
culpar
8.
Cleric
offici
Choro
Socii
hebd
est, s
novite
anno
hebd
9.
incipi
bati i
dio C

cepta, hora, quæ Missam immediatè præcedit, solitum Campanæ signum pulset, & in Sacrario Sacerdotes expectet. Ac in sequenti hebdomada Missæ, quæ post Primam dicitur inserviet, & die Dominico aquæ benedicendæ, responsa benedicenti Presbytero daturus, assistere tenetur. Si verò quoties opus erit Ministerio suo præsto non fuerit, vel ipse legitimè impeditus, alium sui loco non suffecerit, suam dicat culpam in Capitulo, & à vino abstineat.

8. Quoties aliquis ex his Sacerdos, vel Clericus justè impeditus personaliter his officiis adesse nequit, qui ei in eodem Choro proximè officio successurus est, is Socii munus adimplebit. Laico verò hebdomadario, qui professione ei inferior est, succedet. Atque adeò Sacerdotes noviter professi, completo professionis anno atque à Novitiatu egressi Sacerdotis hebdomadarii munus incipient.

9. Hebdomadarii à Vesperis Sabbati incipient, usque ad Nonam sequentis Sabbati inclusivè, qui Nona expleta, se in medio Chori prosternent, pro erroribus, &

de.

defectibus in officio per totam hebdomadam commissis.

Sequitur Sancta Regula.

Post quantum verò Responsorium, incipiat Abbas Hymnum Te Deum laudamus, quo dicto legat Abbas lectionem de Evangelio cum honore, & tremore, stantibus omnibus. Quâ perlectâ, respondeant omnes, Amen, & subsequatur mox Abbas Hymnum Te decet laus, & data benedictione incipiant Matutinos, Qui ordo vigiliarum omni tempore tam æstatis, quàm hyemis, æqualiter in die Dominico teneatur, nisi fortè (quod absit) tardius surgatur, quia tunc aliquid de lectionibus breviandum est, aut Responsoriis, quod tamen omninò caveatur, ne proveniat. Quod si contigerit, digne inde satisfaciat in oratorio, per cuius evenerit neglectum.

Constitutio.

I.

Ille qui Choro præsidet, & absolutiones, quæ lectionibus præmittuntur, faciat.

ciat, at
tentibus

Te Deu

lo ad h

majoris

respicie

Altari

decanto

tione c

ab Alta

ciplat,

2.

tionis l

Major,

etiam i

Classis,

ac Circ

fication

B. MAR

secundi

dibus,

Missam

Missam

aliqua

varum

ciat, atque Lectoribus benedictionem pe-
tentibus more solito impendat, ac deinde
Te Deum incipiat, & Evangelium cum sto-
lo ad humeros super pallium, in medio
majoris Altaris, stantibus omnibus illucque
respicientibus, luminibusque in eodem
Altari accensis, alta & intelligibili voce
decanter. Quo finito *Te decet* cum ora-
tione currentis officii dicat, & antequam
ab Altari discedat, immediatè laudes in-
cipiat, dicens *Deus in adjutorium meum.*

2. Quocunque in nostræ Congrega-
tionis loco præsens in Choro fuerit Pater
Major, prædicta omnia ipse perficiet. Qui
etiam in omnibus solemnitatibus primæ
Classis, ac in festo Sanctissimæ Trinitatis,
ac Circumcisionis Domini, nec non Puri-
ficationis, Annunciationis, & Nativitatis
B. MARIE divinum Officium in primis, &
secundis Vesperis, in Matutino, & Lau-
dibus, ac Tertia, Officium, ac tandem
Missam Conventualem dicet. Eandem
Missam celebrabit, quoties benedictio
aliqua Candelarum, vel Cinerum, & Oli-
varum, & quodocunque Novitius in-
duen-

duendus est, profiterivè debet. Item
Sabbato Sancto, & vigilia Pentecostes,
juxtà Missale Romanum.

QUOMODO MATUTI- NORUM SOLEMNITAS AGATUR.

CAPUT XII.

*IN Matutinis die Dominico in pri-
mis dicatur sexagesimus sextus
Psalmus sine Antiphona in dire-
ctum; postquem dicatur quin-
quagesimus Psalmus cum Alleluja; post-
quem dicatur centesimus decimus septimus,
& sexagesimus secundus; deinde Benediçtio-
nes, & Laudes, Lectio de Apocalysi una ex
corde, & Responsorium & Ambrosianum, &
versus, & canticum in Evangelio, Litaniam,
& completum est.*

Constitutio.

I.

HÆc divini officii pars, præ aliis omni-
bus solemniter, id est majoris vocis
sono, morositatēque peragenda est. Il-
lumi-

luminat
festorum
liter rec
tari, var
2. In
tatibus,
superior
let (ut
ciarum
cendant
tuor eju
tertiæ
tuor, se
rò semi
ac de B
trium u
Te Deum
dario su
officii
Missam
rū in f
bus fest
candel
lucere c
trium ser

luminatoque semper Altari. Sed quia festorum dies, non pari modo, nec æqualiter recoluntur, ideò in illuminando Altari, varius quoque erit modus.

2. In omnibus primæ Classis solemnitatibus, & aliquibus secundæ, in quibus superior celebrare, ac officium dicere solet (ut supra dictum est) sex candelæ unciarum quatuor ponderis pro qualibet, accendantur. In festis secundæ Classis, quatuor ejusdem ponderis, at in duplicibus tertiæ Classis, & Dominicis etiam quatuor, sed trium unciarum. In officio verò semiduplici, aut de die infrà octavam, ac de B. MARIA in Sabbato, duæ tantum trium unciarum. Quæ candelæ, dum *Te Deum* cantatur à Converso hebdomadario sunt accedendæ, & usque ad finem officii lucebunt. Ardebunt etiam ad Missam Conventualem ac Vesperas, verùm in ferialibus diebus, atque in simplicibus festis, ad Laudes, & Vesperas, una sola candela duarum unciarum antè Altare lucere consuevit; idemque ad Completorium servatur.

QUALITER PRIVATIS DIE-
BUS MATUTINI AGAN-
TUR.

CAPUT XIII.

Diebus autem privatis, Matutino-
rum solemnitas ita agatur; id est
sexagesimus Psalmus dicatur sine
antiphona in directum subtra-
hendo modicè sicut Dominica, ut omnes oc-
currant ad quinquagesimum, qui cum Anti-
phona dicatur. Post quem alii duo Psalmi
dicantur (secundum consuetudinem, id est
secundâ feria, Psalmus quintus, & triges-
mus quintus. Tertiâ feria quadragesimus
secundus, & quinquagesimus sextus. Quar-
tâ feriâ, sexagesimus tertius, & sexagesimus
quartus. Quintâ feriâ, octuagesimus septi-
mus, & octuagesimus nonus. Sabbato au-
tem centesimus quadragesimus secundus, &
Canticum Deuteronomii, quod dividatur in
duas glorias. Nam ceteris diebus Canticum
unumquodq; die suo ex Prophetis (sicut psallit
Ecclesia Romana) dicatur. Post hæc sequan-
tur Laudes, deinde lectio una Apostoli, memo-
riter

riter rec-
num, ver-
nia, & co-
tutina, ve-
do, nisi in
ca omnib;
propter s-
lent; ut o-
nem, qu-
nostra, s-
bus nostr-
Ceteris r-
tionis di-
Sed liber

Confl
Psa
alternati
superiore
Hymnos
parte He-
gelica, id
Regulari

riter recitanda, Responsorium, Ambrosianum, versus, Canticum de Evangelio, Litanie, & completum est. Planè agenda matutina, vel Vespertina non transeant aliquando, nisi in ultimo per ordinem Oratio Dominica omnibus audientibus dicatur à Priore, propter scandalorum spinas, quæ eriri solent; ut conventi per ipsius orationis sponsionem, qua dicunt. Dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris, purgent se ab huiusmodi vitio. Ceteris verò agendis, ultima pars eius orationis dicatur, ut ab omnibus respondeatur. Sed libera nos à malo.

Constitutio.

I.

CONsuetus Congregationis modus in Psalmis intonandus est, ut scilicet alternati per vices suas utriusque Chori superiores, Psalmos, & Cantica intonent. Hymnos verò incipiat, qui primus est à parte Hebdomadarii: sed Cantica Evangelica, id est Magnificat, & Benedictus, in Regulari officio Chori superior intonabit,

bit, nisi ipse superior officium faciat, seu deducat, quia tunc Antiphonam dicturus, non potest utrumque cum decore peragere. Ideò qui post eum Choro præest, dicta Cantica intonabit.

2. Ejusdem superioris onus erit in Laudibus, & Vesperis, Dominicam orationem post *Kyrie eleison* alta, & intelligibili voce pronunciare. *Kyrie eleison* autem semper à parte Prioris incipiet etiam si ipse à Choro absit, præterquam in Psalmis gradualibus, quando *Gloria Patri* à parte dicti Prioris completur.

3. Incipiet quoque superior Antiphonas Beatissimæ Virginis in fine Horarum, id est *Salve Regina* & *Alma Redemptoris*, &c.

IN NATALITIIS SANCTORUM
QUALITER VIGILIÆ
AGANTUR.

CAPUT XIV.

IN Sanctorum verò festivitibus, vel omnibus solemnitatibus (sicut diximus die Dominico agendum) ita a-

gatur, excepto, quod Psalmi, aut Antiphona, vel Lectiones ad ipsum diem pertinentes dicantur, modus autem supradictus teneatur.

QUIBUS TEMPORIBUS DICATUR ALLELUJA.

CAPUT XV.

Sancto Paschæ, usq; ad Pentecosten, sinè intermissione dicatur Alleluja, tam in Psalmis, quàm in Responsoriiis. A Pentecoste autem, usq; ad caput quadragesimæ omnibus noctibus, cum sex posterioribus Psalmis, tantum ad Nocturnos dicatur. Omni verò Dominica extra quadragesimam Cantica, Matutini, Prima, Tertia, Sexta, Nonag; cum Alleluja dicantur, Vesperæ autem cum Antiphonis, Responsorio nunquam dicantur cum Alleluja, nisi à Paschæ, usq; ad Pentecosten.

QUALITER DIVINA OPERA PER DIEM AGANTUR.

CAPUT XVI.

Septies in die, ait Propheta, laudem dixi tibi, qui septenarius numerus à nobis sic implebitur, Matutini Prima, Tertia, Sexta, Nonâ, Vesperâ, Completoriiq; tempore, nostræ servitutis officia persolvamus, quia de his horis dixit Propheta, septies in die laudem dixi tibi; Nam de Nocturnis vigiliis, idem ipse Propheta ait, Media nocte surgebam ad confitendum tibi; ergo his temporibus referamus laudes creatori nostro, super Judicia Justitiæ suæ, id est Matutinis, Primâ, Tertiâ, Sextâ, Nonâ, Vesperâ Completorio, sed nocte surgamus ad confitendum ei.

Constitutio.

I.

Quamvis Conversi ad divinum officium recitandum minimè teneantur, tamen cum & ipsi Religiosi sint, nullatenus

tenu
fabile
confite
vice di
dianas

2.
ginta
dem A
modur
quadra
septem
Comp
quinas
ne, att
3.
pulsant
re, no
assister
solutur
propter
feria su
& Con
tibus.

tenus à Deo septies in die laudando excusabiles sunt, ac media surgentes nocte, ipsi confiteri. Ideò ex antiqua consuetudine vice dicti officii, ad infrascriptas quotidianas preces recitandas tenentur.

2. Quotidie igitur recitabunt octoginta duas orationes dominicas, ac totidem Angelicas salutationes, ipsas in hunc modum partientes, ut scilicet Matutinis quadraginta, Laudibus decem, Vesperis septem, Primæ, Tertiæ, Sextæ, Nonæ, ac Completorio ipsarum cuilibet horarum quinas tribuant, idque maxima devotione, attentione, & reverentia persolvant.

3. Debent insuper singulis noctibus pulsante campana ad Ecclesiam accedere, nocturnisque laudibus personaliter assistere, nec inde, donec officium persolutum fuerit, recedere. In die verò propter eorum crebras occupationes, si feria sit, aut dies non festivus, ad Primam, & Completorium tantum, in solemnitatibus, & festivitatis præceptivis etiam

Vesperis intersint.

QUOT PSALMI PER EAS-
DEM HORAS DICENDI
SUNT.

CAPUT XVII.

Ante de Nocturnis, vel Matutinis
digessimus ordinem Psalmodia.
Nunc de sequentibus horis vi-
deamus. Primâ hora, dicantur
Psalmi tres sigillatim, & non sub una Gloria.
Hymnus ejusdem horæ post versum. Deus
in adiutorium meum intende, Domine ad
adjuvandum me festina, atequam Psalmi
incipiantur. Post expletionem verò trium
Psalmorum, recitetur lectio una, versus,
Kyrie eleison. Et Missæ sint.

Constitutio.

I.

Quia magni interest, sic hæc Prima
diei hora suo tempore absolvatur,
ut cætera, quæ domi agenda sunt iusto
ordine succedant. Ideò primus hujus
horæ signum, à tertia decima Septembris,

45-

usque a
ma Fe
lis, pau
Item ab
ad dec
Aurora
lis, use
bris or
spatium
ac inte
trium.

2.

primæ
sam C
Sacerd
prater
Missæ
omnes
exnost
non ce
quodf
audire
mittat

3.

nitante

usque ad Calendas Novembris, & à decima Februarii, usque ad secundam Aprilis, paulo antè solis ortum pulsandum est. Item ab iisdem Calendis Novembris, usque ad decimam Februarii, ejus signum in Aurora dabitur. A secunda autem Aprilis, usque ad tertiam decimam Septembris orto jam sole. Primum signum ad spatium duorum *Miserere* protrahatur, ac intervallum totidem, ultimum verò trium.

2. Prima completa, Conversus, qui primæ Missæ inservire debet, dictam Missam Campanæ signo significabit, quam Sacerdos hebdomadarius hebdomadæ præteritæ dicere tenetur. Quæ quidem Missa nunquam prætermittenda est, ut omnes EREMITÆ ei possint assistere. Unde ex nostris nemo omnino sit, qui quotidie non celebret, aut Sacrum non audiat, quod si quispiam diebus privatis Missam audire non poterit, Prioris venia, mittat.

3. Frequentare autem celebrationes nitantur Sacerdotes, cum nullum sit Deo

charius holocaustum, quàm ipsum dignissimum Eucharistiæ Sacrificium, in quo tamen nec minus prolixum, nec multum celeres sint, sed potius inter utrumque extremum, medium tenentes, devotè in tanto ministerio se gerant.

4. Post Primam igitur, usque ad Tertiam curent omnes Sacerdotes celebrare in communi Ecclesia, sed si nec locus, nec tempus datur. Tunc cum Prioris licentia in privatis Cellarum Oratoriis faciant. Et qui antè Tertiam non poterit, postea celebret, dummodo non sit tempus orationis, vel Missæ Conventualis sinè expressa licentia.

5. Cuset hebdomadarius, ut Tertia finitâ vel Nona, antè Altare præparatus inveniat. Missam conventualem celebraturus. Qui etiam die Dominico aquâ benedictâ, omnes quot sunt in Choro, & Ecclesia, asperget, ut in Missali habetur, ad quam aspersionem omnes in Choro stare debent, nulloque modo genuflectere. In fine autem Missæ, fratres more solito, communicabit, & Sanctissimi Sacramenti
for-

formas
bit, seu

6.

tare fas
devotè
monis
lia Pen

7.

mentis
utendu

omnin

Tunico

Atque

ultra u

qui Mi

in quib

ricus e

versus,

thure

doti, a

8.

quibus

Refect

Missis

duo he

formas in Tabernaculo reservatas mutabit, seu renovabit.

6. Nunquam apud nos Missam cantare fas fuit, sed in simplicitate *EREMITICA*, devotè, voce suavi, & cum debitis cæremoniis, excepto Sabbato Sancto, & vigilia Pentecostes.

7. Decretum est, illis tantum indumentis, Sacerdotibus, seu ornamentis utendum esse, quæ ad celebrandum sunt omninò necessaria, id est sine pluviali, Tunicella, aliis Pontificalibus ornamentis. Atque in Missis quantumvis solemnibus ultrà unum Ministrum adhiberi nefas erit, qui Minister in majoribus solemnitatibus, in quibus Major, aut Prior celebrat, Clericus erit. In aliis omnibus sufficit Conversus, qui Clericum, ut suprà juvabit in thure ministrando, ac in Sacratio Sacerdoti, dum se induit, ac exuit, inserviet.

8. In solemnitatibus primæ Classis, in quibus superior celebrat, & in Communi Refectorio omnes reficiuntur, ac in tribus Missis Nativitatis Domini, nec non in tri-
duo hebdomadæ Sanctæ, in Missa Con-

ven-

ventuali incensatur Altare, in qua thurificatione modus, & Ordo Missalis Romani servandus est: Evangelium pariter sine aliqua particulari cæremonia in prædictis festis dicitur, præter incensum.

9. Quando sit dicendus hymnus *Gloria in excelsis Deo* Rubricæ Missalis Monastici moneat.

10. Pax omnibus Dominicis totius anni, omnibusque diebus festivis de præcepto; Clericus enim hebdomadarius pacem osculandam celebranti porriget, mox adfistentibus cunctis, incipiendo à Prælato, vel seniori usque ad ultimum, dicens unicuique *Pax tecum* & altero respondente, *Et cum Spiritu tuo*.

11. Omnibus Dominicis ab illo Sacerdote, qui primam Missam celebrabit, benedicenda est aqua, depositâ prius planeta, & manipulo, sed cum stola, idque in Sacrario: In aliis autem occasionibus, in quibus stola adhibenda est, sicut in Reliquiarum ostensione, & similibus, assumet Sacerdos suum pallium, seu superpellucium, stola superposita. In ministrandis

au.

autem
vel uno
num ob

12

Altari
diebus
acceda
Maria

primam
alterum

Maria
anteque
stibus.

13

ad ele
privatâ
parato

Camp

Maria

omne

capite

humil

puis fe

celebr

fiant c

autem Infirmis Sacramentis Eucharistiæ, vel unctionis extremæ. Rituale Romanum observabitur.

12. Quando privatæ Missæ in majori Altari Ecclesiæ celebrandæ erunt festivis diebus, antequam Sacerdos, ad Altare accedat, signum detur unius saltem *Ave Maria* cum quinque ictibus in fine; sed ad primam Missam, & Conventualem signum alterum dabitur unius *Pater noster*, & *Ave Maria* cum quinque pariter ictibus in fine, antequam Sacerdos sacris induatur vestibus.

13. Cum in Missa dicitur Sanctus, & ad elevationem Corporis Christi, si Missa privata fuerit, cum tintinabulo ad hoc parato; si Conventualis, cum magna Campana signum, fiet spatio unius *Ave Maria*, pro qualibet vice. Quo audito omnes ubicunq; fuerint genuflectant, & capite aperto Deum in tanto Sacramento humiliter adorent. At quando in præcipuis festivitibus Majorem, aut Priorem celebrare contingit, tunc prædicta signa fiant cum magna, & parva simul campana,

na, quod pariter ad *Gloria in Excelsis*, observandum est.

14. Sacerdotes qui non præsto sunt, quando debent in Sacrario quinque ictibus magnæ Campanæ vocentur, Ministri verò tribus. Qui omnes solliciti ad hæc esse debent, ac se invicem prævenire præcipuè servientes.

15. Sed quia Missarum celebrationi lumina adesse debent ad Conventualem in duplicibus, & semiduplicibus festivitibus, Dominicis, ac infra octavas iidem Cerei, qui Laudibus inservierunt, inservient. In simplicibus, ac ferialibus diebus duæ Candelæ duarum unciarum ponderis ardeant, sicut in omnibus privatis Missis, excepta Dominica palmarum, & vigilia Pentecostes, in quibus quatuor Cerei, quatuor unciarum ardebunt.

16. Rursus semper ante Altare majus duo Cerei in magnis Candelabris esse consueverunt, qui in Missis Conventualibus ad elevationem Sanctissimi Sacramenti accendantur, nec donec Sacerdos communicaverit, extinguendi sunt. Quod
pa-

pariter
tamen

TEr
cel
runden
versus
major C
si verò m
rina au
Antiph
Lectio
brofann
Litania
Comple
tione te
Antiph
ejusdem
son, &

Signu
usq

pariter in minoribus Altaribus fiet, unico
tamen cereo.

Sequitur Regula.

Tertia verò, Sexta, Nona, eodem ordine
celebretur, id est versus, Hymni ea-
rundem horarum terni Psalmi, Lectio, &
versus Kyrie eleison, & Missæ sint. Si
major Congregatio fuerit cum Antiphonis,
si verò minor in directum psallantur. Vesper-
tina autem Synaxis quatuor Psalmis cum
Antiphonis terminetur, post quos Psalmos
Lectio recitanda est; inde responsorium, Am-
broianum, versus, Canticum de Evangelio
Litania, & oratio Dominica, & fiant Missæ.
Completerium autem trium Psalmorum di-
ctione terminetur, qui Psalmi directanei sine
Antiphona dicendi sunt, post quos hymnos
ejusdem horæ Lectio una Versus, Kyrie elei-
son, & Benedictio, & Missæ fiant.

Constitutio.

I.

Signum Tertix, ab Idibus Septembris
usque ad Pascha, mediâ hora post
pri-

primam Missam dandum est ; & si forte post primam non celebretur , ad unius horæ spatium signum tendatur. A Pascha autem, usque ad tertiam decimam Septembris, quando non jejunatur, post horam ac dimidiam, post primam missam, pulsabitur ; si verò jejunatur, semihora tardius.

2. Primum signum tertiæ erit unius *Miserere* , intervallum duorum , secundum signum item duorum. In die verò Nativitatis Domini, & Sancti ROMUALDI tria dantur signa ejusdem mensuræ.

3. Signum Sextæ, quod unicum est, erit spatii unius *Pater noster*, & unius *Ave Maria*, quæ in quadragesima consecutivè post Tertiam dicitur ac in vigilia Pentecostes, & quoties deficit Missa ordinaria Tertiæ. In duplicibus, Dominicis, semiduplicibus, simplicibus, & Feriis, post dictam ordinariam Tertia, Sexta semper dicitur.

4. Nona per totum annum ea hora nunciabitur (ut ipsa, quando sola dicitur) finita, & cum Missa , ac Vesperæ subsequen-

quuntur, ipsis absolutis adsit merities, sed in Jejunio Regulari per mediam horam anticipari poterit. Excipiuntur hinc etiam omnes Dominicæ à Kalendis Novembris usque ad Pascha, necnon dies, in quibus tempore æstivo fit dormitiò antè Nonam. In quibus Nona, in ipso meridie signatur. Primum ergo signum, quando dormitur ante Nonam, erit duorum *Miserere*, quando verò non dormitur, unius tantum, sed intervallum, & secundum signum, erit duorum *Miserere*.

5. Vesperæ ab Idibus Septembris usq; ad Pascha horâ vigesima prima signandæ sunt, exceptis Dominicis quadragesimæ Magnæ, in quibus, & toto tempore à Pascha usque ad festum S. Crucis Septembris, horâ vigesima significandæ sunt. Primum, & secundum erunt duorum *Miserere*, tantundem intervallum erit, at in diebus Jejunii quadragesimæ unicum signum unius *Miserere* sufficit. In festis autem duplicibus ipsa signa longiora esse debent, & in festivitibus Nativitatis Do-

mini ac S. ROMUALDI tria fiant signa ejusdem mensuræ.

6. Completorii tandem signum datur circà vigesimam tertiam horam, sed adstat Sacrista, dum id agit, maximè in æstate, ut post Completorium usque *Ave Maria* signum, solitæ orationis tempus supersit. In Hyeme autem Completorio finito, statim *Ave Maria* pulsetur, id est à Kalendis Novembris usque ad decimam Februarii. Eadem consideratione uti oportet, cum officium Defunctorum dicendum est, ut eo finito, dicatur *Ave Maria*. Signum Completorii ad tres, aut quatuor ad summum miserere protrahatur. Quando autem Eremitæ omnes in Ecclesia esse noscuntur, breviari potest divini officii signum, verum vel uno absente ad justam mensuram protrahatur.

5. Signum Campanulæ post lectionem Completorii non omittatur, quod unius *Pater noster*, & *Ave Maria* erit. Venerabile tandem signum Salutationis Angelicæ dicto Completorio post Solis occasum pulsabitur. In nocte verò

in

in fine
meridie
tempori

8. S
uniuscu
Ave Ma
Quo au
to capit
tempore
primis V

QUO

Gloria,
deinde P
tuor Cap
liquis ve
na, terna
mi decim
tem secun

in fine Laudum Regularis officii. At in meridie post Nonam, aut Vesperas pro temporis qualitate.

8. Signa tribus vicibus dabuntur, uniuscujusque signi spatium erit unius *Ave Maria* cum suis debitis intervallis. Quo audito genuflectant omnes, & aperto capite dicant *Ave Maria*. Sed toto tempore Paschali, & diebus Dominicis à primis Vesperis non genuflectitur.

QUO ORDINE PSALMI DICENDI SINT.

CAPUT XVIII.

IN primis semper diurnis horis dicatur versus. Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adjuvandum me festina. Et Gloria. Indè hymnus uniuscujusq; hora; deindè Primâ hora Dominica dicenda quatuor Capitula, Psalmi, centesimi octavi; Reliquis verò horis, id est Tertia, Sexta, & Nonâ, terna Capitula supradicti Psalmi centesimi decimi octavi dicantur. Ad Primam autem secundæ feriæ, dicantur tres Psalmi, id est

est primus, secundus & sextus & ita per singulos dies ad Primam usque ad Dominicam, dicantur per ordinem terni Psalmi usque ad decimum nonum Psalmum, ita sane, ut nonus Psalmus, & decimus septimus partiantur in binas glorias, & sic fiat, ut ad vigilias Dominica, semper à vigesimo incipiatur. Ad Tertiam verò, Sextam, & Nonam secundæ ferie novem Capitula, quæ residua sunt de centesimo decimo octavo, ipsa terna Capitula per easdem horas dicantur. Expenso ergo Psalmo centesimo decimo octavo, duobus diebus, id est Dominico, & Secunda feria, Tertiâ feria tam ad Tertiam Sextam, & Nonam, psallantur terni Psalmi, à centesimo decimo nono, usque ad centesimum vigesimum septimum, id est Psalmi novem. Qui Psalmi semper usque ad Dominicam per easdem horas itidem repetantur. Hymnorum nihilominus, Lectionum, vel Versuum dispositione uniformi cunctis diebus servatâ. Et ita scilicet, ut semper à Dominica centesimo decimo octavo incipiatur. Vesperæ autem quotidie quatuor Psalmorum modulatione canantur. Qui psalmi incipiantur à centesimo nono, usque ad centesimum quadra-

drage
versu
tesimo
septim
centesi
omnes
supra
testimu
quadr
cum c
Digest
rum,
Hymn
xavin
verò q
quarti
simus
divina
equali
gilia
lixior
quam
puè c
butio
melius

dragesimum septimum, exceptis his, qui diversis horis ex eis sequestrantur, id est à centesimo decimo, usq; ad centesimum vigesimum septimum, & centesimo trigesimo tertio, & centesimo quadragesimo secundo. Reliqui omnes in Vespera dicendi sunt, qui in numero supradicto fortiores inveniuntur, id est centesimus trigesimus octavus & centesimus quadragesimus sextus, quia parvus est, cum centesimo decimo quinto jungatur. Digesto ergo ordine Psalmorum Vespertinorum, reliqua id est lectiones, responsoria, Hymni, Versus, vel Cantica (sicut supra taxavimus) impleantur. Ad Completorium verò quotidie iidem Psalmi repetantur, id est quartus, nonagesimus, & centesimus trigesimus tertius. Disposito ordine Psalmodia divina, reliqui omnes Psalmi, qui super sunt, æqualiter dividantur in septem noctium vigilias, partiendo scilicet, qui inter eos prolixiores sunt psalmi, & duodecim per unamquamq; constituentur noctem. Hoc præcipuè commonentes ut si cui fortè, hac distributio Psalmorum displicuerit, ordinet, si melius aliter judicaverit, dummodo omnibus

modis id attendatur, ut omni hebdomada, Psalterium ex integro numero centum, quinquaginta Psalmorum psallatur, & Dominico die semper à capite repetatur ad vigiliis. Quia nimis iners devotionis sue servitium ostendunt Monachi, qui minus Psalterio cum Canticis consuetudinariis per septimana circulum psallunt: cum legamus Sanctos Patres nostros uno die, hoc strenuè implevisse, quod nos tepidè utinam septimana integrâ persolvamus.

Constitutio.

I.

AD integram perfectamque regulæ satisfactionem, cum non semper fiat officium de feria; quilibet tùm Sacerdos, tùm Clericus qualibet hebdomada totum David Psalterium sive ore, sive memoriter privatim recitabit.

DE

DE

aliqua
divinu
simus,
in tim
& in c
Ergo c
conspic
& sic si
concora

IN o
cis,
Profe
gno, q
nas, q

DE DISCIPLINA PSAL-
LENDI.

CAPUT XIX.

*Vigil credimus divinam esse præ-
sentiam, & oculos Domini in
omni loco speculari bonos & ma-
los. Maximè tamen hoc sine
aliqua dubitatione credimus, cum ad opus
divinum assistimus; Ideò semper memores
simus, quod ait Propheta, Servite Domino
in timore, & iterum, Psallite sapienter,
& in conspectu Angelorum psallam tibi.
Ergo consideremus qualiter oporteat nos in
conspectu Divinitatis, & Angelorum esse,
& sic stemus ad psallendum, ut mens nostra
concordet voci nostra.*

Constitutio.

I.

IN omnibus nostræ Congregationis lo-
cis, omnes Sacerdotes, ac Clerici tam
Professi, quàm Novitii, auditò officii si-
gno, quotidie ad singulas horas, tam diur-
nas, quàm nocturnas, ad Ecclesiam pro-

perent, ibique ante SS. SACRAMENTUM
devotè, & reverenter officium persolvant.
Quod ita stricte observandum est, ut si
fortè pauci, Imò si duo, vel unus tantum
in EREMO præsens fuerit, illi duo, vel unus
id per se in Ecclesia implere teneantur,
sinè cantu tamen, secundum antiquum
Stylum, morem, ac consuetudinem Reli-
gionis, distinctis verbis, voce clara concor-
di, ac sonora, simul incipientes ac pariter
desinentes cum debitis pausis, seu punctis,
monastico more; Idè omnes ad quos
spectat Psalmos incipere, Responsorialia,
Versus, & alia intonare, diligenter adver-
tant, ut cum voce mediocri, alta, ac so-
nora id faciant. Qui autem lectiones le-
gunt, semper in eodem tono Chori in-
cipiant, ac finiant, ut alii commodius eun-
dem tonum sequantur, & præcipuè cum
duo simul Invitatorium, aut Responso-
rium concinunt.

2. Et ne decor divini cultus pertur-
betur, omnes perseverantes usque in fi-
nem officii, maneant in Choro, nisi ne-
cessitas naturæ indè exire cogat. Neque
Præ-

Prælati
gotio
cat, in
tus for

3.
ginis
quand
Noviti
lo, vel
Cateri
tabunt

4.
ceptis
hebd
ginis,
Pentec
duplici
quod i
Genera
rio ten
pitulo

5.
semel
cepta
secofte

Prælatus pro aliquo quamvis magno negotio, dum divinis laudibus cum aliis vacat, interpelletur, neque ipse interpellatus foras egrediatur.

3. Officium parvum Beatissimæ Virginis MARIE quotidie recitabitur, at quando in Choro non dicitur, Magister Novitiorum cum suis Novitiis in Capitulo, vel Sacratio honestâ mora persolvat. Cæteri verò privatim, ubi voluerint recitabunt.

4. In Choro semper recitabitur; exceptis duplicibus, Dominicis, triduo ante hebdomadæ Sanctæ infra octavas B. Virginis, Vigiliæ Nativitatis, & Epiphaniæ Pentecostes, & Assumptionis, & in semiduplicibus, solum excipies Matutinum, quod item observandum in loco Capituli Generalis, quando suo debito, & ordinario tempore, celebratur, durante ipso Capitulo propter noctium brevitatem.

5. Defunctorum Officium in Choro semel in hebdomada recitandum, exceptâ hebdomada Sancta, Paschatis, Pentecostes, & infra octavam Epiphaniæ, ap-

plicata tamen semper Missa, etiam si omit-
tatur Officium, quo officio Rubricæ Bre-
viarii præcipientis talem officii recitatio-
nem prima quoque die mensis non impe-
dita, sit satis. Declarantes propter An-
niversaria, quæ fiunt, per annum, tolli
obligationem talis Defunctorum officii
prima mensis non impedita, & cujuslibet
hebdomadæ in quadragesimis.

6. Et quia modestia, & reverentia in-
terior, non parum interiorem devotio-
nem juvat, ideò quilibet pro virili cære-
monias, maximè quæ in Choro fiunt, can-
tari solent, servare studeat. Illicitum
quippe imo turpe reputatur, si stantes in
Choro ad aliquam sedilium partem dor-
sum, latiusve reclinent, aut cubitis inni-
tantur, nisi Senectus, vel infirmitas defe-
ctum excuset, quod tamen omni mode-
stiâ, gravitateque fiat, nè scandalo, aut
admirationi Novitiis, ac Junioribus sint.
Tandem quando omnes genuflexi ma-
nent, Chorus, Chorum alterum respiciat.

7. Verùm superior, cum post Can-
tica *Magnificat*, & *Benedictus* altâ voce to-
tum

tum reci-
ad Alt
nedictio
quando

8.

semper
rum ul
tus, &c

Te Deum

post le

Priman

precem

dicitur

super n

quando

dictum.

na, & M

quoties

netur c

9.

dicitur

quand

citur,

festivit

secund

tum recitat *Pater noster*, stabit versâ facie ad Altare. Stabit item, quando dat benedictiones, stat etiam Hebdomadarius, quando recitat orationes.

8. Capitis profundæ inclinationes, semper fiunt, ad *Gloria Patri*, in Hymnorum ultimis Versibus ad *Sanctus*, *Sanctus*, &c. *Fiat misericordia tua Domine*, &c. *Te Deum laudamus*. Ad *Te decet laus*, &c. post lectum Evangelium in Matutino: ad Primam in secundo Hymni Versu. *Deum precemur supplices*, &c. Ad Tertiam cum dicitur. *Nunc Sancte nobis*, &c. & *Veniat super nos misericordia*, &c. Ad Vesperas, quando dicitur. *Sit nomen Domini benedictum*. Quando dicitur, *ò Gloriosa Domina*, & *Maria Mater gratiæ*, &c. ac tandem quoties nominatur *JESUS*, & *MARIA* inclinatur caput.

9. Cum in hymno *Pange lingua*, &c. dicitur *Tantum ergo Sacramentum*. Et quando ad, *Te Deum laudamus*, &c. dicitur, *Te ergo quæsumus*, &c. Et in festivitatibus Beatæ Virginis primæ aut secundæ Classis, quando intonatur *Ave*

Ma-

Maris stella, &c. ac in Pentecoste ad *Veni Creator Spiritus, &c.* genuflectendum ad primos quatuor Versus utriusque hymni, sicut in hymno Crucis in Versibus, *O Crux ave spes unica, &c.* ad primos duos Versus tantum, quod pariter toto passionis tempore observandum erit, & semper in Psalmo *Venite exultemus*, ad verba, *Venite adoramus, & procidamus ante Deum, &c.*

10. Ad omnes Lectiones, & Responsoria, exceptis officii parvi B. MARIE, & in initio Evangelii, quod antè Lectiones homiliæ recitatur, sedebunt.

11. Dum Psalmi canuntur, ac Cantica veteris Testamenti, & Lectiones in officio regulari leguntur, ac mortuorum, operto capite manebunt, exceptis Lectoribus, qui nudum, aut seminudum pro temporis qualitate habebunt, & sic in hyeme in Choro inter utrumque signum omnes operto, in æstate aperto capite erunt.

12. In omnibus aliis, quæ ad cultum divinum pertinent, aut suis Cæremoniis, & observantiis, tam in Ecclesia, & Choro, quam

quàm ex
Pascha
tegitur,
Etas, totu
toto ann
cii, quo
quando
SS. SACR
(aut ali
quando
licæ, qu
similis A
aperien

13.
non adf
tum ips
modo c
sentient
Pascha
nimiru
saltem
cut in l

14.
endis, n
mitas,

quàm extra ab Idibus Septembris usq; ad
Pascha Resurrectionis, dimidiũ capitis de-
tegitur, & à Paschate usq; ad Idus prædia-
ctas, totum opertum tenetur. Excipe tamẽ
toto anni tempore principium divini offi-
cii, quousq; Psalmi cantari incipiant,
quando legitur Evangelium, aut elevatur
SS. SACRAMENTUM, quousq; Sacerdos
(aut alii si qui sint) communicaverit,
quando datur signum salutationis Ange-
licæ, quando dicitur *Salve Regina*, aut alia
similis Antiphona, in quibus totum caput
aperiendum.

13. Ad hanc autem observantiam
non adstringuntur infirmi, nisi in quan-
tum ipsis videbitur, & placuerit, dum-
modo omnia faciant sciente, & con-
sentiente superiore, qui poterit, & post
Pascha & ante Idus Septembris, si fortẽ
nimirum frigescet, dispensare, ut quisq;e
saltem dimidium caput operire valeat, si-
cut in hyeme.

14. In Cæremoniis cum decore faci-
endis, multum juvat una omnium confor-
mitas, ut scilicet omnes simul, & semel
aqua-

æqualiter caput aperiant, & operiant. Sic item in erigendo se, & inclinando, incipiendo aliquid, & finiendo, genuflectendo, & assurgendo, & tandem in omnibus, idem tempus, eundem domum, formam denique ac mensuram eandem observent.

15. Finito verò officio nemò exurgat, nisi superior erectus incipiat abire, aut signum dederit discedendi, ipso in Choro remanente. Studeant insuper, non solum in Cæremoniis conformes per omnia esse, sed etiam in vestitu, incessu, & cæteris omnibus.

16. Intrent in Ecclesiam cum modestia, habitu composito, solitisque vestibus, & signanter cum pallio, sinè quo nullus (etiam si hospes fuerit) chorum aut Refectorium intrare præsumat: Et si quis hospes sæcularis, aut Regularis illuc ingressus fuerit, per Sacristam blandè prius admonitus extrahatur, nisi à Priore, vel de ejus licentia introductus fuerit.

17. Processiones, quæ licet apud nos non sint in usu sicut in sæcularium Ecclesiis,

fiis, hæ
piunt
das In
scribu
ordo c
18
ta, &
EREM
ciarun
noren
yabitu
tum
parite
triang
tutinu
Altari
tur, tr
ponde
igne p
bato
Purif
vatis
rum c
usque

fiis, fieri tamen debent, quando præci-
piuntur à summo Pontifice ad consequen-
das Indulgentias, quæque à Missali præ-
scribuntur, in quibus Ritualis Romani
ordo omninò servandus est.

18. In Processionibus Feriarum Quin-
tæ, & Sextæ majoris Hebdomadæ, singuli
EREMITÆ, singulas candelas duarum un-
ciarum accensas gestabunt, quod ad ho-
norem SS. SACRAMENTI inconcussè obser-
vabitur, quod item faciendum, cum ad
tumulum deferuntur Defuncti. Duarum
pariter unciarum erunt Candelæ, quæ in
triangulo dicta Sacra hebdomada ad Ma-
tutinum accenduntur; illæ verò quæ in
Altari ad Crucis adorationem accendun-
tur, trium unciarum erunt: ejusdem item
ponderis debent esse tres illæ, quæ novo
igne primæ in arundine accenduntur Sab-
bato sancto, & tales erunt illæ, quæ in die
Purificationis EREMITIS distribuuntur; pri-
vatis in cellulis conservandis.

19. Cereus autem Paschalis sex libra-
rum circiter erit, qui à die Sabbati Sancti,
usque ad Ascensionem Domini, completo

Evan-

Evangelio dicti Festi in Missis conventualibus, Vesperis, ac Laudibus perpetuò ardebit.

20. Cera, quæ in nostris Ecclesiis consumitur, debet esse alba, exceptis illis cereis, quæ in triduo Majoris hebdomadæ in officiis, & Missa feriæ sextæ insuntur, & in Anniversario omnium Defunctorum, quæ erunt ceræ communis.

21. Ad Crucem feriâ sextâ in Parasceve adorandam, Celebrans depositis solum crepidis alii verò EREMITÆ pedibus nudis, singulatim peragant, secundum eorum gradum, quod pariter ad mandatum in die Cænæ Domini observabunt. Prophetiæ Sabbati Sancti, ac Vigiliæ Pentecostes, inter Clericos, & Sacerdotes distribuuntur, secundum superioris ordinem, semper verò à Junioribus, ac ultimis sumatur initium.

DE

DE R

mino De
te, & p
& non in
& comp
sciamus
oratio, n
vine gra
men omni
re, omnes

QUA
de
munis qu
brevis cri

DE REVERENTIA ORATIONIS.

CAPUT XX.

Scilicet cum hominibus potentibus volumus aliqua suggerere, non presumimus, nisi cum humilitate, & reverentia, quanto magis Domino Deo universorum cum omni humilitate, & puritatis devotione supplicandum est, & non in multiloquio, sed in puritate cordis, & compunctione lachrymarum nos exaudiri sciamus? & ideo brevis debet esse, & pura oratio, nisi fortè ex affectu inspirationis divine gratia protendatur. In Conventu tamen omninò breviter, & facto signo à Priore, omnes pariter surgant.

Constitutio.

I.

QUAMVIS EREMITICA vita continua debeat esse oratio, illa tamen communis quam hic Sancta præcipit Regula brevis erit, unius scilicet horæ spatii bipar-

H

titi

titi bifariam, mediæ scilicet horæ de mane, & mediæ pariter de sero post Completorium. Oratio tempore æstivo, à Pascha videlicet Resurrectionis, usque ad tertiam decimam Septembris, propter noctium brevitatem, post Nonam erit, nisi jejune-
tur, si verò Jejunatur, post Sextæ. Hyemis verò tempore post Matutinas Laudes fiet.

2. Signum verò tam primum, quàm secundum Orationis, erit Campanulæ, ad spatium unius *Ave Maria*, cum quinque iētibus in fine, quod semper omniq̃ue tempore observabitur, etiam si oratione completa pulsetur signum *Ave Maria*, quæ oratio in communi fiat, id est statim completo Matutino in hyeme, ac statim finitâ Nonâ, aut Sextâ in æstate, ac illico finito Completorio toto anni cursu, cum non debeant EREMITÆ à Choro, Ecclesia, aut Cappellis discedere, nisi oratione completa, exceptâ urgente aliqua necessitate, ac veniâ à superiore acceptâ, & Conversi qui non adsunt, accedant ad Ecclesiam anticipatè, itâ ut ad signum orationis sint ibi præsentēs : Officium Beatissimæ Vir-
ginis

ginis in
bitur.

3.
crari in
diat, s
URBAN
& alia
omnes
tempo
tiones
latas, c
plebitu
per or
sine int
MITICÆ

DE

licitudin
omnibus

ginis immediatè post , à Novitiis recitabitur.

3. Solliciti sint nostri EREMITÆ lucrari Indulgentiam vulgo dictam. *Exaudi* , specialiter nostræ Congregationi ab URBANO VIII, concessam. Illas PAULI V. & alias si quæ sint. Meminerint etiam omnes præter hanc præscriptam orandi, tempora, formamque, per breves aspirationes ardenti desiderio frequenter jaculatas, orationi incumbere, sic enim adimplebitur, quod scriptum est ; oportet semper orare & non deficere, & illud *Orate sine intermissione*. Hic siquidem vitæ EREMITICÆ finis est.

DE DECANIS MONASTERII.

CAPUT XXI.

 I major fuerit Congregatio, eligantur de ipsis fratres boni Testimonii, & Sanctæ Conversationis, & Constituantur Decani, qui sollicitudinem gerant super Decanias suas in omnibus secundum mandata Dei, & præcepta

*Abbat̃is sui. Qui Decani tales eligantur, in quibus securus Abbas partiatur onera sua, & non eligantur per ordinem, sed secundum vita meritum, & sapientiæ doctrinam. Quod si quis ex eis aliqua fortè inflatus superbia re-
pertus fuerit reprehensibilis, correctus semel, & iterum, & tertio, si emendare noluerit, de-
jiciatur, & alter in loco ejus, qui dignus sit, subrogetur, & de Præposito eadem con-
stituimus.*

Constitutio.

I.

QUamvis apud nos Decani non eli-
gantur, magna tamen sollicitudo,
curaque particularis, erga noviter Profes-
sos adhibenda est; Ideoque statuitur, ut
Novitii post emissam professionem, etiam
per annum sub cura, & disciplina Patris
Magistri maneant, quo anno post Profes-
sionem durante, etiam si Sacerdotes sint,
vocem in Capitulo minimè habeant, cul-
pamque cum aliis Novitiis dicent, post di-
ctum tempus, loci Prior curabit, ut bis in
hebdomada in suam cellam evocati,
suo-

fuoru
ctam
rint,
eos e
tus,
subr
rum

Q

fieri p
tem n
senior
paus
deat u
cingu
habea
um v
Mona
surge

ſuorum Spiritualium exercitiorum exactam rationem reddant, etſi Clerici fuerint, in materia etiam SACRAMENTORUM eos erudiat, quod ſi Prior fuerit impeditus, alium ad hoc idoneum Sacerdotem ſubrogabit, alias pænæ Patrum viſitatorum arbitrio ſubjaceat.

QUOMODO DORMIANT MONACHI.

CAPUT XXII.

Singuli per ſingulos lectos dormiant. Lectiſternia pro modo conuerſationis, ſecundum diſpenſationem Abbatis ſui accipiant, ſi fieri poteſt omnes in uno loco dormiant: ſi autem multitudo non ſinit, deni, aut vicieni cum ſenioribus ſuis, qui ſuper eos ſolliciti ſint, pauſent. Candela jugiter in eadem Cella ardeat uſq; mane. Veſtiti dormiant, & cincti cingulis, aut funibus, & cultellos ad latus non habeant, dum dormiunt, nè forte per ſomnum vulnerentur dormientes. Et parati ſint Monachi ſemper, ut factò ſigno, abſq; mora ſurgentes feſtinent invicem ſe prævenire ad

opus Dei, cum omni tamen gravitate, & modestia. Adolescentiores fratres juxta se non habeant lectos, sed permixti sint cum Senioribus: surgentes verò ad opus Dei, invicem se moderatè cohortentur propter somnolentorum excusationes.

Constitutio.

I.

Dormiant nostri EREMITÆ soli semper in suis Cellulis, nisi extra EREMUM, vel in itinere cum Socio dormire necessitas cogat. Induti, ac vestiti, præcinctique eisdem vestibus (pallio, ac tibialibus ad eorum arbitrium exceptis) quibus per diem amicti incedunt, quas neque itineris, neque æstus causâ exuere licet, neque unquam fas sit sola tunica, neque solo tunicello uti; si quis secus fecerit, ter in pane, & aqua jejunet. Omni modestâ compositione, at non supini quiescant. Sint autem solliciti antè primam noctis horam cubitum ire, ultra quam sinè superioris licentia immorari non

non licet , & transgressor , culpam in Capitulo dicat.

2. Lectuli ex ligneis tabulis simplici schemate compositi sint , & uniformes , quibus pro culcitra , stramenta palearum apparentur , & si alicui magis placuerit storea concedatur, plumea verò culcitra , aut laneo anacliterio , ac linteaminibus penitus , & in perpetuum denegatis.

3. Opertoria omnibus uniformia dentur , nempè stragula Dalmatina , vulgò clavinæ, villosa , & aspera, numquam meliora , ac lanea permittantur , cui verò unum opertorium non sufficit, addatur secundum , & non ultra.

4. Pro cervicali , sacculus paleis similiter plenus singulis lectis adaptetur, plumeum namque aut laneum EREMITAM habere strictè prohibetur.

5. Verùm quæ de austeritate lecti-sternii dicta sunt ad infirmos , & debiles , senioque confectos non extenduntur , cum quibus superior arbitrio suo charitativè poterit dispensare.

H 4

6. In

6. In hospitio forensium, ac Peregrinorum ejusdem formæ, & ornatus, lectuli parentur.

DE EXCOMMUNICATIONE CULPARUM.

CAPUT XXIII.

Siquis frater contumax, aut inobediens, aut superbus, aut murmurans, vel in aliquo contrarius existens Sanctæ Regule, & præceptis Seniorum suorum contemptor repertus fuerit. Hic secundum Domini nostri præceptum admonetur semel, & secundò à senioribus suis; si non emandaverit, objurgetur publicè coram omnibus, si verò neq; sic correxerit, si intelligit qualis pœna sit, excommunicationi subjaceat: si autem improbus est, vindicta Corporali subdatur.

Constitutio.

I.

Hoc, & aliis sequentibus Capitulis, de excommunicatione agit Sanctus Pater, pœnaque culpis infligenda; At quia
in-

inter no
gularis
rit tra
nis culp

2.

dicio Su
non sol
circum
tiones
tium c
enti que
pharm
alteri
aliter,
qui ex
erit,
nibus a
niat

inter nos non viget excommunicatio regularis, & Ecclesiastica, majorem requirit tractationem; ideò hic solùm de pœnis culpis dandis tractabitur.

2. Multâ prudentiâ, sagaciq̃ue Judicio Superiores, justâ quasi trutina librent, non solùm culparum qualitates, earumq̃; circumstantias, verùm etiam, & conditiones, ingenium, naturamq̃ue errantium considerent, aut salubri convenientiq̃ue remedio utantur; sæpè enim pharmacus, quod uni prodest infirmo, alteri nocet, ideoq̃ue aliter Juvenis, senex alitèr, uno modo, qui ex malitia, alio, qui ex fragilitate deliquit, corrigendus erit. His ac aliis similibus considerationibus ad culparum correctionem deveniat superior, ut humilibus parcat, superbosq̃ue deprimat.

QUALIS DEBEAT ESSE EXCOMMUNICATIONIS MODUS.

CAPUT XXIV.

Secundum modum culpæ excommu-
nicationis vel disciplina debet exten-
di mensura. Qui culparum modus
in Abbatis pendeat iudicio. Si quis tamen
Frater in Levioribus culpis invenitur, tan-
tum à Mensæ participatione privetur. Pri-
vatus autem à Mensæ Consortio, ista erit ra-
tio, ut in Oratorio Psalmum, aut Antipho-
nam non imponat, neq; lectionem recitet,
usq; ad satisfactionem, Refectionem autem
cibi post fratrum refectionem solus accipiat,
mensura, vel hora, qua præviderit Abbas
ei competere, ut si verbi gratia fratres re-
ficiant sexta horâ, ille frater nona, si fra-
tres nona, ille vespertina, usq; dum
satisfactione congruâ veniam
consequatur.

Con-

Constitutio.

I.

Sciebat utique Sanctus Pater scriptum esse, pro mensura peccati erit, & plagarum modus: Ideò ne à recto Justitiæ tramite declinemus, culparum qualitates oportet noscere, aliæ enim leves, aliæ graves, graviores, aliæ gravissimæ.

2. Declaratur itaque leves culpas esse intelligendas, errores, seu transgressiones illas Regulæ, & Constitutionum, quæ parvi momenti esse noscuntur, veluti sunt defectus, qui circa cæremonias admittuntur, puta non genuflectere, non operire, vel operire caput debito tempore, vel hora, tardè ad Chorum, seu Ecclesiam venire, silentium paucis verbis violare, vas aliquod, vel aliud incautè frangere, & huiusmodi innumera. Animadvertendum tamen est, has culpas de sui natura leves, malitiâ, seu depravatâ intentione, & ex consuetudine, graves fieri posse. Æquum igitur erit leviores culpas mitioribus pænis deleri, quæ licet arbitrariæ sint,

sint, poterit tamen delinquens verborum
secretâ admonitione primò, deindè si
opus est, publicâ repræhensione corripi:
mox aliquâ levi pænitentia, puta Psal-
mum dicere quinquagesimum, aut Co-
ronam Domini, abstinere à fructibus, vi-
no, vel pitantia, ac prostrationem coram
omnibus facere, terram osculari, & si-
mile.

3. Graves autem culpæ sunt, si frater
cum fratre intrâ, vel extra EREMUM lites,
contentionesvè habuerit, si quis alicui fra-
tri opprobrium dixerit, si quis mendacium
de Industria dixisse depræhensus fuerit, si
quis silentium violare in consuetudinem
duxerit, si quis silentium in Ecclesia, Sa-
crario, aut Capitulo sine necessitate pro-
caciter fregerit. Si quis jejunia regularia
sine causa, & licentia non servaverit, &
similibus; Pæna autem gravi culpæ de-
bita, erit, ut delinquens culpam suam
dicat in Capitulo, & jejunet in pane, &
aqua semel, vel pluries ad arbitrium Prio-
ris, fratrum pedes deosculetur, dicat se-
mel, vel pluries septem Psalmos pæniten-
tia-

iales, &
tes, quo
quempia
corrigend
de similil

DE

S

fratrum
colloquio
sistens in
bilem Ap
tum huj
teritum
Domin
cipiat,
Abbas c
tu

tiales, & cætera huiusmodi. Declarantes, quod ubi in Constitutionibus dicitur, quempiam graviter eſſe puniendum, aut corrigendum ſinè addito, intelligendum de ſimilibus pænis hic ſupradictis.

DE GRAVIORIBUS CULPIS.

CAPUT XXV.

SI autem frater, qui gravioris culpa noxa tenetur, ſuſpendatur à menſa ſimul, & ab oratorio: nullus ei fratrum in ullo jungatur conſortio, neq; in colloquio; ſolus ſit ad opus ſibi injunctum perſiſtens in pænitentia luctu, ſciens illam terribilem Apoſtoli ſententiam, dicentis. Traditum huiusmodi hominem Sathanæ in interitum carnis, ut Spiritus ſalvus ſit in die Domini. Cibi autem reſectionem ſolus percipiat, meſura, vel hora, qua præviderit ei Abbas competere, nec à quoquam benedicatur tranſeunte, nec cibus, qui ei datur.

Con-

Constitutio.

1.

Hic de culpis gravioribus agitur, quæ sunt, quando EREMITA deliberato animo id agere non dubitat, quod à superiore, vel publicè, vel sibi privatim vetitum, vel è contra noluerit agere, quod impositum est.

2. Graviores etiam culpæ sunt, contumacia videlicet, rebellio, injuriæ illatio, percussio, blasphemia, contemptio Regulæ & Constitutionum, sed multò magis mandatorum DEI, & Ecclesiæ, quæ quidem absque peccato mortali operari non possunt, & hæc pauca pro exemplo posita sufficiant.

3. Attamen nè hic superiores temerè, nimis citò murmuratoribus credentes, extrà ordinem aliquando procedant, quoties ista corrigenda sunt, superior, ad quem pertinet, præmissa diligenti inquisitione, nisi reus crimen confiteatur, & duorum saltem testium assertione ad castigationem justis considerationibus personæ,
&

& delicti
ritate p
redigene
Dieta
linquen

4.
delictis
perioru
xemplu
Comm
ties qu
discipl
lo cul
vel pl
sia, se
transi
beant
privat
linqu
sui O
passiv
depo
junii
com
& su

& delicti, adhibitis, cum timore, & charitate procedat, quæ quidem in scriptis redigenda sunt, ut Capitulo Generali, aut Dietæ constet, superiores contra delinquentes Juridice processisse.

4. Poenæ quidem pro his gravioribus delictis infligendæ, & si ad arbitrium superiorum relinquuntur, aliquæ hic ad exemplum enarrentur, ut pane, & aqua in Communi Refectorio in terra refici, toties quoties Prælato videbitur expedire, disciplinam circularem publicè in Capitulo culparum suscipere, vel à se ipso semel, vel pluries facere, aut ante ostium Ecclesiæ, seu Chori jacere, super quem omnes transire, ac etiam discretè calcare debeant, consortio fratrum eum penitus privare, in propria Cella sequestrare, delinquentem degradare, id est infra omnes sui Ordinis ponere, eum voce activa, & passiva privare, & si fuerit Prælatus, eum deponere: carceri mancipare, ibique jejuniis, abstinentiis, flagris, manicis, ac compedibus ferreis affligere, ac gravare, & similibus pænis multare. Declaran-

do

do Corporis pœnam infamiam non afferre, nec privationem, aut ab officio inhabilitatem, nisi delictum, propter quod datur carcer, de sui natura, inhabilitatem, aut infamiam afferat.

5. Et si quispiam contra Castitatem, quod Deus avertat, deliquerit, carcetur, ibique abstinentiis, disciplinis mulctetur; Etsi peccatum etiam sæcularibus innotuerit iisdem, aliisque ad Patrum Majoris, & Visitatorum arbitrium, pœnis puniatur. Quod si delinquens fuerit Prælatus, deponatur, & aliis pœnis ad Patrum superiorum, ut supra, arbitrium mulctetur.

6. Sed nè Justitiæ prætextu scandala oriantur: præcipitur, ut semper levibus culpis, secretæ dentur pœnitentiæ.

DE

DE
NE Aeo, vel m
tur exco

Juxta
cun
xilium,
præbea
fugam
auxiliu
etiam
superio
ris pæ
cepto
fuerint
seque
tis, in

DE HIS QUI SINE JUSSIO-
NE ABBATIS JUNGUNTUR EX-
COMMUNICATIS.

CAPUT XXVI.

*I*quis præsumpserit sine jussione Ab-
batis, fratri excommunicato, quo-
libet modo se jungere, aut loqui cum
eo, vel mandatum ei dirigere, similem sortia-
tur excommunicationis vindictam.

Constitutio.

Juxta Sacræ Regulæ præscriptum nemo
cum Carceratis loquatur, nè eis au-
xilium, favorem, aut aliquod adjutorium
præbeat, declarantes eos, qui captos ad
fugam hortati fuerint, vel consilium, sive
auxilium quocunq̃ue modo dederint, quin
etiam si eos velle fugere sciverint, & non
superioribus revelaverint, eadem Carce-
ris pœna plectantur. Reliqui verò (ex-
cepto Carceris Ministro) qui allocuti eos
fuerint, graviter puniantur. Quod & de
sequestratis in Cella, & silentio constri-
ctis, intelligatur.

QUALITER DEBEAT ESSE
ABBAS SOLLICITUS CIRCA EX-
COMMUNICATOS.

CAPUT XXVII.

*Q*ui sollicitudine curam gerat
Abbas circa delinquentes Fratres,
quia non est opus sanis Medico,
sed malè habentibus, & ideo uti
debet omni modo, ut Sapiens Medicus immit-
tere quasi occultos Consolatores senipetas, id
est Seniores sapientes Fratres, qui quasi se-
cretè consolentur Fratrem fluctuantem, &
provocent eum ad humilitatis satisfactio-
nem & consolentur eum, ne abundantiori
tristitiâ absorbeatur, sed (sicut ait Apostolus)
confirmetur in eo charitas, & oretur pro eo
ab omnibus. Magnoperè enim debet sollici-
tudinem gerere Abbas, & omni sagacitate,
& Industriâ curare, ne aliquam de ovi-
bus sibi creditis perdat. Noverit se in-
firmarum curam animarum, non super
sanas tyrannidem exercere; & metuat
Propheta comminationem, per quem dicit
Deus. Quod Crassum videbatis, assume-
ba-

batis,
Pastoris
relictis no-
abiit un-
Cujus inf-
eam sacr-
& sic re-

SEqua
Omni
quam e-
tam hu-
ad greg-
agunt P-
fos hirco-
tas autem
cutiunt,
bus illo-
anima

batis, & quod debile erat projiciebatis, & Pastoris boni pium imitetur exemplum, qui relictis nonaginta novem ovibus in Montibus, abiit unam ovem, quæ perierat querere. Cujus infirmitati in tantum compassus est, ut eam sacris humeris suis dignaretur imponere, & sic reportare ad gregem.

Constitutio.

SEquantur Sanctæ Regulæ doctrinam omnes, qui aliis præsunt. Discant inquam errantem ovem querere, inventam humeris suis imponere, ac tandem ad gregem reducere. O quàm perverse agunt Pastores illi, qui etiam contagiosos hircos blanditiis demulgent, mansuetas autem oves, atque fatosas ubique percutiunt, & irritant: sed væ illis, ac animabus illorum, qui strictam rationem de animabus illorum reddent, qui culpâ, & negligentia eorum perierunt.

DE HIS QUI SÆPIUS COR-
RECTI NON EMENDA-
VERINT.

CAPUT XXVIII.

SI quis Frater frequenter correptus pro qualibet culpa, & etiam excommunicatus non emendaverit, acrior ei accedat correptio, id est verberum vindicta in eum procedat, quod si nec ita correxerit, aut fortè (quod absit) in superbiam elatus, etiam defendere voluerit opera sua, tunc Abbas faciat, quod sapiens Medicus, si exhibuit fomenta, si unguenta adhortationum, si medicamina scripturarum divinarum, si ad ultimum ultionem excommunicationis, vel plagas virgarum, & si viderit nihil suam prevalere industriam, adhibeat etiam (quod majus est) suæ, & omnium Fratrum pro eo orationem, ut Dominus, qui omnia potest, operetur salutem circa infirmum Fratrem. Quod si nec isto modo sanatus fuerit, tunc jam utatur Abbas ferro abscissionis (ut ait Apostolus) Auferte malum ex nobis, & ite-

rum.

Inf
una ovio
miat.

Hic j
agi
lita est, c
de postat
Gr. vili
mitem v
cutre, p
eo magis
infirmita
licet facile
2. Si q
milibus cr
aliqua cor
ticibus c
li. Et si
avertat)
ce man
polandi,
perpetuo

rum. Infidelis ſi diſcedit, diſcedat, ne una ovis morbida totam gregem contamine-
minet.

Conſtitutio.

I.

Hic jam de atrociffimis criminibus agitur, quorum prima incorrigibilitas eſt, circa quam URBANI VIII. decreta de Apoſtatis, & ejeſtis omnino obſerventur. Graviſſimæ item culpæ ſunt, aliquem ad mortem vulnerare, ſuum Prælatum percutere, pluries à Religione diſcedere, & eo magis ſi cum ſcandalo, ac Religionis infamiâ fecerit, ex quibus alia ſimilia delicta facilè dignoſcentur.

2. Si quis igitur de ſupradiſtis, aut ſimilibus criminibus, vel culpis, vel earum aliquâ convictus fuerit, pænis, & afflictationibus carceris, flagrorum, ſeu Ergaſtuli. Et ſi delicti gravitas (quod DEUS avertat) poſtulat, perpetuo poterit carceri mancipari, & hæc ultima Judicia expoliandi, ejiciendi, aut ad ergaſtula, aut perpetuo carceri condemnandi, ſolum Ca-

pitulo Generali, aut Dietæ reservantur, aut infra annum Patri majori, & omnibus visitatoribus; in quibus Judiciis Peritorum consilio utantur, in ferenda sententia, in expoliatione, & electione, observetur decretum URBANI VIII. *de Apostatis & ejectis.*

3. Debent nostri Superiores locales, contra hujusmodi delinquentes procedere, culpabilesque repertos carcerare, eorum tamen causas judicare nullatenus possunt, sed quam primum supradictos certiorare.

4. In similibus gravissimarum culparum causis quoad fieri potest, Juris ordo servandus circa Judicii substantialia, omnis solemnitatibus, & Apicibus Juris; at si Prælati fuerit in causa, non ad ipsum inquisitio pertinebit, ac Judicium, sed ad duos Seniores Patres de mandato ejusdem Prioris; postea verò completo processu, Reoque datis defensionibus, clausaque, sigilloque benè munito, ad competentes Judices transmittatur, nempe ad Capitulum Generale, aut Dietam, aut in-

infra annum ad Patres, Majorem, & Visitatores: quem ordinem si quis Prior observare noluerit, à Capitulo Generali, aut Dieta, aut à Visitoribus in actu visitationis graviter pro culpæ qualitate puniatur: sed contra illos, qui propria delicta fatentur, pœnitentiamque acceptant, defensionibusque renunciantes, præsentibus duobus testibus, qui propria manu sicut Reus, se subscribant, processus neutiquam fiat.

5. At nè sub prætextu Justitiæ Diabolo ansa præbeatur malignandi, statuitur, ut si accusator ille fratris sui delatum crimen non probaverit, aut ex malitiâ illum accusare convictus fuerit, graviter secundum delicti gravitatem puniatur, talionisque pœnæ subjaceat, si ita expedire judicabitur, undè in visitationibus, Fratres omnes suas depositiones subscribant, ac denunciationes, quod pariter Priores observabunt. Qui autem scribere nesciunt, signo Crucis signent.

SI DEBEANT RECIPI FRA-
TRES EGRESSI DE MONA-
STERIO.

CAPUT XXIX.

Rater, qui proprio vitio egredi-
tur, aut projicitur de Monasterio,
si reverti voluerit, spondeat prius
omnem emendationem vitii, pro
quo egressus est, & sic in ultimo gradu re-
cipiatur, ut ex hoc ejus humilitas compro-
betur: Quod si denuo exierit, usq; tertio, ita
recipiatur. Jam verò postea sciat omnem
sibi reversionis aditum, denegari.

Constitutio.

I.

Si quis Apostataverit, aut fugæ se dede-
rit, non segnes, negligentesve sint su-
periores in perquirendo, procurando ve
ejus regressu, & reversus infra hebdoma-
dam, circulari disciplina mulctetur, & ad
mensem carceris custodiâ puniatur, re-
vertens infra mensem, ultra penas prædi-
ctas

FRAN-
NA-
egredi-
nasterio,
eat prius
itii, pro
radu re-
compro-
ertio, ita
t omnem
se dede-
e sint su-
randove
bdoma-
r, & ad
tur, re-
s prædi-
etas
etas professionis loco, voceque activâ & passiva per biennium privetur; sed si post dictum tempus ad aliquam ex nostris ERE- MIS revertatur, recipiendus est à superiore, & si habitum deposuerit, ab excommunicatione incurfa absolvatur juxtâ formam Ritualis, nunciando Patri Majori, ac Visitatoribus, qui vel in loco à quo, vel in quo est, culpam coram omnibus in Capitulo dicere ordinabunt, ac disciplina circulari mulctetur: tum solito longo scapulari spoliatur, & alio mutilato usque ad cingulū cincto induatur, quod distinctum portabit, & in hac pœnitentia erit Novitiûs sub omnibus aliis uno anno, si semel aufugerit, si autem bis, biennio, si autem ter, triennio, dictumque pœnitentiæ tempus incipiat à die traditionis Scapularis supradicti brevis, ac mutilati, quo tempore durante, carebit voce activâ, & passivâ, diesque fugæ ejus solito in libro adnotetur.

2. Hujus novitiatus tempore completo, novo Scapulari vestiatur, & ut prius cingatur, & ab eo die suæ professio-

nis tempus incipiet, absque ulla spe ascendendi amplius ad gradum pristinum, nec eligendi in Prælatum, nisi post annos octo, à duobus Capitulis Generalibus, dispensetur.

3. Quod si ante discessum, flagitium aliquod patnaverit, vel postquam recessit, habitum EREMITICUM deposuerit, aut irreli-giosè vixerit, ultrà supradictas pœnas, conjiciatur etiam in Carcerem, ac pane, & aqua, disciplinisque ad superioris arbitrium plectatur.

4. Si quis Romam iverit, sinè superiorum debitâ licentia, immediatè carceri mancipetur, statimque Superiores certiores reddantur, qui quid agendum erit, ordinabunt, ultrà pœnam à CLEMEN-TE VIII. statutam, privationis activæ, & passivæ pro Clericis, Mensisque unius Carceris pro Laicis, quæ pœna à solo Summo Pontifice relaxari poterit. Qui absque licentia ab aliquo ex nostris locis discesserit, & ad alterum iverit, ad mensem pœna Carceris, aliisque pœnitentiis Superiorum arbitrio puniatur.

5. Sed

5. Sed si quispiam ad Patrem majorem sine ejus licentia, recursu iverit, pari pænâ puniatur, nisi causam sui recursus probaverit, à D. P. Majore judicanda.

DE PUERIS MINORI ÆTATE QUALITER CORRIPIAN- TUR.

CAPUT XXX.

 *Q*uoniam omnis ætas, vel intellectus, proprias debet habere measuras; Ideoque quoties Pueri, vel Adolescentes ætate, aut qui minus intelligere possunt, quanta pœna sit excommunicationis. Hi tales cum deliquerint, jejuniis nimis affligantur, aut acerbis verberibus coërceantur, ut sanentur.

Constitutio.

Cum in nostra Congregatione adultæ Novitii recipiantur ætate, nihil de pueris, aut Junioribus, de quibus in hoc Regulæ Capite fit mentio, ad nos pertinebit. Non enim illis robur naturæ inest ad EREMI labores perferendos, neque men-

mentis discretiō ad tentationum fluctus
superandos.

QUALIS DEBEAT ESSE CELLERARIUS MONA- STERII.

CAPUT XXXI.

Cellerarius Monasterii eligatur de
Congregatione Sapiens, maturus
moribus, non multum edax,
non elatus, non turbulentus, non
injuriosus, non tardus, non prodigus, sed ti-
mens Deum. Qui omni Congregationi sit si-
cut Pater. Curam gerat de omnibus, sine
iussione Abbatis nihil faciat, quæ jubentur cu-
stodiat, Fratrem non contristet. Si quis au-
tem Frater ab eo aliqua fortè irrationabiliter
postulat, non spernendo eum contristet, sed ra-
tionabiliter cum humilitate malè petenti, de-
neget. Animam suam custodiat, memor
semper illius Apostolici præcepti. Quia qui
benè ministraverit, gradum bonum sibi ac-
quirit. Infirmorum infantium, hospitum,
pauperumq; cum omni sollicitudine curam ge-
rat, sciens sinè dubio, quia pro his omnibus
in

in die Iudicii rationem redditurus est. Omnia vasa Monasterii, Cunctamq; substantiam, ac si Altaris vasa sacrata conspiciat, nihil ducat negligendum, neq; avaritia studeat neq; prodigus sit, aut extirpator substantiæ Monasterii, sed omnia mensuratè faciat, & secundum iussione[m] Abbatis sui. Humilitatem antè omnia habeat, & cui substantia non est, quæ tribuatur, sermo responsionis porrigatur bonus, quia scriptum est. Sermo bonus super datum optimum. Omnia, quæ ei junxerit Abbas, ipse habeat sub cura sua, à quibus cum prohibuerit, non præsumat. Fratribus constitutam Annonam sine aliquo typo, vel mora offerat, ut non scandalizentur, memor divini eloquii, quid mereatur, qui scandalizaverit unum de pusillis. Si Congregatio major fuerit, solatia ei dentur, à quibus adjutus & ipse æquo animo impleat officium sibi commissum. Horis competentibus dentur, quæ danda sunt, & petantur, quæ petenda sunt, ut nemo perturbetur, neq; contristetur in Domo

Dei,

Con.

Constitutio.

I.

Qualitates, onera Cellerarii tam exactè depinxit hic Sanctus Pater, ut omnes nostrorum locorum Cellerarii, hoc Regulæ Sanctæ Caput, non solum legant attentè, ac sapè, sed etiam omnia in eo contenta strenuè adimplere nintantur.

2. Eligatur itaque Cellerarius à Capitulo Conventuali, qui saltem Professionis suæ quinque annos habeat, exceptis Cellerario, ac Censuario Abbatiae Montis Coronæ, qui à Capitulo Generali eliguntur, quem Cellerarium loci Prior proponet, qui si non probetur à Capitulo, alterum proponet, & si etiam hic improbetur, denunciatur superioribus, qui opportune providebunt, & si infra annum necesse sit, de Cellerario providere possit Prior, de consensu superiorum.

3. Sit talis Cellerarius, qui si non omnes, saltem præcipuas condiciones in Sancta regula requisitas habeat, & quem ad-

admodum illi omnium rerum (cum superioris tamen autoritate) cura, & administratio committitur, ità ipse codicem rationum conficere teneatur, in quo data, & accepta, ab eo fideliter notata, distinctè appareant intus in scriptura, foris verò per Abacum. Item alium habeat Codicem, in quo debita, & credita, statusque domus pariter appareat, quibus adde, & Libellum diurnum, diurnalem nuncupatum, in quo breviter quidem, sed exactè cujuslibet diei expensas, & exactiones describet.

4 Ad ejus ergo curam pertinebunt omnia Eremita bona, mobilia, & immobilia, redditus & proventus, sive in pecuniis, sive in fructibus consistant. Ejus item erit credita exigere, debitaque justo tempore, ac sine mora Creditoribus solvere, caveat ne cum pauperibus, qui non sunt solvendo, durè, rigidevè procedat. Lites, ac controversias fugiat, temporalium rerum, sed quando necesse sit de aliquo interesse tractare, modis debitis, omnia media, ac remedia concordiaè prius tenten-

tentur. Ad ipsum paritèr spectabit necessaria emere, superflua, quæ superabundant, Domi vendere. Annonam insuper, & quæcunq̃ue ad Eremitarum victum pertinent, diligenterq̃ue, ac prudenter colligere, ac providere, & in locis aptis collocata sapienter conservare.

5. Ea verò, quæ ad fratrum indigentias spectant, sive vestimentorum, sive suppellectilium Cellarum, sive alimoniorum, diligenter parare debet, non singulatim, minutimue eas indies emendo, sed in notabili summa, vel quantitate, temporibus, locisque opportunis, semel, vel bis in anno, dando prius superiori schedulas rerum emendarum, & secundum suum placitum omnia operetur.

6. Curet autem, ut vasa omnia, tam quæ mensæ deserviunt, quàm quæ in cella communia, vel privata, & præcipuè sciphi, seu crateres in quibus bibitur, omnia Lutea, vel fictilia sint, aut certè lignea, nec unquam vitrea, seu alterius cujuscunq̃ue rei in usum deduci queant. Idque etiam in hospitum hospitiiis servan-

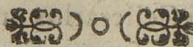
vandum erit, ſicut providus Paterfamilias ea curet emere, nec propter rerum inopiam, juſta petentibus, negare cogatur.

7. Super omnia ſataget Cellerarius debito tempore Luna crescente ligna incidere, & intrà menses Septembris ad ſummum, unicuique juſtam quantitatem tribuere. Animadvertat tamen, nè in cedendis lignis, ſylvæ extirpentur, ſed potius conſerventur; & circa vias publicas ad ornatum, & umbram illarum, aliquæ arbores relinquantur. E converſo caveant Eremitæ, ne hujusmodi lignorum abundantia malè ſuperflueque abutantur, ne, & ipſi propter hoc & Purgatorii ignes diutius experiantur.

8. Et ſicut Cellerarius omnia cum conſenſu ſuperioris ſui facerè tenetur, ita, & ſingulis menſibus eidem, aut cui ipſe voluerit, adminiſtrationis ſuæ rationem reddet. At ſi Cellerarius propria voluntate, non autem ſuperiori obediendo, ſe gerat, tunc ſuperior cum duobus ſenioribus Domûs, illum amovere poſſit, quamvis à Capitulo Generali electus fuerit.

9. At quia Cellerarius solus rei domesticæ administrandæ pondus portare nequit, frater Conversus pro Dispensatore ei adjungatur, qui, & ipse idoneus sit ad hujusmodi munus exercendum. Ei ergo omnia, quæ ad usum Domûs, & Eremitarum tam in victu, quàm in vestitu sunt necessaria, commituntur, undè magnam debet adhibere diligentiam, ut cuncta munda, beneque disposita suis singula in locis collocentur, & cautè custodiantur, cautiusque distribuantur.

10. Eidem etiam addatur Cellæ vinariæ custos, qui eam benè custodiat, vinum per singulas Cellas, oportuno tempore deferat, Poma idem, & agrumina distribuat juxta superioris ordinationem, curans nè communis eorum acervus marcescat.

DE

DE

quorum
singula
stodienda
bas brev
gnata f
dat, aut
aut negl
corripian
subjace

S
San
cunque
hendere
uno, se
sunt,

DE FERRAMENTARIIS
MONASTERII.

CAPUT XXXII.

Substantia Monasterii in ferramentis, vel vestibus, seu quibuslibet rebus, provideat Abbas fratres, de quorum vita vel moribus securus sit, & eis singula (ut utile iudicaverit) consignet custodienda, atque recolligenda, ex quibus Abbas brevem teneat, ut, cum sibi in ipsa assignata fratres vicissim succedunt, sciat quid dat, aut quid recipit. Si quis autem sordide, aut negligenter res Monasterii tractaverit, corripiatur, si non emendaverit, disciplina subiaceat.

Constitutio.

I.

Sub nomine substantiæ hoc loco Pater Sanctus ferè omnia mobilia, cujuscunque speciei existant, planè comprehendere videtur. Quapropter non ab uno, sed à pluribus Ministris custodienda sunt. Qui omnes quotannis à Conven-

tuali Capitulo in singulis Locis, statim post ingressum novi Prioris eligendi sunt. Quorum primus erit Sacrista, cui vasa sacra, vestes, & omnia ornamenta Altaris, & Sacrarii custodienda, tractanda, atque dispensanda committuntur. Ideoque cum Inventarii confectio eadem recipere, & omni tempore finito, omnium rationem reddere tenetur, quod si non fecerit, à superiore corripitur. Quæ ornamenta, & sacrii suppellectilia secularibus, eorumque Ecclesiis sine assensu Capituli Conventualis, commodari non licebit.

2. Sacristæ etiam officium erit horologium temperare, singulasque horas canonicas tam diurni, quam nocturni officii pulsu campanæ, congruis temporibus, debitisque interpositis spatiis, & alia quæcunque simili egent sono, significare, quæ in re quoties horam pulsandi præterire, siue prævenire contigerit, à Priore corrigatur, item Ecclesiam, Sacrarium, atque Capitulum, vasa sacrasque vestes, Altariumque ornamenta, universalem denique Ecclesiæ sacriique suppellectilem,

lem, munda, beneque composita, suisque in Locis constituta summa cum diligentia custodire, Lampades, tam antè Tabernaculum SS. Sacramenti, quam alibi ardere, solitas tenere, & accensas continuo servare, simili modo Lucernas in Choro (nisi adsint Novitii) & ipsas mundas, suis aptando locis singulis noctibus; paramenta Altarium, secundum officii qualitatem mutabit, ac tandem quidquid ad bonum, fidelemque Ecclesiæ ad Sacrii Custodes pertinet, exactè peraget, idque auxiliantibus Novitiis, & si opus sit, socius addatur.

3. Specialiter, & super omnia sacras Reliquias expositas, atque autenticas custodiat, de quibus nemini quidquam auferre, aut asportare licebit, sub pœna disciplinæ circularis, neque reus absolutio-
nis beneficio, nisi prius facta restitutione gaudebit.

4. Secundus inter rerum domesticarum Custodes, erit Bibliothecarius, qui communis Bibliothecæ curam gerat, perpolitam tenens, ac ab humiditate, aliisque necessariis diligentis, custodiat, libros

omnes, competenti ordine, & secundum eorum materias distinctos, in eo locabit, quo facilius ille, qui quæritur, inveniatur. Caveat ne in illa Codex aliquis contra bonos mores, aut lascivus, aut tractans, ut dicitur, de Cavallaria, & similes, multoq; plus Libri prohibiti, aut suspensi, nisi legendi & retinendi adsit licentia.

5. Super omnia autem caveat, nè aliquis Codex sua incuria pereat, quod ut melius adimplere possit, Catalogum, seu Indicem conficiat, in quo omnes libros tam eos qui in communi Bibliotheca, quam eos, qui ad Eremitarum usum in privatis cellulis continentur, de quibus Indicem particularem conscribet, cumq; aliquis ab Eremita discedit, omnes libros, quos in Cella invenerit, ad Bibliothecam asportabit.

6. Adsit quoque ferramentarius, qui ferramenta, seu instrumenta manualis operis, in aliqua ad hoc deputata officina custodiat, clave obserrata; undè quoties opus erit, proferat, tradatque operariis volentibus, opere tamen consumato, eadem

dem in
ut benè
saria fia

7.
morum
illarum
debet,
mel, v
circuire
arcere
Quare
per er
Laicu
regula

8.
verim
cujusc
habuer
stare,
gant,
putan
neglig
certu
post a
Inven

dem in ipsam officinam restituere curabit, ut benè tractentur, curabit etiam, ut necessaria fiant, si desint, & confracta reficiant.

7. Multum interest nostrarum Ere-
morum sylvas imunes conservari, ideoq;
illarum custos Juvenis, robustusque esse
debet, qui singulis quibusque diebus se-
mel, vel etiam bis, si oportuerit, nemora
circuire, vicinorumque animalia ab ipsis
arcere, damnaque omnia declinare.
Quare sylvarum Custos, ex oblatiis sem-
per erit (vel quod honestius est) merè
Laicus mercede conductus, qui habitum
regularem omninò non deferat.

8. Nec solùm supradicti officiales,
verùm etiam omnes, quicunque ad suam
cujuscunque generis obedientiam, aliqua
habuerint Instrumenta, eadem benè tra-
ctare, reficere, & custodire non negli-
gant, quia res omnes Monasterii sacras re-
putandas, ac de earum administratione
negligenti, Deo rationem esse reddendam
certum est; si quis autem infra mensem,
post acceptam obedientiam, ac officium,
Inventarium non conficiet omnium, quæ

sub custodia habet, ac in fine anni rationem non reddet, à Superiore puniatur.

SI QUID DEBEANT MONACHICI PROPRIUM HABERE.

CAPUT XXXIII.

Recipuè hoc vitium radicitus amputetur de Monasterio, ne quis præsumat aliquid dare, aut accipere sine iussione Abbatis, neq; aliquid habere proprium, nullam omnino rem, neq; codicem, neq; tabulas, neq; graphium, sed nihil omnino, quippe nec corpora sua, nec voluntates licet habere in propria potestate, omnia verò necessaria à Patre Monasterii sperare, neq; quicquam liceat habere, quod Abbas non dederit, aut permiserit, omniaq; omnibus sint communia, ut (sicut scriptum est) nec quisquam suum esse aliquid dicat, vel præsumat. Quod si quisquam huic nequissimo vitio deprehensus fuerit delectari, admoneatur semel, & iterum, si non emendaverit, correctioni subiaceat.

Con-

Constitutio.

I.

Generalis prohibitio hujus Capituli omnem prorsus proprietatem à vero Religioso arcere dignoscitur. Quamobrem præceptum istud strictè ab omnibus, & singulis Eremitis observandum est: Ita certè, ut nullus omnino Eremita (præter cellerarium, seu in ejus defectu ipsum loci Priorem pecuniam, vel in minima quantitate, neque in Cella sua, neque extra eam, neque per se, neque per alium, non nomine depositi, vel dati, aut quovis alio titulo, seu colore retinere possit. Qui autem secùs fecerit, carceri mancipetur, & ibi pane, & aquà, & disciplinis secundum qualitatem culpæ, superioris plectatur arbitrio.

2. Si quisquam, (quod Deus avertat) aliquo modo proprietarius deprahendatur, ultra pænitentiam in hac sacra Regula, & constitutione, pænæ etiam Ecclesiasticæ privationis vocis activæ, ac passivæ,

K 5

per

per biennium positæ in sacro Concilio Tridentino sess. 25. cap. 2. subjaceat.

3. Quod si Cellerarius in sua administratione aliquam fraudem in damnum loci, seu proximi commiserit, officio privetur, & simili pænæ subjaceat. Prælatus verò tali vitio infectus, à Visitatoribus puniatur, & Visitator, ac Major à Capitulo Generali.

4. Quin, & res ipsæ, quæ singulis ad proprium, ac necessarium usum ab ipsis Prælatis, tam ad victum, & vestitum quàm ad alias necessitates concessæ sunt, singulæ ad nutum Prælati illis permissæ censentur: Caveant autem Priores ne superflua, curiosa, ac pretiosa aliquo modo fratribus usum permittant, ut ornamenta Reliquiarum, aut Agnus Dei aurati, argentati, margaritis, aut gemis pertexti, Horologia item, quæ tum ictibus, tum signis horas prænunciant. Item picturæ oleo factæ, exceptis Oratoriis, prohibentur.

5. Et ne hoc vitium invalescere queat, frequenter aut saltem bis in anno Prior cum Cellerario, aut ex senioribus ali-

aliquo Eremitarum cellas visitet, ac diligenter scrutetur, atque indè quidquid superfluum invenerit, illico extrahat, quod si pretiosum aliquid, quod malitiosè absconditum, ac reservatum fuerit, invenerit, pro prima vice semel in pane, & aqua delinquens jejunet, secundâ vice circulari disciplina plectatur, tertio carceribus ut suprâ puniatur.

6. Quamobrem quò semper cellarum omnium Priori ingressus pateat, unius formæ sera erit, ita ut una clavis cunctas cellas aperire, & claudere valeat, exceptis officinis, sacrario, Superioris, Visitatoris, & Cellarii Cellis.

7. Sciant autem Eremitæ illis non licere in die, sive intus, sive foris existant, ostium cellæ, obserrare, nisi eremo egressi, illa die non sint reversuri, quo casu clavis tum cellæ, tum officinæ per ipsos forsan administrata, Priori tradenda est.

8 Non tamen putent nostri Eremitæ rerum concessarum primam benedictionem, perpetuam esse; sed necessarium est, singulis annis in ingressu novi Prioris
(etiam

(etiam si idem sit) novam de omnibus, quæ ad usum habent, humiliter petere; licebit autem Priori omnia confirmare, vel minuere, prout melius judicaverit.

9. Studeant nihilominus ipsi Prælati semper, & in omnibus pauperiores suis subditis esse, ut discipuli videntes Magistri opera, glorificent Deum, possunt autem sibi assumere, quæ aliis justè permittuntur.

10. Dum Eremicolæ de loco ad locum in familiam proficiuntur, illa solum, quibus induti sunt vestimenta deferant, & aliquem Codicem devotum Prioris arbitrio; qui verò indumenta aliudvè sine Prioris licentia deferet, secundum culpæ qualitatem corripiatur, ac totus ad locum, unde discessit, remittatur. Discedens autem teneat Indicem rerum omnium, quas secum fert, Priori exhibere, & per eundem, visis tamen prius omnibus, subscriptionem recipere, quod si Priores negligant, à visitoribus puniantur: quod & de transitu de cella in cellam strictè observabunt.

II. Iti-

11. Itinerantes verò, pecunias pro viatico acceptas non nisi ad necessaria itineris expendant, si quis aliquid aliud emerit, eo privetur, & superioris arbitrio puniatur.

12. Qui ad alium Religionis locum destinantur, statim ac ad locum pervenerint, quique ad externa loca negotiorum causâ mittuntur, ut ad proprium Locum reversi fuerint, pecunias, quæ ex viatico supersunt, Cellerario, aut eo absente, Priori, nihil penitus sibi retinentes consignent.

SI OMNES ÆQUALITER
DEBEANT NECESSARIA
ACCIPERE.

CAPUT XXXIV.

icut scriptum est, dividebatur singulis, prout cuiq; opus erat, ubi non dicimus, ut personarum (quod absit) acceptio sit, sed infirmitatum consideratio, ubi qui minus indiget, agat Deo gratias, & non contristetur qui verò plus

in-

indiget, humilietur pro infirmitate, & non extollatur pro misericordia, & ita omnia membra erunt in pace, ante omnia ne murmurationes malum pro qualicunq; causa, in aliquo qualicunq; verbo, vel significatione appareat. Quod si depræhensus fuerit quis, districtiori disciplina subdatur.

Constitutio.

I.

Super hæc æqualitatis verba, non solum Prælati, sed etiam Ministris omnibus præcipitur, quatenus omnibus petentibus, atque indigentibus, faciles, benignosque se præbeant, numquam, quod præstare possunt, negantes, atque omnibus æqualiter secundum cuiusque necessitatem tribuentes. Quibus autem satisfieri nequit, blandè saltem, ac consolatoriè loquantur.

2. Quicumque ergo partialis ergà aliquem depræhensus fuerit, Superior, aut Cellerarius sit, aut Dispensator, aut quicumque ex Ministris aliquis, qui non indigenti tribuat, & deneget indigenti, quod

quod l
deat
tationi
Dieta p

DE

occupa
tes acc
rentur
ciant,
modum
Si maj
cusetur
in maj
verò
Egress
faciat
manu.
rò, tu

quod licitè dare poteſt, aut duris reſpon-
deat verbis, à Viſitatoribus in actu viſi-
tationis, aut à Capitulo Generali, aut à
Dieta puniantur.

DE SEPTIMANARIIS COQUINÆ.

CAPUT XXV.

*Ratres ſic ſibi invicem ſerviant,
ut nullus excuſetur à coquina
officio, niſi aut ægitudine, aut
in cauſa gravis utilitatis quiſ
occupatus fuerit, quia exinde major mer-
ces acquiritur. Imbecilibus autem procu-
rentur ſolatia, ut non cum triſtitia hoc fa-
ciant, ſed habeant omnes ſolatia ſecundum
modum congregationis, aut poſitionem loci.
Si major congregatio fuerit, Cellerarius ex-
cuſetur à Coquina, vel ſi qui (ut diximus)
in majoribus utilitatibus occupantur. Cateri
verò ſibi ſub charitate invicem ſerviant.
Egreſſurus de ſeptimana, Sabbato munditias
faciat, linteamina, cum quibus ipſi fratres
manus, ac pedes tergunt, lavet, pedes ve-
rò, tum ipſe qui egreditur, tum ille, qui in-*

traturus est omnibus lavet, vasa ministerii
sui munda, & sana, Cellerario consignet,
ut sciat quid dat, aut quid recipit. Septi-
manarii autem ante unam horam refectionis
accipiant super statutam Annonam, singu-
los biberes, & panem, ut horâ refectionis
sine murmuratione, & gravi labore serviant
fratribus suis. In diebus tamen solennibus,
usq; ad missas sustineant. Intrantes autem,
& exeuntes hebdomadarii in Oratorio mox
matutinis finitis, Dominica omnium genibus
provolvantur, postulantes pro se orari. Egre-
diens autem de septimana, dicat hunc ver-
sum. Benedictus es Domine Deus, qui
adjuvisti me, & consolatus es me. Quo
dicto tertio, accipiat benedictionem egrediens,
subsequatur ingrediens, & dicat Deus in
Adjutorium meum inde, Domine ad
adjuvandum me festina, & hoc idem ter-
tio repetatur ab omnibus, & acceptâ
benedictione ingredia-
tur.

Con-

Constitutio.

I.

Quia Eremitica institutio, quæ commune Refectorium non novit, minime patitur per hebdomadarios, seu varios coquinæ Ministros, tale ministerium adimpleri. Idcirco semel electus Coquus per annum in sua obedientia perseveret.

2. Cujus partes erunt Cibos pro Eremitis, ac hospitibus parare, ac coquere, præveniendū tempus, ut horis competentibus, sine mora ad singulas Eremitarum Cellas (ut moris est) cuique ciborum portiunculam, quæ illi contingit, deferat; Ad quem etiam spectat singulis Cellis oleum, sal, & acetum, quoties opus est ministrare.

3. Erit insuper continuus temporum, dierumve observator, ut secundum eorum diversitatem, ciborum qualitatem mutare possit, secundum nostrum Eremiticum morem. Præcipua tamen ejus cura erit, ut omnes æqualia recipiant: Infirmis, senibus, ac debilibus exceptis,

L

qui-

Con

quibus (Priore sciente, & annuente) charitate comite indulgere , ac servire non omittant. Insuper vasa , quæ ab Eremitis sibi nitida restituenda sunt , uno quoque mane è cellulis in coquinam asportabit.

4. Statis quoque temporibus sollicitè à cellerario sibi non solùm comestibilia , verùm etiam vasa, Linteamina, aliq; ad suum officium necessaria petere , atque recipere debet.

5. Ubi major est fratrum numerus, illi socius (sicut regula jubet) adjungatur, omneque aliud opportunum auxilium præstetur. Semper autem in corde suo retineat Coquus , se non hominibus, sed Christo ministrare, qui dixit, qui mihi ministraverit, honorabit illum Pater meus.

& quod
mihi feci
honorem
sua contr
tamen pa
bus copio
maxima
patiantur
cella per
Deum, &
us infir
autem, &
datur.
omnino
cedatur,
nibus mo

DE INFIRMIS FRAT-
RIBUS.

CAPUT XXXVI.

Infirmorum cura super omnia ad-
hibenda est, ut sicut revera Chri-
sto, ita eis serviatur, quia ipse di-
xit, infirmus fui, & visitastis me,
& quod fecistis uni de his minimis meis,
mihi fecistis, sed ipsi infirmi considerent, in
honorem Dei sibi servire, & non superfluitate
sua contristent fratres suos servientes sibi. Qui
tamen patienter portandi sunt, quia de tali-
bus copiosior merces acquiritur. Ergo cura
maxima sit Abbati, ne aliquam negligentiam
patiantur. Quibus fratribus infirmis, sit
cella per se deputata, & servitor timens
Deum, & diligens, ac sollicitus. Balneorum
usus infirmis quoties expedit offeratur: sanis
autem, & maxime Juvenibus tardius conce-
datur. Sed & carniū esus infirmis,
omninoq; debilibus, pro reparatione con-
cedatur, ut ubi meliorati fuerint, à car-
nibus more solito omnes abstineant. Curam

autem maximam habeat Abbas, ne à Cellariis, aut servitoribus negligantur Infirmi : quia ad ipsum respicit, quicquid à discipulis delinquitur.

Constitutio.

I.

Cella, quam piissimus noster Pater infirmis præcipit, deputari pro communi valetudinario intelligitur, in quo non una tantum, sed plures Cellulæ existant, quæ pluribus existentibus infirmis, singulis singulæ consignentur Camera, ne alter alteri impedimento esse queat.

2. Hoc valetudinarium, quam primum in unaquaque nostra Eremita fiat, in loco salubri, & à concursu domesticorum semoto. Adsit ibi Sacellum ad celebrandum, sit & officinula, in qua diversa Pharmaca, puta unguenta, olei conditi varia genera, herbarum distillationes, succi, & fasciculi, nec non saccarum, & confectioes, aliaque hujusmodi pro Infirmorum usu asserventur. Adsit quoque Coquina, pro cibis infirmorum decoquen-

dis.

dis.
habeat
minibu
gravele
meum
possit.

3.
præfici
magnâ
Verum
fariis
autem
Medic
infirm
matio
quâm
dum eo
ratione

4.
rum P
cis con
licebit
firmita
centia
cus à C

dis. Omnis quippè Camercula suum habeat Caminum cum lectulo sine linteaminibus tamen, Eremitico more, quamvis gravescente morbo cervical etiam plumeum, & anaclyterium laneum concedi possit.

3. Qui verò ad Infirmorum curam præficitur, non solum perpetua diligentia, magnâque charitate illis servire debet, Verum etiam in præparandis rebus necessariis viriliter insudabit. Super omnia autem morbo laborantibus, peritorum Medicorum visitatio non desit, aut saltem infirmitate accedente, ad eos plena informatio cum qualitatibus tum infirmi, quam morbi, mittatur, & omnia secundum eorum consilium (nulla expensarum ratione habita) fiant.

4. At sicut Superiores, & infirmorum Præfetti solliciti esse debent in medicis consulendis, & accersendis, ita nemini licebit Medicum adire, eumque de sua infirmitate informare, sine Superiorum licentia, imo in unaquaque Eremitico Medici à Capitulo Conventuali eligatur, qui

toti loci familiæ medeatur, nec aliquo alio medico uti valeat, nisi in gravium infirmitatum consultationibus.

5. Hoc etiam strictè prohibetur, ne quis Eremitarum in sæcularium domibus, etiam Consanguineorum, nec in publicis Xenodochiis, imò nec nostris in Hospitiis curetur. Qui verò secùs fecerit, & superior permittens graviter à Visitatoribus puniatur.

6. Sit Prior frequens infirmorum visitator, & Ministrorum sollicitator, & cum opus fuerit Infirmario Socium, qui die, noctuque infirmorum lectulis assistat, secundum indigentiam, dare non negligat.

7. Pro solamine insuper infirmorum, charitatisque causâ, cuilibet quoties in die libuerit (prohibitis temporibus exceptis) eos invisere, ibique, servatâ tamen omnimoda modestia, silentium frangere licebit, ad sublevandum quo ad melius potuerit animum Infirmi. Caveant autem Eremitæ, ne tali benignâ charitativa indulgentia abutantur, finem
im-

immutando, quod utique fieret, si quispiam (quod absit) valetudinarium, non ex principali charitatis objecto, frequentaret, sed ad violandum procaciter silentium, vana, curiosa, & quod pejus esset murmuratoria colloquia, immiscendo, ad quod præcavendum, ultra Infirmary, non poterunt nisi duo simul eodem tempore infirmi cellula commorari, quique tertius aderit, panis aquæve pœnitentia plectatur, suamque in Capitulo culpam dicat. Si quis autem diutius, ultra discretionis terminos immoretur, frequentiusque ibidem reperiatur, ita ut reliqui excludantur. Invigilet in hoc summopere superior, eique valetudinarii ingressum, quousque sibi placuerit, prohibeat, ne alterius indiscretio tale charitatis opus non impediatur: Nemo tamen infirmos reculos sine facultate superioris, nec eos, qui in propriis Cellis, ubi valetudinarius adest, in visere, aut visitare permittitur.

8. Balneorum usus rarò, vel nunquam, (si fieri potest) concedatur, quod siurgens necessitas cogat, trium medico-

rum, aut certè duorum consilio fiat, de consensu tamen Capituli generalis, aut Diætæ, aut infrà annum, Majoris, ac Visitatorum (nisi Domi balneatio fiat) quicq; aliter fecerit, & superior, qui hoc permiserit, ambo à Visitatoribus puniantur. Balneandis nihilominus, sufficiens pecuniarum provisio, cum prudente, maturoque socio, detur.

9. Carnium esus medicorum suasu morbo laborantibus intrâ valetudinarium, ubi aderit, & commodè fieri poterit, concedatur, & ubi non adest valetudinarium, aut plenum fuerit: propria in Cellula, aut alibi prout expedire superiori videbitur, concedatur.

10. Qui tamen carnibus vescuntur, ab omnibus Cibis ægrotis vetari solitis penitus abstineant, ideoque carnibus indigentes, ad instructionem, & medicorum consilium regantur, circa qualitatem, & quantitatem, nec temerè, quo carnibus vescuntur, aliud illis concedatur, nisi quod medicus præscripserit, & in hoc Prior invigilet, qui non concedet, ut quis eodem
tem-

tempore pisces, & carnes edat, aut quidpiam infirmo in salubre, & noxium, & super hoc inquirent visitatores ad plectendos delinquentes. Insinuatur tamen Prioribus charitas, & ut secundum infirmitatis qualitatem, gravitati morbi compatiantur. Postremò summopere caveant superiores, nedum convalescentibus, senibus, ac debilibus rationaliter indulgent, sanis offendiculum pateat.

11. Ante omnia sagaciter attendat Prior, ne anima ipsius infirmi, suis solatiis privetur, suaviter illi suadens atque adeò (si ita res postulat) jubens quatenus peccata sua confiteatur, sacramque sumat communionem. Ubi verò mortis periculum imminet, sacro eum inungat oleo. Et tandem, sicut in Ecclesiæ Rituali continetur, quantum fieri poterit, ad felicem exitum adhortetur.

12. Profectò si infirmis, dum vivunt, cura (quam diximus) adhibenda est, multò magis eisdem defunctis exequiarum charitas, ac suffragiorum impendenda. Defuncto igitur Infirmo, signum Angeli-

cæ salutationis (ut omnibus notum sit, quod pro eo orare incipiant) statim pulsandum erit. Fiunt etiam tria signa per ictus, cum eadem Campana, singula per quatuor *Miserere* protracta. Primum statim post *Ave Maria*. Secundum cum deferretur ad Ecclesiam : Tertium donec sepultus sit perdurabit.

13. Deinde (si ita expedit) sequenti mane, sin minus eadem die processionaliter ad Ecclesiam cum feretro corpus præ defuncti deferatur, omnibus Eremitis præsentibus, ac binis, concomitantibus, ibique piè, ac devotè funeralia persolvantur, secundum Rubricas in fine Brevariarii positas; quod si manè fiat, missa præsentis cadavere celebretur, quâ expleta, deposita casula, ac manipulo, reliquum exequiarum explebit.

14. Præterea, & pro defunctis quatuor Anniversaria singulis annis celebrentur. Quorum primum illud est, quod jubet Ecclesia Kalendis Novembris; secundum feriâ servanda post festum SS. MARTINI pro Eremitis, ac Congregatio-

nis

nis Ben
da post
mæ pro
tum in
Epipha
anno o
à festi
oportu
Anniv
bet Sa
Sacru
rum,
tur,
Cleric
sario,
quæ p
versu
Psalm
ginta
festi
trium
Laud
mili
funct

nis Benefactoribus Tertium feriâ secunda post primam Dominicam Quadragesimæ pro Genitoribus Eremitarum. Quartum in uno quoque loco post octavam Epiphaniæ, pro animabus Eremitarum eo anno defunctorum, quod si præscripti dies à festis duplicibus impendantur, in alios oportunos dies transferantur. In quibus Anniversariis, quotiescunque fiunt, quilibet Sacerdos quamprimum poterit unum Sacrum faciet pro salute earum animarum, pro quibus Anniversarium celebratur, & satis erit pro eis applicare sacrificia. Clerici fratres pro unoquoque Anniversario, unum Psalterium recitabunt de illis, quæ privatim recitare tenentur, addito versu *Requiem æternam* in fine cujuslibet Psalmi. Fratres verò conversi quinquaginta *Pater*, & quinquaginta *Ave*.

15. Et quia dicta Anniversaria more festi duplicis aguntur, quatuor candelæ trium unciarum in Altari ardebunt, dum Laudes, ac Missa peraguntur. Quod simili modo in sepultura, sive exequiis defunctorum nostrorum servatur, adduntur

duæ

duæ Candelæ, una ad caput, altera ad pedes defuncti, quæ donec sepultus fuerit, non extinguuntur, sic item in Anniversariis ad lecticam in medio Ecclesiæ positam, duæ Candelæ ardere solent.

16. Quando aliquis ex nostræ Congregationis fratribus, licet oblatus fuerit, omnes tam Sacerdotes, quàm Clerici, ejus loci, in quo ipse humanæ naturæ debitum persolvit, pro eo totum defunctorum officium, idest vespas cum tribus nocturnis, invitatorio, ac Laudibus, & hoc circum circa feretrum antiquæ sepulturæ demandetur, cum oratione in fine *Absolve quæsumus Domine, &c.* recitabunt, eo quo à Breviario ordine disponitur, ac pro ejusdem anima unum trentesimum.

17. Insuper omnes tenentur intra duorum Mensium spatium, à die habitæ notitiæ alicujus mortis computandum, Sacerdotes pro anima defuncti privati, tres Missas celebrare; Clerici tria Psalteria, concludendo singulos Psalmos cum Versu *Requiem æternam*, Conversi, & Oblati ducentos *Pater noster*, & ducentos

Ave

Ave Maria. Si erat Prælatus, quando mortuus fuit, aut per tria Sexennia Prælatura fuerat insignitus : Sacerdotes 5. Missas. Clerici 5. Psalteria, & Conversi 300. *Pater noster*, & 300. *Ave Maria*; si erat Major, Sacerdotes Missas decem, persolvent, Clerici decem Psalteria, & Conversi 1000. *Paternoster*, & 1000. *Ave Maria.* Et qui intra dictum terminum suum non persolvit pensum, abstineat à vino, donec adimpleat.

18. Insuper in loco, in quo quis obibit, præter consuetas eleæmosinas pro ejus anima pauperibus Julii quindecim (aut æquivalens) tradatur, quod licebit uni, vel pluribus vicibus, dummodo infra mensem fiat, super quo superior, ac loci cellerarius invigilabit.

DE

DE SENIBUS, VEL INFANTIBUS.

CAPUT XXXVII.

Icet ipsa natura humana trahatur ad misericordiam in his aetatibus senum videlicet, & Infantum: tamen, & regula auctoritas eis prospiciat. Consideretur semper in iis imbecillitas, & nullatenus eis districtio Regula teneatur in alimentis, sed in eis pia consideratio, & praeveniant horas Canonicas.

Constitutio.

Quoniam ipsa senectus morbus perpetuus est, ratio ipsa postulat senio confectos, quasi Infirmos, ac debiles esse tractandos: unde senes, qui sexagesimum annum expleverunt non tenentur ad jejunium panis, & aquae. Propterea in visceribus JESU Christi omnes admonentur, ut cuncti ad quos eorum cura spectat. Praelati, & Ministri, semper misericordes, & compatientes erga senes esse velint, ut
&

& ipsi misericordiam consequantur, neq;
inhumani, ac sine pietate, & male se cum
tenibus habentes sine correctione eva-
dant, imò graviter muniantur.

DE HEBDOMADARIO LECTORE.

CAPUT XXXVIII.

Mensis fratrum edentium, Lectio
deesse non debet nec fortuito casu,
qui arripuerit codicem, legere
audeat ibi, sed lecturus tota heb-
domada, Dominica ingrediatur. Qui ingre-
diens post missas, & communionem, petat ab
omnibus pro se orari, ut avertat ab eo Spiri-
tum elationis, & dicatur hic versus in Ora-
torio tertio ab omnibus: ipso tamen incipien-
te, Domine labia mea aperies. Et os
meum annunciabit laudem tuam. Et
sic accepta benedictione ingrediatur ad legen-
dum, summumque fiat silentium ad Mensam,
ut nullius missitatio vel vox, nisi solius legen-
tis ibi audiatur. Quæ verò necessaria sunt
comedentibus, & bibentibus, sic sibi invicem
ministrent fratres, ut nullus indigeat petere
ali-

aliquid. Si quid tamen opus fuerit, sonitu
cujuscunq; signi potius petatur, quam voce,
nec præsumat ibi aliquis de ipsa lectione, aut
aliud eo quidquam require, ne detur occasio
maligno, nisi fortè Prior pro adificatione vo-
luerit aliquid breviter dicere; frater autem
Hebdomadarius accipiat mixtum prius,
quàm incipiat legere propter Communionem
Sanctam. & nè fortè grave sit ei Jejunium sus-
stinere. Postea autem cum Coquina Hebdo-
madariis, & servitoribus reficiat. Fratres
autem non per ordinem legant, aut cantent,
sed qui edificent audientes.

Constitutio.

I.

JAm à nostri Ordinis exordio, ab ipso
Sanctissimo Patre nostro Fundatore
ROMUALDO, fuit ordinatum, & in hunc
usque diem tenaciter per nostros Eremitas
extat observatum, ut unusquisque in
sua, quam incolit, cella (dum in Eremito
manet) solus reficiat sic namque majori
silentio intendere, strictiori que parsimo-
niæ sine alterius admiratione, propriique
ani-

animi
Eremit

2. E

stivitat

Refect

minicæ

sumpti

Sancto

niæ, Fer

MUALDI

DICTI,

Ecclesi

rali in

diebus

madari

cumbit,

ctione p

In secur

domada

3. S

prandii,

ter fratr

ictus Ca

la duoru

ro Men

animi elatione, solus uti poterit fervens Eremita,

2. Excipiuntur quædam præcipuæ festivitates, in quibus omnes ad commune Refectorium conveniunt, scilicet dies Dominicæ, Resurrectionis, Pentecostes, assumptionis Beatissimæ MARIÆ, omnium Sanctorum, Nativitatis Domini, Epiphaniæ, Feriâ Quinta in Cæna Domini. S. ROMUALDI in utraq; solemnitate, S. BENEDICTI, Festorum Dedicationis, ac Tituli Ecclesiæ, nec non durante Capitulo Generali in loco, ubi celebratur. In quibus diebus Clericus, qui in Choro est hebdomadarius, communis mensæ lectioni incumbit, qui absolutè à superiore benedictione petitâ, & accepta, legere incipiet. In secunda verò mensa, erit Lector hebdomadæ præteritæ Clericus.

3. Signa autem duo danda sunt tam prandii, quàm cænæ, quando communiter fratres reficiuntur, quæ singula viginti ictus Campanulæ rari, quorum interval-la duorum *Miserere* erunt. Secundæ verò Mensæ unicum erit ejusdem Mensuræ,

& si dies erit Jejunii pro collatione serotina, ad Cellas vinum cum aliquibus fructibus deferatur, quod semper observabitur, excepto loco, ubi celebratur Generale Capitulum.

4. Reliquis verò totius anni diebus horâ prandii, vel cænæ, acceptâ ciborum portione sibi à ministris tradita, Eremita more solito Mensam benedicat, quâ finita benedictione, aliquantulum ex Biblia, aut alio Spirituali libro legat, & deinde cibum ad DEI gloriam sumat, non tamen omittat, cum corpus reficit, mentem ad Deum levare, & quasi Christum continuò ante se habens, Spiritum, meditando, recreare. Postea paulisper legat deindè gratias agat.

5. Caterum quoties dies abstinentiæ panis, & aquæ occurrerit, non super mensam, sed in terra sedens, tabulâ suppositâ, pedibus nudis aut seminudis) sine ullo apparatu panem tanquam cinerem cum gemitu, & humilitate manducet, & aquam velut potum lachrymarum, verâ contritione bibat.

6. Ab

6. di mode
scilicet S
quagesim
Quadra
tatis ple
bis in di
simul, a
in Refec
preparat
ominus
stiâ, or
luxu exp
debet;
strument
7. A
Priori pra
bipartito
ras ad ali
dem ead
comeder
sub vesp
dicto rec
8. C
aut Reg

6. Ab hac obſervatione, ac reficien-
di modo eximuntur duæ ſolemnitates,
ſcilicet SS. MARTINI, & Dominicæ quin-
quageſimæ, in quibus propter ingreſſum
Quadrageſimarum, quâdam piâ ac chari-
tatis plenâ libertate alacrius, lautiusque
bis in die reficiuntur Fratres, & quamvis
ſimul, atque in eâdem Menſâ, non tamen
in Refectorio, ſed in alio quodam ad hoc
præparato ſeorſum loco. Quæ nihil-
ominus recreatio, cum religioſa mode-
ſtiâ, omni proſus profano, ſæcularivè
luxu expulſo, imò expreſſè prohibito fieri
debet; ideò non licebit à ſæcularibus in-
ſtrumenta ad ſonum ſumere.

7. At quia per conſuetudinem ſolet
Priori præcedenti hebdomadâ fratres ſuos,
bipartitos tamen, non unâ die, omnes fo-
ras ad aliquod loci membrum, ſervatâ ibi-
dem eâdem, quâ in Eremo modeſtiâ, ad
comedendum mittere, eâdem quidem die
ſub vesp̄eram reverſuros, ibique in præ-
dicto recreationis loco ſimul Cænaturos.

8. Caveant autem in ſæcularium,
aut Regularium domibus comedere,

quod si quis secus fecerit, graviter puniatur, sicut illi, qui post Prioris recessum, in loco recreationis permanebunt, & qui in talibus recreationibus quidquam fecerit, aut fieri permiserit, nostro statui repugnans.

9. Ubi non erit membrum Eremiti, ad fratres pro dicta recreatione mittendos, debent Priores domi concedere. Con-
suevit item singulis annis tempore vindemiæ, unâ die Eremitas recreationis causâ mittere.

DE MENSURA CIBO- RUM.

CAPUT XXXIX.

Sufficere credimus ad refectiorem
quotidianam, tam sexta, quàm
Nona omnibus mensis cocta duo
pulmentaria, propter diversorum infirmita-
tes, ut fortè, qui ex uno non potuerit edere,
ex alio reficiatur, ergò duo pulmentaria cocta
fratribus sufficiant, & si fuerint inde poma,
aut nascentia leguminum addatur, & ter-
tium.

Con-

Constitutio. imp 12. 8

I.

Quia Eremitica austeritas majorem victus austeritatem requirit; ideo in cibis ministrandis infra scriptus servandus erit. A Pascha Resurrectionis, usq; ad exaltationem S. CRUCIS (exceptis feriâ quarta, & sexta, in quibus jejuni- tur singulis diebus in mane unicum pul- mentum ministrabitur, sed si festum du- plex primæ, vel secundæ Classis cele- bratur, pitantia addatur. Ad Cenam etiam pitantia dabitur, & insuper quando superiori videbitur dari poterit pulmen- tum ex herbis decoctis, quod intelligitur in Dominicis tempore hyemali.

2. Acetarim ex herbulis condire ne- mini prohibetur in cæna, quod etiam de mane in diebus Jejuniarum, extrâ qua- dragesimas, & abstinentias, & quando in Jejuniis unum tantum ferculum defer- tur, permittitur. At nemini licebit ace- tarium à Ministro delatum, & quod quis sibi fortè paraverat manducare, quia tunc unum relinquere omnino debet.

M 3

3. Si

3. Si quis extra dies jejuniorum semel tantum, quasi jejunaturus, vellet refectiorem accipere, mane hora refectiōis solita tribuatur, quicquid aliis tam mane, quam serò aliis dandum erit.

4. Jejunium quartæ feriæ in æstate, si officium feriale occurrit, cum uno pulmento quadragesimali, ac acetario fiat; at si de festo etiam simplici agi contingat, aut de die infra octavam, aut ubi Capitulum Generale celebratur, tunc duo pulmenta crassa ministranda erunt, intellige minestram, & pitantiam: idem in Rogationum militabit, etiam si de simplici sola fieret commemoratio, quibus diebus jejunium, ut in quarta feria dictum est supra, servandum erit.

5. Feriâ verò sextâ æstivo tempore in pane, & aqua jejunetur additis fructibus, seu agruminiis, vel herbulis cum sale sine aliquo condimento. Sed si in feria sexta aliquod duplex festum inciderit, abstinencia transfertur, & duo pulmenta quadragesimalia deterantur, id est minestra, ac pitantia, quod in omnibus sextis feriis

feriis per annum observetur : abſtinentia
verò in alium diem jejunii, qui duplici ca-
reat, transferatur. Quod ſi omnes dies
ſint duplices, feriâ ſexta etiam duplici fiat
abſtinentia, & hoc ſtriſtiſſimè observan-
dum, ut nulla decurrat per annum hebdo-
mada ſine aliqua panis, aquæquè abſti-
nentia.

6. Qui tamen in ſexta feria abſtinere
voluerit (niſi in communi reficiatur) ab-
ſtineat in Domino. Declarando quando
abſtinentia ex pœnitentia ſit, extrâ qua-
drageſimas fieri cum fructibus.

7. Ab Idibus ſeptembris uſq; ad Pa-
ſcha (ut Pater Sanctiſſimus præcepit) per-
petuū indicitur Jejunium, exceptis Domi-
nicis diebus, in quibus Jejunium ad cujus-
cunq; arbitrium relinquitur. Quamob-
rem in mane pulmentum cum ferculo
ſimul datur, ut qui unâ reſectiōe uti vo-
luerit, libere poſſit, ſed ei, qui de ſero cœ-
nare voluerit tunc pitantia de ſero detur,
& de mane pulmentum, ſi ita placuerit.

8. Ab eadem die feſto S. CRUCIS,
uſq; ad feſtum S. MARTINI, & à Nativi-

tate Domini, usque ad quinquagesimam, ter in hebdomada nempè Dominicâ, feriâ tertiâ, & quintâ, cum pulmento pitantia ex ovis ministratur, quod in omnibus festis duplicibus intra eadem tempora observatur: Et quando Anniversaria cum tribus nocturnis celebrantur; Atqui feriâ secundâ, & Sabbatho pulmentum crassum cum insalatitio defertur. Feriâ verò sextâ abstinetur, ut supra.

9. Postremò in utraque quadregesimâ singulis Dominicis, & feriâ quintâ cum festis duplicibus, duo fercula macra quisq; habere debet; feriâ tertiâ, & Sabbatho, unum simili condimento pulmentum cum acetario, feriâ verò secundâ, quartâ, & sextâ in pane, aquâ ac sale, additâ etiam herbulâ coctâ unius tantum speciei, & volenti, panis coctus in aqua, & sale concedatur. In quibus feriis, vel earum aliqua, si festum duplex inciderit, abstinencia relaxatur, dumodo in hebdomada semel fiat, ut supradictum est, & in abstinencia diebus conversis propter continuû laborem,
vi-

vinum cum fructibus, quos in Cellulis habent, conceduntur.

10. At Vigilia Nativitatis Domini (niſi venerit in die abſtinentiæ) & Sabbatho Sancto Jejunium cum vino, fructibus, ſoloque pulmento ſervabitur.

11. Præter Quadrageſimas, & alia jejunia ab Eccleſia indicta, ex ſpeciali Religionis noſtræ devotione jejunetur, in Vigilia Epiphaniæ, Purificationis, Nativitatis B. MARIE, ac S. Patris noſtri ROMUALDI ſeptimâ february, quæ habet octavam, ſed non in feſto altero de mente Junii, in quibus vigiliis jejunatur, cibus quadrageſimalibus, cum ferculis, quæ alias illa die danda forent.

12. Quoties autem in ſexta feria Nativitatis Domini aut S. ROMUALDI feſtivitas occurret, ovorum & caſei pulmentaria comedantur, Jejunium verò minimè ſolvitur. Intrâ ſepta Eremiti nunquam licet feriæ ſextæ Jejunium violare, neque quoad ciborum qualitatem, exceptis ſupradictis, ſed neque hoſpitibus, neque operariis, aut ſervientibus in feriis ſextis ova, ſeu lacti-

cinia ministrare licet, nisi infirmitate, aut debilitate laborent, aut personæ valdè nobiles, multumque delicatæ fuerint, aut alia ex causa superiori benè visa nostri omninò tam intrà, quàm extrà Eremos ova, aut quodcunq̃e crassum strictissimè prohibentur edere.

13. Si denique ea die festum S. MARTINI contigerit celebrari solita, illius diei recreatio, præcedenti die, fieri consuevit.

14. Ovorum pitantia, duo ova, piscium recentium, sex uncias Salsamentorum benè expurgatorum, quatuor ponderis uncias non excedat in pulmentis condendis, singulis Eremitis ovum unum, & casei quantum necesse est tribuatur.

15. Et quia hic pulmenta crassi, & macri appellatione disponuntur, declaratur illud Macrum dici, quod sine ovis, aut lacticiniiis fit, crassum illud quod ovorum casei, butyri, lactisvè mixtione conditur, macrum quippe pro crasso, & non crassum pro macro fas est ministrare.

16. Strictè quoque prohibetur, ne quis in privata Cella aliquid, quod pulmen-

menti speciem sapiat, coquat, præter fructus, ut sunt poma, acrumina, & qui contra fecerit semel in aqua; & pane mulctetur.

17. Præter comestibilia, quæ è coquina Eremitis deportantur, per singulas Cellas saltem semel in hebdomada, vel bis, si commodè poterit, vel pluries in æstate, iusta fructuum portio deferatur. Dari quoque aliquando solent, secundum temporum qualitatem, acrumina, radices, vel aliud huiusmodi. Nulla tandem hebdomada transeat sine aliqua prædictorum portiuncula.

18. Casei quoque pitantia sex unciarum ponderis erit, quæ die Dominico tantum singulis datur, cuiusque discretionem in totam hebdomadam compartienda.

19. Omnia ergo quæcunque Eremitis ministrantur ex decoctis Epulis, si cuiquam supersit, quod scilicet non manducaverit, in crastinum sibi reservare omnino nequit, sed eadem die foras deponat, sic &

& vasa, quibus usus est, munda in Armarium à Coquo asportanda.

20. Vetatur etiam cunctis ex Cellarum, seu communibus hortulis acrimina, fructus, sellaros finiculos, seu quid simile, sine licentia superioris, colligere, & carpere, omnes tamen poterunt ex propriis, aut communibus hortulis, herbulas sibi ad proprium usum sumere; solus autem Coquus undecunque pro Coquinæ usu colligere poterit.

21. Collatio serotina fit cum fructibus, vel pane, benedictione præmissâ, & gratiarum actione subsequente: sed in quadragesimis, in diebus abstinentiæ pro collatione, panis tantum adhibeatur.

Sequitur Regula.

Panis libra una pro mensa sufficiat in dies, siue una sit refectio, siue prandii, & cæna. Quod si canaturi sunt, de eadem librâ tertia pars à Cellerario reservetur, reddenda canaturis. Quod si labor fortè factus fuerit maior, in arbitrio, & potestate Abbatis erit, (si

ex-

*expediat) aliquid augere, remotâ prae omni-
bus crapula, ut numquam subrepat Monacho
indigeries, quia nihil sic contrarium est omni
Christiano quomodo Crapula, sicut ait Domi-
nus noster. Videte ne graventur corda
vestra crapula, & ebrietate. Pueris verò
minori aetate non eadem servetur quantitas,
sed minor, quàm majoribus, servata in
omnibus parcitate.*

Constitutio.

Quia complexiones hominum variae
existunt, nulla certa panis mensura
nobis à majoribus nostris, constituta in-
venitur. Quin potius secundum anti-
quorum ritum, tanta panis quantitas,
quoties recens coquitur, cuique à mini-
stro in Cellâ defertur, quanta rationabili-
ter ei sufficere possit, quousque recens ite-
rum deportetur: verùm pane deficiente
mittat foras in armariolo buccellum pro
signo, & statim supplementum ab eodem
ministro recipiat. Panis tandem ciba-
rius, seu communis, bonus, beneque con-
di-

ditionatus, & non nimis delicatus, aut exquisitus erit.

Sequitur Regula.

Querentium vero quadrupedum omnino ab omnibus abstineatur comestio præter omnino debiles, & agrotos.

Constitutio.

Quadrupedum appellatione hoc loco, & bipedum carnes comprehendendi minimè ambigitur, ac proinde esus omnium carniū Quadrupedum, & bipedum, ac volatiliū, Eremitis prohibitus censetur, imo verò, & etiam omnium rerum, quæ per commixtionem carnis sapore, vel gustum contraxerunt, nec non earum quæ jusculo, seu adipe conditæ sunt. Quæ prohibitio semper, & ubique tam in Eremo, quàm extrà in itinere, ac omni tandem loco indispensabilis omnino maneat, nisi morbi necessitas aliter requirat: Et tunc superiores, medici consilio si haberi potest, feciliter concedant, modo supra expresso.

2. At.

2. Atque per hanc prohibitionem, nec sæcularibus quidem cujuscunque statûs, conditionis fuerint, intra Cruces Eremiti, carnes concedi nequeunt, quod & in oblatiis, atque famulis observabitur.

3. Transgressores verò, qui manducaverint vel manducare permiserint, disciplinâ circulari plectantur, ac tribus in diebus in pane, & aqua jejurent; Et si delinquens fuerit Prælatus, à visitatoribus, si autem visitator, aut major, à Capitulo Generali, aut dieta eadem pænitiâ puniatur, & qui manducari à sæcularibus permiserint, ter in pane, & aqua jejurent.

DE MENSURA POTUS.

CAPUT XL.

UNusquisque proprium habet donum ex Deo, alius sic, alius verò sic, & ideo cum aliqua scrupolositate à nobis mensura victus aliorum constituitur. Tamen infirmorum contuentes imbecillitatem credimus, heminam vini per singulos sufficere per diem. Quibus autem donat Deus to-

lera-

lerationem abstinentia, propriam se habituros mercedem sciant. Quod si aut loci necessitas, vel labor, aut ardor aestatis amplius poposcerit, in arbitrio Prioris consistat, considerando in omnibus ne subrepat facietas, aut ebrietas, licet legamus vinum omnino monachorum non esse, sed quia nostris temporibus id Monachis persuaderi non potest, saltem vel hoc consentiamus, ut non usq; ad facietatem bibamus, sed parcius, quia vinum apostatare facit etiam sapientes: ubi autem necessitas loci exposcit, ut nec superscripta mensura inveniri possit, sed multo minus aut ex toto nihil, benedicant Deum, qui ibi habitant, & non murmurent. Hoc autem ante omnia admonemus, ut absq; murmurationibus sint.

Constitutio.

I.

Quia inter Eremitas nostros magna est citra vini potum diversitas, ideo vasculum, quod quisque de consensu Prioris in Cella habet, singulis diebus non prohibitis Minister impleat.

2. Sed

2.
ne vaso
Eremita
vertant
parfimo
unquan
bant, &
tarum
ambabu

QUIE

agrorum
aestatis
jejunen
ad sex
opera i
nimis fa
sit pro
dispona

2. Sed diligenter advertant Prælati, ne vascula modestiam, sobrietatemque Eremiticam excedant, magis autem advertant subditi, ut semper Religiosam parsimoniam constanter retineant, nec unquam vinum, nisi aquâ dilutum, bibant, & dum bibunt (secundum Eremitarum antiquam consuetudinem) sedeant, ambabus manibus craterem tenentes.

QUIBUS HORIS OPORTEAT REFICERE FRATRES.

CAPUT XLI.

Sancto Pascha, usq; ad Pentecostem ad Sextam reficiant fratres, & ad seram canent. A Pentecoste autem totâ astate, si labores agrorum non habent Monachi, aut nimietas æstatis non perturbat, quartâ, & sextâ feriâ jejunent usq; ad nonam, reliquis verò diebus ad sextam tardent. Quæ sexta prandii, si opera in agris habuerint, aut æstatis fervor nimis fuerit, continuanda erit, & in Abbatis sit providentia, & sic omnia temperet, atq; disponat, qualiter animæ salventur, & quod

N

fa-

faciunt fratres, absq̃ ulla murmuratione faciant. Ab Idibus autem Septembris, usq̃ ad caput quadragesimæ, ad nonam semper reficiant fratres. In quadragesima autem usq̃ ad Pascha, ad Vesperam reficiant. Ipsa tamen Vespera sic agatur, ut lumine lucernæ non indigeant reficientes, & luce adhuc diei omnia consumentur, sed & omni tempore, siue Cænæ, siue refectiōis hora, sic temperentur, ut cum luce diei fiant omnia.

Constitutio.

I.

Æstivo tempore cū non jejunatur, hora prandii erit post Sextam, hora verò cænæ, post Vesperas ante tamen Completorium.

2. In hyeme qui diebus Dominicis cænare de sero voluerit, propter dierum brevitatem ad sanitatem tuendam, post Completorium licebit, post orationem (ita etiam de collatione serotina in aliis diebus intellige) sed inter prandium, & cænā quidquam potus, aut cibi sumere non licet.

3. In

3. In Jejuniis diebus post Nonam reficiant fratres, sed in Quadragesima post Vesperas.

4. Hæc est nostræ Congregationis vitæ forma, quam omnes Professi, ac Novitii observare tenentur, nec sine Superioris licentia, nec in totum, nec in partem quidquam addere, vel relaxare possunt.

5. Si autem aliquis Spiritu Sancto inflammatus, majori austeritate uti desiderat, cum Prioris benedictione agat, dummodo sua singularitate aliis admirationem, Ministrisque molestiam non inferat.

6. Superiores verò relaxandi, perinde ac restringendi, sibi ipsis, sicut cæteris, discretionis magistræ auctoritatem habent, & specialiter cum oblati, qui non, sicut professi, ad tantam observantiam tenentur.

UT POST COMPLETO-
RIUM NEMO LOQUA-
TUR.

CAPUT XLII.

Mni tempore silentio studere de-
bent Monachi, maximè ta-
men nocturnis horis, & ideo
omni tempore siue Jejunii, siue
prandii, si tempus fuerit prandii, mox, ut
surrexerint à Cana, sedeant omnes in unum,
& legat unus collationes, vel vitas Patrum,
aut certè aliquid, quod edificet audientes,
non autem Eptaticum, aut Regum; quia infir-
mis intellectibus non erit utile illa hora hanc
scripturam audire: aliis verò horis legantur;
si autem jejunii dies fuerit, dicta Vespera pau-
co intervallo, mox accedant ad lectionem
collationum, ut diximus, & lectis quatuor, aut
quinque foliis, vel quantum hora permittit,
omnibus in unum concurrentibus per hanc
horam lectionis. Si quis fortè in assignato
sibi commisso, fuerit occupatus, occurrat,
omnes ergo in unum positi compleant, & ex-
eun-

euntes
cuiqua
fuerit
nitatis
ceat, e
rit, a
Quod
te, &

V
cieta
mod
omn
to, c
flexis
com
sis,
hebo
tem
datur
latio

*euntes à Completorio nulla ſit licentia denuo
cuiquam loqui aliquid. Quod ſi inventus
fuerit quisquam prævaricari hanc taciturni-
tatis regulam, graviori vindictæ ſubja-
ceat, excepto ſi neceſſitas hoſpitiſum ſupervene-
rit, aut fortè Abbas alicui aliquid iuſſerit.
Quod tamen, & ipſum cum ſumma gravita-
te, & moderatione honeſtiſſimè fiat.*

Conſtitutio.

I.

Vespertinæ lectionis, quam hic fieri præcipit Pater Sanctus, in noſtra Societate, hic fuit, & erit ſemper præſcriptus modus. Pullante completorii ſigno, omnes Fratres ad Eccleſiam decore ſervato, concurrent, ubi ante Sacramentum flexis genibus manebunt, ſigno poſtea completo, cunctis aulam Capituli ingreſſis, & attentè audientibus, ibi Clericus hebdomadarius, ad quartam horæ partem, vel donec per Superiorem, ſignum datum, more ſolito fecerit, librum collectionum, ſive alium vulgarem ſimilem,

ut & Laici intelligant, alta, & intelligibili voce perleget.

2. Undè surgentes ad Ecclesiam re-
versi completorium persolvent, & usque
ad horam primam finitam sequentis diei,
in perpetuo, inviolabilique silentio per-
manebunt.

3. Si verò aliquis ad hanc lectio-
nem non venerit, dicat suam culpam, &
corripiatur à Superiore.

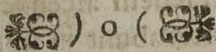
DE HIS, QUI AD OPUS DEI, VEL AD MENSAM TARDE OCCURRUNT.

CAPUT XLIII.

AD horam Divini officii mox, ut
auditum fuerit signum, relictis
omnibus quaecumq; fuerint in ma-
nibus, summâ cum festinatione
curratur, cum gravitate tamen, ut scurili-
tas non inveniat fomitem. Ergo nihil operi
Dei praponatur. Quod si quis ad nocturnas
vigilias post gloriam psalmi nonagesimi
quarti (quem propter hoc omnino protrahen-
dum,

dum, & morosè volumus dici) occurrerit, non ſtet in ordine ſuo in Choro, ſed ultimus omnium, aut in loco, quem talibus negligenti- bus, ſeorſum conſtituerit Abbas, ut videatur ab ipſo, vel ab omnibus, uſq; dum com- plecto opere Dei, publicâ ſatisfactione paniteat, Ideò autem eos in ultimo, aut ſeorſum judi- cavimus debere ſtare, ut viſi ab omnibus, vel pro ipſa verecundia ſua emendentur. Nam ſi extra oratorium remaneant, erit fortè talis, qui ſe, aut collocet, aut dormiat, aut certè ſedeat foris, vel fabulis vacet, & detur occaſio maligno, ſed ingrediatur intro, ut nec totum perdat, & de reliquo emendetur. Diur- nis autem horis, qui ad opus Dei poſt verſum, & gloriam primi psalmi, qui poſt verſum di- citur, occurrerit, lege, quam ſuprà diximus, in ultimo ſtet, nec præſumat ſociari choro psallentium, uſq; ad ſatisfactionem, niſi fortè Abbas licentiam dederit permiſſione ſua, ita tamen, ut ſatisfaciat reus ex hoc.

Constitutio.

I.

Modus à regula præscriptus, sic à nobis hodie usui est, aut quodcumque aliquis Sacerdos, vel Clericus in Choro, seu etiam Laicus extra eum, excepto Matutini, vel primæ officio, abesse deprehenditur, statim hebdomadarius frater eundem vocabit, in aliis verò horis diei, Sacrista, cui officii signandi cura est, pigros quoque accersendi curam habebit. Vigilabit nihilominus Prior, aliquo à Choro deficiente (ut moris est) signum statim dare festinet, & vocetur.

2. Ipse verò tarditatis amator, post scilicet completo Venite exultemus in Matutino, & in aliis horis incepto primo Psalmo accedens, extra Chorum, in ea parte, in qua ipse residet ad terram profunde humiliatus tamdiu maneat, donec illi Superior signum præbuerit, ut assurgat, quo facto in suam sedem ascendet. Quod & Conversi observabunt in horis, in quibus in Ecclesia sistere debent, atque ideò quan-

quando tardè venerint, vel inde reſeſſerint, durante officio, in Chori porta veniam petere, ibique Superioris ſignum expectare.

3. Si quis propter negligentiam ad Matutinum non venerit, jejunet ſemel in pane, & aqua.

Sequitur Regula.

AD horam verò reſectionis, qui ante verſum non occurrerit, ut ſimul omnes dicant verſum, & orent & ſub uno omnes accedant ad menſam. Qui per negligentiam ſuam, aut vitium non occurrerit, uſque ad ſecundam vicem pro hoc corripiatur, ſi denuò non emendaverit, non permittatur ad menſæ communis participationem, ſed ſequeſtratus à conſortio omnium, reſiciat ſolus, ſublatâ ei portione ſua vini, uſq; ad ſatisfactionem, & emendationem. Similiter autem patiatur, qui, & ad illum verſum non fuerit præſens, qui poſt cibum dicitur. Nec quiſquam præſumat ante ſtatutam horam, vel poſtea quidquam cibi, vel potus percipere; ſed etſi cui offertur aliquid à Priore, & acci-

pere renuerit, horâ, quâ desideraverit hoc, quod prius recusavit, aut aliud omninò non percipiat, usq; ad emendationem congruam.

Constitutio.

Quod Pater Sanctus de tardè ad mensam venientibus disponit, idem in nostris Refectoriis (licet rarius accidat) strictius observetur.

DE HIS QUI EXCOMMUNICANTUR QUOMODO SATISFACIANT.

CAPUT XLIV.

Qui pro gravioribus culpis ab oratorio. & à mensa excommunicantur, horâ quâ opus Dei in oratorio percelebratur, ante fores oratorii prostratus pronus omnium de oratorio exeuntium pedibus se projiciat, & hoc tamdiù faciat usque dum Abbas judicaverit satisfactum esse. Qui cum iussus ab Abbate venerit, provoluat se ipsius Abbatis pedibus, deinde omnium vestigiis fratrum, ut orent
pra

pro eo, & tunc si iusserit Abbas, recipiatur in Choro, vel in ordine, quo Abbas decreverit, ita sanè, ut psalmum, aut lectionem, vel aliud quid, non præsumat in oratorio impnere, nisi iterum Abbas iusserit, & omnibus horis, dum completur opus Dei, projiciat se in terram in loco, in quo stat, & sic satisfaciât, usq; dum ei jubeat iterum Abbas, ut quiescat jam ab hac satisfactione. Qui verò pro levibus culpis excommunicantur, tantum à mensa, & oratorio, satisfaciât usq; ad iussionem Abbatis, & hoc semper faciant, usq; dum benedicat & dicat sufficit.

Constitutio.

I.

ERemita, qui quomodolibet in foro exteriori excommunicatus declaratus fuerit juxtâ nostrorum privilegiorum facultatem, debitâ præmissâ satisfactione absolvatur, servatâ omninò formâ super hoc Ritualis Romani, quæ nunquam omittatur.

2. Insuper casibus, omnibus, qui accidere possunt, consulendo, statuitur, ut
quin-

quingies in anno, quilibet Prior in sua Eremita, suos subditos generaliter absolvat, at ubi Pater Major fuerit, suum id munus erit, quæ absolutio tradenda est in Capitulo culparum de sero ante Completorium, in Vigiliis Nativitatis Domini, Paschæ, Resurrectionis, Pentecostes, Assumptionis B. V. & Capitulo Generali absoluto, lectâ tabula. Sic autem fiat, omnes Eremitæ congregati, ac genuflexi; Sacerdos primus recitabit *Confiteor Deo &c.* & postea adhibita super pallio stola Superior stans dicat *Misereatur, &c. & Indulgentiam*, &c. postea absolutionem secundum sequentem formam, recitabit.

3. Si tenemini aliquibus vinctis, sive sententiis excommunicationis majoris, vel minoris, suspensionis, vel interdicti, sive pœnis quibuscunque tam à Jure, quàm ab homine latis, vel alias quotiescunque, & quomodolibet incuris, auctoritate Apostolicâ mihi commissâ, & vobis concessâ, in quantum se extendunt gratiæ, & privilegia nostra. Ego absolvo vos omnes
Ju-

Jurisdictioni meæ subjectos tam præsen-
tes, quàm absentes ab omnibus vinculis,
censuris, & pænis prædictis, & restituo vos
Sacrosanctæ Ecclesiæ gremio, ac unitati
fidelium, & dispenso vobiscum super omni
irregularitate, siue irregularitatibus si-
quam, vel si quas contraxistis, & absolvo
vos ab omnibus defectibus, & negligentis
commisiss in administratione ordinum,
& Sacramentorum & officiorum vestro-
rum, & à transgressionibus Regulæ,
& Constitutionum, admonitionumque
majorum vestrorum, & earum pænitiis
incursis, non tamen sub hujusmodi abso-
lutionis prætextu, vel expectatione com-
missis, vel dimissis: Aboleoque à vobis
omnem infamiæ & inhabilitatis macu-
lam, undecunq̃ue contractam, & restituo,
ac habilito vos ad status, famam, & exe-
cutionem ordinum, & officiorum vestro-
rum, nec non ad omnes gradus dignita-
tum, & honorum, ad participationem
quoque privilegiorum omnium; & bene-
ficiarum Ecclesiasticorum, in quantum
possum, & indigetis. In nomine Patris,
&

& Filii, & Spiritus Sancti, Amen. Injun-
gat postea omnibus unum *Pater*, & unum
Ave Maria.

DE HIS, QUI FALLUNTUR IN ORATORIO.

CAPUT XLV.

Siquis dum pronunciat *Psalmum*,
Responsorium, aut *Antiphonam*, vel
lectionem, fallitur, nisi cum per sa-
tisfactionem, ibi coram omnibus humiliatus
fuerit, majori vindicta subiaceat, quippe qui
noluit humilitate corrigere, quod negligenti-
a deliquit. Infantes verò pro tali culpa
vapulent.

Constitutio.

Circa emendationem errorum, qui in
Choro occurrere solent, consuetu-
do antiqua nostrae Congregationis tenuit,
ut qui *Versiculum*, *Responsorium*, *Anti-*
phonam, *Capitulum*, *Orationem*, *Lectio-*
nem vè dicendo perverterit, & qui alium
errare facit, *Chorum* vè perturbat; finito
Officio in medium *Chori* exiens, ibi pro-
stra-

stratus ſuper terram ſignum ſuperioris,
vel pænitentiam immobilis expectet. At
qui in verbis tantum, ſeu ceremoniis na-
turali defectu labitur, ſecundum quali-
tatem erroris, vel genuſſectit ſtatim, vel
certè in proprio loco caput profundè in-
clinat; Quòd ſi enim tremore, negligen-
tiavè ſopitus, facere recuſat, juffu Prio-
ris, finito officio, foras exire, & condig-
nam pænitentiam ſuſcipere cogitur.

2. Et ſi aliquis in illis rebus, quæ fieri,
aut dici debent in Choro, vel alibi, ſi ille
qui juxta errantem manet, tacitè ſigno,
aliòvè modo defectui mederi poteſt, cum
ſubmiſſa voce moneat, attamen cum alta,
ſive manifeſta correctio deſideratur, tunc
quoad profeſſos corrigendos, ſolius Prio-
ris officium eſt. Novitios verò ipſorum
Magiſter inſtruat, atque corrigat. Non
tamen Priori prohibitum eſt, & Novitios
in Choro, & ubique corrigere, & reprehен-
dere, tandem nulli privato licet ſuperio-
ribus præſentibus aliquem errantem re-
prehendere, ſeu emendare, niſi Prælatiſ
ne.

negligentibus, sive non advertentibus, talis error scandalum, absurdumvè esset alaturus, eo enim casu, non erit indecens, sed opportuna talis correctio.

2. Animadvertant tamen omnes, ut correctiones huiusmodi in divinis officiis, nutu potius, signovè faciant, quàm ore aperto, nè perturbatio sequatur. Unde consultius erit in his, quæ pauci momenti sunt, dissimulare, quàm pro nihilo officium interrompere, vel alios in admirationem ducere.

DE HIS, QUI IN ALIQUIBUS
REBUS LEVIBUS DELIN-
QUUNT.

CAPUT XLVI.

 I quis dum in labore quovis in Coquina, in Cellario, in Monasterio, in pistrino, in horto, in arte aliqua dum laborat, vel in quocunq; loco aliquid deliquerit, aut fregerit quidpiam, aut perdiderit aut aliud quid excess-

cesserit
Abbatem
satisfecit
cum per
jaceat e
latens f
bus sem
sua, &
licare.

D
g
civit d
suam d
morbus
ta nost
gression
pitulo
quaten
gruent
2.
dicere t

ceſſerit; ubi, & non veniens continuo ante
Abbatem, vel Congregationem: ipſe ultro
ſatiſfecerit, & prodiderit delictum ſuum,
cum per alium cognitum fuerit, majori ſub-
jaceat emendationi: Si animæ peccati cauſa
latens fuerit, tantum Abbati, aut Spirituali-
bus ſenioribus pateſfaciat, qui ſciant curare
ſua, & aliena vulnera, non detegere, ac pub-
licare.

Conſtitutio.

I.

Diſcretiſſime Sanctus Pater (ſicut ſa-
gaciſſimus animarum Medicus) ſan-
civit debere unumquemque ægrotum
ſuam detegere infirmitatem. latens enim
morbus curari non poteſt, idcirco Eremi-
tæ noſtri omnes Conſtitutionum trans-
greſſiones, defectusque manifeſtos in Ca-
pitulo culparum, coram omnibus dicant,
quatenus Superior unicuique vulnere con-
gruentia adhibeat medicamenta.

2. Oblati quoque in Capitulo culpam
dicere tenentur, uti faciunt profeſſi, ſed

O

an-

ante omnes etiam novitios, qua dicta omnes simul discedant.

DE SIGNIFICANDA HORA OPERIS DEI. CAPUT XLVII.

Nuncianda hora operis Dei, die, noctuq; sit cura Abbatis, ut aut ipse nunciare, aut tali sollicito fratri injungat hanc curam, ut omnia horis competentibus compleantur, Psalmos autem, vel Antiphonas post Abbatem ordine suo, quibus iussum fuerit imponat. Cantare autem, & legere non præsumat, nisi qui potest ipsum officium implere, ut edificentur audientes, quod cum humilitate, & gravitate, & timore fiat, & cui jusserit Abbas.

Constitutio.

I.

Licet ut supra Capitulo trigesimo secundo dictum est, divinum officium Campanæ signo nunciare, munus esse sacristæ; Invigilabit tamen Superior, ut id op-

opportu
tur; & u
tuitur, u
ca sit ca
sandas h
domus

2. I
est, atqu
mum, fi
currant.
Capitul
cius det
3.
rum int
tertiode

DE

divina.
utraq; t

opportunitis, congruisque horis peragatur; & ut hoc, ut decet, exequatur; statuitur, ut in omnibus nostris Eremitis unica sit campana magna ad canonicas pulsandas horas, duæ verò minores, ad alias domus obedientias significandas.

2. Horologium quoque necessarium est, atque ideo ubi non fuerit, quamprimum, fiat, ut domus servitia ordinatim currant, Sacristæ autem si necesse sit, à Capitulo Conventuali, aut à Priore socius detur.

3. Circà psalmorum, & antiphonarum intonationem dictum est in Capitulo tertio decimo.

DE OPERE MANUUM QUOTIDIANO.

CAPUT XLVIII.

Quid sit inimica est anima, & ideo certis temporibus occupari debent fratres in labore manuum, certis iterum horis, in lectione divina. Ideoque hac dispositione credimus utraq; tempora ordinari, idest ut à Pascha,

usq; ad Kalendas Octobris, manè exeuntes à prima, usq; ad horam penè quartam laborent, quod necessarium fuerit. Ab hora autem quarta usq; ad horam quasi sextam lectioni vacent.

Constitutio.

1.

Considerantes Patres, non posse adimplere, quod sanctà regula præcipit, propter continuas officiorum, & missarum occupationes, cavetur nè ullo unquam die non impedito festo de præcepto, aut temporis injurià, aut à ferventi calore in æstate, in sole scilicet in leone, ab horario corporali exercitio vacent.

2. A die Resurrectionis Dominicæ, usque ad festum Exaltationis S. Crucis post secundam missam, campanulæ signo, omnes Eremitæ ad locum per superiorem designatū operaturi concurrent, ubi præmissa genibus flexis salutatione Angelica, in proposito opere per horam integram exercebuntur; Reliquo verò anni tempore idipsum, & eodem ordine finitâ Sextâ fieri

fieri con
incipien
profund
& Orat

3. hujusm
tur, ni

4. santes
sua spo
luerint
quando
fit Pan
non te
nis con
ciat, ser

5. erunt vi

6. quisque
tim, al
libros l
tonæ p
ceas, d

fieri conſuevit. Abſoluto tandem opere incipiente ſuperiore, dicitur pſalmus De profundis pro Defunctis cum Verſiculis, & Oratione Deus veniæ largitor.

3. Novitii cum ſuo Magiſtro ſeorſum huiusmodi exercitium perſolvere tenentur, niſi Superiori aliud viſum fuerit.

4. Pigri verò, ac negligentes, ſeu recuſantes venire, graviter corripiantur: qui ſua ſponte horam exercitii excedere voluerint, non illis prohibetur. Verùm quando adeſt Capitulum culparum, aut ſit Panis, vel communis tonſura, illa die non tenentur ad manuale opus. In panis confectione ſi numerus Fratrum ſufficiat, ſemper lectio adeſſe debet.

5. Signa autem exercitii, Panificii erunt viginti campanulæ iſtus.

6. Poſſunt præterea, imò debent unusquisque in propriis cellis, aut alibi privatim, aliquod opus exercere, uti ſcribere, libros legere, ſignacula, vel globulos coronæ perficere, coclearia, ſportulas junceas, mattas, & ſimilia. Prohibentur

tamen Coclearia, coronasue ex ebore,
aut aliis pretiosis materiis conficere.

Sequitur Regula.

Post Sextam autem surgentes à mensa, pausent in Lectulis suis cum omni silentio, aut forte qui voluerit sibi legere, sic legat, ut alium non inquiet, & agatur Nona temporibus, mediante octava hora, & iterum quod faciendum est, operentur usq; ad Vesperam: si autem necessitas loci, aut paupertas exegerit, ut ad fruges colligendas per se occupentur, non contristentur. Quia tunc verè monachi sunt, si de labore manuum suarum vivunt, sic, ut & Patres nostri, & Apostoli. Omnia tamen mensurate fiant propter pusillanimes. A Kalendis autem Octobris usq; ad Caput quadragesimæ usq; ad horam secundam plenam lectioni vacent. Hora secunda agatur Tertia, & usq; ad Nonam omnes in opus suum laborent, quod eis injungitur. Facto autem primo signo horæ nonæ, disjungant se ab opere suo singuli, & sint parati cum secundum pulsaverit.

Con-

Constitutio.

I.

Quia homini à natura insitum est post laborem anhelare quietem, ideò æstivo tempore à Pascha scilicet Resurrectionis usque ad Exaltationem S. Crucis statuitur, ut Eremitæ sumpta refectio paululum quiescant, ita ut noctis, & meridiei somnus septem horarum saltem spatium æquet.

2. Sacrista igitur post prandium, hora scilicet, ac dimidia post dictam Sextam, vel Nonam, solita campanula dormitionis signum dabit, ad spatium unius Pater noster cum ictibus quinque.

3. Audito itaque signo, unusquisque in cellam suam se recipiat, & in lectulo suo, vel si maluerit sedendo per horam, & dimidiam, vel duas quiescat, sed qui dormire nolit, quietus in silentiò maneat, ne ipse aliis aliquo modo impedimento sit, quod superiores animadvertere debent.

O 4

4. Dor-

4. Dormitionis finis, erit signum Nonæ, sed quando jejunatur, pulsanda erit campanula per duo Pater noster cum ictibus quinque.

5. Qui post matutinum quiescere exoptat, ab ipso superiore licentiam obtineat.

Sequitur Regula.

Dost refectiorem autem, vacent Lectionibus suis, aut Psalmis. In quadragesima verò diebus, à manè usque ad tertiam plenam lectioni vacent, & usq; ad decimam plenam operentur, quod eis injungitur. In quibus diebus quadragesima accipiant omnes singulos Codices de Bibliotheca; quos per ordinem ex integro legant, qui Codices in capite quadragesima, dandi sunt. Ante omnia sanè deputetur unus aut duo seniores, qui circumceant Monasterium, horis, quibus vacant fratres Lectioni, & videant ne fortè inveniat frater accidiosus, qui vacet otio, aut fabulis & non sit intentus lectioni, & non solum sibi inutilis sit, sed etiam alios extollat.

Hic

Hic
ripi
rit,
cate
frat
Don
his,
ver
non
inju
Fra
aut
lent
quo
da
A
ter
Lun
pos
logi
frat

Hic talis si (quod absit) repertus fuerit, cor-
ripiatur semel, & secundo, si non emendave-
rit, correctioni regulari subiaceat, taliter ut
ceteri metum habeant. Neque frater ad
fratrem iungatur horis incompetentibus.
Dominico die lectioni vacent omnes, exceptis
his, qui variis officiis deputati sunt. Si quis
verò ita negligens, & desidiosus fuerit, ut
non velit, aut non possit meditari, aut legere,
injungatur ei opus, quod faciat, ut non vacet.
Fratribus infirmis, aut delicatis talis opera,
aut ars injungatur, ut nec otiosi sint, nec vio-
lentiâ laboris opprimantur, aut effugentur,
quorum imbecillitas ab Abbate consideran-
da est.

Constitutio.

I.

AD sacræ regulæ complementum in
unaquaque Eremita, deputetur Pa-
ter, qui bis in hebdomada, scilicet die
Lunæ, ac Jovis per horam ante, vel
post Vesperas Lectionem moralis Theo-
logiæ habeat, post quam inter se mutuò
fratres conferant, quod etiam in Adven-

O 5

tu,

tu, & Quadragesima observabitur, & si quis ex prædictis diebus impeditus fuerit, in altero suppleatur, in illis verò locis, ubi commodè lector haberi non poterit, curabit Pater Prior iisdem temporibus, ac horis, ut de iisdem materiis per fratres differatur, ubi ipse cum omnibus Choristis interveniet, juxta constitutionem Clementis VIII.

2. Insuper quilibet Sacerdos, Clericusvè unicum sacræ Bibliæ caput, vel alterius libri spiritualis indies legat, quia lectio præmissa multum juvat orationem.

DE QUADRAGESIMÆ OBSERVATIONE.

CAPUT XLIX.

Incet omni tempore vita Monachi quadragesimæ debent observationem habere, tamen quia paucorum est ista virtus: ideo suademus istis diebus quadragesimæ omni puritate vitam suam custodire, omnes pariter negligentias aliorum temporum, his diebus

San-

Sanctis
omnibus
fleibus
abstinen
bus au
sum se
Ciboru
que su
propri
offerat
de cib
de scu
gaudi
ipsum
bati
& v
Patr
bitur
cum

S
aliqu

Sanctis diluere. Quod tunc digne fit, ſi ab omnibus vitiis nos temperemus, Orationi cum ſectibus, lectioni, & compunctioni cordis atq; abſtinentiæ operam demus. Ergo his diebus augeamus nobis aliquid ad ſolitum penſum ſervitutis noſtræ, orationes peculiareſ, Ciborum, & potus abſtinentiam, & unusquiſque ſuper menſuram ſibi indiſtam aliquid propriâ voluntate cum gaudio Spirituſ Sancti offerat Deo. Id eſt ſubtrahat corpori ſuo de cibo, de potu, de ſomno, de loquacitate de ſcurrilitate, & cum Spiritualis deſiderii gaudio, Sanctum Paſcha expectet. Hoc ipſum tamen, quod unusquiſque offert, Abbatî ſuggerat, & cum ejus fiat oratione, & voluntate. Quia quod ſine permiſſione Patris Spiritualis fit, præſumptioni deputabitur, & vanæ gloriæ, non mercedi. Ergo cum voluntate Abbatis omnia agenda ſunt.

Conſtitutio.

I.

SI veris Cænobitis tantoperè expedit in Quadrageſima Regularibus inſtitutis aliquid addere, Certè nobis Eremi Cul-

to-

toribus necessarium videtur, totum integrū annū, nedum quadragesimas quibusdam piorum operū additamentis exornare. Ideo Eremita singulis feriis sextis totius anni, hora, quæ cuique commodior visa fuerit, quisque in sua Cella se ipsum flagris tamdiū cedat, quamdiū bis psalmum quadragesimum pronunciando immorabitur, quam flagellationem, seu disciplinam in hebdomada majori in memoriam passionis Dominicæ triplicabunt, scilicet eam feriā quartā, quintā, & sextā faciendo. Hortantur insuper Patres omnes coëremitas, ut in honorem quadragesimæ, singulis diebus abstinentiæ eam frequentent, & professi, qui toto anni curriculo voluerint, valeant sine alia licentia, at novitiū habeant consensum sui Magistri.

2. Si qui ad certum tempus, vel perpetuò voluerit cilicio uti, sicuti multi Sanctorum Patrum fecerunt, quod maxime in quadragesima fieri solet, de licentia Patris Spiritualis, & Novitiū sui Magistri, valeant.

DE

DE FRATRIBUS QUI LONGE
AB ORATORIO LABORANT,
AUT IN VIA SUNT.

CAPUT L.

 Ratres qui omnino longè sunt in labore, & non possunt occurrere horæ competenti ad Oratorium, & Abbas hoc perpendit, quia ita est, agant ibidem opus Dei, ubi operantur, cum tremore Divino flectentes genua, similiter qui in itinere directi sunt, non eos prættereant horæ constitutæ, sed ut possunt, agant sibi, & servitutis pensum non negligant reddere.

Constitutio.

NOtent omnes Religiosi, ex hac S. Patris exhortatione neminem ab officio, horisvè Canonicis, vel alio debito orationis ex constitutione Ecclesiæ, vel ex professione, votoque contracta, propter opera manualia immunem fieri, neq; itineris labore, semper igitur domo, nostri Eremitæ Choro addicti debitum Divini

vinii officii, ac laici orationum suarum integrum devotè persolvant.

DE FRATRIBUS, QUI NON SATIS LONGE PROFICISCUN- TUR.

CAPUT LI.

Patres, qui pro quovis responso proficiscuntur & eâdem die spectant reverti ad Monasterium, non præsumant foris manducare, etiam si à quovis rogentur, nisi fortè eis ab Abbate suo præcipiatur. Quod si aliter fecerint, excommunicentur.

Constitutio.

I.

Quod hic de excommunicatione dicitur, de Regulari intelligendum est, ideo qui foras exeunt, nec congruo refectiois tempore reverti poterunt in nostris (si adsunt) hospitiiis, alibi reficiantur de sui licentia Prælati, tacitâ, vel expressa : & si extra Eremum pernoctare

co-

coguntur, ubi nostra aderunt hospitia, neque superiores extra illa dormire nequeant, neque extrà illa comedere sine licentia: & qui secus fecerint, semel in pane, & aqua jejunent.

2. Non potest Prior sibi, neque suis veniam dare itinerandi ultra quinquaginta milliaria, sed solius Patris Majoris, aut Vice-Majoris, munus erit, quod si dictus Pater Major, aut Vice-Major longè abesset, & periculum esset in mora, tunc Prior cum suo Capitulo Conventuali, talem impartiri licentiam poterit, & qui tali ordinationi non paruerit, carcerali pœna per mensem puniatur.

DE ORATORIO MONASTERII.

CAPUT LII.

Ratorium sit hoc, quod dicitur, nec ibi quicquam aliud geratur, aut condatur expleto opere Dei, omnes cum summo silentio exeant, & agatur reverentia Deo, ut frater, qui

qui fortè sibi peculiariter vult orare, non impediatur alterius improbitate, sed si alter vult sibi forte secretus orare, simpliciter intret, & oret non in clamorosa voce, sed in lachrymis, & intentione cordis. Ergò qui simile opus non facit, non permittatur, expleto opere Dei, remorari in oratorio, sicut dictum est, ne alius impedimentum patiatur.

Constitutio.

I.

DOMUS Dei Ecclesia est, quæ Domus orationis vocatur; Ideò Sanctus Benedictus ab exercitio, oratorium appellat. Cum ergo oratio silentium, & quietem desideret, necesse est ab Ecclesia omnem strepitum, omnemque tumultum propulsare: In tota itaque Ecclesia, sed præcipuè in Choro, Summum, perpetuumque silentium servetur, ut non solum ibi omnis superflua locutio, seu vociferatio prohibita intelligatur, sed etiam omnis strepitus, qui ad aures pervenire, seu mentem distrahere valeat, qualis est sedilium demissio, seu elevatio, librorum in-

indiscr
desta co
alia sim
cretè di
tiphona
tur Eva
Secreta

2.

quis pe
item in
alta vo
loquen
tis inv
pane, &
pradicti
correcti

DE

suscepist

indiscreta revolutio, inurbana tussis, modesta consputatio, atque oscitatio, & alia similia, & maximè quando aliquid secretè dicitur, vel recitantur Lectiones, Antiphonæ, & similia, ac in Missa cum legitur Evangelium, & dum Canon, ac alia secreta peraguntur.

2. Cura sit insuper sacristæ ne aliquis per Ecclesiam deambulet; nemini item in Ecclesia alium alloqui licet, seu alta voce orare. Quicunque ergo colloquentes, quacunque diei hora, vel noctis inventi fuerint, illo vel sequenti die, in pane, & aqua abstineant. In reliquis supradictis defectibus Prioris discretioni, correctio, vel penitentia relinquitur.

DE HOSPITIBUS SUSCIPIENDIS.

CAPUT LIII.

 Mnes pervenientes hospites, tanquam Christus suscipiantur, quia ipse dicturus est. Hospes fui, & suscepistis me, & honor congruus omnibus exhibetur.

P

hi.

hibeatur, maximè tamen domesticis Fidei, & Peregrinis, ut ergo nunciatus fuerit hospes occurratur ei à Priore, vel à fratribus cum omni officio charitatis, & primitus orent pariter, & sic sibi socientur in pace, quòd pacis osculum non prius offeratur, nisi oratione premissa, propter illusiones Diabolicas. In ipsa autem salutatione omnis exhibeatur humilitas omnibus venientibus, siue discedentibus hospitibus inclinatio capite, vel prostrato omni corpore in terra. Christus in eis adoretur, qui & suscipitur. Suscepti autem hospites ducantur ad oratorium, & postea sedeant cum eis Prior, aut is, cui iusserit ipse, legatur coram hospite Lex divina, ut edificetur, & post hac omnis ei exhibeatur humanitas, Jejunium à Priore frangatur propter hospitum, nisi fortè precipuus sit dies Jejunii, quod non possit violari, fratres autem Jejuniorum consuetudines prosequantur. Aquam in manibus Abbas hospitibus det, pedes hospitibus omnibus, tam Abbas quam cuncta Congregatio lavet: Quibus lotis, hunc versum dicant: Suscepimus Deus misericordiam tuam in medio Templi tui. Pauperum autem, &

Pe-

Peregrinis
exhibea
pitur,
honore
se sit,
tes, q
inquiet
diantur
bene im
lia adm
servian
minore
in oper
bus offic
quando
& iter
ranti.

H
officiu
to plus
quo h

Perēgrinorum maximē susceptio omni cura exhibeatur, quia in ipsis Christus magis suscipitur, nam divitum terror, ipse sibi exigit honorem. Coquina Abbatis, & hospitum per se sit, ut incertis horis supervenientes hospites, qui numquam desunt Monasterio, non inquietent fratres, in quam Coquinam ingrediantur duo fratres ad annum, qui officium bene impleant. Quibus (ut indigent) sodalia administrantur, ut absq^{ue} murmuratione serviant. Et iterum quando occupationem minorem habent, exeant, ubi eis imperatur, in opera, & non solum in ipsis, sed & in omnibus officiis Monasterii ista sit consideratio, ut quando indigent, sodalia accomodentur eis, & iterum quando vacant, obediant imperanti.

Constitutio.

I.

Hospitia loco commodo tam hospitibus, quam suscipientibus, & ab officinis, & Ecclesia aliquantulum, & multo plus à solitariis cellulis sint separata, quo hōspites maximē, qui de longinquo

venerunt, benignè deducantur, adsint ibi lectisternia per omnia Eremitis similia; sed cum personæ dignitas, seu hospitis infirmitas mollioribus egerit, ipse Prior pia adhibita consideratione, eadem concedere valebit.

2. Frater ille ad hoc charitatis munus deputatus, præscriptas in Regula qualitates habeat, ad quem pertinebit mensam parare, mensæque providere necessaria, & ea hospitibus ministrare. Nec tantum Dominorum necessitatibus, sed etiam famulorum, jumentorumque (secundum loci facultatem) benignè satisfaciat. Huic si opus habuerit, socius, & ipse diligens, ac pius dabitur.

3. Nec non illis Sacerdos, qui affociet hospites in Ecclesiam, perque Eremitum, ut fieri solet deducat, atque reducat, nec ultra agat, nisi à Superiore habeat in mandatis.

4. Super omnia tamen unusquisque eorum in suo Ministerio sagaciter attendat, ne in aliquo Peregrinos offendat, sed potius, tam verbis, quam factis eos ædifi-

ca.

care ni
plis co

5.

varias

domes

manu

bat, ho

præter

Psalmu

addant

nem p

jejunet

6.

direct

debet.

7.

locis B

alia q

obnox

reci

care nitatur, pietatis virtutisque exemplis coram ipsis semper insistendo.

5. Eisdem & Ministris (quia hodie ob varias occupationes officiorum, rerumq; domesticarum Prior non potest) tam manuum, quàm pedum lotioni incumbat, hoc addito, quòd ad pedum lotionem præter Versiculum: Suscepimus Deus, &c. Psalmum Miserere vel aliòs, sive hymnos addant, si quis autem hanc pedum lotionem prætermiserit semel in pane, & aqua jejundet.

6. Discedentibus hospitibus itineris directio, si alias ignorant, negari minimè debet.

7. Caveant autem Priores, ne in suis locis Banditos, àre alieno gravatos, vel alia quacunq; ex causa sæculari Curia obnoxios (nisi coacti fuerint) hospitio recipiant, qui secus fecerit secundum culpæ gravitatem puniatur.

SI DEBEAT MONACHUS
LITTERAS, VEL EULOGIA
SUSCIPERE.

CAPUT LIV.

Nullatenus liceat Monacho nec à parentibus suis, nec à quoquam hominum, nec sibi invicem litteras, aut eulogia, vel qualibet munuscula accipere, aut dare sine precepto Abbatis sui. Quod si etiam à parentibus suis, ei quidquam directum fuerit, presumat suscipere illud, nisi prius indicatum fuerit Abbati, quod si jusserit suscipi, in Abbatibus sit potestate, cui illud jubeat dari, & non contristetur frater, cui fortè directum fuerat, ut non detur Occasio Diabolo: Qui autem aliter præsumpserit, disciplina regulari subiaceat.

Constitutio.

I.

Cum violatio hujus Capituli, sine vitio proprietatis atque inobedientiæ
esse

esse non possit, ideo strictè omnino in eo contenta inviolabiter observentur in literis dandis seu recipiendis, quam munusculis hinc inde mittendis, vel in aliis quibuscunque rebus, præter fructus, qui mutuo inter Eremitas dari possunt.

2. Et ad maiorem paupertatis observantiam prohibetur, ne Priores cuiquam Eremitæ petendi pecunias à parentibus, vel amicis, sub quovis prætextu, ac colore etiam eleæmossynæ promissis ad singularia sibi comparanda, facultatem faciant. Quod ita strictè prohibetur, ut is pro proprietario habeatur, qui huiusmodi eleæmossynis, particularia sibi emit, cum non possit Superior talem licentiam impartiri, sed huiusmodi eleæmossynæ Cellerario consignentur, qui ad introitum, sicut rem emptam, ad exitum describat: Prior qui aliter permiserit, à Visitatoribus puniatur, & subditus proprietarii pæna mulctetur.

3. Quod ut facilius suum sortiatur effectum, teneantur Priores subditorum

litteras antequam ad eorum manus perveniant aperire, ac legere, nisi fortè à Majore, aut Visitatoribus sint directæ, quas sub pana circularis disciplinæ aperire non possunt, si constet ab eis missas, quod facile innotescet, si in fronte apparet M. aut V. sic interim Pater Major, ac Visitatores observabunt, ut unus alterius litteras non aperiatur.

4 Sic pariter locorum superiores teneantur, ut supra legere, quas subditi scribunt Epistolas, & ad suum arbitrium mittent, vel retinebunt: subditi verò, qui furtive mittent, sine superiorum scientia, manifestata fraude, pro qualibet vice per decem dies, subtus omnes degradati maneant, dummodo gravis sit transgressio, quod arbitrio Prioris relinquitur, quod etiam in recipiendis Epistolis intelligatur.

5. Sic graviter plectatur quilibet subditus, qui alterius privati litteras referare præsumperit, & multo gravius puniatur quicumque sui Prioris Epistolas aperuerit: nec superior, absente Priore, illius litteras aperire poterit, nisi prius licentiam dederit.

6. Omnes

6.
Pater
tentis,
tet, nisi
dicto P
illius fa
7.
aut pa
superio

DE

ampli
Hac e
Nos ta
dimus
cam, C
puram

6. Omnes Epistolæ in loco, ubi adest Pater Major ipsi tradantur, qui suis sibi retentis, reliquas integras Priori transmittet, nisi ob rationabilem aliquam causam dicto Patri Majori visum fuerit alicujus illius familiæ Epistolas aperire.

7. Nemo uti potest Congregationis, aut particularis loci sigillo, præterquam superiores respectivè.

DE VESTIMENTIS, VEL CALCEAMENTIS FRAT- TRUM.

CAPUT LV.

Vestimenta Fratribus secundum locorum qualitatem ubi habitant, vel rerum temperiem dentur, quia in frigidis regionibus amplius indiget, in calidis verò minus. Hac ergo consideratio penes Abbatem sit. Nos tamen mediocribus locis, sufficere credimus Monachis singulis Cucullam, & Tunica, Cucullam in hyeme villosam, in estate puram, aut vetustam, & Scapulare propter

opera, indumenta pedum, pedules, & caligas. De quarum rerum omnium colore, aut grossitudine non causentur Monachi, sed quales inveniri possunt in Provincia in qua habitant, aut quo vilius comparari potest. Abbas autem de mensura provideat, ut non sint curta ipsa vestimenta utentibus eis, sed mensurata; Accipientes nova, vetera semper reddant in presenti deponenda in vestiario propter pauperes, sufficit enim Monacho duas Tunicas, & duas Cucullas habere propter noctes, & propter lavare ipsas res. Jam quod superfuerit, superfluum est, & amputari debet: & pedules, & quodcunque est vetustum reddant, cum accipiunt novum. Femoralia hi, qui in via diriguntur de vestiario accipiant, qui revertentes lota ibi restituant: etiam Cuculle, & Tunica sint aliquanto, his, quas habere soliti sunt, meliores, quas exeuntes in viam accipiant de vestiario, & restituant. Stramenta autem lectorum, sufficiant matta, sagum, lena, & capitale, quita-
men lecti frequenter ab Abbate scrutandi sunt, propter opus peculiare, & si cui inven-
tum fuerit, quod ab Abbate non acceperit,
gra-

gravissim
vitiu
tur ab
id est Ca
chile, c
bula, u
tio.
retur
quod d
Ita erg
digent
tium.
retrib

P
rum c
cong
ctoru
sum
quilib
2
Prior

gravissima disciplina subjaceat. Et ut hoc vitium peculiare radicitus amputetur, dentur ab Abbate omnia, quæ sunt necessaria, id est Cuculla, Tunica, pedules, caliga, brachile, cultellus, graphium, acus, mapula, tabula, ut omnis auferatur necessitatis excusatio. A quo tamen Abbate semper consideretur illa sententia actuum Apostolorum, quod dabatur singulis, prout cuius opus erat. Ita ergo, & Abbas consideret infirmitates indigentium, non malam voluntatem Invidentium. In omnibus tamen Judiciis suis Dei retributionem cogitet.

Constitutio.

I.

PRior, ac Cellerarius specialiter curabunt, ut pannorum provisio, & eorum omnium, quæ ad hoc necessaria sunt, congruo fiant tempore, ita ut ante Sanctorum omnium solemnitatem, aut ad summum Sancti MARTINI Eremitarum quilibet, vestes, quibus indiget, recipiat.

2. Et ad hoc de mense Augusti per Priorem tam Cellæ, quam fratres visitentur,

tur, inquirendo, & investigando, quod unicuique loco, personæve desit, inde memoriale diligenter conficiendo. Nemo tamen Prælati, aut Ministris molestus sit, ante tempus, sed patienter expectet, donec eorum negligentia manifesta fiat, & tunc necessitate constrictus, humiliter, quæ sibi desunt, poscat.

3. Cuncti itaque nostræ Congregationis Eremitæ albi coloris amictum sine aliqua admixtione deferant, quo per vestium candorem, animi innocentiam præferant quam habere debent.

4. Indumentorum materia vilis, rudis, parvique pretii semper quærenda est, puta levidensa, quæ rasciam mulionum vulgo, seu sclavonica dicitur, ex qua Tunicellæ, & Scapularia fiant, quæ cuilibet annis singulis dari consuevit.

5. Tunicella ad dimidium Tibiarum descendat, Scapularium verò quatuor digitorum altius tunica dependeat, cui circa collum cucullus consutus sit.

6. Tunica item ex panno rudi, ac stricto singulis danda est, licet non quotan-

tannis,
dicabi
protra
torum

7.
so grif
dum,
bulo a

8.
rustum
tione i
Caput

in cho
appar
junctu

9.
verfor
eorum

10.
vestis

panno
usque
malue
ceder

tannis, ſed quando Prælatuſ opus eſſe judicabit quæ pro choriſtis uſque ad talos protrahatur, pro converſis quatuor digitorum brevior ſit.

7. Pallium quoque ex rudi, ac villoſo griſo, indigentibus, non omnibus dandum, palmo tunica brevius, ligneo globulo antepectuſ clauſum.

8. Habeat inſuper aliud pallium vetuſtum ad commodum lotionis, cui ratione itineris, vel pluviæ adnecti poterit, Caputium, dummodo dictum Caputium in choro, Eccleſia, aut Reſectorio non appareat, quodque nunquam à pallio ſejunctum geſtare poſſunt Eremitæ.

9. Ejuſdem rationis, ac formæ Converſorum pallium cum Caputio erit, ſed eorum tunica palmo brevior.

10. Conceditur etiam volentibus alia veſtis, vulgò guardacuore, ex Tunicarum panno, qua ſubtuſ utimur, ad genua uſque deſcendens: cujuſ vice ſi quiſpiam maluerit Tunicellam, poterit Prior concedere.

11. Dentur etiam tibialia, vulgò Calzet,

zette, quæ paulo supra genua protrahantur, quia femorialis non permittuntur Eremitis, quamquam campestris vulgò mutandæ ex tela linea tantum subtus aperta concedantur.

12. Habeant insuper singuli udones, sive pedules (vulgò scarpini) ex griso, seu lazza, rudissimo panno, ac punctas secundum consuetudinem: & cingulum ex ora panni, quo super Scapulare Professi, Novitii subtus cingantur, & conversi ex corio, cum annulo ex osse ad majoris digiti latitudinem, & Scapularis longitudinem.

13. Calapodia lignea tecta, quæ pro calceis, crepidisvè succedunt, quoties opus erit. Sit etiam unicuique pars calceorum, qui non sint nimis alti, more Eremitico. Possunt etiam Eremitæ habere albos galeros, sed non ex fina lana, seu pretiosa, sed ordinario, & communi, caveantque ne solo unquam bireto utantur.

14. Strictè prohibetur ne chirothecas, ocreas, vel aliquod aliud vestium genus

nus ind
tes infu
bus rec
stituant
indulge
cas, no
liter So
minatu
catum
dulis,
pro m
usam
secula

I
duant
beat o
re sine
quatu
conve
sicut
I
quasi
votio
i
esse c

nus induere, sive gestare audeant, volentes insuper (juxta regulam) ut novis vestibus receptis, illico vetera Dispensatori restituantur, benignè propter munditiâ indulgentes, ut duas subuculas, duas tunicas, novam scilicet, & veterem, duo similiter Scapularia cum duobus biretis, ac geminatum par punctarum, nec aliud duplicatum habeant, nec unquam tela pro pedulis, nec subtus tibialibus utantur, nisi pro marsupio juxta nostrum antiquum usum, nec ante, vel in fœmoralibus ad sæcularium morem.

15. Ex eodem panno ac rascia induantur oblato, sed horum Tunica habeat os citra collum erectum, & Scapulare sine Caputio supra dictum Tunicam, ea quatuor digitorum brevius, & corio sicuti conversi cingantur, eorum pallium erit sicuti conversorum, sed brevius.

16. Qui oblato habitus quovis quæsito colore, ac prætextu, nec causa devotionis concedi possit.

17. Peritum ergo in arte sartoria eum esse oportet, cui hoc munus delegatur
(ad

(ad quod munus nullus sæcularium admit-
tatur, nisi in Tibialibus scindendis, suendis-
ve) in scindendis vestibus iusta seruetur
mensura, in dandis æqualitas, neminem
contristando: Quod si non fecerit per Prio-
rem, aut eo negligente, per Visitatores, cor-
ripiatur, atq; puniatur. Quæq; in vestibus
emendentur, & in debitam formam redu-
cantur. Neque vestibus novis induantur
Eremitæ, nisi à Priore, vel Superiore prius
benedictionem acceperint.

DE MENSA ABBATIS.

CAPUT LVI.

Mensa Abbatis cum hospitibus, &
Peregrinis sit semper, quoties ta-
men minus sunt hospites, quos
vult de fratribus vocare, in ipsius
sit potestate, seniorum unum tamen, aut duos
semper cum fratribus dimittendos procuret
propter disciplinam.

Constitutio.

Quoniam apud nos neque Priores,
neque etiam Pater Major, propriam
Men-

Mensat
illis cu
portio
vata ce
bet Sar
cum pe
stant.
spitibu
torum
advent
hospes
gnis fu
tio po
revere

DE

A
Abbas.
scientia
conferre

Mensam habent, sed una, & eadem est illis cum ministris, ac servantibus ciborum portio, soli que sicut ceteri omnes, in privata cella manducant. Ideò quæ hic jubet Sanctus Pater, nec observare possunt, cum penitus usui Eremitico contraria existant. Minus etiam cum Peregrinis, hospitibusvè, esse convenit mensam Prælatorum nostrorum, cum hodie frequentia adventantium vix dinumerari queat, nisi hospes Prælatus Religiosus, aut vir insignis fuerit; tunc enim cum illis in hospitio poterunt manducare, charitatis, ac reverentiæ causa.

DE ARTIFICIBUS MONASTERII.

CAPUT LVII.

Artifices si sunt in Monasterio, cum omni humilitate, & reverentia faciant ipsas artes si tamen jusserit Abbas. Quod si aliquis ex eis extollitur, pro scientia suæ artis eo quod videatur aliquid conferre Monasterio, hic talis evellatur ab ipsa

Q

ar-

arte, & denario per eam non transeat, nisi forte humiliato, ei iterum Abbas jubeat. Si quid verò ex operibus artificum venundandum est, videant ipsi, per quorum manus transigenda sunt, ne aliquam fraudem præsumant inferre. Memorentur Anania & Saphira, ne fortè mortem, quam illi in corpore pertulerunt, hanc isti, vel omnes qui aliquam fraudem de rebus Monasterii fecerint in Anima patiantur. In ipsos autem pretiis non ubièdat avaritiæ malum, sed semper aliquantulum vilius detur, quam ab aliis secularibus datur, ut in omnibus glorificetur Deus.

Constitutio.

AD hujus Sanctæ Regulæ observationem, statuitur, ut nemo infcio Priore artem aliquam exerceat, & quidquid Eremitæ fecerint, sive Coronas, sive coclearia, aut aliud, Superiori deferant, aut de ejus mandato Cellerario in communem dispensam deferendum, nec cuiquam promittere, multo minus donare, aut vendere sine expressa Prioris licentia. Et qui

qui alii
ta culp
Prior,

DE

N

sunt.
sans, &
ingress
sus tue
petition
in Cella
tem sit
& man

A
tiis hic

qui aliter fecerint graviter puniantur juxta culpæ qualitatem, & in hoc invigilet Prior, ita ut infallibiliter observetur.

DE DISCIPLINA SUSCIPIENDORUM FRATRUM.

CAPUT LVIII.

Noviter veniat si quis ad conversionem, non ei facilis tribuatur ingressus; sed sicut ait Apostolus, probentur Spiritus, si ex Deo sunt. Ergo si veniens perseveraverit pulsans, & illatas sibi injurias, & difficultatem ingressus, post quatuor, aut quinque dies, visus fuerit patienter portare, & persistere, petitioni suæ, annuatur ei ingressus, & sit in Cella Hospitum paucis diebus; postea autem sit in Cella Novitiorum, ubi meditetur, & manducet, & dormiat.

Constitutio.

I.

Ad hanc considerationem probatio nemvè, quam in recipiendis Novitiis hic Pater Sanctus requirit, multa sunt

hodie attendenda quorum primum sit ætas, nam minores viginti annorum inceptorum, aspectuque puerili, aut majores quadraginta quinque, ad Eremiticam vitam tanquam insufficientes, ac debiles recipi non possunt, licet in majoribus per Capitulum Generale, usque ad quinquagesimum dispensari possit, quæ ætatis ratio, & in Oblatis habenda est.

2. Diligenter inquirantur; an sint rei, aut delictorum commissorum suspecti, pro quibus jam condemnandos fore timetur, si supra vires ære alieno gravati, aut ratiociniis reddendis alicujus administrationis obnoxii, ita ut per hoc lis mota, vel movenda dubitetur, & ut non sæculi, humanivi respectu, sed ex devotionis, spiritusvè fervore, sponte Religiosam vitam eligant, juxta Bullam Sixti V. ejusque moderationem, Matrimonio quoquo modo obligati, manifesta infamia notati, ac hæreseos suspecti, omninò excludendi sunt; Perquiratur & diligentissimè de eorum legitimis natalibus, moribus, vitæque antea.

3. Po-

3. Postremè professi alterius Religio-
nis non recipiantur, nisi habita prius infor-
matione vitæ, ac morum eorum, ac licen-
tiæ petitiæ, licet non obtentæ suorum Su-
periorum: & quod non discedant ab eorū
Religione ob malas satisfactiones; se ma-
joris perfectionis desiderio, cautè tamen,
ac prudenter procedendum, ita ut solum-
modo Capitulum Generale tales Profes-
sos, Novitiosvè recipere queat.

4. Si quis recipiatur, qui non manife-
staverit se fuisse Novitium alterius Reli-
gionis, aut aliquam gravem, incurabilem,
aut contagiosam infirmitatem tacuerit, &
si talis profiteatur, ejiciatur, tanquam pro-
fessus contra voluntatem vocalium, qui
receperunt, servata tamen forma sacri
Concilii Tridentini *Cap. 19. Sess. 25.* de
Regularibus, & declarationi Sacræ Con-
gregationis supradicti Concilii 23. Janua-
rii 1666. quod tunc procedit, quando in
Capitulo pro habitu suscipiendo, Professio-
nevè emittenda, interrogatus, ac in-
timatus fuerit, suam professionem
fore nullam, si quid ex supradictis ne-

gaverit, quæ protestationes, ac intimationes, semper in libro actuum Capitularium Eremi ascribi registrentur.

5. Cessantibus igitur impedimentis, congregentur simul Patres, Major, Prior, Visitatores, ac Novitiorum Magister, aut eorum major pars, absentibus aliis, ita ut minoris partis absentia non præjudicet: In aliis verò locis, ubi non fuerit Pater Major, eodem modo Prior, Novitiorum Magister, ac duo Sacerdotes ad hoc à Capitulo conventuali specialiter electi insimul conveniant, & coram eis Novitius constitutus, diligenter circa scientiam interrogetur (si ad Clericatum assumendus erit) ad quem gradum nemo, nisi sufficienter latinam calleat linguam, non admittatur, & de aliis ut supra.

6. Qui verò in Converforum Classem ascisci debent, & ipsi de ingenii vigore, & industria, & aptitudine, imò promptitudine ad obedientiam, de corporis viribus, sed super omnia tam Clerici, quàm Conversi, de spiritu, an ex Deo sit, ac mundum ex devotione, perfectionisque zelo

zelo mundo renuncient, an verò levitas, vel necessitas aliqua de mundo depellat, interrogetur: si voverunt Religionem, si ad toleranda adversa, & ad obediendum prompti sunt.

7. Item prudenter, ac sagaciter, qui ingredi cupit Religionem, interrogetur, an aliquam habeat secretam infirmitatem, si Parentes, filii, aut sorores sua præsentia, ac industria egent. Manifestentur ei difficultates, laboresq; quos in Religione passurus est, at si ità examinatus idoneus, liber, & constans à supradictis Patribus inventus fuerit, & approbatus, tunc convocato Capitulo conventuali, ipse Pater Major, vel eo absente, idem Prior proponat, ac calculis de more jactis, si maiorem partem obtinuerit, electus intelligatur, atque inter Novitios in Novitiatu admittatur, quod si secus, honeste dimittatur.

8. Semel verò receptus à Generali, vel Conventuali tantum Capitulo, non autem à quovis Prælato ejici potest.

Q. 4

9. Ista

9. Ista prima receptio, non statim ad habitum suscipiendū factam intelligatur, sed solum ad probationem quadraginta dierum, quibus elapsis, tunc nova Capituli approbatione habitus ei concedatur, habita prius Patribus Majore, ac visitatoribus venia, quibus primo qualitatibus Novitii informatio transmittatur.

10. Interim prædicta quadragenaria probatione durante, antequam propriis vestibis exvatur ut S. Pater monet, Regulam hanc cum constitutione diligenter perlegat, aut si litteras nescit, ab alio legatur, aut summarie substantialia innuntentur. Qui accurate attendere curet, quid sibi faciendum, ac adimplendum est, in eo gradu, ad quem admissus est; & pluries ei dura, & aspera, quæ sustinere debet, replicentur, ne amplius ignorantiam valeat allegare.

11. Nec ignorare fas est, si in eo statu, seu gradu ad quem semel assumitur, perpetuo esse mansurum, aut saltem ad altiorem nunquam sibi ascensum esse futurum, quamquam ad inferiorem descend-

scendi
fieri) p
dispens

12
nem, M
cum su
exposit
confess
lis, felici
nova C
bitus e
dictum

1
Alexa
Noviti
lis exp
pars c
major
æquali
tiam
tiniis
tem a
pars fa
autem
lent p

ſcendi (quale eſt è Clerico converſum fieri) plena reſervetur Capitulo Generali diſpenſandi auctoritas.

12. Præterea ante habitus ſuſceptionem, Novitius Generalem Confessionem cum ſuo Magiſtro faciat, aut cum alio ex expoſitis Patribus ad majorem libertatem confeſſionis. Quibus omnibus, & ſingulis, feliciter cum Dei adjutorio expeditis, nova Capituli approbatione præmiſſa, habitus ei more ſolito tradatur, ut ſupra dictum eſt.

13. Ex decreto Sanctæ Memoræ Alexandri VII quolibet quarto menſe Novitius in Capitulo Conventuali calculis exponatur, ubi ſi major ſuffragiorum pars contraria fuerit, dimittatur; ſi verò major pars propitia, ac favens, aut etiam æqualis exiſtat, proſequatur ſuum Novitiatum, quod de duobus intermediis ſcrutiniis intelligatur; In approbationibus autem ad habitum, & profeſſionem, major pars favorabilis omninò eſſe debet; dicta autem duo intermedia ſcrutinia fieri ſolent pro omnibus Novitiis ſimul, licet

non omnes in quarto existant mense, secundum discretam prudentiam Patris Majoris, aut Prioris respectivè, dummodo dicta tria scrutinia præcedant.

14. Oblati à Capitulo Conventuali recipiuntur, præmissâ licentia Patris Majoris, ac visitatorum quolibet tempore, & loco, ubi sub disciplina alicujus Patris maneant, quousque religiosos mores, & quæcunque ad verum Christianum necessaria sunt, ad salutem animæ didicerint. Habeatur tractatus prius, ac diligens fiat inquisitio de eorum vita, ac moribus, atq; etiam de valetudine, corporisque viribus, ac si aliquo impedimento detineantur.

15. Qui postquam annum expleverint in habitu Religionis, non nisi à Capitulo Generali, Dietæ, aut Patris Majoris, ac Visitatorum, & ex gravi admodum causa expelli possint, licet ad eorum beneplacitum redire possint ad sæculum.

16. Cum bene se in Religione gesserint, post septennium in Conversorum numerum à Capitulo Generali coaptari possunt, ex sola tamen gratia, ac beneplacito dicti

dicti C
quod d
tur si
deficer
duntur

17
blico n
rent, R
tent,
mento
rationi
tale n
rejecia
gionis
bilia, s
singula
oblatu
centia

1
rem a
sed o
vatio
na sta
suos,
tra pr

dicti Capituli Generalis. Et sciendum quod quando pro Conversis proponuntur si major pars votorum favorabilium deficeret, non ideo à Religione excluduntur, sed ut prius, oblato, remanent.

17. In eorum insuper ingressum publico mediante Instrumento Deo se offerent, Religionique gratis servire promittent, renunciantes eorum medio juramento cuicunque mercedi, aut remunerationi pro laboribus exhibitis; qui verò tale noluerint conficere instrumentum, rejiciantur; At si aliqua in ingressu Religionis dederint sive mobilia, sive immobilia, sive pecunias numeratas, in discessu singula sine fructibus restituantur. Si quis oblatus sponte exierit, vel à Religione licentiatu fuerit, numquam recipiatur.

18. Non possunt Oblati pecunias, aut rem aliquam propriam penes se retinere, sed omnia apud Cellerarium ad conservationem deponantur, ut supra, & si bona stabilia possideat, non faciat fructus suos, donec in Religione vixerint, sed intra primum annum de bonis, ac fructibus

ad

ad eorum libitum disponere teneantur, quia in Religione nihil proprium habere possunt.

Sequitur Regula.

E Senior ei talis deputetur, qui aptus sit ad lucrandas animas, qui super eum omnino curiosè intendat, & sollicitus, si verè Deum querit, & si sollicitus est ad opus Dei, ad obedientiam, ad opprobria.

Constitutio.

I.

AD Sancti Patris Doctrinam adimplendam statuitur, ut Novitiorum Magister solum à Capitulo Generali eligatur, qui non juvenis, sed senex nondum ætate, sed morum, scientiâ, in incessu gravis, ac in omnibus suis actibus exemplaris, Sanctique silentii amator, atque in Religione saltem per quadriennium versatus, nisi aliter justis de causis Capitulum Generale decreverit, & sit alios docere peritus.

2. At-

2. Attendat is semper discipulos suos ad perfectionem spirituales promovere, eorum naturales affectus, corruptasque consuetudines cum charitate, verbis, monitionibus retundere, mortificare, radicisque assiduis correctionibus evellere, nec non vitiorum loco, virtutes, ac maxime humilitatē, obedientiam plantare. Instruat deinde eos in his, quæ ad divinum cultum pertinent, tum in horis Canonicis rite secundum Regulas Breviarii persolvendas, tum in solitis cæremoniis, cum humili gestu, & modestia, sollicitudine, devotioneque observandis, tum etiam in solitudine Cellæ, in oris custodia, visus modestia, strenue retinendis. Et in reliquis omnibus, in quibus internus, externusque veri Religiosi ornatus consistit, ac præcipuè instruat in oratione mentali.

3. Præterea ad minus semel in die eos, & Cellas eorum visitabit, & eis opportunis temporibus necessaria præbebit, & curam animarum eorum sollicitè geret, atq; sæpè aliquo exercitio spirituali eos depascet. Post completorium tandem illis convo-

ca-

eneantur,
m habere

etur, qui
s animas,
no curiosè
, si verè
opus Dei,

n adim-
vitorum
erali eli-
ondum
estu gra-
mplaris,
in Reli-
ersatus,
a Gene-
ere pe-

2. At-

catis, seorsum eorum culpis (prout ipsi de omnibus defectibus illa die commissis, eas dicere tenentur) auditis, pænitentiisq; iunctis, necessaria monitiuncula præmissa, eos benedicat : Benedictio Dei Patris omnipotentis, &c.

4 Meminerit autem perpetuo Novitiorum Magister, tales omnino suos discipulos futuros usque ad mortem, quales ipsi suis instructionibus, & exemplis tempore probationis effecerit, sciens uberem à Deo mercedem suorum laborum recepturum.

5. At è contra si non rectè se habeat, possit loci Prior, cum duorum ex Senioribus Patribus, interventu, illum ab officio suspendere, & alium in ejus locum subrogare, donec superiores aliter providerint.

Sequitur Regula.

*Radice*ntur ei dura, & aspera, per quæ itur ad Deum, & si promiserit de stabilitate sua perseverantiam, post duorum mensuum circulum, legatur ei hac regula per ordinem.

&

& dicatur ei. Ecce lex, sub qua militare vis, si potes observare, ingredi, si verò non potes, liber discede, si adhuc steterit, tunc ducatur in supradictam Cellam Novitiorum, & iterum probetur in omni patientia. Et post sex mensium circulum, relegatur ei Regula, ut sciat ad quid ingreditur, & si adhuc stat, post quatuor menses iterum relegatur ei eadem Regula, et si habita secum deliberatione promiserit se omnia custodire, & cuncta imperata servare: tunc suscipiatur in Congregatione, sciens se sub lege Regula constitutum, quod ei ex illa die non liceat egredi de Monasterio, nec collum excutere de sub iugo regula, quam sub tam morosa deliberatione, licuit recusare, aut suscipere. Suscipiendus autem in oratorio coram omnibus promittat de stabilitate sua, & conversione morum suorum, & obedientia coram Deo, & Sanctis eius, ut si aliquando aliter fecerit, à Deo se damnandum sciat, quem irridet. De qua promissione sua, faciat petitionem ad nomen Sanctorum, quorum Reliquia ibi sunt, & Abbatis presentis, quam petitionem manu sua scribat, aut certè si non scit litteras, alter

ter ab eo rogatus scribat, & ille Novitius
 signum faciat, & manu sua, eam super Alta-
 re ponat. Quam cum posuerit, incipiat ipse
 Novitius mox hunc Versum, *Sucipe me Do-
 mine secundum eloquium tuum, & vivam,
 & non confundas me ab expectatione mea.*
*Quem versum omnis congregatio tertio re-
 spondeat, adjungentes, Gloria Patri, &c.*
 Tunc ipse frater Novitius prosternatur sin-
 gulorum pedibus, ut orent pro eo, & jam
 ex illa hora in Congregatione reputetur.

Constitutio.

Postquam per annum variis exerci-
 tiis, ac correctionibus probatus est
 Novitius, ac in suo gradu probè exerci-
 tatus, tunc iterum legat, aut legatur ei
 Regula, & Constitutiones, ut supradic-
 tum est, ut plenius deliberare valeat, ve-
 lit ne discedere, vel perseverare. Quod si
 interrogatus constans inventus fuerit, si
 Capitulum, audito ab ipso Magistro, &
 aliis de ejus moribus & in Religione pro-
 gressu, discussione facta, cum tanquam
 idoneum, ac benemeritum, ad Professio-
 nem

nem ad
 sione Ge
 tur, secu
 num ap
 semet N
 præsenti
 sive frat
 Quæ pr
 ad præse
 rum Cor
 muni, i
 quavis a
 posset se
 vel mini
 nibus exp
 forsan in
 nomen

omnibus.
 corporis p

nem admiserit, præmissa iterum confessione Generali saltem illius anni, profiteatur, secundum formam in fine constitutionum apposita. Quam professionem ipsemet Novitius manu propria subscribat, præsentibus duobus testibus sæcularibus, sive fratribus, qui pariter se subscribant. Quæ professio intelligatur semper facta ad præscriptum Sanctæ Regulæ ac nostrarum Constitutionum sub eadem vita communi, ita ut nunquam sic professus ex quavis antiqua consuetudine prætereundum posset se liberum, ac immunem ab ulla, vel minima observantia his in constitutionibus expressa, qui usus, ac consuetudines forsan introductæ, abusus, ac corruptelæ nominentur.

Sequitur Regula.

Es, si quas habet, aut erogat prius pauperibus, aut factâ solemniter donatione conferat Monasterio, nihil sibi reservans ex omnibus. quippe qui ex illo die, nec propriæ corporis potestatem se habiturum sciat. Mox

R

er-

ergo in oratorio exuatur rebus propriis, quibus vestitus est, & induatur rebus Monasterii. Illa autem vestimenta, quibus exutus est, reponantur in vestiario conservanda, ut si aliquando suadente Diabolo, consenserit, ut egrediatur de Monasterio, (quod absit) tunc exutus rebus Monasterii projiciatur: illam tamen petitionem, quam desuper Altare Abbas tulit, non recipiat, sed in Monasterio servetur.

Constitutio.

I.

UT hæc Regulæ dispositio sincerius sortiatur effectum, vestes, ac pecuniæ, & quæcunque secum attulit Novitius, illico suscepto Religionis habitu, penes Cellerarium in custodiam, & conservationem deponantur. Quæ res nullo modo ante ejus professionem, neque à Superioribus, neque à Cellerario, nec ab ipso etiam Novitio, vel ejus jussu, ab ipsa dispensa extrahi, nec distrahi debent quocunque nomine, vel prætextu venditi, vel

com-

us propriis, q. commodati, nec eleemosynæ quidem,
rebus Monas- sed ipse Novitius ante professionem de
s, quibus exnis rebus suis plene, ac libere disponat.

conservanda, t 2. Nec ab eo quisquam pro se, vel
o, consenserit, t pro aliis petere audeat quidquam sub pæ-
quod absit) tac na circularis disciplinæ, quam etiam in-
ficiatur: illi curret, qui petere suggererit, vel ante
uper Altare si professionem aliquid de ejus rebus dispo-
Monasterio si- fuerit.

10. 3. Attamen si ipse de rebus suis, di-
ponere recusaverit. aut certe voluerit, eo
casu quæcunque ex ejus spoliis remanent,
in usum Ecclesiæ convertantur, in orna-
mentis scilicet Altarium, ac sacrarii; idem
de eleæmofynis in Ecclesia relictis obser-
vandum.

nis habitu, p- 4. Quæ omnia si quis ad alium usum
am, & conf- converterit, ter in pane & aqua jejunet, &
Quæ res nu- o legata Congregationi relictæ, non nisi in
nem, nequæ a usum à Benefactore statutum, conver-
lerario, nec b tantur.

us jussu, ab i- 5. Quoad verò ad acceptionem
hi debent qu- missarum perpetuam, observetur omninò
extu venditi, el decretum Sac. Congregationis Concilii
con- de celebratione Missarum, suisque con-

gruis temporibus adimpleantur, & missæ quotidianæ non recipiantur, si congruo tempore adimpleri non possunt. Nec anticipate pro personis, aut eleæmosynis incertis applicentur: nec obligentur Sacerdotes continuo celebrare, sed bis in hebdomada secundum eorum intentionem, & quinque, quæ restant ad superioris intentionem, secundum quam tenentur celebrare: qui duo dies non habeant in hebdomadis, in quibus Eremiti obligationibus satisfiit.

6. Si autem aliquis Novitius mendax inventus fuerit circa sua gravia propalanda impedimenta, ante professionem expellatur; at si post professionem detegatur, graviter puniatur; dummodo professio nulla non sit.

DE

DE FILI
PAU

quam supra
petitionem
palla Alta
bus autem
mittant su
se, nunquam
libet modo e
buan occas
cere nolueri
eleæmosyna
faciant ex
rio donatio
rint) usu
tur, ut nu
quam decep
experiment

DE FILIIS NOBILIIUM , VEL
PAUPERUM QUI OFFE-
RUNTUR.

CAPUT LIX.

*Si quis forte de Nobilibus offert
filium suum Deo in Monasterio,
si ipse puer minori etate sit, pa-
rentes eius faciant petitionem,
quam supra diximus, & cum oblatione ipsam
petitionem, & manum Pueri involuant in
palla Altaris, & sic eum offerant. De re-
bus autem suis, aut in presenti petitione pro-
mittant sub iurejurando, quia nunquam per
se, nunquam per suspectam personam, nec quo-
libet modo ei aliquando aliquid dent, aut tri-
buant occasionem habendi, vel certè si hoc fa-
cere noluerint, & aliquid offerre voluerint in
eleemosynam Monasterio pro mercede sua,
faciant ex rebus, quas dare volunt Monaste-
rio donationem, reservato sibi (si ita volue-
rint) usu fructu ; atq; ita omnia obstruan-
tur, ut nulla suspicio remaneat puero, per
quam deceptus perire possit (quod absit) quod
experimento didicimus : Similiter autem, &*

pauperes faciant. Qui verò ex toto nihil habent, simpliciter petitiones faciant, & cum oblatione offerant filium suum coram testibus.

Constitutio.

CUm dictum sit suprà, solum maiores viginti annorum in nostra Congregatione recipi posse, non est, quod hic de impuberibus, minoribusvè tractemus.

DE SACERDOTIBUS, QUI VOLUERINT IN MONASTERIO HABITARE.

CAPUT LX.

I quis de ordine Sacerdotum Monasterio se suscipi rogaverit; non ei quidem citius assentiatur. Tamen si omnino perstiterit in hac supplicatione, sciat se omnem Regule disciplinam servaturum, nec aliquid ei relaxabitur, ut sit, sicut scriptum est. Amice ad quid venisti? concedatur ei tamen post Abbatem stare, & benedicere, aut missas canere, si tamen iusserit ei Abbas, sin alias, nullatenus

tenuis aliqua presumat. Sciens se discipline Regulari subditum, & magis humilitatis exempla omnibus det, si fortè ordinationis, aut alicujus rei causa fuerit in Monasterio, illum locum attendat, quando ingressus est Monasterium, non illum, qui ei pro reverentia Sacerdoti concessus est. Clericorum autem si quis eodem desiderio Monasterio sociari voluerit, loco mediocri collocetur, & ipse tamen si promittat de observatione Regulae, vel propria stabilitate.

Constitutio.

I.

Sacerdotes qui animo perseverandi in nostram Congregationem venient, simul atque habitum Eremiticum susceperint, super omnes Clericos, sub tamen omnes Sacerdotes, non solum Professos, sed etiam Novitios collocantur. At Clerici cum Præsbyteri effecti fuerint, supra dictos Sacerdotes locum recuperabunt.

2. Novitii Sacerdotes non fungantur officio hebdomadarii in Choro, nec in

Altari Conventualem missam celebrare: & ad minus trium annorum spatium omnes functiones, quas faciunt Clerici Professi, exerceant, nec in aliis, quam Clericorum obedientiis misceantur.

3. At Clerici cujuscunque gradus, licet Diaconi existant, post habitus susceptionem, nulli prius recepto Novitio præcedant, sed donec Sacerdotes fiant, inferiorem locum retineant.

4. Sacerdotes illi, qui ex devotionis, vel alterius rei causa Eremos nostras invisunt, dum ibi commorantur, si Episcopi aut Prælati sint, in omni loco præcedant Priores. Reliqui verò Præsbyteri, qui aliqua dignitate Ecclesiasticâ, scientiâ, vel nobilitate pollent, superioribus utique cedere solent, reliquis omnibus præire.

4. Idipsum in Religiosis viris hospitibus observari solet. Demum hæc hospitium & insignium personarum promotio, absolutè ex Superioris arbitrio pendet.

DE

DE
NI

Monaste
loci, qu
tate sua
citer co
tur, qu
tionabili
reprehe
denter,
minus
stabilita
lis volun
talitatis
superflu
pore ho
ciari co
tur ei ho

DE MONACHIS PEREGRINIS QUALITER SUSCIPIANTUR.

CAPUT LXI.

SI quis Monachus Peregrinus de longinquis Provinciis supervenerit; si pro hospite voluerit habitare in Monasterio, & contentus fuerit consuetudine loci, quam invenerit, & non fortè superfluitate sua perturbet Monasterium, sed simpliciter contentus est quod invenerit, suscipiatur, quanto tempore cupit. Si qua sanè rationabiliter, & cum humilitate charitatis reprehendit, aut ostendit, tractet Abbas prudenter, ne fortè eum propter hoc ipsum Dominus direxerit. Si verò postea voluerit stabilitatem suam firmare, non renuatur talis voluntas, & maximè quia tempore hospitalitatis, potuit ejus vita dignosci. Quod si superfluous, aut vitiosus inventus fuerit tempore hospitalitatis, non solum non debet sociari corpori Monasterii, verum etiam dicatur ei honeste, ut discedat, ne ejus miseria

etiam alii vitentur. Quod si non fuerit talis, qui mereatur projici, non solum si petierit suscipiatur, Congregationi sociandus, verum etiam suadeatur, ut stet, ut ejus exemplo alii erudiantur, & quia in omni loco, uni Domino servitur, uni Regi militatur. Quem si etiam talem prospexerit Abbas, liceat eum aliquantulum in superiori constituere loco, non solum autem Monachorum, sed etiam de supradictis gradibus Sacerdotum, vel Clericorum stabilire potest Abbas in majori, quam ingreditur loco, si ejus talem prospexerit esse vitam. Caveat autem Abbas ne aliquando de alio noto Monasterio, Monachum ad habitandum suscipiat sine consensu Abbatis ejus, aut Litteris comendatitiis, quia scriptum est, quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris.

Constitutio.

Quomodo alterius Ordinis Religiosi apud nos recipiantur dictum est supra. Illi verò, qui ad nostras Eremonas visuri accedunt, maximâ charitate excipiantur, ac tractentur, tùm quia Peregrini,

ni, tū
duum
ipfi in
mus e

DE

cave
pres
sciens
ditum
Regu
gis, a
illum
steris
Etio
vita
tame
conf

ni, tūm quia Religiosi sunt: sed ultrā tri-
duum commorari non permittantur, ne
ipsi in hospitio otio delitescant, & Do-
mus expensis gravetur.

DE SACERDOTIBUS MO-
NASTERII.

CAPUT LXII.

*Siquis Abbas sibi Presbyterum,
vel Diaconum ordinari petierit,
de suis eligat, qui dignus sit Sacer-
dotio fungi: ordinatus autem
caveat elationē, aut superbiam, nec quicquam
presumat, nisi quod ei ab Abbate precipitur,
sciens se multo magis disciplina regulari sub-
ditum. Nec occasione Sacerdotii obliviscatur
Regulae obedientiam, & disciplinam, sed ma-
gis, ac magis in Deum proficiat: locum verò
illum semper attendat, quo ingressus est Mona-
sterium, præter officium Altaris, & si forte ele-
ctio Congregationis, & voluntas Abbatis pro
vita merito eum promovere voluerit, qui
tamen Regulam à Decanis, vel Præpositis
constitutam, sibi servandam sciat. Quod*

fi

si aliter præsumpserit, non ut Sacerdos, sed ut rebellis judicetur, & saepe admonitus, si non correxerit, etiam Episcopus adhibeatur in testimonium. Quod si nec se emendaverit, clarescentibus culpis, projiciatur de Monasterio, si tamen talis fuerit ejus contumacia, ut subdi, aut obedire regulæ nolit.

Constitutio.

I.

CLericorum ad ordines promotio, solius Capituli Generalis, vel Dietæ est facultas; præmissa diligenti, plenaque à Patribus visitoribus informatione, an promovendus habeat requisita, qui Patres in actu visitationis, una cum loci Priore, exactè considerent num sufficienti scientia, sit instructus, tum mores scrupulentur, ac præcipuè an in eo regnet humilitas.

2. Nullus ad Præsbyteratum promoveatur, nisi post professionis quinquennium, licet in hoc, si idonea persona judicabitur, Capitulum Generale dispensare possit.

3. Qui

3. Qui se ipsum promovere fecerit, absque Capituli Generalis licentia, seu Dietæ suæ superioris, disciplina circulari mulctetur, ab ordinibus suspendatur, ac degradetur, maneat scilicet infra omnes alios professos ordinatos. Qui autem absque dictis facultatibus quempiam fecerit promoveri, circulari pariter disciplina, aliisque arbitrio superioris pænis puniatur.

4. Diligenter curabunt superiores, ut Clerici à Capitulo Generali, vel Dietâ promoti, suis congruis temporibus ordinentur.

5. Antequam ad sacros ordines Clerici promoveantur, Priores diligenter in Sacramentorum doctrina versari faciant, eosque, qui Sacerdotio initiandi sunt, ut cæremonias, casusvè, qui evenire possunt, Theologiamque moralem addiscant.

6. Quamvis Eremitæ nostri ex Pauli tertii facultate, prædicationis officio fungi possint; nemo tamen sine Capituli Generalis venia in praxim deducat,

7. Fra-

7. Fratres Laici caveant ne causâ le-
ctionis, negligentes ad obedientiam red-
dantur: Ideoque statuitur, ut ex dictis
nullus plusquam duos codices, ultra
officium Beatæ Virginis, doctrinam Chri-
stianam, præsentisquæ Constitutionis sub
jejuniis in pane, & aqua retinere possit.

DE ORDINE CONGRE- GATIONIS.

CAPUT LXIII.

Quod Ordines suos in Monasterio ita
conservent, ut conversionis tem-
pus, & vitæ meritum discernit,
vel ut Abbas constituerit. Qui
Abbas non conturbet gregem sibi commissum,
nec quasi liberâ utens potestate, injuste dispo-
nat aliquid, sed cogitet semper, quod de
omnibus Judiciis, & operibus suis redditurus
est Deo orationem. Ergo secundum ordi-
nes, quos constituerit, vel quos habuerint ipsi
fratres, sic accedant ad pacem, ad Communio-
nem, ad Psalmum imponendum, in Chorum
standum, ut in omnibus omnino locis atas non
disce-

discernatur in ordine, nec præjudicet, quia Samuel, & Daniel pueri Præsbyteros judicaverunt. Ergo exceptis his (quos, ut diximus) altiori consilio Abbas pratulerit, vel degradaverit, certis ex causis, reliqui omnes, ut convertuntur, ita sint, ut V. g. qui secunda diei horâ venerit, in Monasterio Junio-rem se noverit esse illo, qui primâ horâ diei venit, cujuslibet ætatis, aut dignitatis sit. Pueris verò per omnia ab omnibus disciplina teneatur.

Constitutio.

I.

Cum ex dignitate, seu antiquitate locorum sæpè prælatio descendere soleat Prælatorum. Sciendum est Sacram Montis Coronæ Eremum, totius Congregationis caput esse; postea Priores infra-scriptarum Nationum Novitiorum sequuntur. Ideò illi Prior S. MARIE de Rhua succedit, tertius S. MARIE Coronatæ, quartus Montis Argentini, sic-que alii juxta locorum erectionem, ac antiquitatem.

2. Sic

2. Sic supremæ Congregationis Pater, Major dictus omnibus Religionis Prælati quocunque loco, ac tempore præest, qui in prædicta sacra Eremo Montis Coronæ (nisi necessaria negocia aliò evocent) commorari solet.

3. Ibi duo Visitatores ei continuè assistunt, penes quos cum Patre Majore universale totius Congregationis regimen, consistit, & hi Prioribus præbunt omnibus in locis, eorum residentiis exceptis, idest intrà clausuram, in qua etiam præcedent, in actu visitationis.

4. Inter Visitatores qui primus est in electione præbit licet inferior professione fuerit.

5. Quilibet in sua Eremo Prior (licet alii ibi sint Prælati) omnes alios, ut supra dictum est, præcedet, qui tamen cum simul conveniunt, alter alteri juxta ordinem, ac prioritatem locorum suorum sibi invicem cedunt, post hos Magister Novitiorum collocatur.

6. Quicunque alii Sacerdotes, Clerici, & Conversi, aut oblati fuerint in casu præ-

præced
hac Co
servabu

7.
omnibu
duatis,
fueveru
cum ei
rum fun
Domus
rioritat
dictis r

8.
nemo
occupa

appellan
fratres
suos Do
na reve

præcedentiæ, tempus ſuæ profeſſionis in hac Congregatione non alibi emiſſæ, obſervabunt.

7. Priores, ac viſitatores hoſpites, omnibus locorum ſuperioribus non graduatis, ac Vice-Prioribus antecellere conſueverunt: hoc autem quoad Menſæ, locum ejuſq; benedictionē, ac Eccleſiaſticarum functionum procedit, Salva ſemper Domus adminiſtratione, ac familiæ ſuperioritate ſuperiori, ac Vice-Priori ſupradictis remanente.

8. Primam utriuſque chori ſedem, nemo, niſi proprii ipſius loci Prælatus occupabit.

Sequitur Regula.

Iuniores ergo, Priores ſuos honorent, Priores Iuniores ſuos diligant. In ipſa autem appellatione nominum, nulli liceat alium puro appellare nomine, ſed Priores iuniores ſuos, fratres nominent. Iuniores autem Priores, ſuos Dominos vocent, quod intelligitur paternæ reverentia. Abbas autem, quia vices

S

Chri-

Christi agere videtur, Dominus, & Abbas vocetur, non sua assumptione, sed honore, & amore Christi. Ipse autem cogitet, & sic se exhibeat, ut dignus sit tali honore. Ubiq; autem sibi obveniant fratres, Junior à Priore benedictionem petat, transeunte majore, Junior surgat, & det ei locum sedendi, nec presumat Junior consedere, nisi ei præcipiat Senior suus, ut fiat, quod scriptum est; honore invicem prævenientes. Pueri verò, vel adulescentes in oratorio, vel ad mensam cum disciplina ordines suos consequantur: foris autem, vel ubi custodiam habeant, & disciplinam usq; dum ad intelligibilem ætatem perveniunt.

Constitutio.

I.

EX hoc regulæ textu, omnes Eremitæ addiscant, semper Patri Majori genuflectere quoties eum alloquuntur, vel obviam in Eremito habent, sicque tempore Capituli Præsidenti, quod & ante Priorem loci in Cella tantummodo faciendum est,

, & Abbas
honore, &
et, & sic se
Ubicumq;
rior à Priore
majore, Ju-
di, nec pra-
recipiat Se-
est; honore
rò, vel ado-
m cum di-
r: foris au-
, & disci-
m atatem

est, eodem modo Novitii coram Magistro faciant.

2. At reliquis Sacerdotibus, ac Præ-
latis, caput detegere, & humiliter se in-
clinare sufficit: Antiquioribus item sem-
per inferior sedens assurgat, & capite a-
perto aliquantulum humiliteretur.

3. Et generaliter non solum Novitii,
Junioresvè, sed omnes vicissim singulos
à Regula præscriptos mores observa-
bunt, uti sunt inclinationes, apertio ca-
pitis, ac alia signa civilia, ac reveren-
tiæ.

4. In nominandis, vocandisque Pa-
tribus consuevit nostra Congregatio sic
vocare, Pater Major, Pater Præsident,
Pater Prior, ac Sacerdotes simplices, Fra-
ter Romualdus, &c. & omnes alii simpli-
citer vocentur, oblatis quoque fratribus,
quæ simplicitas semper est ob-
servanda.

Eremitæ
jori genu-
ntur, vel
tempore
nte Prio-
aciendum
est,

DE ORDINANDO ABBATE.

CAPUT LXIV.

IN Abbatis ordinatione illa semper consideratur ratio, ut hic constituitur, quem sibi omnis concors Congregatio secundum timorem Dei, siue etiam pars, quamvis parua Congregationis saniori consilio elegerit: vita autem merito, & sapientia doctrina eligatur, qui ordinandus est, etiam si ultimus fuerit in ordine Congregationis. Quod si etiam omnis Congregatio vitiis suis (quod quidem absit) consentientem personam pari consilio elegerit, & vitia ipsa aliquatenus in notitiam Episcopi, ad cuius Diocesim pertinet locus ipse, vel Abbatibus, aut Christianis vicinis claruerint; prohibeant pravorum pravalere consensum, sed domui Dei dignum constituent dispensatorem, scientes pro hoc se recepturos mercedem bonam, si illud castè, & Dei Zelo faciant, sicut è contrario peccatum incursum, si negligent. Ordinatus autem Abbas

sem-

semper cogitet quale onus suscepit, & cui redditurus est rationem villicationis suae, sciatq; sibi oportere prodesse magis, quàm praesse. Oportet ergo eum esse doctum lege divina, ut sciat, unde proferat nova, & vetera, castum, sobrium, misericordem, & semper superexaltet misericordiam iudicio, ut idem ipse consequatur, oderit vitia, diligat fratres. In ipsa autem correptione prudenter agat, & ne quid nimis, nedum nimis cupit eradere eruginem, frangatur vas; suamq; fragilitatem semper suspectam habeat, memineritq; calamum quassatum non conterendum. In quibus non dicimus, ut permittat nutriri vitia, sed prudenter, & cum charitate ea amputet; prout viderit utiq; expedire (sicut jam diximus) & studeat plus amari, quàm timeri. Non sit turbulentus, & anxius, non sit nimis obstinatus, & non sit Zelotypus, & nimis suspiciosus, quia nunquam requiescet. In ipsis imperiis suis sit providus, & consideratus, siue secundum Deum, siue secundum saeculum sint. Opera quae injungit discernat, & temperet, cogitans discretionem Sancti JACOB dicentis: si greges meos

plus jam ambulando fecero laborare, morientur cuncti uno die. Hac ergo aliâq; testimonia discretionis matris virtutum sumens, sic omnia temperet, ut sit, quod & fortes cupiant, & infirmi non refugiant, & præcipue ut præsentem Regulam in omnibus servet: ut cum benè ministraverit, audiat à Domino, quod servus bonus, qui erogavit triticum conservis suis in tempore suo. Amen dico vobis, super omnia bona constituet eum.

Constitutio.

I.

ANte omnia Priorem, doctrinæ Sanctissimi Patris diligentem observatorem esse oportet, ut sibi ipsi consulere, gregique suo præesse sciat.

2 Cum primum ergo novus Prior in suam Eremum devenerit, singulorum Cellas visitet, ut sciat quid cuique concedere, quidvè negare debeat, ac deinde de domo sua ordinanda, ministrisque eligendis providè cogitabit; præmissa igitur admonitione, longâque facta oratione,

ne, ipſe cum aliis, ad quos elatio pertinet, per diem ſaltem præmeditabuntur, qui digni ſint familiæ officiales.

3. Atque tunc convocato de more Capitulo, & abſolutis præteritis ab obedientiis ſuis, diligentes & timoratos rerum agendarum Miniſtros, ſolita calculatione conſtituant.

4. Quorum primus erit Sacriſta, ſecundus Bibliothecarius, tertius Scriba Capituli, quartus Archiviſta, quintus Cellararius, ſextus Diſpensator, ſeptimus Infirmarius, octavus Piſtor, nonus Cellæ viniariæ cuſtos, decimus fructuum diſtributor, undecimus Coquus, duodecimus Janitor, tertius decimus Hoſpitarius, quartus decimus Barbitonſor, quintus decimus Veſtiarius, ſextus decimus pannarius, decimus ſeptimus ferramentarius, decimus octavus Hortulanus, decimus nonus Sylvarum cuſtos. Facta autem prædicta electione ante Completorii lectionem, omnibus in Capitulo exiſtentibus, eorum ordinatio diſtinctè legatur, qui omnes, & ſinguli obedientiam ſibi injunctam afacri-

animo, & absque murmuratione amplectantur, & pro viribus adimplere conentur, scientes per obedientiam Deo suo gratos esse futuros. Quæ obedientiarum distributio, non solum cum Prior è Capitulo revertitur, fiat, sed etiam quando completa fuerit Dieta.

5. Si numerus verò fratrum minor fuerit, binas, vel plures obedientias Frater unus idoneus, & sufficiens habere poterit, & è converso ubi numerus abundat, una, in duos, si opus fuerit, dividatur.

6. At si infra annum fortè aliquis, ob suas negligentias, vel defectus suos privandus sit officio, novusque sit constituendus Minister; tunc Prior cum consilio saltem seniorum rem exequatur.

7. Hoc ergo modo, dispositâ Domo, & ordinata familia, curet Prælatus sollicitè Pastoris boni more, frequenter suas oves recognoscere, eisdemque salutare pasculum præbere. Quod profecto fiet, si singulis Sabbatis (aut Sabbato impedito) alio die, Capitulum, ut vocant culparum post primam tenuerit, in quo aliqua

qua pia ad fratres exhortatio, ex quadam Sacræ ſcripturæ auctoritate, vel ex ſequenti Dominicæ Evangelio, vel ex Regulæ Sanctæ, Conſtitutionevè, doctrina deſumpta præmittatur. Prior omnino ſingulis Sabbatis Culparum Capitulum habere teneatur, niſi graviffima urgeat cauſa, nec quia ſupradictum ſpiritualem diſcurſum non paraverit, omittat, dupliciter enim erraret, ſi totum ob tam levem cauſam omitteret, qui verò ex Prioribus in hoc negligens fuerit, à Patribus Viſitatoribus puniatur.

8. Ac deindè ſpecialiter, quæ in ſequenti hebdomada ſervanda, faciendave ſunt, annuncient, veluti feſta ex præcepto, jejunia vigiliarum, ac quatuor temporum, ſi anniverſaria dicenda, Communionem faciendam, Communem reſectionem, obſervantiarum, officiique mutationem cum dubiorum occurrentiis & ſic de aliis, quæ accidere ſolent declaratione.

9. Conſtituat inſuper, & omnia quæ ad regimen, & conſervationem Domus,

atque familiæ spectant, nec non generaliter omnes cum fervore hortetur ad observantiam Sanctæ Regulæ, ceremoniasque adimplendas cum efficaci reprehensione defectuum commissorum, & exhortatione ad emendationem, ac Sancti propositi augmentum, &c.

10. Nec obliviscatur unquam generaliter, Sanctam Ecclesiam, Animas defunctorum, Benefactores, tam vivos, quam mortuos, omnesque in necessitate constitutos, & aliqua, quæ sæpè accidunt, fratrum orationibus fideliter commendare.

11. Nec (si hoc dies ipsa requirat) silentium dispensare prætermittat, & mox per suum quisque gradum, culpas, negligentias, transgressionem, & omnia, in quibus se errasse cognoscet, humiliter, ac genuflexus alta & intelligibili voce dicat, idque coram ipso Priore, facie tamen ad Altare versa, & cum brevitate, secreta nihilominus peccata confessioni relinquens.

12. Professi, qui adhuc in Novitiatu cum Novitiis morantur primi erunt, qui
sta-

statim dictâ culpa, omnes pariter foras egredi debent, sequuntur postea Sacerdotes secundum ordinem dignitatis, & Professionis, qui finitâ accusatione se toto corpore solotenus versa facie ad Superiorem prosternant; ac tandiu, sic maneant, quousque ipse signum dederit, quo audito erigant se in genua, donec pœnitentiâ data, alio signo dimittantur.

13. Superior verò circumstantiis rerum, ac personarum maturè consideratis, unicuique vulneri proprium adhibeat medicamentum, frequentando potius pœnitentias illas, quæ animum humiliant, quàm quæ corpus affligunt, poteritque mutare, & alterare, moderari, atque in toto, vel in parte relaxare, taxatas in his Constitutionibus, & alias etiam imponere pœnitentias, sicut melius viderit ad animarum salutem conducere.

14. Sit hoc in loco diligens Prior unumquemque admonere, vel corrigere juxtâ demerita eorum, eisque debitam pœnitentiam assignet, quam omnes fideliter adimplere sine mora debent.

15. Non

15. Non omittat superior negligentes, vel recusantes ad Capitulum accedere per aliquem vocari, quos, nisi legitimam causam allegauerint, severè puniat.

16. Si reprehensus, vel correctus frater, de conscientia munda se purgare voluerit, semel audiatur; at si post excusationem culpabilis remanet, duplex exinde reportet supplicium, nec quicquam moretur Prælatus, quamvis eodem tempore reus, majorem, aut supremum Tribunal appellet, sed his non obstantibus, quod agendum esse præviderit, securus exequatur.

17. Quod tamen in regularibus poenitentiis procedit, at si poenitentia gravis fuerit, ut puta disciplinæ circularis, aut carceris (dummodo non sit pro custodia, aut contumacia, aut ultra dies quindecim) si subditus appellaverit, Prior ad executionem non procedet, donec per se ipsum & per Reum Superiori, cui appellatum denunciatum fuerit, ac per eundem causa cognoscatur.

18. Pri-

18. Priores sicut & alii omnes (id quod nomen Eremitæ significat) adimpleant residentes jugiter in Eremitio, rarissimè, nisi extrema cogat necessitas, exeant.

19. Rursus ad conservationem rerum domesticarum patrimonii ipsius loci cum debita diligentia, curent Priores, scripturas, contractus, Instrumenta, Bullas Apostolicas, & quæcunque ad rem faciunt habere, recuperare, & in quodam Archivio, seu arca benè clausa, & custodita servare, nec non & libellum conficiant, in quo contineantur summaria dictarum scripturarum, & Archivistæ custodiâ servantur.

20. Notent præterea, & secum habeant ea acta Capitularia, quæ ad locum suum, & ad communes observantias pertinent. Describantur etiam omnia acta Capituli conventualis cum suis circumstantiis dierum, & annorum.

21. Sit quoque in singulis Eremitis nostris, & alius libellus, in quo nomen, & loci Patriæ, dies ingressus, ac professionis, cu.

cujusque Eremitæ, præmisso nomine, ac cognomine, quo vocabatur ante habitus susceptionem: item fugitivorum, expulforum, ac licentiatorum fiat memoria, quo facilius ab omnibus cognoscantur. Sic tandem, & Defunctorum nomina, & obitus dies diligenter notentur, pro quibus statim solitas preces fieri, & ab ipsius loci Priore cum diligentia aliis Societatis Prælati notificari debent, ut & ipsi suis in locis similiter faciant.

22. Sit item, & alius libellus, ubi annuatim registrentur à Capitulo Generali, acta Capitularia cuicunque Priori data & in actu visitationis à Visitatoribus.

23. Nullus Prior potest nova ædificia erigere, nisi loci redditus expensas superent, ita ut ex residuo perfici queant, alias aut eleemosynis, aut alio quovis subsidio construantur.

24. Nova non fundentur ædificia, donec quæ capta reperituntur ad debitum finem perducantur, sine Superiorum licentia. Ad novum autem aliquod opus construendum, duo prius obtinenda sunt,
li-

licentia
lisque

25.
bimestr
tores, d

DE

sunt al
qui ex
mentes
dissentio
ximè in
ab eisd
nant, ab
Quod qu
quia ab
tur sup
tionibus
qui ab

licentia scilicet Superiorum, Conventualisque Capituli consensus.

25. Non omittant Priores singulis bimestribus, Patres Majorem, ac Visitatores, de eorum familia facere certiores.

DE PRÆPOSITO MONASTERII.

CAPUT LXV.

Sæpius quidem contingit, ut per ordinationem Præpositi scandala gravia in Monasteriis oriantur, dum sunt aliqui maligno spiritu superbie inflati, qui existimantes se secundos Abbates, assumptes sibi tyrannidem scandala nutriunt, & dissensiones in Congregatione faciunt, & maxime in illis locis, ubi ab eodem Sacerdote, vel ab eisdem Abbatibus, qui Abbatem ordinant, ab ipsis etiam, & Præpositus ordinatur. Quod quam sit absurdum facile advertitur, quia ab ipso initio ordinationis materia ei datur superbiendi, dum ei suggeritur à cogitationibus suis exutum se à potestate Abbatis sui, qui ab ipsis est ordinatus, à quibus & Abbas.

Hinc

Hinc suscitantur invidiæ, rixæ, detractio-
 nes, emulationes, dissensiones, & inordina-
 tiones, & dum contraria sibi invicem Abbas,
 Præpositusque sentiunt, & ipsorum necesse est
 sub hac dissensione animas periclitari: & hi
 qui sub ipsis sunt, dum adulantur partibus,
 eunt in perditionem cujus periculi malum
 illos respicit in capite, qui talibus in ordina-
 tione se fecerunt autores. — Ideoq; nos prævi-
 demus expedire propter pacis, charitatisq;
 custodiam in Abbatis pendere arbitrio ordi-
 nationem Monasterii sui, & si potest fieri, per
 Decanos ordinetur (ut antea disposuimus)
 omnis utilitas Monasterii, prout Abbas di-
 sposuerit, & dum pluribus committitur,
 unus non superbiat. Quod si aut locus ex-
 petit, aut Congregatio petierit, rationabiliter
 cum humilitate, & Abbas judicaverit expe-
 dire. Quemcunq; elegerit Abbas cum con-
 silio fratrum timentium Deum, ordinet sibi
 Præpositum. Qui tamen Præpositus illa
 agat cum reverentia, quæ ab Abbate suo ei
 injuncta fuerint, nihil contra Abbatis volun-
 tatem, aut ordinationem faciens, quia quan-
 tum

tum Pra
 sollicitè o

Qu
 lo
 pliciter
 Prioris v
 ac famili
 2. Hu
 dit, puta
 ad aliud
 nominat
 quo om
 ad quem
 oporteat
 3. Ha
 tionem p
 te obitu
 men si v
 riens Pri
 quior p
 primus d
 rior inte

tum Prælatus est cæteris, tantum eum oportet sollicitè observare præcepta regula.

Constitutio.

I.

Quem Pater Sanctus Præpositum hoc loco appellat, nos Superiorem simpliciter dicimus, qui solum in absentia Prioris vices gerit, ac gubernat locum, ac familiam.

2. Hunc quoties Prior ab Eremitio discedit, puta cum ad Generale Capitulum, vel ad aliud quodcunque agendum se confert, nominatim fratribus notificare debet: quo omnes subditi sciant, cui obedire seu ad quem in suis indigentis recurrere oporteat.

3. Hanc eandem Superioris denominationem potest, imò debet facere Prior ante obitum suum, si mori contigerit: attamen si vel ab ipso loco discedens, vel moriens Prior, id facere neglexerit, tunc antiquior professione Sacerdos, seu potius primus dignitate (si adsit) ipso Jure Superior intelligatur.

4. Libera tamen erit Priori nominandi facultas, nullâ antiquitatis, vel dignitatis habita ratione, sed solum habilitatis, atque sufficientiæ, sive meriti qualitate consideratâ.

5. Superior itaque eandem auctoritatem in Spiritualibus, ac temporalibus habebit, quam ipse Prior habebat, eique omnes de familia, tanquam verò Priori, obediant, sequè subditos subjectosve demonstrent.

6. Dicta Superioris auctoritas tamdiù durabit, quamdiù verus Prior domum revertatur, vel alius in ejus locum subrogetur. Hic enim Eremum ingrediente, omnis dicti Superioris potestas, ac auctoritas cessare intelligitur.

7. Qui quidem Superiores non solum extinctâ, seu amissa auctoritate, sed etiam ea durante, prorsus suo Priori subditi remaneant, potestque Prior, vel verbo, vel per litteras eundem revocare, amovere, atque mutare, prout sibi visum fuerit, atque libuerit, nec ultra illi aliqua Superioritas, aut præcedentia erit, & in casu
con-

ontraven
em corrig

8. Ne
rior sub
ntiquior
rior alite

9. No
itulo gra
ante, for
st illi omni

i, ita ut n
ere, sen e
ut destruc
adem neg

ens fieri
uperior se
ire tenetu

ominat, c
o coram t
erat, aut
elinquere

10. Q
oris Mon
ale ad bie
ligitur, ne

contraventionis, vel inobedientiæ ab eodem corrigatur, & castigetur.

8. Neminem in sui locum potest Superior substituere, sed eo Domo exeunte, antiquior professione vicem gerat, nisi Prior aliter ordinaverit.

9. Non potest Superior durante Capitulo gravi, & urgente necessitate cessante, foras fratres mittere, & sublata est illi omnis facultas quidquam innovandi, ita ut nullo modo fabricare, nec vendere, seu emere, aut permutare, alterare aut destruere, aut similia facere possit, nisi eadem negotia Prior discedens, vel moriens fieri iusserit, quamobrem sicut ipse Superior semper, & ubique suo Priori obedire tenetur; ita & Prior, quoties eundem nominat, debet in scriptis, aut saltem verbo coram testibus omnia, quæ fieri desiderat, aut sunt necessaria, ordinata eidem relinquere.

10. Quia Superior Abbatix S. Salvatoris Montis accuti, per Capitulum Generale ad biennium, sicut & reliqui Prælati eligitur, non obstante hujusmodi electio-

ne tam ipse Superior, quam sua familia
semper, & in omnibus sine exceptione
Priori Montis Coronæ subfit, ei que per-
petuo obedire teneatur. Quin & Prior
Montis Coronæ tanquam proprius Præla-
tus prædictæ Abatiæ debet, non solum,
quando opus est, sed etiam sæpè ex offi-
cio suo debito eandem Domum, cum Su-
periore, & familia illic comorante visitare,
corrigere, atque instruere. Nec non quæ-
cunque ibidem necessaria, agendavè sunt,
disponere & ordinare, cujus dispositioni,
& ordinationi omnes quotquot ibi sunt,
tanquam verè subditi obediant. Non ta-
men poterit dictus Prior, dictum Superio-
rem uti à Capitulo Generali electum mu-
tare, sed urgente necessitate id faciendi ad
Patres Majores, ac Visitatores recurratur,
qui iusta stante causa mutare possunt. Sed
correctio, ac pæna dicti Superioris pro-
prio Priori relinquitur (uti Sancta regula
jubet) & si in hoc Prior negligens fuerit,
Pater Major, & Visitatores, tam in actu
Visitationis, quam extra severe puniant,
quod si accadat in discessu Prioris Montis

Co-

coronæ, aut
remo relin-
ori Abbatia

DE OS

CA

AD
fr
re
m
qui portari
ortam, ut
veniant, d
nox, ut aliq
naverit, De
cat, & cu
Diei, redda
fervore char
et solatio, ju

HIs, q
Pate

Coronæ, aut in morte, Superiorem in
Eremo relinquat, hic præcedet, & Supe-
riori Abbatia imperabit.

DE OSTIARIIS MONA-
STERII.

CAPUT LXVI.

D portam Monasterii ponatur
frater sapiens, qui sciat accipere
responsum, & reddere, cujus
maturitas cum non sinat vagari.
Qui portarius cellam debet habere juxta
portam, ut venientes semper præsentem in-
veniant, à quo responsum accipiant, &
mox, ut aliquis pulsaverit, aut pauper cla-
maverit, Deo gratias respondeat, aut bene-
dicat, & cum omni mansuetudine timoris
Dici, reddant responsum festinanter cum
fervore charitatis. Qui Portarius si indi-
get solatio, juniorem fratrem accipiat.

Constitutio.

I.

His, quæ de ostiario hic admonet.
Pater Sanctus, vix aliquid addi po-
test

test, sufficiet ergo si is, cui tale munus datur hanc piissimam doctrinam opere compleat.

2. Sit nihilominus ostiarius sollicitus, ne quis molestiam inferat Eremitis absque causa, expediendo eos, qui nihil negotii habent, quod tamen sine scandalo fiat, & denique qui cum Superiore, vel Cellario negotium non habent, si ex vicino loco fuerint, re sacra audita discedant, ne per Eremum ambulantes, loci quietem perturbent. In his verò, qui è longinquo veniunt, regula observetur, & statim ipsis ingredientibus, & Priori, & Hospitali nunciatur.

3. Maneat semper ostium clausum, nec contrarium fiat sine necessitate; quoties autem adverterit ostiarius, non per ostium, sed transilita sepe, vel aliundè aliquem esse ingressum, modestè eum reprehendat, atque foras ejiciat, quo aliis exemplo.

4. Armatus in Eremitio nemo introeat, sed admonitus in Domo Dei armatum introcedere non licere, statim in ipso ingressu armatus

arma de
stodia

5.

ne, lo
cum fil
more,

6.

menta
introire
spitum
contra
ta non

versa i
non sit
quia o
Hanc
gregat
rantia

arma deponat, quæ diligenter Janitor custodiat.

5. Præmoneantur quoque alienigenæ, locis consuetudinem nescientes, ut cum silentio procedant, & ab omni clamore, sive strepitu abstineant.

6. Nunquam permittat ostiarius iumenta aliena per Eremum errare, imò nec introire præter domestica, eorumque hospitum, qui aliquantulum moræ in loco contrahere desiderant, quæ tamen iumenta non sunt permittenda vagari.

Sequitur Regula.

Monasterium autem (si possit fieri) ita debet construi, ut omnia necessaria, id est aqua, molendinum, hortus, pistrinum, vel artes diversæ intra Monasterium exerceantur, ut non sit necessitas Monachis vagandi foras, quia omnino non expedit animabus eorum. Hanc autem regulam sæpius volumus in Congregatione legi, ne quis fratrum se de ignorantia excuset.

Constitutio.

I.

At tentâ utilitate, quæ ex molendino nostris locis solet provenire, laudabile valde est, prout Regula jubet, ut secundum hodiernum morem in unaquaq; nostra Eremo quamprimum poterit, construatur.

2. Licet Hortuli singulis privatis Cellis adhæreant, nihilominus & hortum communem sufficientis latitudinis in Eremo esse oportet, propter olerum frequentem usum, ac necessitatem, cujus cura committenda est, qui agriculturam novit, qui suis sciat temporibus colere, quiq; diligens sit in colligendis seminibus, ac fructibus in communi penu conservandis; & quidquid ad tale exercitium necessarium, ac opportunum fuerit, diligenter adimpleat.

3. Fornus, sine quo nostra Eremus stare non potest, idoneum habeat pistorem, qui furnariam artem exercere valeat, quiq; sollicitus existat in pane conficiendo, conservando, per Cellulas Eremitarum

rum distrib
spectant, u
linreamina
neat.

4. Ad
Tonstrina
sitque tal
quirit, nem
atque instr
cendam no
cura fratr
mittatur,
tia, chari
rabit.

5. Ter
dotes, ac
novacula
eo) capill
næ. Relic
fos, quàm
no, toto c
hanc tem
licentia S
Eremitæ
lica conce

rum distribuendo, & quæ ad panificium spectant, ut sunt varia Instrumenta, atque lintheamina, bene instructa, mundaque teneat.

4. Adsit & in singulis Eremitis nostris Tonstrina Tonforis in loco remotiori, sitque tale ædificium, quale ars illa requirit, nempe dealbatum, ac perpolitum, atque instrumentis ad illam artem exercendam necessariis bene munitum, cujus cura fratri talem artem callentem committatur, qui officium suum omni diligentia, charitate, & munditia adimplere curabit.

5. Tertia quoque hebdomada Sacerdotes, ac Clericos forficibus tondeat, aut novacula eradat (relicto more monastico) capillorum circulo in modum Coronæ. Reliquos autem fratres, tam conversos, quàm oblatos, servato eodem termino, toto capite radat, sive tondat; & qui hanc temporis taxationem præterit sine licentia Superioris, privetur vino. Omnes Eremitæ barbam deferant, sicut Apostolica concessione permissum est, omnes au-

tem, propter frequentem Sacra Communionis usum, pilos circa oris labia superfluos, sapius forcipe abscindere curent.

6. Dies verò tonsuræ exercitio deputati, in quadagesimis erunt omnes non festi, & in quibus non fit abstinencia in pane, & aqua, silentio tamen servato; reliquis anni temporibus tondeatur quando-cunque solvitur silentium, dummodo non impediatur divinum officium.

7. Extra hos dies: non licebit, nisi aliquo necessitatis casu, operari, & tunc de Superioris licentia, sine qua neminem radere, aut tondere poterit, qui ex nostra Congregatione non fuerit.

8. Idem Barbitonsor debet lixivium facere, ignemque lavatorio caldario supponere ad Eremitarum commoditatem, qui voluerint indumenta lavare, qui si nequiverit hæc omnia per se implere, detur socius: cura tamen ista agendi ad se præcipuè spectet, & lavatorium semper mundatum teneat.

DE

DE

memorat
tentes a
deunt, p
tur opus
bus pet
quid for
ditus m
presuma
extra d
quia plu
sumper
militar
steriueg
(quam
cere.

DE FRATRIBUS IN VIA
DIRECTIS.

CAPUT LXVII.

Dirigendi fratres in via omnium
fratrum, vel Abbatis orationi se
commendent, semper ad oratio-
nem ultimam operis Dei, com-
memoratio omnium absentium fiat. Rever-
tentes autem de via fratres ipso die, quo re-
deunt, per omnes horas Canonicas, dum exple-
tur opus Dei, prostrati solo oratorii ab omni-
bus petant orationem propter excessus, ne
quid fortè subrepperit in via visus, & au-
ditus mala rei, aut otiosi sermonis. Nec
presumat quisquam aliis referre quacunq;
extra Monasterium viderit, aut audierit,
quia plurima destructio est. Quod si præ-
sumpserit, vindicta Regulari subiaceat: si-
militer, & qui præsumpserit Claustra Mona-
sterii egredi, vel quocunq; ire, vel quidpiam
(quamvis parum) sine Abbatis iussione fa-
cere.

Constitutio.

I.

Quanta cautela Religiosis è Monasterio egredientibus utendum sit, quantoque in periculo versentur, ex hoc Regulæ capitulo facilè colligitur. Quapropter sollicitè est observandum ne nostri Eremitæ nunquam soli incedant nec longè, nec propè, quod tam de Superioribus quibuscunque, quàm de subditis intelligatur, qui autem secus fecerit, in medio Refectorii in pane, & aqua jejundet.

2. Socius itineris sit, & ipse Eremita, vel oblatus: verùm si non longè, & inter cognitos vicinos ire debet, nec possit Eremita haberi, tunc vel famulus, vel aliquis domesticus, de licentia tamen Superioris suppleat.

3. Ex quacunq; ergò causa foras egreditur Eremita, ante omnia benedictionem à suo Priore humiliter petat, quod regrediens antequam Cellam intret. Et si longius est profecturus, petat etiam litteras testimoniales.

4. Egre-

4. Eg-
neris, o
lis diebus
viarii po
ignari die

5. N
ac Domi
genti ob
nent instu
tius, qua
tes ad d
versuri,
fieri pot

6. I
maxime
& Camp
nasteria

7. I
familia
rantibu
& ani
orare n

8.
non re

4. Egredientes, & toto tempore itineris, officium pro itinerantibus ſingulis diebus de mane recitabunt, in fine Breuiarii poſitum, cujus loco, converſi, ac ignari dicant *Pater noſter, & Ave Maria.*

5. Non ſe itineribus feſtivis diebus, ac Dominicis exponant Eremitæ, niſi urgenti obediendiâ, aut neceſſitate, & feſtinent inſuper, quod habent in mandatis citius, quam poſſunt exequi, ſe ſe expedientes ad deſideratam protinus quietem reverſuri, & ſi non longè proficiſcuntur, ſi fieri poteſt de ſerò Eremum repetant.

6. Itinerantes, ſæcularium domos, maximeque divitum, publica que hoſpitia, & Canponas fugiant; ſed potius ad Monaſteria Regularium accedant.

7. Ipſe autem Prior, cunctaque ejus familia domi manens pro abſentibus itinerantibus (tanquam in continuo corporis, & animæ periculo conſtitutis) aſſiduè orare meminerint.

8. Itinerantes, quæ ſunt Domi extra non referant, nec Domum reverſi aliis, quæ

quæ in itinere viderunt, aut intellexerunt, nisi conferant ad ædificationem.

9 Et quamvis ad Jejunia regularia, neque abstinentioniam, neque ad privatam psalmodiam minimè obliigentur iterantes, attamen in eo, quod possunt, non deficere curent, quia Regulares Solitarii, tanquam speculū populo positi sunt, ideo tam verbo, quàm opere cunctis videntibus virtutis exempla exhibeant.

10. Superiores cum omni charitate itinerantibus, maximè si debiles, ac senes sint, ultrà viaticum, jumenta, aliaque opportuna dare non recusent. E contra hospites charitativè recepti, non multa magna, ac delicata requirant, sed paucis contenti, quod sibi servitutis, vel alimenti offertur, tanquam à Deo missum, cum humilitate, & gratiarum actione suscipiant, seipsos per omnia paupertati, simplicitatiq̃ue Eremiticæ conformantes.

SI

SI FR

C

omni man
omnino v
pondus ex
qui sibi p
gerat, n
contradic
suam, in
duraverit
ex charite
diat.

N Em
per
solere ex
severant
replicare

SI FRATRI IMPOSSIBILIA
INJUNGUNTUR.

CAPUT LXVIII.

SI cui fratri aliqua fortè gravia, aut
impossibilia injunguntur, suscipiat
quidem jubentis Imperium, cum
omni mansuetudine, & obedientia. Quod si
omnino virium suarum mensuram viderit
pondus excedere, impossibilitatis suae causas ei,
qui sibi praest patienter, & opportunè sug-
gerat, non superbiendo, aut resistendo, vel
contradicendo. Quod si post suggestionem
suam, in sua sententia Prioris imperium per-
duraverit, sciat Junior ità sibi expedire, &
ex charitate confidens de adjutorio Dei, obe-
diat.

Constitutio.

I.

NEminem latere putamus contrà Su-
periorum mandata nullam admitti
solere excusationem multoq; minus (per-
severante in sententia Prælati) quidpiam
replicare licere. Omnes ergo Eremitas
ad-

adhortamur, ut simpliciter, patienterque opus sibi injunctum suscipiant & unusquisque illud pro viribus) Dei adjutorium invocando) adimplere conetur ; nunquam verò obediēti deerit Deus.

2. Sancta regula minimè prohibet subdito suam rationabilem excusationem proponere, humiliter tamen, ac modeste, quando supra vires se gravatum putat, sed firmo permanente Superiore, replicationem denegat.

3. Ut ergo totum cum fructu, meritoque obedientiæ eveniat, adhortantur nostri Eremitæ, ut simpliciter, ac patienter onus sibi impositum acceptare, juxtaque suas vires curabit implere Dei adjutorio, qui nunquam vero obediēti deest.

4. Caveant autem Prælati ne subditorum humeris gravia onera imponant, quæ nec digito suo movere volunt ; Ideoque qui indiscretè suos gravabunt subditos, quos fratres, imò filios reputare debent, sicque omni charitate, ac benignitate illos tractare, à visitatoribus in actu visita-

tio-

tionis, aut à
ferere punia

QUOD

NON PR

TE

CA

SUmm
vis
def

rio, aut qua

ruinitatis pr

libet modo id

exinde gravi

notest. Quo

it, artius co

DEfensio

reprol

nilibus, rati

licationibu

e ab ea liber

tionis, aut à Capitulo Generali, aut Dieta
severè puniantur.

QUOD IN MONASTERIO
NON PRÆSUMAT ALTER AL-
TERRUM DEFEN-
DERE.

CAPUT LXIX.

Summopere præcavendum est, ne qua-
vis occasione præsumat alius alium
defendere Monachum in Monaste-
rio, aut quasi tueri, etiamsi qualibet consan-
guinitatis propinguitate jungantur, nec quo-
libet modo id à Monachis præsumatur, quia
exindè gravissima occasio scandatorum oriri
potest. Quod si quis hæc transgressus fue-
rit, arctius coërceatur.

Constitutio.

I.

Defensio, quam hic Sanctus Pater iuste
reprobat non est illa, quâ aliquis hu-
milibus, rationalibusvè rationibus, ac sup-
plicationibus pænâ evitare curat, fratrem
ve ab ea liberare: quia cū hæc rationabilis

U

exi-

existat, nullo modo potest scandalum genere: sed illa est, qua quis impugnativè, & contentiosè sese, aliumvè à pænis, aliisvè sibi contrariis contra mentem Superioris, ac Jus eximere tentat, aut contra Prælatum murmurationibus, ac detractio- nibus, insurgendo, injustum, durum, crudelemvè nominabit, Reum verò è contra Innocentem declarando.

2. Ex his enim multa possent in Religione scandala, ac perturbationes oriri, solent namque protervi, cum aliquos sibi fautores, defensoresque agnoscunt, nequiores fieri: Prælati namque animum despondent, fiuntque pusillanimes, & sic tandem à Justitia ministranda cum ignavia desistunt. Studeat itaque unusquisque fratrem suum, quem amat, cum in correctione constitutum videt, ad humilitatem, & subjectionem, obedientiam, emendationemque hortari, & si vexari, & Deo permittente tribulari cognoscet, debet ad patientiam inducere, & conformari divinæ voluntati.

3. Ad

3. Ad hoc non reperitur in hujusmodi murmuratorum contra Prælatos ore lingua d
4. Qui ac-
vietam, aut in-
ores, falsas in-
ant, si chorist
oce activa,
re carcere
capituli, vel
nosci, Patri
generale jud
ut non pra
ceder

3. Ad hoc, ut tale vitium in nobis non reperiatur, secundum culpæ qualitatem huiusmodi falsi defensores, aut potius murmuratores severè puniantur, qui tùm contra Prælatum, fratremque eodem tempore lingua detrectant.

4. Qui ad Capitulum Generale, aut Dietam, aut infra annum ad Patres Superiores, falsas infamias contra aliquem mittunt, si choristæ sunt, per biennium careant voce activa, & passiva, Conversi per bimestre carcere mancipentur, & si tempore Capituli, vel Dietæ veritas non possit dignosci, Patri Visitatori, vel cui Capitulum Generale iudicabit, causa committatur, ut non præsumat quisquam passim cedere, aut excommunicare.

UT NON PRÆSUMAT
QUISQUAM PASSIM CÆDE-
RE VEL EXCOMMUNI-
CARE.

CAPUT LXX.

Vt *et* *in* *Monasterio* *omnis* *pra-*
sumptionis *ocasio* , *ordinamus* ,
atque *constituimus* , *ut* *nulli* *liceat*
quemquam *fratrum* *suorum* *ex-*
commuicare , *aut* *cedere* , *nisi* *cui* *potestas* *ab*
Abbate *data* *fuert* . *Peccantes* *autem* *co-*
ram *omnibus* *arguantur* . *Infantibus* *verò*
usq; *ad* *decimum* *quintum* *etatis* *annum* ,
disciplina *diligentia* *sit* , *&* *custodia* *adhibea-*
tur *ab* *omnibus* , *sed* *&* *hoc* *cum* *omni* *men-*
sura , *&* *ratione* ; *nam* *in* *fortiori* *etate* , *qui*
praesumpserit *aliquatenus* *sine* *praecepto* *Ab-*
batis , *vel* *in* *ipsos* *Infantes* *sine* *discretionem*
exarserit , *disciplina* *regulari* *subjaceat* ,
quia *scriptum* *est* . *Quod* *tibi* *non* *vis* *fieri* ,
alteri *ne* *feceris* .

Con-

Excomm
nis, illi
iam, vel de
em, uti su
visitatores in
major ubiqu
2 Qui au
em percuss
em, quam
ejuniis, par
ium punian
emque perc
erò maledic
s solummo
sus fuerit, d
o, ac semel
quodsi minas
atere ostend
em omnes p
turbatores

Constitutio.

I.

Excommunicare actus est Jurisdictionis, illique soli possunt, qui ordinariam, vel delegatam habent Jurisdictionem, uti sunt Priores in propriis locis, Visitatores in actu solum Visitationis, & Major ubique, & in omnes Eremitas.

2 Qui autem, suadente Diabolo, fratrem percusserit, ultra excommunicationem, quam incurrit, carcerali pœna, ac Jejuniis, pane & aqua ad Superioris arbitrium puniantur, qui qualitatem, gravitatemque percussione considerabit. Qui verò maledicis, turpibusque, aut iniuriosis solummodo verbis in fratrem suum usus fuerit, dicat suam culpam in Capitulo, ac semel in pane, & aqua jejunet, quodsi minas addiderit, ita ut se velle percutere ostenderit, gravius puniatur. Tandem omnes pacis quocunque modo perturbatores, statim graviter à Superioribus corrigantur.

RESUMAT
SIM CÆD.
MMUNI.

XX.

terio omnis pa-
sio, ordinans,
us, ut nulli licet
trum suorum x-
nisi cui potestas
cantes autem o-
Infantibus v-
etatis annua,
custodia adhibe-
cum omni mo-
tiori atate, qui
sine precepto di-
sine discretion-
lari subjaceat,
ibi non vis fieri

Co-

U 3

UT

UT OBEDIENTES SINT SIBI
FRATRES INVICEM.
CAPUT LXXI.

Obedientia bonum non solum Ab-
bati exhibendum est, sed etiam
sibi invicem obediant fratres,
scientes per hanc obedientia viam
se ituros ad Deum. Premisso ergo Abbati,
aut Praepositorum, qui ab eo constituuntur,
imperio, cui non permittimus privata impe-
ria praeponi, de cetero omnes Juniores Prio-
ribus suis omni charitate, & sollicitudine
obediant. Quod si quis contentiosus reperi-
tur, corripitur. Si quis autem frater pro
quavis minima causa ab Abbate, vel à quo-
cunq; Priore suo corripitur quolibet modo, vel
si leviter senserit animum Prioris cujus-
cunq; contra se iratum, vel commotum,
(quamvis modicè) mox sine mora tamdiu
prostratus in terram ante pedes ejus jaceat,
satisfaciens usq; dum benedictione sanetur
illa commotio. Quod si quis contempserit
facere, aut corporali vindicta subjaceat, aut
si contumax fuerit, de Monasterio expellatur.

Con-

Qui Pr
hon
eum conto
Prælati q
vos spernit
erga suos P
les esse opo

2. Si q
lato suo c
ter secur
aqua jeju
omnibus
luum quo
trâ prædic
plectatur.

DE ZE

DEBE

S

parat a

Constitutio.

I.

Qui Prælatum, & Superiorem suum honorat, Deum honorat, & qui eum contemnit, Deum spernit, qui dixit Prælati qui vos audit, me audit, & qui vos spernit, me spernit. Ideò Eremitis erga suos Prælatos, obediētes, ac humiles esse oportet.

2. Si quis verò (quod adsit) cum Prælato suo contenderit, vel parum reverenter secum se habuerit, semel in pane, & aqua jejundet, & culpam suam coram omnibus dicat. Qui contra Prælatum suum quomodocunque conspiraverit, ultrà prædictam culpam, disciplina circulari plectatur.

DE ZELO BONO QUEM
DEBENT MONACHI HABERE.

CAPUT LXVII.

Sicut est zelus amaritudinis malus, qui separat à Deo, & ducit ad Infernum, ita est Zelus bonus, qui separat à vitiis, & ducit ad Deum, & ad vitam

tam æternam. Hunc ergo zelum ferventissimo amore exercean Monachi, idest honore se invicem præveniant, infirmitates suas sive corporum, sive animarum, patientissime tollerent, obedientiam sibi certatim impendant. Nullus, quod sibi utile judicat sequatur, sed quod magis alii charitate fraternitatis casto impendant amore, Deum timeant, Abbatem suum sincera & humili charitate diligant. Christo nihil præponant, qui nos pariter perducatur ad vitam æternam, Amen.

Constitutio.

1.

AD bonum, ad sanctum zelum, ad quem Sanctus Pater hortatur, non solum interiori homine, rectè cum Deo ambulare spectat, sed etiam in exteriori, nihil vitiosum, quod proximum offendere valeat, ostendere, imò semper piè vivendi exempla præbere.

2. Sint ergo nostri Eremitæ in incessu graves oculis depressis, verecundi ac humiles, submissa loquantur voce, omnibus subjaceant, suis præcipuè Superioribus, in quorum præsentia, non nisi interrogatos, obmutescere consultius foret.

3. In

3. In omnibus suis actibus modesti, beneque compositi, paupertatis amatores, vestes potius rufaritas, quàm immundas gestent, & sicut ipsi semper mundi, ac nitidi esse debent, ita cellam perpolitam, seclusa omni prorsus affectatione, curiositate vè, omni tempore habere debent.

DE EO QUOD NON OMNIS
OBSERVATIO JUSTITIÆ IN HAC
REGULA SIT CON-
STITUATA.

CAPUT LXXIII.

Regulam hanc descripsimus, ut eam observantes in Monasteriis aliquatenus, vel honestatem morum, aut initium conversationis, nos demonstremus habere; ceterum ad perfectionem conversationis, qui pervenire festinant, sunt doctrina Sanctorum Patrum, quarum observatio perducit hominem ad celsitudinem perfectionis. Quae enim pagina, aut quis sermo divina auctoritatis veteris, ac novi Testamenti, non est rectissima norma vitae humanae, aut quis liber Sanctorum Catholice-

rum Patrum hoc non resonat, ut recto cursu perveniamus ad Creatorem nostrum? Nec non & Collationes Patrum, & instituta vite eorum, sed & regula Sancti Patris nostri Basilii, quid aliud sunt, nisi benè viventium, & obedientium Monachorum exempla, & instrumenta virtutum? Nobis autem desidijs, & malè viventibus, atq; negligentibus rubor confusionis est. Quisquis ergo ad Patriam Caelestem festinas, hanc minimam inchoationis regulam descriptam, (admonente Christo) perface, & tunc demum ad maiora, quae supra commemoravimus, doctrina, virtutumq; culmina (Deo protegente) pervenies. Facientibus haec, Regna patebunt superna.

Constitutio.

I.

QUemadmodum Sanctissimus Pater in Regula non omnimodam perfectionis doctrinam, sed initium tantum aliquod Religiosae disciplinae contineri fateatur; ita omnes sciant, quod licet non pauca constitutio Regulæ adjungat, tam in strictiori modo vivendi, quàm in sæculi fuga, omniq; peccandi occasione, non

ta.

tamen in
describit

2. lo
anhelan
cument
content
nis fasti
facilius
ac præci
suorum
res, ac
virili in
autem
moda d
assuefca

3.
ac pron
dientia
talc ob
uti tan
quand
judica
Regul
pitula
Visita

tamen in ea exactè vitæ Eremiticæ rigor describitur.

2. Ideò omnes Eremitæ perfectionem anhelantes, non Regulæ Sanctissimæ documentis, ac istarum constitutionum, contenti ordinibus, ad altiora perfectionis fastigia ascendere contendant, quod facilius assequantur, si Sanctorum Patrum, ac præcipuè Sancti Patris nostri Romualdi, suorumque ferventium discipulorum mores, ac virtutes, vitæque austeritatem, pro virili imitari sollicitè studuerint: primum autem in istarum constitutionum omnimoda observantia, à qua nemo excluditur, assuescant.

3. Caveant Superiores ne sint faciles, ac proni in suis subditis sub formali obedientiæ præcepto, (quod ad peccatū mortale obligat.) præcipiendo: quamvis ipso uti tam verbo, quàm scripto possent, quando ipsi opportunum, necessariumve judicabunt. In transgressionibus autem Regulæ, Constitutionum, Actorum Capitularium, Ordinum licet scriptorum Visitatorum, nulla incurritur culpa, sed in illis

illis solum, quæ contra tria vota, aut contra stabilitatem fiunt. Peccabunt autem hujusmodi Transgressores ex negligentia, vel inordinato affectu venialiter, ex contemptu verò, mortaliter.

4. Tenentur tamen culpam in capitulo dicere, ac pænitentias à Regula, ac constitutionibus taxatas, aut à Capitulis taxandas, quando illæ à Superioribus injunguntur, exequi, quas omnes iidem Superiores pænitentias, prout alibi dictum est, mutare, minuere, vel in totum relaxare poterunt.

5. Caveant, ne nimia eorum benignitas, ac clementia, aut in delinquentes corrigendo morositas, vel incuria, regularem destruant observantiam. Et quia DEO districtam reddent rationem, ne quis ignorantiam allegare valeat, Regulam, ac Constitutionem, quæ hoc volumine continentur, singulis diebus per justas portiunculas ante Completorii Lectio-

nem legenda statui-

tur.

PRIMÆ PARTIS FINIS.

SE.

SECUNDA PARS
CONSTITUTIONUM
CONGREGATIONIS ERE-
MITARUM CAMALDULENSIUM
MONTIS CORONÆ.

DE LOCO, ET TEMPORE
CELEBRANDI CAPITULUM
GENERALE.

CAPUT I.

I.

Ongregatio, suis mediantibus
Capitulis, quæ Sedis Apostolicæ
Privilegio Celebrat, Zizanias,
(quæ fortè in agro Religionis
pullularunt) evellere solet, ac addita Reli-
giosæ pietatis munditia, bonum semen ad
messiem crescere : statutum ergo est, ut sin-
gulis quoque bienniis Generale Capitu-
lum legitimè celebretur eo ordine, & mo-
do inferius dicendis.

Ce-

Celebratur autem in Sacra Eremita Montis Coronæ semper Dominica tertia post Pascha Resurrectionis : sed si aliqua necessitas urgeat. Diffinitores in ipso Capitulo, & infra annum PP. Major, ac Visitatores, protrahere, minuere vè tempus, prout ipsis melius expedire videbitur, poterunt.

2. Cum Capitulum singulis bienniis celebrari debeat, anno intermedio, eodem loco, ac tempore celebrabitur Dieta, in qua intervenient P. Major, duo Visitatores Generales, Procurator Generalis, aliique duo particulares Visitatores, pro visitanda sacra Eremita Montis Coronæ electi, qui hac lege, ac circumspectione eligendi sunt, ut in Dieta non plus, quàm duo pro unaquaque natione reperiantur. Dieta autem eademmet erit auctoritas, ac potestas, quæ Capituli Generalis, iis exceptis, quæ in his Constitutionibus eidem Capitulo reservantur. Et licet in ipsa non fiat Generalis Prælatorum electio, tamen per mortem, vel per renunciationem vacantibus, aut quavis alia causa potest.

terit pro
dè cerc
spendere
processu
valebit
trum m
vebit,
videbit,
re gravi
tionibus

3.
iidem
præscr
improp
pria, e
solemn

QUI
NIR

A
assister

terit providere, à Visitatoribus, aut aliunde cerciorata : Prælatos mutare , ac suspendere , non autem, nisi prius formato processu, deponere poterit, ac subrogare valebit. Necessarias, sibi quæ visas Fratrum mutationes faciet, Clericos promovebit, omnibus Religionis negotiis providebit, generalibus ordinationibus, ac in re gravi harum Constitutionum declarationibus semper exceptis.

3. Initium, progressus, finisque Dietæ iidemmet erunt, qui Capitulo Generali præscribuntur, iis pariter, quæ ipsi Dietæ impropria sunt, Capituloque generali propria, exceptis omissis & officii, ac Missæ solemnitatem.

QUI AD CAPITULUM VENIRE; ET QUID SECUM DEFERRE DEBEANT.

CAPUT II.

1.

AD Capituli celebrationem omnes Congregationis Prælati venire, & assistere debent, scilicet, P. Major, Visita-

to-

tores, Procurator Generalis, Prioresque cuncti conventuales, quorum nemo, si suo loco, & tempore, non accedat, excusabitur, nisi ab infirmitate, gravique necessitate se impeditum probet, alias per annum privationi vocis activæ, & passivæ subiaceat.

2. Ab hujusmodi obligatione Poloni Priores excipiuntur, qui licet semper intervenire Capitulo possint, non nisi quarto quoque anno tenentur, ut supra, qui accedentes, ad evitandas expensas sese associabunt, & in casu necessitatis, unum tantummodo ducant socium, cujus quidem nomen prius Patribus Superioribus significabunt, ac ab eisdem responsum expectabunt.

3. Præter dictos, nemo ad locum Capituli, vel Dietæ temerè accedat, nisi ab eodem Capitulo, Dieta, vel Patre Majori, ac Visitatoribus vocatus fuerit, vel licentiam obtinuerit. Qui contra fecerit per mensem carceri mancipetur; gravissima tamen necessitate urgente, excepta, quæ

quæ an ta
vel Dietæ

4. Præ
pitulum a
perabund
visionem
di secum
gravare c

5. Præ
pensi ben
dice debi
exempla
à Priore
scribent
tis, ac in
summa n

6. In
nes dom
dicti Dep
manu pr
sumpta,
Capitulu
litteris sua
continent
mittant.

quæ an talis fuerit, nec ne ipsi Capituli, vel Dietæ Diffinitores judicabunt.

4. Prædicti omnes Patres, qui ad Capitulum accedere debent, justam, imò superabundantem viatici pecuniarum provisionem, tam accedendi, quam recedendi secum deferant, ne ea deficiente, alios gravare cogantur.

5. Priores nullo modo, dati, vel expensi benè calculatum exemplar cum indice debitorum, deferre omittant, quod exemplar cum libro originali, duo Patres à Priore deputati concordabunt, & subscribent, singulis partitis distinctè dispositis, ac in fine cujuscunque paginæ illius summa notetur.

6. In iisdem transumptis, provisiones domesticæ describantur, quas cum dicti Deputati Patres viderint, fideliter manu propria subscribant. Quæ transumpta, si Priores legitimè impediti ad Capitulum deferre non valuerint, ea cum literis suæ Domus, statum, necessitatemq; continentibus per fidelem latorem transmittant.

7. Qui verò dicta exemplaria non tulerit, aut miserit, per annum Prælatūra privetur. Qui verò pecuniam Eremitio suo à Capitulo Generali taxatam, vel cui ab eodem commissum fuerit, non satisfecerit, in electione Diffinitorum, nec activè, nec passivè admittatur, & maxime si Patri Procuratori Generali, tam pro sua assignatione, quàm pro aliis rebus Romæ solvendis non satisfecerit, suspensionis pœnam ipso facto incurrat, nisi infra annum non satisfecerit, & Priores Teutonici, ac Poloni, si per annum cum dimidio in iisdem defecerint, eandem pœnā incurrant. Quæ suspensio eo usque protrahatur, quousque plenariè satisfecerint; quod si usque ad Capitulum Generale contumaces fuerint, voce activa, ac passiva priventur, nec ipsi inter vocales numerentur; idem in illis observandum, qui quinquennia ad Capitulum pro Eremitio Montis Coronæ deferre tenentur.

8. Universi tandem, ac singuli, qui ad Capituli celebrationem venire coguntur, feriâ sextâ dictam Dominicam tertiam præ-

precedente i
desse tenent
on adfuerin
artibus, co
ntes sint,
opter eoru
gitima, & c

MODUS

CA

I Sitata a
cendi Ca
scilicet fab
m, unus ex
nixerit Majo
ngregation
incto, pro be
apituli oran
2. Finita
tracta, parv
loandi sign
m decem i
odus signifi

præcedente in loco futuræ celebrationis
adefse tenentur, sin autem omnes dicta die
non adfuerint, dummodo duæ ex tribus
partibus, congregandorum Patrum præ-
sentes sint, celebretur Capitulum, nec
propter eorum absentiam, invalida, sed
legitima, & canonica censeatur.

MODUS INCHOANDI CA- PITULUM.

CAPUT III.

I.

U Sitata à majoribus nostris introdu-
cendi Capitulum forma sic se habet,
ut scilicet sabbatho præcedente Domini-
cam, unus ex congregatis Prælati, cui in-
junxerit Major, celebret manè missam pro
congregatione, cum oratione de Spiritu
Sancto, pro bono initio, & successu futuri
Capituli orans.

2. Finitâ nonâ, & oratione ordinaria
peracta, parvula campanula Capituli in-
choandi signum spatio unius Miserere,
cum decem ictibus in fine pulsetur (qui
modus significandi Capitulum, quoti

signum fieri oportuerit , observandus est) quo signo dato , omnes qui tunc in ipsa Eremo præsentes inveniuntur fratres (inclusis exceptis) ad Capitulum Culparum , vel alium locum per Majorem ad hoc deputatum , simul conveniant , ubi omnibus genibus flexis manentibus, Pater Major Psalmum 66. Deus misereatur nostri, &c. Intonabit, cæteris usque in finem Psalmi prosequentibus alternatim. Deinde Kyrie eleison , Pater noster. Et nunciamus. Vers. Salvos fac servos tuos. Et Mitte nobis Domine, &c. Et nihil proficiat inimicus in nobis ; & Emitte Spiritum tuum, & creabuntur. & Post partum virgo inviolata, &c. & Domine exaudi orationem meam, & Dominus vobiscum cum suis responsis. Oratio ejusdem Dominicæ, Oratio : Deus qui corda fidelium, & Oratio : Omnipotens sempiterne Deus, qui facis mirabilia magna solus, &c. pro congregatione , quâ finita per Majorem dicitur Antiphona : Sancta Maria cum Beatissimis Patribus nostris Benedicto , & Romualdo , & omnibus Sanctis , inter-

ce

cedat ad I
Amen.

3. Qu
pus , & in
P. Major su
qua tota a
exitum Ge
nem, tende
confessione
faciendam
bit in super
mane, om
rem sacrar
Spiritus Sa
jugi cunct
finem, pro
succesius C
Dominica
majorem M
in qua on
illos, qu

cedat ad Dominum DEUM nostrum,
Amen.

3. Quibus expletis omnibus sedentibus, & in silentio attentè audientibus P. Major suam orationem habebit oratiunculam, quæ tota ad bonum successum, ac felicem exitum Generalis Capituli & Communionem, tendere debet, exhortando omnes ad confessionem ad eundem finem crastina die faciendam in missa Conventuali. Ordinabit insuper, quatenus Sacerdotes sequenti mane, omnes cum devotione, & fervore rem sacram facere debeant, cum oratione Spiritus Sancti, quæ omnia cum devota, ac jugi cunctorum oratione ad prædictum finem, prosperitatis scilicet, atque felicitis successus Generalis Capituli fieri debent. Dominica verò die P. Major, solemniter majorem Missam dictâ Tertia, celebrabit, in qua omnes fratres, ac etiam vocales illos, qui fortè celebrare nequiverint, communicabit.

X 3

DE

DE ELECTIONIBUS IN
COMMUNI IN CAPITULO GE-
NERALI FACIENDIS.

CAPUT IV.

I.

OMnes superiorum electiones juxta Concilii Tridentini formam faciendæ sunt, per secreta suffragia, ac Decreti Clementis VIII. Cuncti Electores, antequam ad electionem deveniant, se meliores electuros juxta suarum conscientiarum dictamen curabunt, legendæque etiam sunt Constitutiones de qualitatibus, ac requisitis eligendorum.

2. Usus Congregationis antiquus in electionibus cum calculis nigris, & albis servetur, nigra enim affirmant, negant alba, nec quisquam electus intelligatur, nisi majorẽ partem supra medietatem obtineat, quod si duo, vel plures in calculis concurrant, ultra medietatem pro eadem Prælatura, officiovè, uterq; concurrens iterum suffragiis exponatur calculorum, quiq; majorem favorabilium votorum partem habuerit, ele-

electus in
mes in fa-
fuerint, p-
fessione i

3. Q-
tura, au-
torio fu-
ut tracta-
minimè
vocetur.
cum de a-
quo ex D-
Præsiden-
enim ex

4. C-
directè,
officium
alias per
simili me-
Clemen-
ipso fact-
alia, per
summo
compli-
tes exte-

electus intelligatur; at si iterum pariformes in favorabilibus supra medietatem fuerint, præferatur, ac electus, Prior in professione intelligatur.

3. Quando aliquis pro aliqua Prælatūra, aut officio proponitur, si in Diffinitorio fuerit, exeat, ac longè expectet, ita ut tractatus Patrum Diffinitorum audire minimè valeat, nec revertatur, donec vocetur. Idem pariter observandum, cum de aliquo negotio agendum erit, in quo ex Diffinitoribus aliquis, vel ipsemet Præsiciens, jus ac interesse haberet, foras enim exire debent.

4. Qui per se, vel alios directè vel indirectè, vocem, aut suffragia ad aliquod officium consequendum procurabit, ultra alias pænas, censurasque contra illos, qui simili modo officia ambiunt, ex Decreto Clementis VIII., privationis officiorum ipso facto, ac perpetuæ inhabilitatis ad alia, pænam incurrant, dispensatione soli summo Pontifici reservatâ, quæ pænæ ad complices, & ad scientes, & non revelantes extenduntur.

5. Notandum tamen, non idcirco prohiberi Eremitis insimul agere, tractare de qualitate, & habilitate, meritis, vel demeritis, respectibus, ac convenientiis eligendorum, quæ justè alio, alium digniorem, melioremvè præmonstrare solent; adhortando, persuadendoque modestè, charitativè, ac Religiose, ad digniorem electionem, dummodo fiat sine precibus, donis, promissivè; hæc quippe sunt subornationes, ac practicæ, de quibus summorum Pontificum Decreta, Constitutionesque intelliguntur.

6. Si quis demum à Prælatibus, aut Principibus sæcularibus, aut alia quacunque persona extra Congregationem commendatitias, favorabilesque Epistolas ad aliquod officium obtinendum, ad Capitulum directas procuraverit, voce activa, ac passiva per biennium privetur.

7. Qui autem in aliqua electione, malignum habuerit tractatum, infra quindecim dies, ultra consuetam abstinentiam, ter in aqua, & pane jejundet, ac ter se intorto flagello privatim, in cella scilicet, di-

diverber
Paniten
DE P
NUN

Ipsa d
ordi
gnum
panula
congr
calis o
nibus.

2.
neat, u
turam
Patres
ctuum
genus
in ma
se pro

diverberet, ac genibus flexis ter Psalmos
Pœnitentiales cum Litanis recitabit.

DE PRÆLATURARUM RE-
NUNCIATIONE, PATRUMQUE
VOCALIUM ABSOLU-
TIONE.

CAPUT V.

I.

Ipsa die Dominica post Nonam, finita
ordinaria oratione, detur Capituli si-
gnum, & omnes Prælati ad sonum cam-
panulæ in Definitorium conveniant, ubi
congregati, primum fiat similis diei vo-
calis oratio, cum suis Versibus & Oratio-
nibus.

2. Deinde Pater Major Prælatos mo-
neat, ut solito more unusquisque præla-
turam deponat, qui omnes illicò (præter
Patres Visitatores) culpam suorum defe-
ctuum in administratione admissorum,
genuflexi humiliter dicant, & Prælaturæ
in manum Majoris renunciantes, in terram
se prosternant. Tunc verò ipse Major

acceptatis singulorum renunciationibus, nomine, ac Vice, Capituli, imposita pro negligentibus, cuique aliqua pœnitentia, pronunciet omnes tam præsentes, quàm absentes, qui fortè venire non potuerunt, absolutos à Prælaturis, officiisque suis, sicut alios ab aliis officiis, & obedientiis. Quamvis absentes in eorum guberniis, tanquam à Capitulo Generali deputati, usque ad adventum successorum, aut per literas remotionem, interim eorum locis fungentes.

3. Et ut electiones Capituli stabiliores, firmiores, ac validiores sint, imo etiam ad quietem, ac tranquillitatem Patrum vocalium, Pater Major eos absoluat, & dispense, ut sequitur: Omnes Patres vocales genuflectant, & unus dicat Confiteor Deo alta, alii verò demissa voce, & Pater Major Misereatur, &c. & Indulgentiâ, &c. postea absolvat, dicens Ego N. quantum se extendunt privilegia nostra, absolvo vos ab omni censura excommunicationis, suspensionis, & interdicti, & quacunque; aliâ sententiâ, ac pœna, & dispenso vo-

biscum

biscum
tum po
gitimas
tamen
irregul
concer
pitulo
ri, ac p
vocale

4.
culpam
quam
nomin
injun
solutu
Vistat
sui offi

5.
deveni
rabunt
judica
infraso
Es
liores
cundum

biscum super omni irregularitate in quantum possum, & indigetis ad canonicas, legitimasque electiones faciendas; exceptis tamen illis censuris, sententiis, pœnis, ac irregularitatibus contractis ob defectus concernentes electiones in præsentî Capitulo faciendas, ac deductis ad forum fori, ac pronuncio, & declaro vos legitimos vocales.

4. Quo factò ipse Major genuflexus culpam dicat, & Majoratui renunciât, quam renunciationem PP. Visitatores nomine, ac Vice, Capituli accipientes, injuncta prius pœnitentia salutari, absolutum ipsum pronuncient. Ipsi autem Visitatores suo deinde loco, & tempore sui officii, ratione reddita, renunciabunt.

5. Deinde antequam ad electionem deveniatur, vocalium singuli sigillatim jurabunt, se, quos in conscientia meliores judicabunt, electuros, secundum formam infra scriptam.

Ego N. juro, me in hoc Capitulo meliores, ac magis idoneos electurum, secundum meæ conscientię dictamen, servatâ

vatâ tamen dispositione Constitutionum.
Et hoc solum juramentum pro omnibus
electionibus in hoc Capitulo futuris satis
erit.

DE PATRUM DIFFINITO-
RUM, AC PATRIS PRÆSIDEN-
TIS ELECTIONE.

CAPUT VI.

I.

EX omnibus Patribus vocalibus in Ca-
pitulo præsentibus, Patres Diffinito-
res eligantur, dummodo in proximè præ-
terito Capitulo, Diffinitores non extite-
rint, qui non sunt eligibiles.

2. Sex item eligantur Diffinitores,
duo scilicet pro unaquaque natione, id-
est Ecclesiastica, Veneta, & Neapolitana,
& quando Patres Poloni accedunt, si qua-
tuor fuerint eligibiles, duo autem eligan-
tur, sicut de aliis Nationibus dictum est,
ita ut in hujusmodi casu octo existant, at
si pauciores quatuor fuerint eligibiles,
unus solummodo eligatur, & sint sep-
tem, quod si unus tantum capax fuerit,
pos-

possit illum Capitulum inter Diffinitores cooptare, at non cogatur, ut electio sit libera. Nulla natio plusquam duos habere potest Diffinitores, nullaque Civitas, aut Territorium, non nisi unum Diffinitorem habebit, quilibet autem illius intelligatur Nationis, in qua professionem emisit.

3. Omnes singillatim calculis exponantur, incipiendo à Patribus Visitatoribus, sequanturque Patres vocales, secundum professionis ordinem, uniuscujusque suffragiis tùm nigris, tùm albis semper adnotatis.

4. Patrum vocalium omnium completis scrutiniis, inspiciatur, quot ex ipsis favorabilia habuerint, & si isti solum sex, vel octo respectivè fuerint, ut supra, omnes Diffinitores erunt canonicè electi: At si pauciores sex fuerint, aut septē, aut octo respectivè, iterum fiat scrutinium pro tot Diffinitoribus, quot prædicto numero deerunt. Et si plures dicto numero electi fuerint, qui suffragia pauciora habuerint,

rint, excludantur, ac pro non electis habeantur.

5. Similiter intelligatur, quando plures ejusdem Civitatis, aut Territorii electi fuerint, is enim electus intelligatur, qui majorem favorabilium calculorum quantitatem obtinuerit.

6. Insuper quia dictum est, in nulla natione plures duobus Diffinitoribus dari posse, si in primo scrutinio tres: pluresvè in una Natione electi inveniantur, qui supra duos pauciora favorabilia suffragia, seu vota habuerint, pro non electis habeantur, ac novo scrutinio, vel calculo illarum Nationum vocales, quæ nullum, vel unum solum electum habuerit diffinitorem, exponantur.

7. Sex, septem, aut octo Diffinitoribus respectivo modo, ac formâ supradicta, electis, cæteris inde egressis, ipsi solummodo in Diffinitorio remanebunt, & prius Patres Visitatores, tam Generales, quàm particulares, Visitaciones per ipsos conscriptas benè clausas, sigillisquem unitas, diffinitorio consignabunt.

8. Vo-

8.
egressis
creta de
tem eli
quique
Congre
potesta

DE S
PI

R
E
strorum
te Capi
Imprim
qui stati
giorum
tionem
men un
Notari
munus
quæcun

8. Vocalibus omnibus è Diffinitorio egressis: Patres Diffinitores per vota secreta de ipsis unum in Patrem Præsidentem eligent, qui Caput Diffinitorii erit, quique cum reliquis Diffinitoribus totius Congregationis supremam auctoritatem, potestatemque habebunt.

DE SCRIBÆ, VICARII CAPITULI, AC OFFICIALIUM
ELECTIONE.

CAPUT VII.

I.

Rebus prædicto modo dispositis, procedant Patres ad electionem Ministrorum, quo debito ordine omnia, durante Capitulo, disponantur ac peragantur. Imprimis igitur eligatur Scriba Capituli, qui statim electus, juxta tenorem Privilegorum nostrorum, ad ea, quæ ad expeditionem ejusdem Capituli spectant, qui tamen unus erit ex Diffinitoribus, publici Notarii auctoritatem habebit. Cujus munus erit, totam Capituli seriem, & quæcunque, in diffinitorio tractabuntur, dif-

diffinitaque fuerint, si essentialiter notanda sunt, in libro Actorū Capitularium diligenter, ordinateq; describere, eaq; post conclusionem Capituli, præsentibus Fratribus, & audientibus, publicè legere, iis exceptis, quæ Patribus visa fuerint, reticenda. Epistolas quoque Capitulo directas leget, quibus ex sententia Patrum respondet. Adnotabit insuper scribe, quæ ratione dictarum Epistolarum tractanda erunt, quam notulam Patri Præsidenti porrigat, quæ ipsi suo loco, ac tempore proponet, & post Diffinitionem, ipse in supra dicto libro registrabit.

2. Secundo, ex his, qui extra Capitulum domi sunt Patres, eligatur Vicarius Generalis in spiritualibus, & temporalibus, qui in ipso loco Vicem-Prioris gerat, disponens omnia, quæ ad ipsius domus familiæque directionem pertinebunt, (iis exceptis) quæ Patres Diffinitores sibi reservare voluerint.

3. Sequitur Depositarii electio, cui traduntur omnes pecuniæ, quas Piores secum detulerant, necnon quæ apud Vi-

si

fitatores
clave cul
rationem

4. I
libros, a
locorum
adminis
per mod
accepta
tandem
cinium
bus Dis
eligatur
examin

5. I
sum fue
vel alio
portune

6. I
Conver
nium j
que eut
ferre co
siderant
stant sib

sitatores inveniuntur, quas omnes sub clave custodire, & in fine Capituli de illis rationem reddere tenebitur.

4. Deinde duo fiant Computistæ, qui libros, ac rationes eorum omnium, qui locorum, seu alias bonorum Religionis administrationem gesserunt, diligenter per modum computi examinent, data & accepta ponderent, defectus notent, & tandem ex his in scriptis redactum ratiocinium cum plena facti relatione, Patribus Diffinitoribus tradant. Alius item eligatur, qui Computistarum computa examinet.

5. Referant quoque ea, quæ ipsis visum fuerit correctione, præmonitione, vel alio remedio, egere, ut ipsi Patres opportune providere valeant.

6. Fiet postea ostiarius Capituli, qui Conversus, prudens, ac Idoneus esse omnium iudicio censeatur; oportet namque eum audire, fideliterque audita referre eorum, qui vel ingredi ad Patres desiderant, vel Patrum responsa foras expectant sibi per eundem reportari; eos, qui

vocandi sunt, statim vocare, Capituli signum, horis competentibus dare, & quæcunque alia Patrum commissa, omni solertia executioni mandare.

7. Ac similiter constituendi veniunt tam primæ, quàm secundæ Mensarum Lectores, ac ministri ipsarum, scilicet Refectorarius, ac duo, vel tres Fratres. Qui dictis inserviant Mensis.

8. Post hæc adnotabit idem scriba, omnium Electorum nomina, tam Diffinitorum, quàm officialium prædictorum, incipiendo à Dignioribus usque ad infimum, eorumquæ descriptionem statim dabit P. Præsidenti, qui eam in Refectorio ante Cænæ benedictionem ejusdem Dominicæ coram omnibus fratribus clara voce leget, atque exhortatiunculam in fine adjiciet, ut fratres omnes durante Capitulo pro felici rerum eventu majori cura, ac diligentia, quàm antea Regulari, ac Eremiticæ observantiæ intendant, ac orationibus toto animo jugiter invigilent.

DE

DE O
IN NE
FIL

P Atre
bus c
fia, diebu
convenia
separati
legitimo
cram qu
in Choro
fidens mi
cti celebr
to profess
bus cum
dem hora
bus celeb
2. C
Ostiarior
conferan

DE ORDINE SERVANDO
IN NEGOTIIS PER PATRES DIFFINITORES TRACTAN-
DIS.

CAPUT VIII.

I.

Patres ipsi Diffinitores singulis noctibus cum aliis ad Matutinum in Ecclesia, diebus verò festivis, etiam ad Vesperas conveniant, cæteras verò diurnas horas separatim, vel alternatim persolvant, ac legitimo cessante impedimento rem sacram quotidie faciant. Ac dum prima in Choro feriâ secundâ cantatur, P. Præficiens missam cum Oratione Spiritus Sancti celebret, & sic omnibus diebus, servato professionis ordine, unus ex Diffinitoribus cum eadem oratione celebrabit, eadem hora, & qui fortè ex ipsis Diffinitoribus celebrare non poterit, interveniat.

2. Qua missa peractâ, signoque ab Ostiario dato, omnes in diffinitorium se conferant, ubi ipsis congregatis, dicto se-

Y 2

cre-

creto Pater noster. P. Præsident dicat: Et ne nos inducas, &c. *Ps.* Emitte Spiritum tuum, &c. *Ps.* Domine exaudi, &c. *Ps.* Dominus vobiscum, Oratio, Actiones nostras, & sic fiat quoties Diffinitorium intrant.

3. Antequam negotia propria Religionis Patres aggrediantur, charitas urget, ut prius illi, si qui sunt foris, expediantur, qui alicujus negotii resolutionem, vel responsum expectant.

4. Postea Epistolæ tam è nostris locis, quam aliunde Capitulo directis, perlegantur, & scribe tam illas, quæ provisionem requirunt, quàm responsionem, adnotabit. Ad tollendam tamen omnem suspicionis causam, Eremitæ ad Capitulum generale scribentes, debent retrò Epistolas, nomen Eremitæ, in quo scribunt, addunt, apponere v.g. Ruha, Mons Anconæ, &c. & antequam scribe eam aperiat. si Prior loci, undè venit Epistola, in Diffinitorio erit, foras exeat, donec legatur.

5. Lectis Epistolis, vocentur Visitatores, qui cujuscunque loci debito ordine vi-

visitatione
attentè
punctual
ne indig
qui in ip
prehend
ipsum p
diatur,
locum in
quibus e
notulæ,
debent
culpam
P. Præs
tos pro
6. E
qua de
tur, & v
di de suis
fentes fu
& si abs
tur, ac
mandet
7. A

visitationem legant, sedulò invigilantes, attenteq; audientes Patres observantesq; punctualiter si quid aliqua novâ provisione indigeat, & si quis est in Diffinitorio, qui in ipsa recitatione Visitationum comprehendatur, vel quocunque modo ad ipsum pertinere dignoscatur, foras egrediatur, idem faciat P. Præsident, ejusque locum interim primus Diffinitor habeat, quibus expeditis comburantur Visitationū notulæ, & ea, quæ amplius apparere non debent; Patresque Visitatores genuflexi culpam dicant, officio renunciantes, quos P. Præsident pænitentiam injuncta, absolutos pronuntiabit.

6. Et item si qui sunt in loco, qui aliqua de causa visitati non fuerint, vocentur, & visitentur: sic etiam si qui puniendi de suis defectibus, vel corrigendi, si præsentes fuerint, puniantur, & corrigantur, & si absentes, debitâ pænitentia eis taxentur, ac suo tempore, ac loco executioni mandetur.

7. Anni præteriti Diffinitiones, ac statu-

tuta perlegantur, & qui ea non fuerint ex-
quuti, puniantur.

8. Accerſcantur inſuper Priores præ-
teriti, qui in Diffinitorio non ſint, ac dili-
genter interrogentur de ſtatu, neceſſitate,
& proſperitate locorum, perſonarum, &
aliarum rerum, quæ ad rem faciant, & qui
corrigendi ſunt, corrigantur, & nunquam
correctio prætermittatur, & qui in guber-
nio ſuo deſecerint, etiam puniantur, etiam
ſi Diffinitores forent, nec cuiquam hac in
re parcatur, ſed cunctis puniendis judi-
cium fiat cum æquitate.

9. P. Præſidens rem de qua agitur,
proponat, & conſequenter per ſuos gra-
dus incipiens à digniori, uſque ad infi-
mum, ab unoquoque Diffinitore requi-
rat, quid ſentiat, & ultimo loco quid ipſe
ſuper re propoſita ſentit, verbis exprimat,
quo tractatu ſic expedito, fiat per ſuffragia
ſolitum ſcrutinium, at ſi duo Patres Dif-
finitores concordent quidpiam ad bonum
regimen Congregationis ſpectans, pro-
ponere poſſint, ac valeant, ac ſcrutinio ex-
ponatur, etiam ſi P. Præſidens noluerit.

10. Si

10.

aliquid
prius à
fuerit, n
convent
rit mani

11.

difficiles
mam ſeſſ
diem, re
turius ex
Capitul
concern
neant, n

12.

actusque
obſervan
obligati
verò act
nem obli
ter obli
actis Ca
tur) ſec
ut à ſeq
ſi non ſi

10. Si autem in Capitulo Generali aliquid proponatur, & approbetur, quod prius à Capitulo Conventuali exclusum fuerit, nullum sit, nisi exclusio Capituli conventualis, ipsi Capitulo Generali fuerit manifestata.

11. Quodocunque materiæ graves, difficilesque pertractandæ erunt, ad primam sessionem, vel etiam ad sequentem diem, resolutiones protrahantur, ut maturius examinentur, maximè verò in actis Capitularibus communem observantiam concernentibus, à quibus semper abstineant, nisi necessitas urgeat.

12. Declarantes tamen ordinationes, actusque Capitulares, qui ad communem observantiam non spectant, statim parere obligationem, donec revocentur. Alii verò actus Capitulares, qui ad communem observantiam spectant, statim pariter obligent (nisi constitutionibus aut actis Capitularibus confirmatis, adversentur) sed ut vim legis habeant, necesse est, ut à sequenti Capitulo confirmentur, quod si non fiat, pro nullis, ac revocatis sine

ulla prorsus declaratione, habeantur, idem pariter observandum in dictarum novarum ordinationum revocatione.

13. Quisquis autem in dicendo quid sentit, studeat brevitati, ea tantum quæ ad rem faciunt, exprimens, frivolis, aut impertinentibus omisissis. Quidquid enim hic peragitur, substantiale erit, alias nullo modo hic pertractetur, nulla sint verba ingrata, ac aspera inter Diffinitores, nec voce, aut signo aliquo, sancta charitas vel leviter offendatur. Nemo suam sententiam pertinaciter defendat, sed plurimum opinionî faciliè consentiat. Omnis quippe murmuratio longè absit, nec quicquam signo aliquo prodat se graviter ferre, quod contra suum votum quidpiam sit definitum, sed quilibet hilariter sustineat, & qui contra fecerit, puniatur.

14. Caveat item quilibet, nec eorum aliquando verbum proferat, neq; signum faciat, quo animus ejus circa futurum scrutinium aliis pateat, sed clausa manu suffragium tenens, cautè in vasculum immittat, ita ut videat nemo.

15. Sit

15. Sit
pro re a
propria
(practic
bere, sed
est ab o
denter u
quod sibi
mo affer
quo an
ras emi
rebus t
sioneve
ejusque
lus, atq
lo respic
16.
tractant
nenda,
tuum o
re valen
S. Ober
decretu
revelare
in absen

15. Sit insuper omnino prohibitum pro re aliqua ibi diffinienda, sive alicujus propria existat, peculiarem tractatum (practica vulgo appellant) secreto habere, sed sola veritas, & Justitia præ oculis est ab omnibus unanimiter habenda; prudenter unusquisque consideret damnum, quod sibi, animæque suæ, necnon proximo afferret, si votum, seu suffragium iniquo animo, contra Jus, & æquitatem, foras emitteret. Quamobrem semper in rebus terminandis, omni affectione, passionevè depositâ, Deus timendus est, ejusque tantum gloria, animarumque salus, atque communis utilitas sincero oculo respicienda.

16. Cum autem quæ in Diffinitorio tractantur quasi sub sigillo secreta retinenda, præsertim ea, quæ revelata mutuum odium, magnæque scandala suscitare valent inter Eremitas, ideo in virtute S. Obedienciæ ac sub formali præcepto decretum est, ne quis alicui referre, seu revelare audeat, ei que specialiter, de quo in absentia actum est, rem in Capitulo

Y S

tra-

tractatam, seu secreto diffinitam, vel factam, ex qua revelatione discordia, odium, vel scandalum quoquo modo ori-ri queat. Si quis contra fecerit, è Diffinitorio ejiciatur. Nec liceat cuicumque, Diffinitores de rebus, quæ in Capitulo fiunt, interrogare.

17. Post hæc accedant Computistæ, qui summarie exponant errores, & defectus in libris rationum repertos, expensarumque excessus, & omnia, quæ alicujus momenti esse videantur. Quibus auditis Diffinitores corrigant, emendent, ac puniant eos, qui malè administraverint, secundum quod illis justum esse videbitur, futurisque saltem admonendo provideant.

18. Si casus evenerit, ut decimæ, vel aliæ impositiones à sede Apostolica, vel ab ipso Capitulo pro aliquo Congregationis negotio, imponantur, tunc omnes Ere-mos, secundum singulorum facultatem, in solutione istiusmodi oneris, pro rata contribuere oportebit, & antequam istæ taxæ fiant, omnes Capituli vocales audiantur.

19. Ac-

19. A
Patres o
nes, vel e
tulo refer
finem de
num refe

20.
Clerici,
fideliter
gerant.

DE B
MAJO

H Is
in
bet, ma
Missa de
ratione
Benedi
interve
fortè ill

19. Accuratè tandem considerent Patres omnia, quæ vel per Constitutiones, vel etiam per acta Capitularia, Capitulo reservata constant, ut ante Capituli finem debitè expediantur, cum infra annum resolvi, vel diffiniri minimè possint.

20. Ultimo loco duo scrutatores Clerici, timentes Deum eligantur, qui fideliter in Prælatorum electionibus se gerant.

DE ELECTIONE PATRIS MAJORIS ALIORUMQUE PRÆ- LATORUM.

CAPUT IX.

I.

HIs igitur feliciter expeditis ipsâ die, in qua electio Prælatorum fieri debet, mane dum Prima in choro cantatur, Missa de Spiritu Sancto cum commemoratione Sanctorum Patrum nostrorum Benedicti, & Romualdi celebrabitur, cui interveniant etiam Patres Diffinitores, qui fortè illa die celebrare non valuerunt, duo
Cle.

Clerici Scrutatores cum Ostiario Capituli, qui saltem communicent.

2. Absoluta missa Patres Diffinitores, Diffinitorium ingrediantur, ubi recitatis orationibus ut in sabbatho, ac Dominica præcedentibus, ad electionem Prælatorum deveniant, ac primo constitutio de eorum qualitatibus, & conditionibus, prout in Capitulo proximè sequenti, ac caput secundum Sanctæ Regulæ cum sua constitutione in fine perlegantur.

3. In Prælatorum electionibus in Capitulo faciendis, solummodo Patres diffinitores activam vocē habebunt, passivam verò, qui ab eisdē fuerint nominati: In quorum nominationibus, præcedentiæ, non dignitatum, ac locorum ratio est habenda: incipiendo ab ipso P. Majore, postea sequuntur Visitatores, Procurator Generalis, ac Priores successivè juxta eorum gradus, quæ denominationes sic fiant.

4. Vocatis Clericis Scrutatoribus, P. Præsident in virtute S. Obedientiæ illis præcipiat, ut suum officium fideliter agant, nec cuiquam unquam ex iis, quæ

in Scrutin
Jamque
papiacei
magnitu
una dict
men illi
nominat
da, descr
no in M
Prælatur
benè co
quidpiat
Pixidem
mittant
5. S
Diffinito
sibi assig
lenticio n
& Prælato
mi mem
rium re
sunt nor
& N. no
tium, c
schedula
mensa D

in Scrutinio dicta, factavè sunt, revelent : Jamque præparatis in sufficienti numero papiraceis schedulis ejusdem formæ, ac magnitudinis, quilibet ex Diffinitoribus in una dictarum schedularum, secretè nomen illius Patris, quem proponere, denominareque voluerit, in electione facienda, describat in formam. Ego N. nomino in Majorem N. exprimendo nomen Prælaturæ, Patrem N., & unusquisque benè complicatus, ita ut nullo modo quidpiam appareat, dignoscivè possit, in Pixidem Scrutatorum propria manu dimittant.

5. Scrutatores verò illis acceptis, è Diffinitorio exeuntes, in cellulam ad hoc sibi assignatum, se conferant, ubi sub silentio nomina eorum, qui nominati sunt, & Prælaturæ currentis in modum brevissimi memorialis scribant atq; in Diffinitorium revertentes, sic Patribus deferant, sunt nominati ad Prælaturam N. Pater N., & N. nomina tamen, ac numerum eligentium, omninò retigentes, relinquentes schedulam, seu memoriale hujusmodi in mensa Diffinitorii.

6. Et

6. Et nequis in errorem incidat, decretum est nemini licere se ipsum in electione nominare sub gravissima pœna à reliquis Diffinitoribus taxanda. Ideò scrutatores cognoscentes in schedula hoc crimen, illicò reliquis Diffinitoribus, eandem schedulam ostendentes, manifestabunt, sub pœna unius disciplinæ circularis.

7. Scrutatoribus foras egressis, fiat de unoquoque electio specialis per scrutinium: ac primò Diffinitores nominatos scrutandos esse, tum eos, qui foris sunt, secundum professionis gradum, & qui ultra medietatem plura favorabilia suffragia obtinet in scrutinio, illam, de qua agitur Prælatura, obtinebit: at si nemo plura vota supra medietatem obtinuerit, tunc de novo denominatio fiat, ac nominati scrutinio subjiciantur, ut supra, quod toties fiat, donec ex nominatis majori calculorum parte, unus eligatur.

8. Si quis ad Prælaturam electus recipere renuat, justis deductis causis, audiat, at si Patres in provisis steterint, eorum dispositioni acquiescat.

9. Uno-

9. Un
dens, tu
denuo co
N, nomi
trum D
Patrem
tionis,
eorum d
electus f
eligit.
omittat
ipsa ele
laresqu
PP. Diff
ad eoru
cognosc
coru

9. Unoquoq; electo Prælato, P. Præsidentis, suo aliorumq; Diffinitorū nomine, denuo eos eligant in hanc formam: Ego N. nomine meo, & omnium istorum Patrum Diffinitorum eligo, ac pronuncio Patrem N. in Majorem nostræ Congregationis, idem in aliis Prælati, secundum eorum ordinem faciet. Et si Præsident electus fuerit, Primus Diffinitor ut supra eliget. Nec ullo modo talis electio omittatur, quia secundum Doctores in ipsa electionis essentia consistit, particularesque electiones factæ per suffragia à PP. Diffinitoribus sunt veluti præambula ad eorum voluntatem investigandam, & cognoscendum, quemnam ipsi intendant eorum vice, ac nomine ad Prælatum nominari, ac eligi.

DE

DE ALIQUIBUS REQUISITIS
PRÆLATIS NECES-
SARIIS.

CAPUT X.

I.

Nemo in Majorem eligi potest, qui per Quinquennium in hac Congregatione professus non fuerit, & nisi Prior, seu Visitator extiterit, magnæ necessitatis casu excepto: Nullus Major ultra quadriennium in Officio perdurabit.

2. Visitatores biennio durabunt, nec eligi valent, nisi post quartum annum professionis, casu pariter necessitatis excepto.

3. Tam Major, quam Visitatores, eorum officio durante, non possunt esse Priores locales.

4. Major, & Visitatores, diversæ erunt Nationis.

5. Procurator in urbe non erit ejusdem Nationis cum P. Majore.

6. Nemo in Priorem eligi potest, nisi post quartum professionis annum in hac
Con-

Congreg
tunc en
casusque
do in no
P. Major
tore.

7. N
quadrien
Procurat

8. N
fungatur

bens vo
quod sex

à quacu
minor v

numeret

aliud Ca
verò duo

tulo gen
annum a

9. C
habeat,

Viennen
natione a

Congregatione, necessitatis casu excepto, tunc enim Capitulum dispensare poterit, casusque qualitatem judicare: sicuti quando in necessitate ante Quinquennium in P. Majore, & Quadriennium in Visitatore.

7. Nemo in eadem Eremita Prior ultra quadriennium maneat, quod etiam in Procuratore Generali in urbe intelligatur.

8. Nullus ultra sexennium Prælatura fungatur, pro qua quodcunque officium habens vocem in Capitulo intelligatur; post quod sexennium per biennium continuum à quacunque Prælatura vacabit, ita ut minor vacantia ad rem non faciat, neque numeretur. Annus autem hic ab uno ad aliud Capitulum intelligitur. Quando verò duo, vel tres, deessent menses, à Capitulo generali, aut Dieta, vel etiam infra annum à Tribunali dispensari poterit.

9. Omnis Natio tot ad minus Priores habebit, quot habet Eremitas, excepta Viennensi Eremita: cujus Prior à quaque natione assumi potest.

10. Nostræ Congregationis Nationes, una est status Ecclesiastici, altera Lombardiæ, seu Dominii Veneti; Tertia Regni Neapolis, Quarta Poloniæ, Viennæque simul.

11. Qui fugitivus, aut Apostata ultra mensem extiterit, non potest in Prælatum eligi, nisi post triennium Capitulum dispenset, ut suo loco dicendum est.

12. Qui librum Rationum suæ Eremitæ ad Capitulum non tulerit, eo anno non est in Priorem eligibilis, sicuti qui ex ordinaria indispositione communi vita vivere non potest, non poterit in Priorem eligi.

13. Moneantur tandem Electores, tam in Diffinitorum, Priorum, aliorumque Prælatorum electione, suæ minimè satisfacere obligationi, si quem bonum judicant, eligant, sed tenentur eligere, quos in conscientia judicant meliores, alias mortaliter peccant, etiam si non jurassent, se meliores electuros.

DE

DE LOCORUM REFOR-
MATIONE ET FAMILIIS CON-
STITUENDIS.

CAPUT XI.

I.

Post Prælatorum electiones, con-
sequens est, & familias locorum ordi-
nare, atque fratres suis locis, prout neces-
sitas, seu opportunitas exigit, deputare;
sed præcipuè cavendum est ne sine causa,
sineque maxima necessitate fratres à loco
ad locum transferantur, & præcipuè ij,
qui ibidem quieti manent. Quæ quidem
indiscreta, nimisque frequens Eremita-
rum mutatio nunquam laudanda est, quia
multa mala parit, neque audiendi sunt
quidam instabiles, qui quotidie velut
aves volatiles per omnes Eremos transuo-
lare cupiunt, sed potius ad stabilitatem
suadendi sunt, imo cogendi.

2. Si alicui ratione mutationis aliusq;
negotii itinerandum erit, dimissorias Epi-
stolas à Patre Priore secum deferat, alias
non nisi per noctem in nostris locis admit-

tatur, nisi talis, tantæque qualitatis esset Pater, ut nullam suspicionis umbram admitteret.

3. Considerent insuper Diffinitores in familiis constituendis, & cujusque loci vivendi facultates, & habitandi commoditates, ne siquidem locus plus æquo gravetur, fratresque necessitates patiantur. Sic autem hæc familiæ collocatio fiat, ut æqualitas servetur, neminique gravamen inferatur, (scriptum est enim) quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris. Accipiant tamen omnes Priores cum patientia eos, qui sibi consignati sunt fratres, nisi aliquid rationi obstet, nec est quod quisque ignoret, quæ à Superioribus (consilio habito) fiunt, à Domino fieri, sicque saluti consuli animarum.

DE CONCLUSIONE ET
PUBLICATIONE CAPITULI.

CAPUT XII.

I.

Pertractatis omnibus, quæ ad dispositionem Capituli pertinent, eligantur Patres Visitatores pro loco residentie P. Majoris & Visitorum, qui cum visitabunt ante Capitulum Generale, aut Dietam.

2. Tum omnia acta Capitularia per scribam legantur, cæteris attente audientibus, quæ emendentur, & corrigantur addendo, vel minuendo, secundum quod visum fuerit Diffinitoribus, & specialiter signentur ea, quæ Patres publicari nollunt.

3. Postea Diffinitores triduum sibi reseruent, quo ipsi, seu major eorum pars, in eodem loco inventi, possint suam auctoritatem, ubi opus fuerit, exercere, nihil tamen ex his, quæ facta sunt, revocari possint: & si quis eorum terminos lo-

ci egressus fuerit, auctoritatem amittat. In quo triduo PP. Diffinitores, omnibus Prælati præcedent, atque etiam Patri Majori in Diffinitorio, extra quod ipse Pater Major Diffinitoribus præcedet.

4. Rebus à Capitulo decretis revisis, omnia describantur in libro Actorum Capitularium distinctè, & ordinatè legibiliq; caractere per eundem scribam, seu per alium, dummodo ipse se propria manu subscribat. Crastina verò die, Missa cum oratione, Deus, qui nos à seculi vanitate, &c. & post Nonam, oratione ordinaria completâ, ad sonum campanulæ omnes Eremitæ in Capitulo culparum congregentur.

5. Ubi cunctis sedentibus, Pater Præfatus brevi quodam sermone, omnes hortari ad veram promptamque obedientiam debet. Crucem item quemque suam amplectendam, libenterque portandam instruere, quo cessante, assurgat scriba, ac stans ante Altare, alta, & intelligibili voce, distinctèque omnia gesta, decretaque Patrum, præter ea, quæ tacita esse voluerunt, omni-

omnibus
rius, per
6.

cum Pa
nabit.

tato,

in con

pitulo

servant

Prælati

infra t

arripia

prohib

tia Pri

cum de

7.

decreta

muner

sumpt

Eremit

familia

cipere

in ejus

fession

fuerit,

omnibus audientibus, publicè uti Notarius, perlegat.

6. Publicatione tali finita, suum locum Pater Major accipiet, ac statim intonabit. Te DEUM Laudamus, quo decantato, & si quid habet dicendum, dicat in confirmationem earum rerum in Capitulo factarum, ad omnimodam observantiam, omnes adhortando, tam Prælati, quàm subditi, denunciando, ut infra triduum se expediant, suumque iter arripiant ad locum obedientiæ. Item prohibeat, ne qui sine consensu, & licentia Prioris ejusdem loci quidpiam inde secum deportet.

7. Debet unusquisque Prior, acta, seu decreta, quæ ad suum locum, & ad communem observantiam pertinent, copia desumpta, secum deferre, ac in libro suæ Eremitæ (denunciata prius suis Eremitis, ac familiæ) describere, & qui rescribere, accipere vè neglexerit, vel ipsemet Prior, vel in ejus absentia primus dignitate, aut professione illius loci, ac familiæ, qui præsens fuerit, semel in pane, & aqua jejundet, &

septem psalmos pœnitentiales cum Litanis, & orationibus genu flexus dicat.

8: Demum per Depositarium, Crumenæ cum pecuniis Prioribus restituantur, unicuique scilicet crumena illius loci, cuius est Prior, sciente Patre Præsidente, qui ad hoc, ut optima methodo, perfectaque pace pertranseat, assistentem denominabit: quia sicut Priores omnes, qui ad Capitulum accesserunt, tam pro accessu, quam pro recessu, viaticum detulerunt, ita omnes pecuniam habere debent sufficientem ad designatum locum, & ut hoc ordinate accidat illis, qui ob vacantiam, seu aliam causam, vel respectum, sine Prælatu restant, congregentur crumenæ illorum locorum, pro quibus novæ Prælatu constitutæ sunt, quæ scilicet non erant de corpore Capituli, talibus enim tradi debet viaticum à loco, ubi de familia degunt, quod etiam de Majori, ac Visitatoribus intelligendum est, & si aliqua crumena insufficiens esset, tunc Eremita, à qua Crumena ipsa sumpta est, suppleat, &

si superabundat
superfluum

DE A
TRU

INfra a
bus, c
constitu
Eremita,
auctori
General
ceptis iis
per alias
dem Cap
2. S
rum (ne
potest in
quo circ
neque i
re, pote
ticulare
ac subdi

si superabundet, eidem Eremo restituarur
superfluum.

DE AUCTORITATE PA-
TRUM MAJORIS ET VISITA-
TORUM.

CAPUT XIII.

I.

Infra annum Pater Major cū Visitatori-
bus, commune, ac supremum Tribunal
constituunt Religionis. Et in omnibus
Eremis, seu Congregationis locis, eandem
auctoritatem habent, quam suo tempore
Generale Capitulum habere solet, ex-
ceptis iis, quæ in istis Constitutionibus, vel
per alias diffinitiones, declarationesvè ei-
dem Capitulo expressè reservatæ fuerunt.

2. Solus Pater Major de rebus loco-
rum (neque ubi ipse deget) disponere non
potest in Priorum præjudicium, nec in ali-
quo circa loci regimen se intromittere,
neque in Sabbathis fratrum culpas audi-
re, potest nihilominus Generales, aut par-
ticulares, debitas correctiones Prioribus,
ac subditis simul, ac cuilibet eorum face-

re, quotiescunq̃ue necessarium judicaverit, sicuti minuere, ac remittere p̃nitentias infra annum à Prælatis, aut constitutionibus taxatis (si humiliter p̃nitentes petant) prout ad salutem animarum expedire judicaverit: & idem in actu Visitationis, & non aliis temporibus, Visitatores poterunt.

3. Idem P. Major curabit, ut Capituli Generalis ordinationes, bonique mores, ac antiquæ Religionis consuetudines exacte observentur, quod etiam Priores in eorum residentiis, præstabunt, alias eorum conscientia graventur.

4. Pater Major cum Visitoribus omni loco, ac tempore quocunq̃ue, fratrem etiam Prælatum ad eorum libitum corrigere, punirevè possunt, ac loca, personasvè, ubi, ac quândocunq̃ue voluerint visitare: Item fratres de loco ad locum mutare, ac quicquid utile personis, locique futurum judicaverit efficere. Quæ tamen mutationes raro, vel nunquam fiant, nisi animarum periculum immineat, aut necessitas cogat.

5. Si

5. Si
convictus
præcepto
aut ordi
General
deponat
ruptor,
tur, ut e
num, aut
cui ipse
bis, au
assignat
corriga
si Pater
proflus
6. C
novi Ma
vè causa
latos co
ad depo
cè eode
Capitu
dant,
Visitat

5. Si aliquis Prælatus, (quod absit)
convictus fuerit divinorum, aut S. Ecclesiæ
præceptorum, Regulæ aut Constitutionū,
aut ordinum, ac Diffinitionum Capituli
Generalis, aut S. obedientiæ contemptor,
deponatur, si Religiosorum morum cor-
ruptor, aut ita negligens esse comprobe-
tur, ut evidenter grave scandalum, dam-
num, aut ruinam Congregationi, locovè;
cui ipse præest, evenire posse dignoscatur,
bis, aut ter intra terminos à P. Majore
assignatos, admoneatur, ut sistat, seque
corrigat, & non correptus deponatur: Et
si Pater Major deponendus foret, idem
prorsus secum observent Visitatores.

6. Quocunq̃ue depositionis casu, aut
novi Majoris electionis, per mortē, aliam-
vè causam, Visitatores alios quatuor Præ-
latos convocare debent, ut omnes simul
ad depositionem, aut electionem canoni-
cè eodem prorsus modo, ac formâ, quâ in
Capitulo Generali Major eligitur, proce-
dant, & eo tempore, quo Major deerit,
Visitatores in administratione suppleant.

7. Sed

7. Sed in depositione, aut electione unius Visitatoris alteriusvè Prælati, satis sunt quinque; : ita ut in electione unius Prioris Pater Major, ac Visitatores, duos ex illa Natione Prælatos, ubi talis electio facienda est, convocabunt; Ita ut quinque sint Electores: sed pro electione, aut depositione unius Visitatoris, P. Major, Visitator, tresq; alii Prælati interveniunt, & sic quinque; simul ad electionem, depositionemq; procedant.

8. Quæcunque momenti dubia Pater Major cum visitatoribus, tum in actu Visitationis, tum extra, circa cultum Divinum, ac caeremonias, etiam si ex Constitutionibus, seu quibuscunque Patrum declarationibus, descendant, ac oriantur, declarare utique poterit. Dubia verò parvi momenti solus Pater Major, atque etiam Visitatores, declarabit (sed isti solum in actu Visitationis) pariter & Priores levia dubia, quæ evenire possunt, poterunt declarare, non tamè magni momenti, quamvis tam Pater Major, quam Visitatores, & Priores, an dubia magni sint momenti vel levia, interpretari possint, eorumque declar-

larationi
absurde d
iudicio sub

9. Intr
actus Con
Majorem
toribus co
bus etiam
gotia grav
10. D

sante nec
totam in
Et quia P
ficatio no
bilitas urg
Dieta, aut
provideatu
etiam dict
Visitator
senferit, ac
appellent.

11. C
& consen
Eremos v
ipso mayo

electione
lati, satis
nibus Prior
uos ex ill
tio facien
; sint Ele
positione
or, tresq
nq; simu
cedant.
bia Pate
actu Visi
Divinum
stitutioni
claratio
teclarare
rvi mo-
iam Vi-
plum in
res levia
runt de-
quam-
ores, &
enti vel
que de-
cla-

clarationi omnes acquiescere debent, qui
si absurde declararunt, Capituli Generalis
iudicio subiaceant.

9. Intra annum omnia negotia, &
actus Congregationis occurrentes, ad P.
Majorem deferantur, cui cum PP. Visita-
toribus eorum expeditio incumbit, qui-
bus etiam in actu Visitationis Priores ne-
gotia gravia occurrentia, communicabunt.

10. Debent singulis annis, gravi ces-
sante necessitate de consensu P. Majoris
totam in Italia Congregationem visitare:
Et quia Poloniæ, ac Germaniæ, annualis vi-
sitatio non est possibilis, sed quoties possi-
bilitas urget, à Capitulo Generali, aut
Dieta, aut à Patre Majore, ac Visitatoribus
provideatur, ut singulis quoque annis
etiam dicta loca visitentur? Et si quis à
Visitatoribus Generalibus se gravatum
senferit, ad Patrem Majorem, aut Dietam,
appellent, & si à delegatis, ad Tribunal.

11. Cum ipsi Visitatores de ordine,
& consensu P. Majoris, Congregationis
Eremos visitabunt, eandem, quam cum
ipso majore simul habere consueverunt au-

toritatem, retinebunt, sed locum, ubi ipsi resident, visitare minime poterunt. Et si inter visitandum aliquid arduum, difficileve occurrerit, Majorem pro ipsius casus decisione consulant, ac si possibile sit, & casus dilationem patiatur, ante resolutionem, ejus sententiam expectent.

12. Ad suum libitum poterit P. Major quotiescunque voluerit cum Visitatoribus visitare Congregationem, sed non omittat singulis trienniis, aut quadrienniis; poterit pariter pro tempore Major, si locum aliquem particularem voluerit visitare, ad suum beneplacitum duos Visitatores ducere.

13. Visitatores nullo modo in domesticis negotiis locorum, quos visitant, se ingerant, neque absque Majoris consensu poterunt, alicujus Prioratus renunciationem recipere, imo talis renunciatio ab ipsis puniatur.

14. Visitatorum auctoritas inter utrosque communis est, ita ut alter sine altero suam Jurisdictionem nullibi exercere queat, nisi per Majorem aliquem locum

cum visitan
commis
legatus cur
à P. Major
fuerit) ha
Major, ali

15. In
lum modu
incipiendo
successive
in visitand
Prioris, qu
dictus P.
libros rati
cipue certi

16. An
dum profic
duos Visita
rante absen
esse, ac neg
re. Et qu
eligi obtin
ne antiqui
posterum
causis, & n

cum visitandi, aut aliquid aliud faciendi, commissum fuerit, quo casu, Visitator delegatus cum sacerdote assignato in socium à P. Majore, plenam (nisi limitata ei, fuerit) habebit auctoritatem, quam P. Major, aliusque Visitator simul habent.

15. In Visitationibus antiquum sty- lum modumve Congregationis retineant, incipiendo à Prælati, aut Superioribus, ac successive à primis in professione. Ac in visitandis officinis, Cellulisque tam Prioris, quam cujuscunque fratris, semper dictus P. Major intersit. Nullo modo libros rationum videre omittant, ut præcipue certiorare Dietam possint.

16. Antequam Visitatores ad visitan- dum proficiscantur, simul cum P. Majore, duos Visitatores eligant, qui eorum du- rante absentia, valeant cum Patre Majore esse, ac negotia plenâ auctoritate expedire. Et quia primi in dignitate hucusque eligi obtinuit consuetudo, aut professio- ne antiquiores domi existentes, ideò im- posterum idem observetur, nisi justis de causis, & maturâ consideratione aliter fa-

cien-

ciendum judicatum foret : qui Vice-Visitatores ad regressum duorum Visitarorum Generalium, auctoritatem deperdant.

17. Iidem Visitatores (ultra Eremos, ac loca) visitabunt Beneficia tam curata, quam non curata, & in eis, quæ viderint necessaria providere; quorum ordinationes ac decreta in actu Visitationis facta in speciali libro adnotentur, quorum transcripta ad Capitulum Generale portabunt: quæ ordinationes semper observari debent, donec à Capitulo Generali, aut subsequentibus Visitoribus, revocatae fuerint: ac iidemmet Visitatores, & alii pro tempore existentes, de eorum observantia inquirant.

18. Visitatores ad visitandum locum residentiae P. Majoris, ac Visitorum, electi, non illuc accedant, neque suam auctoritatem, nisi post Pascha, & sic ante Dietam proportionabiliter, nisi à P. Majore vocati antea fuerint.

DE

**DE RECEPTIONE NOVO-
RUM LOCORUM.****CAPUT XIV.****I.**

SI Congregationi novus offeratur locus, recipiendus erit, nisi Eremitico instituto repugnet, nec loca tam oblata, quam recepta repudiari possunt, nisi majori calculorum majoris partis vocalium, ad Generale Capitulum adventorum. Nova etiam loca procurare licebit, quando ob multitudinem fratrum loca non essent capacia.

2. Recipiendi autem facultas, penes Capitulum Generale erit: hoc tamen addito, ne locus recipi aliquo modo valeat, in quo duodecim Eremitæ ali sustentariq; nequeant, juxta Decretum Gregorii XV. Multæ accipiendis in locis circumstantiæ considerandæ sunt, inprimisque situs, Regio, & loci solitudo, ut scilicet Eremitico instituto convenient, adaptativè valeant: ac præcipuè eorum prospectus ad meridiem, & orientem vergat, nequa-

A a

quam

quam autem ad septentrionem. Sylvas habeat densas, ac latas, & aquam in abundantia, multum juvabit, si situs etiã devotionem redolet, & inter fideles, ac devotos consistit. Sed si hæ omnes conditiones non adsint, præcipuæ tamen, ac necessariae non desint.

CONCLUSIO ET CONFIRMATIO CONSTITUTIONUM.

CAPUT XV.

I.

PRæsentibus Constitutionibus, ordinatis, ad earum majus robur, ac firmitatem communi consensu PP. Diffinitores cum Patribus Vocalibus præcipiunt, ut omnes Constitutiones in hoc libro descriptæ perpetuæ sint, ac fideliter, inviolabiliterque, unâ cum Regula S. Patris Benedicti, ab omnibus Eremitis Nostræ Congregationis præsentibus, & futuris perpetuo serventur.

2. Quæ Constitutiones, nunquam in totum, vel in partem, revocari, mutari, aut alterari poterunt, nisi à duobus Capitula-

tulis Ger
tata, a
à tribus
votorn
res, ide
Genera
observa
mè fact
firmati,
ri, nisi p
dictum

FOR

A D
dr
si fieri p
nus, hab
tuali, c
Magistr
edoctu
dumvè
subtus

tulis Generalibus continuis revocatæ, mutata, aut alteratæ omnium suffragiis, aut à tribus continuis Capitulis majori parte votorum. Sed ordinationes Capitulares, idest actus Capitulares, qui à Capituli Generalis Diffinitoribus ad communem observantiã fiunt, postquam semel legitime facti fuerint, ac modo supradicto confirmati, non poterunt revocari, aut cassari, nisi per duo sequentia Capitula, ut jam dictum est Cap. V.

FORMA INDUENDI NOVITIUS.

CAPUT XVI.

I.

AD habitum post probationem quadragenariam approbatus Novitius, si fieri potest die festo per Superioris manus, habitus ei tradatur in missa Conventuali, qui Novitius post offertorium per Magistrum ante Altare præsentabitur, edoctus prius quid dicendum, faciendumvè ei incumbat, indutusque Tunicella subtus antea, gestans Coronam Clericalem,

lem, si Clericus fuerit, cui genuflexo, manibusque junctis, Sacerdos conversus dicat. Quid postulat Charitas vestra? Cui ipse alta voce respondere debet. Misericordiam DEI, & habitum vestræ Sanctæ Religionis Eremiticæ Regularis, humiliter peto.

Et Sacerdos subdat. Planè ne exploratum habetis fili, maturaque consideratione perspectam formam, ac seriem vitæ nostræ, prout in Regula, & Constitutionibus continetur? quam sit ardua, & austerà, ne fortè succumbentibus vobis, perseverantia interdicator.

Novitius respondet. Reverende Pater optime perpendi, ac rite consideravi omnia, & quamvis cognoscam vires meas tanto negotio impares esse; nihilominus de gratia Omnipotentis Dei confido, speroque auxilio ipsius, vestrum omnium orationibus me pervenire posse ad culmen hujus nostræ Sanctæ vitæ, atque permanens usque ad mortem, quemadmodum fecerunt Prædecessores mei, qui perseveraverunt usque in finem. Quapropter rogo

rogo vo
Sanctu
vemini.
ut ipse
gratiam
meam
ac bon
queam.
Tu
dicens.
tistis,
biscum
cipiat
quatur
Chorus
Gloria
Pater n
fac serv
ei Domi
ei Domi
proficia
mine a
exaudi
vobiscu
faciend

rogo vos amore Dei, quatenus habitum
Sanctum vestrum mihi concedere non gra-
vemini. Deprecantes Dominum Deum,
ut ipse pro sua pietate, & misericordia
gratiam mihi impartiri dignetur, quâ
meam bonam voluntatem prosequi,
ac bonum desiderium meum perficere
queam.

Tunc demum concludat Sacerdos,
dicens. Fiat vobis, sicut credidistis, & pe-
tiistis, & gratia Dei maneat semper vo-
biscum in auxilium vestrum. Deinde in-
cipiat Psalmum 50. Miserere, ac prose-
quatur, cum Magistro ex una parte, &
Chorus ex altera, usque in finem cum
Gloria Patri, &c. postea Kyrie eleison.
Pater noster. Et ne nos. *ψ*. Salvum
fac servum tuum Domine. *ψ*. Ostende
ei Domine misericordiam tuam. *ψ*. Esto
ei Domine Turris fortitudinis. *ψ*. Nihil
proficiat inimicus in eo. *ψ*. Mitte ei Do-
mine auxilium de Sancto. *ψ*. Domine
exaudi orationem meam. *ψ*. Dominus
vobiscum, cum suis Responsoris à Choro
faciendis.

Quibus absolutis Sacerdos conversus ad Altare precatur, hoc modo DEUS indulgentiæ Pater, qui severitatem tuæ distributionis temperans indulxisti, ne filius portet iniquitatem Patris, & qui mira dispensatione etiam malis benè utens, tuæ dignationis gratiam per eos frequenter operaris, quæsumus clementiam tuam, ut huic famulo tuo non obsistat, quod habitum Sanctæ Religionis hujus Eremiticæ per nos tanta, ac tali re indignos accipit, sed Ministerium, quod per nos exterius exhibetur, tu interius per donum Sancti Spiritus exequaris. Per Dominum nostrum, &c.

DEUS, qui per coeternum Filium tuum cuncta creasti, quique mundum peccatis invelerat, &c. Quibus finitis Sacerdos, ac Magister genuflexi usque ad finem dicant Hymnum: Veni Creator Spiritus, &c. Et Chorus respondeat alternatim. Postea Sacerdos expoliet Novitium, dicens: Exuat te Dominus veterem hominem cum actibus suis, levando ei tunc omnia secularia indumenta, & nostro induendo habitu, dicat: Induat te Dominus novum ho-

hominem
eadem v
subdat C
ste, &c.
latino.

benedict

Ac i

cti, aut d

morabili

commo

Congreg

hibeat S

tatione

persever

liter cap

in fine b

dictio D

& Spirit

maneant

Post

cum suu

sunt in

usq

hominem, &c. Et Chorus repetat semper eadem verba. Postea Sacerdos sequentes subdat Orationes : Domine Jesu Christe, &c. Cum duabus aliis, ut in originali latino. Postea aspergatur Novitius aquâ benedicta, dicendo : Asperges me, &c.

Ac imponatur ei nomen alicujus Sancti, aut certè alicujus nostri Eremitæ memorabilis Defuncti, quo nomine quantum commodè fieri poterit, nullus alius in Congregatione appelletur. Tandem adhibeat Sacerdos aliquam brevem adhortationem, quâ Novitius toto conatu ad perseverantiam, iterque perfectionis viriliter capiendum efficaciter accendatur, & in fine benedicat eum dicendo : Benedictio DEI Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti descendat super Te, & maneat semper tecum, Amen.

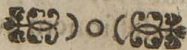
Post hæc deducat eum Magister in locum suum, ac spolia, & omnia, quæ illius sunt in communi pœnu deportentur, ubi usque ad professionem tutè asserventur.

FORMA PROFITENDI NO-
STRORUM EREMITARUM.

CAPUT XVII.

I.

Completo tempore probationis No-
vitii, eoque ad profitendum per Ca-
pitulum admissio, confessione quoque Ge-
nerali peracta, die, quo professionem
emissurus est, celebret missam Conven-
tualem Superior, & ante offertorium, con-
verso Celebrante ad fratres, Novitius jam
præsentatus coram Altari stans Capite
nudo legat alta, & intelligibili voce pro-
fessionem suam ab ipsomet prius scriptam
in libro professionum, aut alio nomine, &
rogatu ipsius, nesciente ipso scribere, cujus
professionis forma communis erit tam
Sacerdotibus, & Clericis, quàm & Laicis,
ac & illis, qui alterius Congregatio-
nis professi extitissent.

FOR-

FORMA PROFESSIONIS.

EGO N. promitto stabilitatem meam
in hac Congregatione Eremitarum
Camaldulensium, morumque meorum
conversionem, & obedientiam, paupertatem,
& castitatem, secundum Regulam S.
Patris Nostri BENEDICTI, & Constitutionis
dictæ Congregationis, Altissimo DEO,
omnibusque Sanctis, ac specialiter eis,
quorum Reliquiæ in hac Ecclesia habentur,
ac legitimis Superioribus ejusdem
Congregationis Die Mense &
Anno Quam ut supra lectam profitemens,
Altari imponat in cornu Epistolæ,
signetque eam propria manu, & si scribere
nesciat, signet in medio signo Crucis, quâ
duo Testes subscribant, Deferens dictum
libellum super Altare, quem depositum
Sacrista, Sacratio reponat, atque custodiat.

Professus Altari deosculato, ante illud
revertatur, ubi genu flexus, manibusque
junctis, voce aliquanto alta dicat. Patres
mei orate pro me. Et tunc Sacer-

dos precetur in hunc modum. Oremus fratres charissimi, ut quod ore frater iste professus est, opere feliciter compleat, auxiliante Domino Nostro JESU Christo, &c. Surgens inde Professus, elevans manus in principio, ac jungens in fine. Genu flexus ter dicat: Suscipe me Domine secundum eloquium tuum, & vivam, & non confundas me ab expectatione mea. Choro idem repetente, & Professus subdet. Gloria Patri, &c. Et Chorus respondebit: Sicut erat, &c. Postea Sacerdos benedicat novum cingulum in pelui à Sacrista præparatum, hanc Orationem dicens, id est: Domine DEUS. bonarum virtutum dator, &c. ut in originali.

Aqua benedicta novum cingulum, simulque Professum asperget, & incensabit: & levando cingulum vetus dicat: Exuat te Dominus veterem hominem cum actibus suis, ac novo eum præcingens, subdat. Induat, & præcingat te Dominus novum hominem, qui secundum DEUM creatus est in iustitia, & Sanctitate veritatis: Choro idem repetente,
tum

tum Sac
noster,
servum t
miseric
mine T
ficiat in
mine at
exaudi
vobiscu
ciendis,
scilicet,
ut in or
2
intona
uterque
interpo
professu
trum L
perposi
stentus
des dur
ris acc
rens D
munde
DEUM.

tum Sacerdos, Kyrie eleison, &c. Pater noster, &c. Et ne nos, &c. Salvum fac servum tuum, &c. Ostende ei Domine misericordiam tuam, &c. Esto ei Domine Turris fortitudinis, &c. Nihil proficiat inimicus in eo, &c. Mitte ei Domine auxilium de Sancto, &c. Domine exaudi orationem meam, &c. Dominus vobiscum, &c. cum responsis à Choro faciendis, & subdat sequentes orationes, scilicet, Omnipotens sempiternus Deus, &c. ut in originali.

2. Orationibus Completis, Sacerdos intonabit Te DEUM Laudamus, &c. quem uterque Chorus alternatim aliquali pausa interposita decantabit. Interim noviter professus, se super pannum nigrum in dextrum Latus collocet, Capite cervicali superposito, & altero simili panno longè distentus operiatur, & ad cujus caput, & pedes duæ candelæ trium unciarum ponderis accendantur, se totum interim offerens DEO, & illum deprecans pro toto mundo. Et Completo per Chorum Te DEUM. Sacerdos stans Versus professum di-

dicat, surge qui dormis, & exurge à mortuis, & illuminabit te Christus, levato opertorio nigro, surget professus, ac coram Alteri se collocabit, super primum gradum genuflexus, Sacerdos illum benedicat, dicens Benedictio DEI Patris omnipotentis, &c. ac breviter eum hortetur ad promissorum observantiam, & fervidam usque in finem perseverantiam. Tandem, ut cognoscat se per emissionem professionis esse effectum membrum Congregationis, ipsum Sacerdos osculetur osculo pacis, & idem omnes tam Sacerdotes, quam alii professi faciant secundum gradum, ac eorum professionem, deprecantes à Domino perseverantiam his verbis. Dominus custodiat introitum tuum, & exitum tuum ex hoc nunc, & usque in sæculum, illo respondente. Orate pro me, His completis, Professus ad suum locum pergat, & Sacerdos completa missa revertatur in Sacrarium.

Forma professionis, & secunda Constit. Partis

F I N I S.

CLE-

CLE

Confirm
moperè
exponen
eorum
excom
terdicti
censuris
quavis o
quomod
dum p
dum, ha
tas fore
rum no
porrect
dinali
Constit
Apostol

CLEMENS PAPA IX.

Um autem sicut eadem ex-
positio subungebat, præ-
fati exponentes Constitu-
tiones hujusmodi, quo fir-
mius subsistant, & serven-
tur exactius, Apostolicæ

Confirmationis robore communiri sum-
moperè desiderent: Nos specialem ipsis
exponentibus gratiam facere volentes, &
eorum singulares personas à quibusvis
excommunicationis, suspensionis, & in-
terdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis,
censuris, & pœnis à jure vel ab homine
quavis occasione, vel causa latis, si quibus
quomodolibet innodatæ existunt ad effe-
ctum præsentium duntaxat consequen-
dum, harum serie absolventes, & absolu-
tas fore censentes, supplicationibus ea-
rum nomine Nobis super hoc humiliter
porrectis inclinati, de memoratorum Car-
dinalium consilio, omnes, & singulas
Constitutiones præinsertas auctoritate
Apostolica tenore præsentium confirma-
mus,

mus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Decernentes easdem præsentès litteras, omnesque, & singulas Constitutiones præinsertas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodocunque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscunq; Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dictæ Congregationis Montis Coronæ, ejusque Ereporum, & Domorum Regularium quarumvis etiam juramento, Confirmatione Apo-
sto-

stolica,
statuti
quoque
contrar
concessi
Quibus
tenores
cienter
illis ali
præmiss
xat, sp
ceteris
Volun
tium li
pressis
scriptis
dignita
sus fide
quæ pr
rent ex
mæ ap
Piscato
bris, I

ſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis
ſtatutis, & conſuetudinibus, Privilegiis
quoque indultis, & literis Apoſtolicis in
contrarium præmiſſorum quomodolibet
conceſſis, confirmatis, & innovatis.
Quibus omnibus, & ſingulis, illorum
tenores præſentibus pro plenè, & ſuffi-
cienter expreſſis, & inſertiſ habentes,
illis alias in ſuo robore permanſuris ad
præmiſſorum effectum hac vice dunta-
xat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus,
cæteriſque contrariis, quibuſcunque;
Volumus autem, ut earundem præſen-
tium literarum tranſumptis, ſeu etiam im-
preſſis manu alicujus Notarii publici ſub-
ſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica
dignitate conſtitutæ munitis, eadem pror-
ſus fides in judicio, & extra adhibeatur,
quæ præſentibus ipsis adhiberetur, ſi fo-
rent exhibitæ, vel oſenſæ. Datum Ro-
mæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo
Piſcatoris die vigesima ſeptima Septem-
bris, 1669. Pontificatus Noſtri año tertio.

I. G. Sluſius.

PAU-

PAULUS EPISCO-
PUS SERVUS SERVO-
RUM DEI.

Ab perpetuam rei memoriam.

Relationi congruit, & con-
venit honestati, ut ea, quæ
de Romani Pontificis gra-
tia processerunt, licet ejus
superveniente obitu literæ
Apostolicæ confectæ non fuerint super
illis, suum consequantur effectum.

Dudum felicitis recordationis Clemen-
ti Papæ VII. prædecessori nostro, pro
parte dilectorum Filiorum Majoris, Vifi-
tatorum, Priorum, & Fratrum Societatis
Eremitarum Sancti ROMUALDI Camaldu-
lensis ordinis, exposito: Quod olim post-
quam piæ memoriæ Leo Papa X. etiam
prædecessor noster quondam Paulo vene-
to, & quibusdam aliis in literis tunc ex-
pressis Eremitis sacri Eremiti dicti ordinis
Aretinæ diocesis expresse professis, ardo-
re majoris observantiæ, & perfectionis
vitæ

vitæ Eremiticæ ferventibus inter alia, quod in quibusvis locis etiam extra Italianam, & loca ultra marina, Monasteria Eremitoria, & religiosa loca erigere: Et postquam erecta forent omnibus, & singulis indultis, & privilegiis quomodolibet à sede Apostolica Eremitis sacri Eremiti hujusmodi, ac congregationi ejusdem Eremiti, & S. Michaelis de Murano concessis, gaudere, & habitum ejusdem religionis aliis exhibere possent, per suas in forma brevis literas licentiam concesserat: & ipse Paulus cum uno Socio Eremita, vigore concessionis hujusmodi, ad id electo, ad locum Criptarum nuncupatum Castri Massarii Exin. Dioecesis, qui tunc membrum Eremitarum sacri Eremiti prædicti erat, accesserat, & ad eosdem Paulum, & socium, diversæ multarum partium tam ecclesiasticæ, & religiosæ, quam seculares personæ, indies ad eosdem venientes, cum eodẽ Paulo, & Socio se conjunxerant. Et præfatis Paulo, & Socio, & successivè receptis personis, nulla loca Eremitica, partim verè diruta, & partim ædificari cæpta, quæ post-

modum ipsi restauraverant, & quasi de novo ædificaverant, tam à sede Apostolica quàm à diversis Christi fidelibus Ecclesiasticis, & secularibus personis donata, & concessa fuerant. Vidensq; ipse Paulus se tot personis, ac locis quotidie multiplicari, ad olim Congregationis sacri Eremi, S. Michaelis de Murano Vicarium Generalem, tunc verò Generalem nuncupatum, & Visitatores accesserat, eisdemque seriem facti explicaverat, velleque tam ipse, quàm cæteri Socii Eremitæ hujusmodi sub eorum obedientia & visitatione vivere, declaraverat. Olim Vicarius tunc Generalis prædictus habens, ut asserbat, à Congregatione hujusmodi omnimodam auctoritatem, sinceritatem animi dicti Pauli cognoscens, præfata Eremitoria, videlicet quinq; Criptarum, Massatii, S. Jeronimi de Pascilupo, Criptæ S. BENEDICTI in Monte Conaro, S. Leonardi de Volabrio, ac S. Mariæ de Spiritu S. Exin. Eugubina, Anconitanæ, Firmanæ, & Larinæ dioceses, à Sede prædicta, aliisque Christi fidelibus præfatis eisdem, Paulo, & Sociis, ut præfer-

fertur, co-
comora-
ceperat, i-
Eremitas
loca huj-
S. Romu-
tores, tu-
& Eremit-
res, perpe-
dam, & g-
Paulo, &
condendi
la ejusde-
Rectores
pro ejusde-
augment-
eorum Ca-
neralia ej-
servantia
nes, &
tempore
mutandi:
gula S. B-
dicto tunc
præfata

fertur, concessa, & Eremitas in illis tunc
comorantes in eorum Congregationē re-
ceperat, ipsosq; Paulum, & Socios receptos
Eremitas, eorumq; Eremitoria, & religiosa
loca hujusmodi in societate Eremitarum
S. Romualdi per majorem, & olim Corre-
ctores, tunc autem Visitatores, Capitulum,
& Eremitarum hujusmodi singulorū Prio-
res, perpetuis futuris temporibus regen-
dam, & gubernandam erexerat: & eisdem
Paulo, & Eremitis præfatæ Societatis
condendi, & celebrandi Generalia Capitu-
la ejusdem Societatis, & in eis Priores,
Rectores, & alios Ministros eligendi, &
pro ejusdem Societatis conservatione, &
augmento Missas, & alia divina officia in
eorum Capitulis celebrandi, Capitula Ge-
neralia ejusdem Societatis, & pro ejus ob-
servantia quæcunque statuta, ordinatio-
nes, & Constitutiones edendi, & pro
tempore edita corrigendi, reformandi, &
mutandi: quæ si contra substantialia Re-
gulæ S. BENEDICTI non essent, à præ-
dicto tunc Vicario, & Visitoribus, aut
præfatæ Congregationis Capitulis dero-

gari, aut innovari sine dictorum Eremitarum consensu non possent, ac alia loca quaecunque, & personas quascunque in eadem Societate receptandi. Necnon quod ejusdem Societatis Superior ex tunc major nuncupandus, per ejusdem Congregationis Capitulum de Anno in Annum eligendus, loca, & personas de Triennio in Triennium, & frequentius, si sibi videretur, visitare deberet, licentiam concesserat. Et omnia & singula privilegia, gratias, & immunitates Eremitis concessa, & quomodolibet concedenda, S. Eremiti Camaldulensi quantocius præfata Congregationis, eidem Societati Eremitarum S. ROMUALDI loca, & personas communia esse, dummodo receptio, & admissio hujusmodi per Capitulum Generale Congregationis Sacri Eremiti, & S. Michaelis de Murano prædictis approbaretur, voluerat, & præfati Eremitæ vigore concessionis hujusmodi in eorum Capitulo congregati nonnullas constitutiones, ordinationes, & statuta super tribus substantialibus, & forsan aliis emittendis

vo-

vois,
S. BEN
brandis
tâm in
bus, gu
nestè,
cernent
Præsides
lis Cong
lis præd
dicta qu
hujusm
nitus se
ratam e
eligendi
ac illor
facultat
fati Ere
modi el
proced
ria, & i
nebant
sum for
sent, ac
decession

votis, & regularibus institutis Regulæ S. BENEDICTI, & divinis officiis celebrandis, ac aliis felicem dictæ Societatis, tam in spiritualibus, quàm in temporalibus, gubernationem & directionem, ac honestè, & religiosè vivendi modum concernentia, ordinaverant. Ac postmodum Præsident & Definitor Capituli Generalis Congregationis S. Eremi, & S. Michaelis prædicti, per eorum speciales literas, dicta quinque Eremitoria, & Societatem hujusmodi, ab eorum congregatione penitus separaverant, & dissolutam, & separatam esse declaraverant, nullumque sibi eligendi Superiorem, necnon Eremitoria, ac illorum personas hujusmodi visitandi facultatem reservaverant. Quodq; præfati Eremitæ ad eorum Superioris hujusmodi electionem, prout eis visum foret, procedere possent, ac in iis, quæ Eremitoria, & illorum personas prædicta concernebant, ac quicquid eidem Societati visum foret, à Sede Apostolica petere possent, ac voluerant, præfatus Clemens prædecessor dicta omnia, & dissolutionem

huiusmodi approbaverat, & confirmaverat, eisque unum dictæ Societatis Majorem, & Correctores, nunc autem Visitatores nuncupatos locorum, Priores, & alios Officiales, prout eis expedire videretur, per seiplos Annis singulis eligendi: qui eo ipso, quo electi forent, confirmati esse censerentur, indulserat. Et successivè cum ipsi pro dictæ Societatis commodiori gubernatione aliquas ex prædictis Constitutionibus, Ordinationibus, & Capitulis eis diligentius, & maturius examinatis, cassassent, & aliquas de novo ordinassent, & amotis quibusdam superfluis, in meliorem formam reformassent: Idem Clementis prædecessor illas etiam approbaverat, & confirmaverat, prout in diversis instrumentis, & scripturis Vicarii Generalis, ac Visitorum, Præsidentis, & Diffinitorum prædictorum, ac ipsorum Leonis, & Clementis, Prædecessorum, diversis litteris dicebatur, plenius contineri. Ac pro parte eorundem, Majoris, Visitorum, Priorum, Fratrum, & Eremitarum, eidem Clementi Prædecessori humiliter supplica-

cato, ut ex prædictis, & aliis eis concessis,
& concedendis locis, unam tantum Socie-
tatem Eremitarum Sancti ROMUALDI
erigere, & instituere præmissis, & aliis in-
frascriptis pro illorum subsistentia firmio-
ri robur Apostolicæ firmitatis adjicere, ac
alias in præmissis opportune providere
de benignitate Apostolica dignaretur.
Præfatus Clemens prædecessor, qui ad ea,
per quæ status religiosarum personarum
florere, ipsæque personæ acceptius divinis
beneplacitis se coaptare possent, solertiæ
suarum curas libenter dirigebat; volens Majo-
rem, Visitatores, Priores, Officiales, ac
Eremitas Societatis hujusmodi, amplioris
Apostolici favoris præsidio complecti. Ac
eos, & eorum singulos, à quibusvis excom-
municationis, suspensionis, & interdicti,
aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, &
pænis, à jure, vel ab homine, quavis occa-
sione, vel causa latis, si quibus quomodolibet
innodati existerent, ad effectum infra-
scriptorum duntaxat consequendum ab-
solvens, & absolutos fore censens, hujus-
modi supplicationibus inclinatus; sub

Datis videlicet Tertio Nonas Septembris Pontificatus sui Anno Sexto, autoritate Apostolica, ex prædictis, & quibuscunque aliis eis tunc, & pro tempore dictæ Societati ubique terrarum concessis, & concedendis, ac per eos recipiendis, & retinendis Eremitoriis, & religiosis locis unam tantum omnium, & singulorum fratrum in eisdem Eremitoriis, & religiosis locis pro tempore degentium Societatem Eremitarum Sancti ROMUALDI nuncupandam per Majorem Superiorem nuncupatum, Visitatores, Capitulum, Priores, ac alios Officiales, juxta ipsius Societatis statuta, & ordinationes, regendam, & gubernandam: Ita quod omnes, & singuli dictæ Societatis Fratres præsentis, & futuri, quamvis in diversis locis etiam extra Italiam, & loca ultra marina pro tempore manerent, unum tamen corpus, & unica Societas Eremitarum Sancti ROMUALDI Camaldulensis ordinis perpetuis futuris temporibus existerent, & facerent, cum facultate celebrandi Generalia, Provincialia, & alia Capitula ejusdem Societatis, &

& in eis Superiorem Majorem, Priores, Rectores; & alios Ministros eligendi, & pro ejusdem Societatis conservatione, & augmento, Missas, & alia divina Officia in eorum Capitulis celebrandi, aliaque omnia, & singula, quæ ad similes Societates pertinebant, & pro tempore pertinerent, faciendi, crexit, & instituit. Nec non separationem, dissolutionem, concessionem, & indulta, ac facultates eis quomodolibet concessa, ac constitutiones, & statuta per Capitulum dictæ erectæ Societatis edita, ut præfertur, reformata, ac omnia, & singula privilegia, indulta, & gratias per sedem eandem dictæ Societati, vel per alium facultatem habentem, etiam vivæ vocis oraculo, vel aliàs quomodolibet concessa, & concessas, auctoritate prædictâ approbavit, confirmavit, stabilivit, ac robur Apostolicæ confirmationis habere decrevit, supplens omnes, & singulos tam juris, quàm facti, defectus: si qui forsân intervenerant in eisdem. Et pro potiori cautela Majoris, Visitatorum, Priorum, Officialium, & aliorum Fratrum

præfatæ Societatis, illas, & illa Quinque
Eremitoria prædicta, eidem Majori, Visi-
tatoribus, Prioribus, & Fratribus eorum
erectæ Societatis pro tempore existentibus,
de novo perpetuo concessit, & assignavit.
Quoddæque omnes, & singuli dictæ
Societatis erectæ, Eremitæ ordinem præ-
dictum in ipsa Societate professi, tunc præ-
sentes, & futuri, in Capitulo Generali pro
tempore celebrandi, in eo vocem habentes,
pro felici dictæ Societatis statu, & suc-
cessu, alia statuta, Constitutiones, ordi-
nationes, ac omnia, & singula, quæ in spi-
ritualibus, & temporalibus ipsius Socie-
tatis, ac ejus regularis disciplinæ statum,
observantiam, indemnitatem, & circa di-
vini officii, & Missarum directionem, &
ordinationem, ac ceremonias, absque
ipsius regulæ in substantia, vel in effectu
variatione, interpretatione, vel declara-
tione quoquomodo concernere possent,
instituenti, ordinandi, interpretandi, de-
clarandi, & alia de novo faciendi; & sic in-
stituta, ordinata, interpretata, declarata,
& de novo facta, in toto, vel in parte,
pro-

prout rerum, & temporum qualitas exigeret, tollendi, & alterandi, ac in melius commutandi: Nec non pro honestate, & qualitate vitæ Eremiticæ hujusmodi, barbam deferendi, plenam, & liberam eis concessit facultatem. Ac hujusmodi Societatem, omnesque, & singulos Superiores Eremitas, oblatos, novitios, familiares, servitores, & personas dictæ Societatis, tunc & pro tempore existentes, ac ipsius Monasteria, Heremitoria religiosa, & alia loca quæcunque, ac mobilia, & immobilia bona, tunc præsentia, & futura, ad præfatam Societatem quomodolibet pro tempore pertinentia, & in posterum eidem de novo erectæ Societati, quodocunque, seu quomodolibet uniri, vel incorporari, seu subjici in perpetuum, vel ad tempus contingeret, à quorumcunque legatorum etiam de latere, necnon Nunciorum dictæ sedis, ac quorumvis Officialium Romanæ Curie, & Patriarcharum, Archi-Episcoporum, Episcoporum, Electorum, & Inquisitorum hereticæ pravitatis, quacunque etiam Aposto-

stolica auctoritate, ac aliorum quoruncunque Judicum ordinariorum, & non ordinariorum quavis auctoritate, & potestate fungentium ditio, auctoritate, superioritate, potestate, dominio, visitatione, reformatione, & correctione: Ita quod contra dictam de novo erectam societatem, vel ejus singulares personas, necnon Monasteria, Eremitoria, & loca, & personas, ac familiares cum eis degentes, ratione delicti, excessus, seu contractus, aut rei, de qua ageretur ubicunque, iniretur contractus, committeretur delictum, aut res ipsa consisteret, excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aut alias quasvis sententias, nisi de speciali sedis prædictæ commissione, quomodolibet directè vel indirectè proferre, seu promulgare non possent.

(a) Necnon ab omnibus, & singulis Decimis, Collectis, Exactionibus, Gabellis, Talleis, Dativis, Datis, Tractis, subsidiis charitativis, Impositionibus ordinariis, & extraordinariis Collegiis, Parochianis,

uni-

(a) Exemptio à decimis; Collectis, &c.

universitatibus, Monasteriis, fabricis, & aliis quibusvis personis, quacunque auctoritate, & ex quavis causa, & consideratione, etiam pro expeditione contra Infideles, aut fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de urbe, aut aliis imminentibus necessitatibus sedis prædictæ, auctoritate ejusdem sedis, vel quavis alia impositis, & imponendis, sub quacunque verborum vi, & forma etiam sub excommunicationis latæ sententiæ pæna, exempti, & exempta censerentur, nisi de indulto, & societate hujusmodi specialis, & expressa mentio in litteris Apostolicis fieret: Et tunc non veram Decimam, sed mediam auri unciam Cameræ Apostolicæ solvendo, pro omnibus eorum locis, ac Eremitoriis, bonis, & personis, liberationem consequerentur; prorsus exempt, & totaliter liberavit: eaq; omnia, & eorum quodlibet in jus, & proprietatem Beati Petri, & sedis prædictæ, ac sub eorum, & dictæ sedis protectione suscepit. Et si legati, & subdelegati ordinarii, aut aliæ personæ prædictæ, contra exemptionem, & liberationem hujusmo-
di

di quicquam attentare quoquomodo præsumerent, ac litterarum desuper conficiendarum vigore requisiti, per ipsius de novo erectæ Societatis Prælatos, Eremitas, vel Procuratores eorum infra Tres dies à die requisitionis hujusmodi computandos non desisterent, excommunicationis sententiæ ipso facto noscerent se subiectos: Et si fortè aliter factum foret, eo ipso esset irritum, & inane, nulliusque roboris; vel momenti: (b) Præterea ipsis, vel religiosos eorum ordinis ad primam tonsuram, & quatuor minores ordines promovendi, ad sacros verò, etiamsi tempus à Canonibus statutum non attingerent, per quemlibet Catholicum Episcopum in eorum locis, & alibi, ubicunque eis commodum foret, absque licentia Diocesani etiam extra tempora, diebus tamen dominicis, vel festivis, eos promoveri faciendi, ac illos eis liberè conferendi; eundemque Episcopum, pro consecrationibus

(b) Eremitæ Camaldulenses possunt ordinari à quocunque Episcopo, etiam si ætatem sufficientem non habeant; etiam extra tempora, & sine Diocesani licentia.

bus Altar
oleo sancto
cramentum
Capituli
rursus, &
habitand
ab Infidel
cultatē c
servation
mulieres
cti Hiero
Dioec. tu
delicet p
terminos
ipsi statu
dies in qu
dolibet su
derent, v
men ipso

(c) Possunt
& ibi habitare
Infidelibus

(d) Non
cationis lat
diebus stat

bus Altarium, seu ecclesiarum, ac pro
 oleo sancto, & quolibet ecclesiastico sa-
 cramento, adeundi, & de licentia eorum
 Capituli Generalis, seu provincialis, (c) Je-
 rusalē, & alia loca sancta visitandi, & inibi
 habitandi, ac loca, & eleemosynas etiam
 ab Infidelibus recipiendi, licentiam, & fa-
 cultatē concessit. (d) Et insuper pro con-
 servatione puritatis eorum solitudinis, ne
 mulieres ad eorum Eremitoria etiam san-
 cti Hieronymi de Pascilupo Eugubin.
 Dioec. tunc præsentia, & futura, intra vi-
 delicet per eos præfixos, seu præfigendos
 terminos, præter illos tantum dies quos
 ipsi statuerent, dummodo non ultra tres
 dies in quolibet Anno accedere quomo-
 dolibet sub excommunicationis pœna au-
 derent, vel præsumerent, Cellularum ta-
 men ipsorū ingressu semper prohibito re-
 ma-

(c) Possunt Hierusalem, & alia sancta loca visitare,
 & ibi habitare, ac loca, & eleemosynas, etiam ab
 Infidelibus recipere.

(d) Non possunt mulieres sub pœna excommuni-
 cationis latæ sententiæ, eorum Ecclesias, intrare, nisi
 diebus statutis.

manente, inhibuit. (e) Demum pro com-
moditate, & utilitate, Eremitiorum, &
locorum hujusmodi tunc præsentium, &
futurorum, de licentia eorum Capituli
Generalis, seu provincialis, eis, & cuili-
bet eorum, ac pro tempore existentibus
quæcunque immobilia ad eos, eorumque
ecclesias, Eremitoria, Altaria, & loca hu-
jusmodi pro tempore spectantia, & per-
tinentia in emphitheosim perpetuam, vel
ad tempus sub aliquo annuo Canone, sive
censu, quibusvis personis in evidentem
ecclesiarum, Monasteriorum, & regula-
rium locorum hujusmodi utilitatem con-
cedere, illaque pro aliis immobilibus uti-
lioribus permutare, seu vendere, & aliena-
re, & precium inde proveniens, in aliis im-
mobilibus bonis eorum ecclesiis, Eremito-
riis, & regularibus locis utilioribus, ac
aliàs juxta tenorem litterarum recolendæ
memoriæ Pauli Papæ II. similiter præde-
cessoris nostri de rebus ecclesiasticis non
alienandis editarum: Ita quod Priores, qui

pro

(e) Possunt bona Immobilia in emphitheosim per-
petuam, vel ad tempus, concedere, &c.

pro tempore essent locorum hujusmodi
Judices, ad hoc ut immobilia bona hujus-
modi in emphyteosim, vel censum, aut
aliàs danda, & permutanda, seu venden-
da, & alienanda coram eisdem Judicibus
specificarentur, eligere possent, converte-
re, & cæteris Eremitoriis eorum societa-
tis, prout eis commodius visum foret, pro
ejusdem societatis conservatione applica-
re valerent : & quæcunque bona, etiam
feudalia, ac emphyteutica, etiam eccle-
siastica eidem societati, tam inter vivos,
quàm causa mortis, seu testamento, vel
codicillo, dari, concedi, & relinqui liberè
possent. Ita quod ipsa Societas ad eadem
onera ; ad quæ donator, seu testator, hu-
jusmodi occasione bonorum eorundem,
tenebatur : & quæcunque alia, quæ ipse
donator, seu testator etiam imposeret ;
omnino tenerentur : etiam si ad certum
numerum generationum, aut nominatio-
num eadem bona concessa essent, ipsa So-
cietas, non perpetuo, sed per Triginta
annos, pro qualibet generatione, seu no-
minatione, hujusmodi bona eadem tene-

re possent: & finitis ipsis Annis bona prædicta ad eorum directos dominos devolverentur, & absque eorum consensu tenere non valerent, statuit, & ordinavit. Ulterius ipsis, de licentia Capituli Generalis, seu Provincialis dictæ Societatis, curam animarum Monasterii Sancti Salvatoris de Monte Acuto, & Parochialium Sancti Michaëlis Archangeli; ac Prioratus Sancti Salvatoris de Fanno Perusinæ, Tuderlinæ, & Fanesis diocœsis ecclesiarum eidem Societati perpetuo Canonica unitarum abdicare, & de consensu illorum Parochianorum, in loco dictis Parochianis accommodo alias Ecclesias, quibus cura Parochianorum præfatorum applicaretur, construi facere, seu alteri parochiali, quæ parochianis hujusmodi accommoda foret, etiam de consensu illius Rectoris, cui pro hujusmodi cura exercenda, quod inter eos conventum esset, solverent, ac illas jurisdictioni ordinarii loci subicere, ac loca quæcunque etiam per ecclesiasticas, & religiosas personas eis concedenda

re-

ecipere, &
non loca,
recepta p
ecclesiis, o
ulis, & c
eu constr
venientior
tere, & ea
storum, si
sum conv
und; relig
propagati
iosos quo
ium ordin
Monasterio
anquam a
& sub Socie
no famula
um licent
absque aliq
culo recipere

(f) Faculta
ia, &c.

(g) Religio
eremiticam Re
btentia licent

recipere, & eorum usui applicare. (f) Nec non loca, sive Eremitoria pro tempore recepta perficere, & alia de novo cum ecclesiis, oratoriis, humili campanili, Cellulis, & officinis necessariis construere, seu construi, & jam constructa pro convenientiori eorum mansione demoliri facere, & ea ad aliorum locorum constructorum, sive de novo construendorum usum convertere facultas recipiendi quoscunque religiosos, (g) Ac pro dicti ordinis propagatione, omnes, & singulos religiosos quorumcunque, etiam Mendicantium ordinum, & Congregationum, ac Monasteriorum ad Eremitoria præfata, tanquam ad arctiorem vitam, convolare, & sub Societate, & eorum habitu altissimo famulari eligentes, Superiorum suorum licentia petita, licet non obtentâ, absque aliqua contradictione, vel obstaculo recipere, ipsique sic recepti, & in ea-

Cc 2

dem

(f) Facultas construendi nova loca, & Eremitoria, &c.

(g) Religiosi cujuscunque ordinis possunt ad hanc Eremiticam Religionem convolare, petita, licet non obtentâ licentia suorum Superiorum.

dem Societate, sive ordine professi, ad omnia officia, & dignitates Societatis eorundem Eremitarum promoveri, & assumi liberè, & licitè, valerent; indulgit. Po-
stremo Majori, ac omnibus, & singulis Visitatoribus, Provincialibus, Prioribus, & aliis Officialibus, ac fratribus sive Eremitis præfatis; ut ipsi, & omnes, & singuli, ac Commissi, Oblati, Novitii, servitores, (h) familiares, Benefactores, & aliæ personæ, ac etiam Oratoria, ecclesiæ, Monasteria, Eremitoria, & loca, & quæcunque bona, & cætera alia ejusdem Societatis pro tempore pertinentia, omnibus, & singulis indulgentiis, peccatorum remissionibus, gratiis, concessionibus, facultatibus, immunitatibus, exemptionibus, privilegiis, præminentis, prærogativis, libertatibus, favoribus, licentiis, & indultis Apostolicis, vel aliter qualiacunque essent, quibus omnes, & singuli ordines, Congregationes, Societates, & Monasteria, sub ap-
pro-

(h) Etiam familiares, & Benefactores, &c. gaudent Indulgentiis omnibus; peccatorum remissionibus, gratiis, &c. quibus gaudent cæteri alii ordines cujuscunque Religionis.

probatu
ac degent
Superiore
Particular
missi, Obl
tores, Be
rumque E
cunque bo
tim exprin
decessor ha
pressis, co
libet ipso
vivæ vocis
libet conc
spiritualib
in commu
quomodo
gaudebant
possent, q
ulla differe
particulari
potiri, & g
& valeren
novo con
locum ha

probatis regulis degentes, seu militantes, ac degentia, seu militantia, eorumque Superiores, Generales, Provinciales, & Particulares Monachi, seu religiosi, Commissi, Oblati, Novitii, Familiares, Servitores, Benefactores, & aliæ personæ, eorumque Ecclesiæ, Oratoria, & alia quæcunque bona; quæ omnia, ac si nominatim exprimerentur, dictus Clemens prædecessor haberi voluit pro sufficienter expressis, conjunctim, vel divisim, eis, & cuilibet ipsorum in genere, vel in specie, etiam vivæ vocis oraculo, vel aliàs quomodolibet concessis, seu concedendis, tam in spiritualibus, quàm temporalibus, & tam in communi, quàm particulari, seu aliàs quomodolibet utebantur, potiebantur, & gaudebant, seu uti, potiri, & gaudere possent, quomodolibet in futurum absq; ulla differentia, tam in communi, quàm particulari, vel aliàs quomodolibet uti, potiri, & gaudere liberè, & licitè possent, & valerent, in perpetuum, ac etiam de novo concessit pariter, & indulxit, & in eis locum habere voluit; ac si eisdem om-

nia, & singula præmissa directè, & expressè concessa fuissent : exceptis, quæ essent contra eorum Constitutiones approbatas, ac Ordinationes Capitulares factas, & pro tempore faciendas, ac ut dum privilegiorum, concessionum, exemptionum, immunitatum, facultatum, gratiarum & indultorum eorum, & cujuslibet dictorum ordinum Congregationum, Societatum, & Monasteriorum originales literæ, seu transumpta autentica ex illis prout in favorem dictæ Societatis, ejusq; Superiorum, Eremitarum, Commissorum Oblatorum, Novitiorum, familiarum, servitorum, Benefactorum, & personarum, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Eremitiorum, locorum bonorum, & aliorum cæterorum ejusdem Societatis ostenderentur : vel exhiberentur, eadem fides indubia adhiberetur, tam in judicio quàm extra, & aliis locis, quibus opus foret : ac si pro, & in favorem eorum Societatis, Ecclesiarum, Eremitiorum, & Monasteriorum, fratrum, & personarum, ac bonorum prædictorum, & prædictarum à sede

sede prælibet ipse concessa, manu No alicujus staretur, & plena retur : quæ literis datæ : Quæciendæ, tentà quætionibus, suspensarum, ipsum Clædem præ exerta fignum, & concederentur, & esse ce modificalata fore

sede prædicta emanassent, ac eis, & cui-
libet ipsorum fuissent immediatè con-
cessæ, mandavit. Necnon quod litera-
rum desuper conficiendarum transumptis
manu Notarii publici subscriptis, & sigillo
alicujus Prælati Ecclesiastici munitis ubiq;
staretur, prout originalibus literis staretur,
& plena fides in judicio, & extra adhibe-
retur; quæ eisdem desuper conficiendis
literis daretur, si essent exhibitæ, vel offen-
sæ: Quodque literæ ipsæ desuper confi-
ciendæ, cum confectæ forent, ac in eis con-
tentâ quæcunque sub quibusvis revoca-
tionibus, modificationibus, limitationi-
bus, suspensionibus quarumcunque lite-
rarum, gratiarum, & dispositionum, per
ipsum Clementem prædecessorem, & Se-
dem prædictam etiam motu proprio, &
exceptâ scientia, seu ad Imperatoris, Re-
gum, & Ducum instantiam concessis &
concedendis, nullatenus comprehende-
rentur, sed semper ab illis excepta essent,
& esse censerentur. Et quoties revocata
modificata, limitata, suspensa, aut alte-
rata forent; toties in eo statu, in quo

ante revocationem , modificationem ,
 limitationem , & suspensionem hujus-
 modi repositæ , restitutæ , & reinte-
 gratæ , ac si opus foret de novo concessæ
 essent , & esse censerentur : Et quoties-
 cunque per aliquem , aut plures actus ,
 contra ea , aut ipsorum aliqua , à quoquam
 cujuscunque dignitatis , status , gradus ,
 & conditionis foret , ex negligentia , vel
 ignorantia illorum , quibus ea concede-
 bantur , aut aliquavis causa scienter , vel
 ignoranter attemptari , vel attemptata
 observari contingeret , nullum tamen
 propterea exemptionibus , immunitati-
 bus , libertatibus , gratiis , indultis , & pri-
 vilegiis hujusmodi præjudicium generare-
 tur ; sed ea omnia , & singula in suo robo-
 re , & firmitate permanerent , easdem lit-
 teras , absque aliorum instrumentorum ,
 litterarum prædictarum productione , &
 ostensione ad probandum plenè omnia ,
 & singula superius enarrata , & specificata
 in judicio , & extra ubique sufficere , nec
 ad id probationis alterius adminiculum
 requiri. Et si forte contingeret aliquod
 du-

dubium in
 prædecess-
 suis super
 modi , a
 emergi ,
 jurisperit
 cietatis d
 particular
 interpreta
 Judices o
 delegato
 Auditor
 Cardinal
 ri debere
 quacuncq
 di faculta
 que , ina
 temptari
 luit , & c
 triarchis
 batibus ,
 constitut
 tropolita
 siarum C
 triarcha

dubium in dictis per ipsum Clementem prædecessorem confirmatis, aut litteris suis super præmissis conficiendis hujusmodi, aut aliquo eorum pro tempore emergi, data verborum ambiguitate, & jurisperitorum interpretatione, dictæ Societatis de novo erectæ, ac illius locorum particularium, & personarum favorem interpretari debere, sicque per quoscunq; Judices ordinarios, & extraordinarios, ac delegatos, & causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales sententiari, judicari, & diffiniri debere, sublata eis, & eorum cuilibet, quacunq; alia judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, irritum quoque, inane, quicquid secus fieri, sive attemptari contingeret, decrevit. Ac voluit, & concessit universis, & singulis Patriarchis, Archi-Episcopis, Episcopis, Abbatibus, & aliis in dignitate ecclesiastica constitutis personis, ac quarumcunq; Metropolitanarum, & Cathedralium ecclesiarum Canonicis, necnon præfatorum Patriarcharum, ac Archi-Episcoporum, &

Episcoporum in Spiritualibus Vicariis, & Officialibus Generalibus dari in mandatis, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios litteras desuper conficiendas huiusmodi cum confectæ forent, ac in eis contenta quæcunq; solenniter publicantes, ipsisque Eremitis, seu fratribus, ac personis prædictis præmissis efficacis defensionis præsidio assistere, ac facere eosdē Eremitas, ac alias personas omnibus præmissis pacificè frui & gaudere non permit- tentes ipsos, seu ipsas super his per quos- cunque quomodolibet indebitè molestari, perturbari, aut inquietari. Contra- dictores quoslibet, & rebelles per censuras Ecclesiasticas, & alia oportuna juris reme- dia, appellatione postposita, compesci, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas ite- ratis vicibus aggravandi; Invocato etiam ad id, si opus foret, auxilio brachii secu- laris. Non obstantibus præmissis, ac Clementis, per quam inter alia voluerat, quòd potentes beneficia Ecclesiastica aliis uniri, tenerentur exprimere verum an- num

num valorem secundum communem
extimationem , tam beneficii uniendi,
quàm illius, cui unio fieri peteretur, alio-
quin unio non valeret: Et semper in unio-
nibus commissio fieret ad partes, vocatis,
quorum interesset. Necnon Pauli præ-
decessorum prædictorum, ac similis me-
moræ Innocentii IV. contra exemptos
edita, quæ incipit Volentes : Necnon qui-
bus cavetur, quòd nullus extra suam Civi-
tatem, vel Dioc. nisi incertis exceptis
casibus, & in illis ultra unam Dietam à
fine suæ Dioc. ad iudicium evocetur; seu
ne Iudices à sede prædicta deputati extra
Civitatem, vel Dioc. in quibus deputati
forent, contra quoscunque procedere,
aut alii, vel aliis vices suas committere
præsumerent, Bonifacii VIII. Roman.
Pontificum etiam prædecessorum nostro-
rum, & de duabus dietis in Concilio Ge-
nerali edita, dummodo non ultra Tres
dietas aliquis dictarum litterarum desu-
per conficiendarum auct. non trahere-
tur, & quibusvis aliis Apostolicis, nec-
non Provincialibus, & sinodalibus Con-
ciliis

ciliis editis, generalibus, & specialibus
Constitutionibus, & ordinationibus, ac
prædictarum Ecclesiarum, Monasterio-
rum etiam Sancti Antonii de Sancto An-
tonio, Ordinis Sancti Augustini Vienen.
Diac. & religiosorum locorum, ac ordi-
num quorumcunque etiam Calmaldulen.
hujusmodi, & aliorum etiam Mendican-
tium, & non mendicantium statutis, &
consuetudinibus etiam illis, in quibus ca-
vebatur; ut mulieres ad dictum Eremito-
rium Sancti Hieronymi de Pascilupo sub
excommunicationis latæ sententiæ pæna
nunquam accederent, juramento, confir-
matione Apostolica, vel quavis firmitate
alia roborato, privilegiis quoque, & in-
dultis, ac litteris Apostolicis Calmaldulen.
aliisque Ordinibus Mendicantium, &
non mendicantium, & Militiarum Eccle-
siis, Monasteriis, & Sancti Antonii hujus-
modi, necnon Universitatibus, Congrega-
tionibus, Societatibus, Communitatibus,
Collegiis, & cæteris aliis personis, & locis
per eundem Clementem prædecessorem,
& sedem prædictam, sub quibusvis verbo-
rum

rum formis, & clausulis etiam derogatori-
arum derogatoriis, aliisque; efficacioribus,
& insolitis, illis præsertim, quibus inter alia
caveri dicebatur expressè, quod nulli fra-
tres, seu Monachi, de dictis etiã Mendican-
tium ordinibus, ad alium ordinem etiam
strictiorem transeuntes, per Superiores
Priores, & alios fratres ordinum, aut So-
cietatum, ad quos si transferint, etiam de
licentia eorundem Superiorum petita, &
obtentâ, recipi, & admitti possent; aliàs
recipientes, & recepti excommunicatio-
nis sententiam incurrerent, ipsique sic, vel
alio modo recepti, ad aliquod Officium,
seu Prælaturam ejusdem ordinis, in quo
recipiebantur, eligi non possint, absque
Apostolicæ sedis speciali, & expressa li-
centia, per ipsius sedis patentes litteras
concedenda, facientes plenam, ac certam,
& determinatam de statuto, & ordinatio-
ne hujusmodi expressam, & individua
mentionem. Quibus omnibus etiam si
pro eorum sufficienti derogatione de il-
lis, eorumque tenoribus specialis, speci-
fica, expressa, & individua mentio, seu
quæ-

quavis, alia expressio habenda, vel aliqua alia exquisita forma servanda foret, dictus Clemens prædecessor eorum omnium tenores, & formas illorum concessionum, ac si de verbo ad verbum infererentur, pro expressis habens, illis aliàs in suo robore permansuris, ea vice duntaxat auctorit. prædicta specialiter, & expressè derogavit, cæterisque contrariis quibuscunque. Ne autem de absolutione, erectione, institutione, approbatione, confirmatione, suppletionem, concessionem, assignationem, exemptionem, liberationem, suspensionem, inhibitionem, statuto, ordinatione, indulto, voluntate, mandato, decreto, & derogatione prædictis, pro eo, quod super illis dicti Clementis prædecessoris ejus superveniente obitu litteræ confectæ non fuerunt, valeat quomodo libet hæsitari, ipsique Major, Visitatores, Priores, Officiales, & fratres illorum frustrantur effectu, volumus, & similiter Apostolica auctor. decernimus, quod absolutio, erectio, institutio, approbatio, confirmatio, suppletio, concessio, assignatio

natio
inhibitio
tum, vo
derogatio
modi p
bris, su
illis ipsi
sub ejus
ut super
sentes l
lutione
approb
tionem
exempt
nem, i
nem
tum, de
tis, præ
ciant
minicu
versis
nostris
scopis
perfor
tutis

l aliqua
t, dictus
um te-
um, ac
r, pro
robore
aucto-
sè de-
uibus-
e, ere-
con-
sione,
ione,
ordi-
dato,
pro
æde-
ttera
odo-
ores,
n fru-
iliter
d ab-
atio,
ffig-
natio

natio, exemptio, liberatio, susceptio,
inhibitio, statutum, ordinatio, indul-
tum, voluntas, mandatum, decretum, &
derogatio Clementis prædecessoris hujus-
modi perinde à Die Tertio Nono Septem-
bris, suum sortiantur effectum, ac si super
illis ipsius Clementis prædecessoris litteræ
sub ejus diei Dat. confectæ fuissent, pro-
ut superius enarratur. Quodque præ-
sentes litteræ ad probandum plenè abso-
lutionem, erectionem, institutionem,
approbationem, confirmationem, supple-
tionem, concessionem, assignationem,
exemptionem, liberationem, susceptio-
nem, inhibitionem, statutum, ordinatio-
nem indultum, voluntatem, manda-
tum, decretum, & derogationem Clemen-
tis, prædecessoris hujusmodi ubique suffi-
ciant, nec ad id probationis alterius ad-
miniculum requiratur. Quo circa uni-
versis, & singulis venerabilibus fratribus
nostris, Patriarchis, Archi-Episcopis, Epi-
scopis, & Dilectis filiis Abbatibus, ac aliis
personis in dignitate Ecclesiastica consti-
tutis, necnon Metropolitan. & aliarum
Eccle-

Ecclesiarum Canonicis , ac eorundem Patriarcharum , Archi - Episcoporum , Episcoporum , Vicariis in Spiritualibus , & Officialibus Generalibus per Apostolica scripta mandamus ; quatenus ipsi , vel duo , aut unus eorum per se , vel per alium , seu alios , præsentes litteras , & in eis contenta quæcunque , ubi , & quando opus fuerit , ac quoties , pro parte Majoris , Visitatorum , Priorum , Officialium , & Fratrum , Prædictorum , seu aliqujus eorum desuper fuerint requisiti , solenniter publicantes , eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes , faciant auctoritate nostra præsentes litteras , & in eis contenta hujusmodi firmiter observari , ac singulos , quos eadem præsentes litteræ concernunt , illis pacificè gaudere ; non permittentes eos desuper per quoscunque quomodolibet indebitè molestari , perturbari , aut inquietari : Contradictores quoslibet , & rebelles per censuram Ecclesiasticam , & alia opportuna juris remedia , appellatione postposita , compescendo , ac legitimis super

per his h
suras , &
aggravat
fuerit , a
luntate
decessor
omnibus
commun
indultum
excom
Apostol
pressam
to huj
omnino
nostræ
infringe
traire.
præsum
tentis
Apostol
Datum
carnati
gentesi
Novem
Primo.

per his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando: Invocato etiã ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis, juxta voluntatem, & concessionem Clementis prædecessoris hujusmodi. Non obstantibus omnibus supradictis; Aut si aliquibus, communiter, vel divisim, adicta sit sedē indultum, quod interdicti suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ voluntatis, decreti, & mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumpserit, Indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo quingentesimo trigesimo quarto, Tertio Non. Novembris. Pontificatûs nostri Anno Primo.

*Confirmatio Indultorum , seu
Privilegiolorum , ac Indulgentia-
rum ; necnon Statuti , sive Decreti Capitu-
li Generalis , ac extensio Constitutionis fel.
rec. Clementis Papæ VIII. quæ incipit Ambi-
tiosam ad Eremitas Camaldulenses
Montis Coronæ.*

CLEMENS PAPA NONUS

AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

IX in iuncto Nobis divini-
nitus, meritis licet impa-
ribus, Apostolicæ servi-
tutis officio, ad ea liben-
ter intendimus, per quæ
felici Congregationum quarumlibet, præ-
sertim Eremitarum Camaldulensium
Montis Coronæ successui, & Religioso-
rum in ea Altissimo famulantium quieti,
spiritualique consolationi providetur, ac
ut Privilegia, Indulta, & Indulgentiæ per
Romanos Pontifices Prædecessores No-
stros

stros eis concessa, eò firmiùs illibata per-
sistant, quo sæpius fuerunt Apostolica au-
thoritate munita Nostræ confirmationis
robur, prout in Domino conspiciamus, sa-
lubriter expedire : Cum sicut accepimus
Camaldulensis Ordo in summa puritatis,
& devotionis perfectione, cum bonæ fa-
mæ, & virtutum odore ad ædificationem
militantis Ecclesiæ, cooperante Domino,
per longam annorum seriem, ac exem-
plari Religiosorum suorum vita, & san-
ctimonia semper floruerit, & floreat, ni-
hilominus, postquam fel. rec. Urbanus
Papa VIII. Prædecessor Noster Eremum
Camaldulensem Hetruriæ, sive Provinciæ
Aretinæ, ac Congregationem Montis Co-
ronæ Ordinis Camaldulensis Perusina, seu
nullius Diœcesis, earumq; respectivè Ere-
mos Monasteria, membra, & alia regula-
ria loca ab eis quomodolibet dependen-
tia, invicem perpetuò univerat, incorpo-
raverat, ac in unam solummodo Congre-
gationem Eremitarum Camaldulensium
nuncupandam erexerat, & instituerat, ita
ut Camaldulensis Hetruriæ Eremus totius

Congregationis esset caput , ac ulterius unionem , & incorporationem , aliàs de Camaldulensi Eremo in Montibus prope Taurinensem Civitatem sita , unâ cum omnibus aliis Eremitis , & locis , ab ea dependentibus , sive ad illam quomodolibet spectantibus , supradictæ Congregationi Montis Coronæ factas approbaverat , & confirmaverat , inter dilectos filios Eremitas Camaldulenses Nationis Hetruriæ Sacræ Eremiti nuncupatos , ex una , ac illos Nationum Status Nostri Ecclesiastici , Dominii Veneti , Regni Neapolis , Poloniæ , & Germaniæ , qui olim sub Congregatione Sacræ Eremiti Montis Coronæ comprehendebantur , ex altera , ac illos Pedemontanæ Nationis , ex reliqua partibus variales , & dissensiones exortæ fuerint , Nos ob peculiarem , quem erga hunc Eremitarum Ordinem gerimus , affectum , considerantes , nullum aptius remedium adhiberi potuisse , ad consequendam animorum quietem , & firmiorem charitatem , quam dictas Nationes separare , & reducere ad formam regiminis , quo gubernabantur ,

ante

ante illarum unionem, ut præfertur, factam : propterea, dictas unionem, & incorporationem dictæ Eremitæ Camaldulensis Hetruriæ, sive Provinciæ Aretinæ prædictæ, ac Congregationis Montis Coronæ, earumque respectivæ Eremorum, & aliorum Regularium locorum, adinvicem, sic ut præfertur, à prædicto Urbano Prædecessore unitorum, necnon aliam unionem, sive incorporationem prædictæ Eremitæ Camaldulensis in Taurini Montibus, ut præfertur, sitæ, una cum eis dependentibus, & annexis ad prædictam Congregationem Montis Coronæ, ab eodem Urbano Prædecessore, etiam ut præfertur, confirmatam, revocavimus, dissolvimus, & annullavimus, juribusque, & effectu penitus, & omninò evacuavimus, ac Nationes prædictas ab invicem separavimus, easque ad formam regiminis quo, antea dictas uniones respectivè gubernabantur, reduximus, prout in Nostreis litteris, in forma Brevis sub Datum 24. Octobris anno Domini 1667. Pontificatus Nostri anno primo, plenius continetur, subinde Nos Consti-

tutionem à præmemorato Urbano Prædecessore Nostro, super translatione Eremitarum, de una Provincia, sive Natione ad alteram Provinciam, seu Nationem, juxta formam, ab eodem Urbano Prædecessore præscriptam, revocavimus, cassavimus, ac similiter annullavimus, prout in aliis Nostreis litteris in eadem forma Brevis, desuper sub Datum Romæ, 23. Martii anni ejusdem Domini 1668. Pontificatus Nostri, similiter anno primo, expeditis, uberius etiam continetur. Et cum sicut etiam accipimus, in Capitulo Generali habito, de præsentis anni pro majori Regularis disciplinæ observantia, sub Nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito, fuerit statutum, sive decretum, quod si aliquis ex Eremitis prædictis, sive sit ipsius Congregationis Montis Coronæ Major, sive sint Visitatores, aut Procurator Generalis, aut quilibet alius, quacunque alia dignitate suffultus, quascunque Prælaturas, Dignitates, & officia quæcunque, aut quascunque alias bonorum gratias, mediante quorumcunque Principum, tam

Eccle-

Ecclesiastic
sæ Cardin
de gremio
te Corona
favore, à
directè, al
ralis impe
dicta Præla
officio, aut
tia, etiam
dummodo i
prædicto s
specifica n
essent robo
tè scimus,
mus, quod
nisi in paci
rum mater
cæatrix,
scientia, &
dictæque
dine, etiam
die 19. Ju
torum F
manæ Ec

Ecclesiasticorum etiam S. Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, seu Prælatorum, etiam de gremio, dictæ Congregationis de Monte Corona existentium, quàm secularium favore, à Sede Apostolica directè, vel indirectè, absque consensu Capituli Generalis impetraverit, literæ pro consequenda dicta Prælatura, sive dignitate, munere, aut officio, aut quacunque alia honorum gratia, etiamsi literæ Apostolicæ fuerint, dummodo in eisdem literis Apostolicis, de prædicto statuto, sive decreto expressa, & specifica mentio facta non fuisset, nullius essent roboris, vel momenti, Nos qui certè scimus, & ex evidentia facti conspiciamus, quod non benè colitur pacis Auctor, nisi in pacis tempore, & ambitio est vitiorum mater, sanctitatis tinea, ac cordis excæcatrice. Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostri, dictæque Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam ex voto Congregationis, sub die 19. Julii præsentis, anni habitæ, dilectorum Filiorum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis, &

consultationibus Episcoporum, & Regu-
larium Præpositorum, cui hoc negotium
discutiendum commiseramus, prædictos
Eremitas Montis Coronæ amplioris gra-
tiæ favore prosequi volentes, prædicta-
rumque, & aliarum litterarum, etiam in
simili forma Brevis, si quæ sint, superinde
confectarum tenores, etiam veriores præ-
sentibus pro expressis habentes, statu-
tum, sive decretum prædictum, necnon
omnia, & singula Indulta, Privilegia, & In-
dulgentias, hæcenus à diversis Romanis
Pontificibus Prædecessoribus Nostreis, ei-
dem Congregationi Eremitarum Camal-
dulensium Montis Coronæ concessa, ac re-
vocationes, dissolutiones, & separationes
Eremitarum Hetruriæ, & Congregationis
Montis Coronæ, ac Eremitarum Camal-
dulensium, propè Taurinum, sic ab invi-
cem per Nos factas, & revocationem sta-
tuti Urbani Prædecessoris Nostri hujusmo-
di super translatione Eremitarum prædi-
ctorum, aliaque per Nos gesta, & ordinata
pro majori, & firmiori subsistentia, Apo-
stolica auctoritate approbamus, & con-
fir-

firmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos, tam juris, quam facti, solennitatumque etiam substantialium defectus, si qui forsan quomodolibet intervenerint, in eisdem supplemus, necnon Constitutionem, aliàs à san. mem. Clemente Papa Octavo, similiter Prædecessore Nostro, quæ incipiat, *Ambitiosam*, contra Camaldulenses Monachos, officia, & dignitates ambientes editam, pro majori suprascripti statuti, siue decreti corroboratione, ad eisdem Eremitas Camaldulenses Montis Coronæ extendimus, illamque omnes comprehendere, ac eosdem ad ejusdem Constitutionis observantiam, strictè obligatos esse, cum earundem poenarum in dicta Constitutione contra transgressores comminatarum incurfu declaramus, ac eisdem Eremitis Camaldulensibus Congregationis Montis Coronæ itinerantibus, siue genuflexis, aut aliàs devotè Coronam Domini recitantibus, centum dierum Indulgentiam ultra aliàs Indulgentias, jam pro dictis Coronis recitantibus concessas,

de novo pariter, dicta auctoritate concedimus, & elargimur. Præsentes quoq; ex eo quod in præmissis, quicunque interesse habentes, seu habere prætendentes, præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, vel auditi fuerint, nullo unquam tempore, quovis quæsito colore; vel ingenio, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aliove quomodolibet, quantumvis magno, & substantiali, ac excogitabili, & incogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in jus, vel controversiam vocari ad viam, & terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudque, quodcunque juris facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut impetrato, vel etiam Motu simili concessio in iudicio, vel extra illud, uti, seu se juvari posse, neque sub quibuscunque similium gratiarum revocationibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Sedem prædictam, quibusvis de causis, etiam necessariis quomodolibet

fa-

faciendis comprehendī, sed ab illis semper exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum, etiam sub Datum posteriori per Majorem dictorum Eremitarum pro tempore existentem, quodocunque eligenda concessas, semperque validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, dictisque Eremitis in omnibus, & per omnia perpetuo suffragari, ac omnibus illis, ad quos spectat, inviolabiliter, & inconcussè observari, sicque, & non alias in præmissis omnibus, & singulis; per quoscunque Judices, & Commissarios, etiam Causarum Palatii Nostri Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuntios, sublata eis, & cuilibet eorum quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & diffiniri debere, irritum quoque & inane decernimus, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari. Quocirca Dilectis Filiis Nostris,
nunc

nunc, & pro tempore existentibus, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, & Vice-Cancellario, ac Causarum Curia Camera Apostolicæ Generali Auditori, per præsentés committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentés has nostras litteras, & in eis contenta, quæcunque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dilectorum filiorum Majoris, ac aliorum Superiorum dictæ Congregationis Camaldulensis Montis Coronæ, vel alicujus ex eis fuerint requisiti, solenniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio, assistentes faciant, confirmationem prædictam, ab omnibus, quos illa concernit inviolabiliter observari ipsosque Majorem, & Superiores, ac Religiosos dictæ Congregationis Camaldulensis Montis Coronæ, ac præmissis omnibus, & singulis pacificè frui, & gaudere non permittentes, eos de super per quoscunque quomodolibet molestari, contradictores, quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas, alia-

aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus, servata forma Concilii Tridentini aggravando, invocato etiam, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis; Non obstantibus præmissis, ac fel. rec. Bonifacii Papæ Octavi Prædecessoris Nostri, de una, & Concilii Generalis de duabus Dietis: Dummodò quis, ultra tres Dietas, earundem vigore præsentium extra suam Civitatem, vel Diœcesim, ad iudicium non trahatur, ac quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus, ac primo dictæ Congregationis etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis quibusvis locis, & personis, etiam speciali mentione, & expressione dignis, sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibus

busque & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam Motu pari quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbū, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, aut quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma, ad hoc servanda foret, tenore huiusmodi, etiam veriores, ac Datum etiam præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, hac vice duntaxat, harum serie, latissimè & plenissimè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunq̃ue, Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris. Die 15. Octobris 1669. Pontificatus Nostri Anno tertio.

Loco Annuli Piscatoris

F. Murolo. Secret.

foris. G. ab Hinnesdacl.

PAU.

PA
Ad P

bina De
nasteria
turque
vendica
cūm ma
triment
sumunt
rum, &
omneq̃
minium
thecam
tra tri
contra
in casib
bonis i
solitis,

PAULUS PAPA II.

Ad Perpetuam Rei Memoriam.

Ambitiosæ cupiditati illorum præcipuè, qui divinis, & humanis affectati damnatione postposita, immobilia & pretiosa mobilia Deo dicata, ex quibus Ecclesiæ, Monasteria, & pia loca reguntur, illustranturque, & eorum Ministri sibi alimoniam vendicant prophanis usibus applicare, aut cum maximo illorum, ac Divini cultus detrimento exquisitis mediis usurpare, præsumunt, occurrere cupientes, omnium rerum, & bonorum Eccl. alienationem, omneque pactum, per quod ipsorum dominium transfertur, concessionem, hypothecam, locationem, & conductionem ultra triennium, necnon in feudationem, & contractum emphyteuticum, præterquam in casibus à jure permissis, ac de rebus, & bonis in emphyteusim ab antiquo concedi solitis, & nunc cum Ecclesiarum evidenti
uti.

utilitate, ac de fructibus, & bonis, quæ servando servari non possunt, pro instantis temporis exigentia hac perpetuò valitura Constitut. præsentì fieri prohibemus. Prædecessorum N. Constitutionibus, prohibitionibus, & decretis aliis super hoc editis, quæ tenore præsentium innovamus, in suo nihilominus robore permansuris. Si quis autem contra hujus nostræ prohibitionis seriem, de bonis, & rebus eisdem quicquam alienare præsumpserit, alienatio, hypotheca, concessio, locatio, conductio, & infeudatio hujusmodi nullius omnino sint roboris, vel momenti. Et tam qui alienat, quàm is, qui alienatas res, & bona prædicta receperit, sententiam excommunicationis incurrant, alienanti verò bona Eccl. Monasteriorum locorumq; piorum quorumlibet inconsulto Rom. Pontif. aut contra præsentis Constit. tenorem, si Pontificali, vel Abbatiali præfulgeat dignitate, ingressus Eccl. sit penitus interdictus. Et si per sex menses immediate sequentes sub interdicto hujusmodi animo (quod absit) perseveraverit indurato, lapsis

lapsis men
ministratio
præsides in
pensus.
mendarii,
ficia, vel ad
obtinentes
sonibus,
Canonicat
cum cura,
laribus ben
runt dunta
illaque abs
censeantur
rios, vel ali
tinet, perso
propterea
conferri: ni
Sedis sint sp
vata. Nihil
hujusmodi
ad quæ ante
tinebant, lib
Datum Ro
1468, Kale

lapis mensibus eisdem, à regimine, & administratione suæ Eccl. vel Monasterii, cui præsidet in spiritualibus, sit eo ipso suspensus. Inferiores vero Prælati, Commendarii, & aliarum Ecc. Rectores, beneficia, vel administrationem quomodolibet obtinentes, Prioratibus, dignitatibus, personatibus, administrationibus, officiis, Canonicatibus, præbendis, aliisque Eccl. cum cura, & sine cura secularibus, & regularibus beneficiis, quorum res bona alienarunt duntaxat, ipso facto privati existant, illaque absque declaratione aliqua vacare censeantur, possitque per locorum ordinarios, vel alios, ad quos eorum collatio pertinet, personis idoneis (illis exceptis, quæ propterea privatæ fuerint) liberè de jure conferri: nisi alias dispositioni Apostolicæ Sedis sint specialiter, aut generaliter reservata. Nihilominus alienatæ res, & bona hujusmodi ad Eccl. Monasteria, & loca pia, ad quæ ante alienationem hujusmodi pertinebant, libere revertantur, Nulli ergo, &c. Datum Romæ Anno Incarnat. Domini 1468, Kalend. Martii.

INDEX

PRIMÆ ET SECUN- DÆ PARTIS CONSTITU- TIONUM,

Primus numerus significat pagi-
nam, secun: num: marg:

A

ABbas : istud nomen Abbatis non est
in usu in Congregatione nostra, sed
Prioris & Majoris. pag. 32. n. 1.

Praelati debent observare doctrinam S. Be-
nedicti in descriptione Abbatis. pag. 27.
Regule Cap. 2.

Acceptare : Locum novum, qualem, à quibus
& quomodo debet acceptare. pag. 369. n. 1.
vide loca nova.

Accusator : Nisi probet aut convincitur qua-
lem penam subire debet pag. 135. n. 5.

Denunciationes in visitationibus subscribi
debent. ibid.

Aqua

qua benedi-
Dominici
datur, &
ro debeant
Accendere
Eccl. qui
Acceptator
tur.
Adoratio Cr
Acrumina
licentia.
Alienatio
Animalia cl
nibus pro
Antiphona q
Anniversari
solvuntur
n. 14. in
Laudum
cenduntur
Anni Praela
Visitator

INDEX.

- Aqua benedicta à quo debet benedici diebus Dominicis.* pag. 92. n. 11. *à quibus datur, & quomodo Eremitæ stare in Choro debeant dum asperguntur.* pag. 90. n. 5.
- Accendere lucernas in Choro & Candelas in Eccl. quis debeat.* pag. 76. n. 7.
- Acceptator personarum, quomodo puniatur.* pag. 158. n. 2.
- Adoratio Crucis, & quo ordine.* pag. 112. n. 21.
- Acrumina & fructus non possum colligi sine licentia.* pag. 188. n. 20.
- Alienatio quid in illa observari debet.* pag. 36. n. 3.
- Animalia clamosa & latrabilia exceptis canibus prohibentur.* pag. 54. n. 5.
- Antiphonæ quomodo, & à quibus dicuntur.* pag. 74. n. 4. 5.
- Anniversaria quot, pro quibus & quando absoluntur, & si possunt transferri.* p. 170. n. 14. *in illis quot Candelæ tempore missæ, laudum & in medio Eccl. ad tumbam accenduntur.* pag. 171. n. 15.
- Anni Prælatuæ, vide Prælatuæ, Major, Vistator & Prior.*

INDEX.

- Anni Professionis, vide Professio, Major Vi-
sitator, & Prior.*
- Apostata & Fugitivus debet quæri à Supe-
riore. pag. 136. n. 1. quando revertitur
qualem pœnam incurrat. pag. 137. n. 1.
quid debet observari in recipiendo. ibid.
potest dispensari ad pralaturas & quo-
modo. pag. 137. n. 2. Qui sine licentia
vadit Romam aut ab Eremitio ad Eremitium,
qualem incurrit pœnam. pag. 138. n. 4.*
- Appellatio facta, & in quo casu suspendit pœ-
nam. pag. 284. n. 16. 17.*
- Arbores prohibentur scindi etiam à Priore
& quomodo. pag. 15. n. 2. vide Sylva.*
- Archivium pro conservatione scripturarum
& Bullarum in qualibet Eremitio. p. 285. n. 19*
- Arma relinquuntur ad portam Eremitii. pag.
294. n. 4. vide porta.*
- Ars aliqua non debet exerceri ab Eremitis
sine licentia. pag. 242. n. 1.*
- Artifices quibus debent consignari illorum
opera. ibid.*
- Absolutio percussoris Clerici, ad quem spectat
si est publica. pag. 43. n. 9. Excommu-
nicatorum. pag. 203. n. 1. vide Cen-
sura,*

*sura, G
quomodo
vuntur
prævia
Aspersio qu
Benedict
182. n. 1
do trans
feri debet
pœna qu
In Quad
pag. 18
Convers
ibid. Ad
n. 11. spe
vantiam
beant vi
habentur
nolunt p
tes ad qu
portare
Etantes a
modo poss
Ave Maria
torium &*

INDEX.

*sura, Generalis quoties fit in anno & quomodo. pag. 204. n. 2. 3. Non absol-
vuntur qui accipiunt sacras reliquias sine
prævia restitutione. pag. 149. n. 3.
Aspersio quando fit. pag. 90. n. 5. vide aqua
Benedicta. Abstinencia quomodo fit. pag.
182. n. 5. Cum fructibus in æstate quan-
do transfertur. ibid. qualibet septimana
fieri debet. ibid. Abstinencia assignata pro
pæna quomodo debet fieri. pag. 183. n. 6.
In Quadragesimis quando & quomodo fiat.
pag. 184. n. 9. quando dispensatur. ibid.
Conversis conceditur vinum & fructus.
ibid. Actus Capitulares fiunt. pag. 343.
n. 11. spectantantes ad communem obser-
vantiam statim obligant. ibid. Qui ha-
beant vim legis, & quando pro revocatis
habentur. ibid. Definitores annotent quos
nolunt publicare. pag. 357. n. 2. spectant-
tes ad quamlibet Eremum quis teneatur
portare descriptos. pag. 359. n. 7. spe-
ctantes ad communem observantiam quo-
modo possunt annullari. pag. 370. n. 2.
Ave Maria datur signum illius post Comple-
torium & quom. in nocte post laudes in die*

INDEX.

post nonam aut vespervas. pag. 98. n. 6.
 Intervals & tractus illius & quando di-
 citur flexis genibus pag. 99. n. 8. Datur
 signum simile mortuo Eremita. pag. 169.
 n. 12. Advocatus eligitur à Conventuali
 Capitulo. pag. 36. n. 3.
 Autoritas Dieta. vide Dieta; Majoris cum
 visitatoribus. pag. 361. n. 1. Solius Ma-
 joris circa correctionem. ibid. Cum visi-
 tatoribus in dubiis. pag. 364. n. 8. In
 negotiis gravibus. ibid. In Conducendis
 visitatoribus pro visitatione particulari.
 pag. 366. n. 12. In limitanda visitato-
 rum autotitate aut in assignatione socii vi-
 sitatori uno. pag. 366. n. 14. In eligendis
 visitatoribus. pag. 367. n. 16.

B

Balneum quando à quibus à quot medicorum
 Consilio conceditur. pag. 167. n. 8. Cui
 conceditur adeundi balneum debet illi dari
 socius & pecunia. ibid.
 Ballotatio. Qui procurat ballotationem aut
 votum pro se vel pro aliis pro obtinendo
 aliquo officio qualem pœnam subeat vide
 offi-

officium Cale.
 affirmat. 32
 paria quid
 debet perve
 pag. 344. n.
 negotiis Cap
 pag. 345. n.
 latus in Diffi
 do iterato fi
 vide Defini
 Banditi Debit
 bent recipi
 Barbam debent
 usus criniu
 Barbitonsoriu
 struitur.
 Barbitonsor q
 tertia sept
 quomodo.
 sine licenti
 dies deput
 potest radi
 Benedictio re
 omni anno

INDEX.

- officium Calculus Candidus negat, niger
affirmat. pag. 326. n. 2. Quando sunt vota
paria quid faciendum. ibid. nulla ratione
debet perveniri ad Cognitionem calculus
pag. 344. n. 14. Practicatio secreta de
negotiiis Capituli Generalis, prohibetur.
pag. 345. n. 15. Ordo ballotandi pro Pra-
latis in Diffinitorio. pag. 350. n. 7. Quan-
do iterato fit ballotatio & nominatio. ibid.
vide Definitorium.
- Banditi Debitores aut Contumaces non de-
bent recipi in nostris locis à Prioribus.
pag. 229. n. 7.
- Barbam debent alere nostri Eremita & quis
usus crinium circa os. pag. 297. n. 5.
- Barbitonsorium quale & quibus rebus in-
struitur. ibid.
- Barbitonsor qualis eligi debet. ibid. Omni
tertia septimana vadat aut tondeat &
quomodo. ibid. Qui transit hoc tempus
sine licentia privatur vino. ibid. Quales
dies deputati ad tonsuram extra hos non
potest radi sine licentia. pag. 298. n. 6.
- Benedictio rerum necessariarum renovatur
omni anno. pag. 155. n. 8.

INDEX.

- Benedictio mensæ.* pag. 178. n. 4.
Bibere quomodo & qualis mensura potus. pag. 192. n. 1. 2.
Bireti duo Conceduntur. pag. 239. n. 14.
non uiuitur solus biretus. pag. 238. n. 13.
Bestia non vadant per Eremum & intrent illam ad quem spectat. pag. 295. n. 6.
Breviarium monasticum debet observari in toto. pag. 68. n. 1.
Burse quando Consignantur depositario tempore Capituli Generalis. pag. 336. n. 3.
quando redduntur Prioribus. p. 360. n. 8.

C

- Calepodia de ligno dantur cooperta.* pag. 288. n. 13. *discooperta possunt portare Reclusi.* pag. 26 n. 10.
Campana Nostrarum Eremorum quot & quales. pag. 10. n. 1. *vide Missa.*
Candela quando debent accendi super Altare. pag. 80. n. 1. 2. *quis accendit.* pag. 81. n. 2. *In festis primæ Class. & secundæ in quibus celebrat superior quot accenduntur & cuius ponderis, item in Missis Conventualibus in festis duplicibus & semiduplicibus*

INDEX.

- bus in Vigilia Pentec. & in Dominica Palmarum.* pag. 94. n. 15. *Cujus ponderis sunt quæ portantur ab Eremitis in processionibus.* pag. 111. n. 18. *in triangulo Altaris, in adoratione Crucis, in hastili Sabb. Sancto, in die Purificationis.* ibid.
- Albae esse debent excepto.* pag. 112. n. 20.
- In anniversariis & exequiis ad Catalectum.* pag. 170. n. 14.
- Canes permittuntur pro Custodia.* p. 54. n. 5.
- Capecalia Eremitarum qualia debent esse.* pag. 119. n. 4.
- Capitulum triplex fit in Congregatione, Generale, Conventuale & Culparum.* p. 34. n. 1.
- Capitulum Conventuale : quale sit signum pro Capitulo. Conventuali.* pag. 35. n. 2. *quis habeat vocem in illo.* ibidem. *ad quem spectat proponere negotia tractanda.* ibidem. *ad quæ negotia adunatur.* pag. 36. n. 3.
- Revelare tractata in Capitulo prohibetur & quæ pena.* pag. 37. n. 4. *facit Officiales Domus quando & quomodo.* pag. 279. n. 2. 3. *Concedit licentiam fabricandi nova.* pag. 286. n. 24.

INDEX.

- Capitulum Culparum de quibus defectibus dicitur culpa. pag. 209. n. 1. 282. n. 11. fit in sabb. aut alio die. pag. 280. n. 7. Quo ordine. pag. 282. n. 8. 9. 10. quomodo dicuntur Culpa. idid. quo ordine. ibid. vocantur negligentes. pag. 284 n. 15. illuc congregantur omnes Eremita ad initium Capituli Generalis. pag. 323. n. 2. & ad audiendam lectionem Actuum cap. pag. 358. n. 4. 5.*
- Capitulum Generale Determinat dies quibus mulieres intrant Ecclesiam. pag. 19. n. 16. ubinam Celebretur & qui cibi dantur feria Quarta. 182. n. 4. in fine datur absolutio generalis quo ordine & forma. pag. 204. n. 2. 3. In qua etate dispensat cum Novitiis. p. 243. n. 1. Cum quali advertentia recipit Religiosos alterius Ordinis. pag. 245. n. 3. Dispensat pro susceptione Ordinis Presbyteratus ante 5. annos Professionis. pag. 268. n. 2. Quid faciat in occasione litterarum infamantium. pag. 307. n. 4. Quo tempore Celebretur, quam ob causam, ubi & quando potest tempus celebrandi prolongari aut abbreviari. pag. 317.*

INDEX.

317. n. 1. Qui tenentur venire ad Capitulum. pag. 199. n. 1. Qualis pena in absentes. pag. 319. n. 1. Priores de Polonia saltem quarto anno veniunt & cum quo, pag. 320. n. 2. Non potest venire non Prælati nisi vocetur, & qualis pena. ibidem. Cum quali quantitate pecunie vixit Prior. pag. 321. n. 4. ferat secum Computum suæ Eremitæ. pag. ibid. n. 5. 6. Absens tenetur mittere, alias incurrit penam. pag. 322. n. 7. Quo die debet inveniri in loco qui vadit. pag. 191. n. 8. Forma introductionis Capituli. pag. 322. n. 1. Quando datur primum signum & quomodo, qui convenient & quo, sit Ora. pag. 323. n. 2. Quis facit Exhortationem, quo fine & quis disponit. pag. ibid. n. 3. Quomodo fiant electiones & sua requisita. pag. ibid. n. 1. 2. vide electionem. Quid observatur cum litteris scriptis ad Capitulum. pag. 340. n. 4. Quæ annihilantur præteriti Capituli. pag. 343. n. 10. Dispensat cum annis professionis pro electione Majoris, Visitatoris & Prioris in quo casu. pag. 353. n. 6. Acceptat nova loca cum

INDEX.

- cum quali advertentia. pag. 369. n. 1. 2.
vide Definitor, Definitorium.*
- Caput quando profunde inclinatur. pag. 107.
n. 8. Quando in Choro & in Ecclesia tene-
tur coopertum, discoopertum & medioco-
opertum pag. 108. n. 11. 12. Non tenen-
tur infirmi. pag. 109. n. 13. Quando de-
tegatur & inclinatur coram aliis. p. 275.
n. 2. 3. supra nunquam portatur solum
biretum. pag. 238. n. 13.*
- Carceres. Cum in carceratis non licet loqui.
pag. 129. n. 1. Quando incarcerantur
Apostatae aut fugitivi. pag. 136. n. 1. pag.
138. n. 3. qui vadit Romam sine licentia.
ibid. n. 4. qui vadit de Eremito ad Eremitum.
ibid. qui vadit ad P, Majorem ob recur-
sum. p. 139. n. 5. vide Apostata fugitivo,
pena, proprietates, percussio.*
- Carnes prohibentur manducari cujuscunq;
generis & qua coquuntur cum carne &
jussula carnis. p. 190. n. 1. cum Consilio Me-
ci facile conceditur esus. ibid. secularibus
non conceduntur intra Cruces Eremiti. pag.
191. n. 2. manducans qua punitur pena,
Prelatus à quo punitur. pag. 191. n. 3.*
- Casus*

Casus res
siti ad
rium.
Prior
Cleric
quan
cins.
cepto.
cet, pa
intra
strato
n. 1.
Omn
excep
tur.
trans
muni
sente
Cellarar
rati
qual
Sace
pag
143
Prio

INDEX.

Casus reservatos bene norint Eremita expo-
siti ad Confessiones excipiendas sacula-
rium. pag. 43. n. 7. *Casus reservare potest*
Prior. pag. 43. n. 9. *Publica percussio*
Clerici reservata Priori. ibidem. *Cella*
quantum distat à Cella, ab Ecclesia, ab Offi-
cinis. p. 26. n. 4. *non potest intrari ex-*
cepto. pag. 18. n. 7. *In vestibulo loqui li-*
cet. pag. 18. n. 8. *qui intrat aut per mittit*
intrare quam pœnam subit. ibid. *Seque-*
stratis in Cella non licet loqui. pag. 129.
n. 1. Visitatur bis in anno. pag. 154. n. 5.
Omnes Celle habent communem clavem
excepto. pag. 155. n. 6. *in die non claudi-*
tur. pag. 155. n. 7. *de una ad aliam nihil*
transportatur. pag. 156. n. 10. *tenetur*
munda. pag. ibid. *Visitatur à visitatoribus*
sente Priore. pag. 367. n. 15.
Cellerarias qualis eligitur à Capitulo Gene-
rali aut Conventuali. pag. 142. n. 2.
quales libros tenetur habere. ibid. n. 3.
Sacerdos debet esse 5. annorum professus.
pag. 142. n. 2. Quale Officium illius. pag.
143. n. 4. 5. totum facit cum consensu
Prioris, reddit computum quolibet Mense.
quis

INDEX.

- quis Coadjutor Cellerarii. p. 146. n. 9. 10.
 Conservat pecuniam. pag. 153. n. 1. si
 commiserit fraudem. pag. 154. n. 3. visi-
 tat Cellas cum Priore. ibid. n. 5. partialis
 punitur. pag. 158. n. 2. facit provisionem
 pannorum quando. pag. 235. n. 1. 2.
 Cera, vide Candele.
 Cereonia in choro quomodo fiunt & debent
 observari. pag. 68. n. 1. 2. 3.
 Cerei accenduntur ante Altare majus, ad ele-
 vationem extinguuntur, post communio-
 nem, in aliis Capellis unus solus. p. 94 n. 16.
 Cereus Paschalis cujus ponderis, quando debet
 ardere & quo die extinguatur. pag. 111.
 n. 19.
 Clericus, illius publica percussio reservatur
 Priori. pag. 43. n. 9. recitat psalterium
 cum Requiem in fine psalmi toties quoties
 fit Anniversarium. pag. 170. n. 14. Quot
 psalteria absolvit pro quolibet defuncto
 Eremita. pag. 172. n. 17. Ordinatus
 Prasbyter quem locum recuperat. p. 263.
 n. 1. Diaconus receptus ad habitum non
 precedit Novitium antecederet suscep-
 tum. pag. 264. n. 3. ad quem spectat pro-
 motio

motio
 natur.
 Profe
 & qu
 n. 2.
 incur
 debet
 teriun
 102.
 Choro
 to ex
 106.
 quan
 mita
 offici
 rem
 choro
 Hospi
 ducit
 ibid.
 in fr
 corre
 Cibique
 pag.
 185

INDEX.

motio Clerici ad Ordines & à quo exami-
natur. pag. 268. n. 1. post quinque annos
Professionis promovetur ad sacerdotium
& quando cum his annis dispensatur. ibid.
n. 2. Qui ordinat sine licentia quam penam
incurrit. pag. 269. n. 3. quali scientia
debet instrui. pag. ibid. n. 5. unum psal-
terium absolvit qualibet septimana. pag.
102. n. 1. vide Eremita hebdomadarius.
Chorus constituitur in illo sine sustentamen-
to excepta infirmitate & senectute pag.
106. n. 6. in Choro respiciat alter alterum
quando genuflexi manent. ibidem. Confor-
mitas Observatur. pag. 109. n. 14. finito
officio nemo recedit de choro ante superio-
rem excepto &. pag. 110. n. 15. nullus
chorum intrat sine pallio. pag. ibid. n. 16.
Hospites seculares & Religiosi non intro-
ducuntur in chorum sine scitu Superioris
ibid. summum silentium in choro, & pena
in fractores. pag. 224. n. 1. in choro quis
corrigit. pag. 225. n. 2.
Cibi quomodo disponuntur per totum annum.
pag. 181. n. 1. pag. 182. n. 4. 5. 8. 9. pag.
185. 186. 187. 188. quales in vigilia
Na-

INDEX.

Nativit. Domini & sabbato sancto. pag. 185. n. 10. feria 6. quando occurrit festum Nativitatis Domini, & S. Romualdi. pag. 185. n. 12. quales cum butiro & quales cum oleo. pag. ibid. n. 15. quales parantur in Cella. pag. ibid. n. 16. relicta cibaria omni die exponuntur in armariolo. pag. ibid. n. 19. tempore Capituli Generalis ubi dantur cibi. pag. 182. n. 4. tempore rogationum. pag. ibid. n. 4.

Cilicium potest portari cum licentia Confessarii à Professo, à Novitio cum licentia sui Magistri. p. 120. n. 2. Cingulus choristarum & Conversorum. pag. 238. n. 12.

Colatio fit in Cella ad quam portantur fructus & vinum diebus refectorii, quando jejunatur. pag. 182. n. 3. fit cum fructibus aut pane. pag. 188. n. 21. tempore hyemis potest fieri post Completorum & Orationem. pag. 194. n. 2. Culpa quomodo debeat considerari à Superiore in Capitulo. pag. 121. n. 2. quales Culpa sunt leves, quales graves & earum penitentie. pag. 123. n. 2. graviores pag. 126. n. 1. 2. quomodo se gerant Superiores cum talibus pag. ibid.

ibid. n. 1.
beant. p.
cretè p.
graviss.
2. in C.
sionibus
n. 1. pa.
observa
Communio
cepto.
Quadr.
In Can.
pag. 4.
ordinar
pag. ibi
duo Cer
Capellis
quatuor
337.
reperio.
Completa q
advert
n. 6. fi
tur. ibi
rium d

INDEX.

ibid. n. 3. Culpe graviores quas penas habeant. pag. 127. n. 4. Culpe secreta, secretè puniuntur. pag. 128. n. 6. Culpe gravissima & earum pena, pag. 133. n. 1. 2. in Capitulo dicitur culpa de transgressionibus & defectibus manifestis, pag. 210. n. 1. pag. 282. n. 11. Cum quo Ordine & observantia dicuntur. pag. ibid. n. 12. Communio debet fieri omni die Dominico excepto. pag. 43. n. 19. in Adventu & in Quadragesima nunquam omittitur. ibid. In Cena Domini fit ab omnibus quo ordine pag. 44. n. 11. pro Communionem extraordinaria licentia petitur à Superiore, pag. ibid. n. 12. tempore Communionis, duo Cerei ardeant ante majus altare in Capellis unus. pag. 94. n. 16. Computisti quatuor Capituli & eorum officium. pag. 337. n. 4. referunt Definitorio defectus repertos. pag. 346. n. 17. Completa qua hora absolvitur, & cum qualè advertentia datur signum illius. pag. 98. n. 6. signum illius & quando abbreviatur. ibid. post lectionem ante Completorium datur signum parva Campana. pag.

INDEX.

98. n. 7. vide *signum*. Concurrentia voto-
rum in electione quomodo terminatur. pag.
333. n. 4. 5. 6. 7. Confessio intra novem
dies quilibet confiteri tenetur. p. 41. n. 2.
qui transit tempus sine licentia, quam pæ-
nam sustinet. pag. 41. n. 2. Generalem
Confessionem coram quo possunt facere
Novitii. pag. 256. n. 1. ante susceptionem
habitus cui possunt confiteri generaliter
Novitii. pag. 249. n. 12. ante professio-
nem. 256. n. 1. Confessarii exponuntur
à Priore, sine illius licentia potest mutari
pag. 41. n. 3. Eremitæ hospites cui pos-
sunt confiteri. *ibid.* pag. 42. n. 6. Novus
Sacerdos non exponitur sine prævio exa-
mine & approbatione. pag. 42. n. 4. in ne-
cessitate potest Prior exponere novum Sa-
cerdotem usq; ad visitationem. *ibid.* Depu-
tati pro secularibus approbatur à Diace-
siano. p. 43. n. 7. Confessarii possunt absol-
vere ab iis à quibus & Prior excepto, &c.
pag. *ibid.* n. 9. Sed non reliquiarum ac-
ceptores absq; prævia restitutione. pag.

149. n. 3.

Con-

infirmas
vestimen
injuriatio c
sciplina
onservator
li.
onsuetudine
servari P
ontradictor
ontumaces a
onversatio
operta qua
opiam ratio
Generale.
tuntur,
onversus te
septies lau
n. 1. 3. re
cum quali
ferialibus
rio, festi
functorum
Missæ in se

INDEX.

- Conformitas in Ceremoniis. pag. 109. n. 14. in
vestimentis & in omnibus. pag. 110. n. 15.
- Conjuratio contra Superiorem punitur di-
sciplinâ Circulari. pag. 311. n. 2.
- Conservator eligitur à Capitulo Conventua-
li. pag. 36. n. 3.
- Consuetudines antiquas Religionis curet ob-
servari P. Major. pag. 362. n. 3.
- Contradictor Superiori punitur. p. 311. n. 2.
- Contumaces aule. pag. 229. n. 7.
- Conversatio cum hospitibus prohibetur. pag.
54. n. 6.
- Coperta quales, & quot conceduntur. pag.
119. n. 3.
- Copiam rationum portat Prior ad Capitulum
Generale. pag. 321. n. 6. Quando mit-
tuntur. ibid.
- Conversus tenetur ire ad Matutinum, &
septies laudare Deum per diem. pag. 87.
n. 1. 3. recitat 82. Pater & Ave Maria
cum quali divisione. pag. 87. n. 2. diebus
ferialibus debet adesse Prima & Completo-
rio, festivis verò & vespers ac officio de-
functorum. pag. 87. n. 2. Quis prima
Missa inservit & pulsat pro illa. pag. 89.

INDEX.

- n. 2. Quot Pater noster & Ave Maria dicit pro quolibet Anniversario. pag. 170.
 n. 14. quot pro subditis aut Prelatis defunctis debet dicere. pag. 172. n. 17. facit abstinenciam solitam cum fructibus & vino. pag. 184. n. 9. tarde accedens ad officium & recedens ante finem accipit veniam. pag. 200. n. 2. quot libros potest habere. pag. 270. n. 7.
 Caseus. quantum datur casei qualibet septimana. pag. 187. n. 18.
 Correctio diversa juvenum ac senum. p. 121.
 n. 2. in Choro ad quem spectat. pag. 207.
 n. 2. quomodo ibi fiat Correctio. pag. 208.
 n. 3. in definitorio nunquam omittitur Correctio Pralatorum. p. 342. n. 8. vide Major, Visitator, Prior, Superior, Error.
 Calcei Prohibiti Eremitis. pag. 237. n. 11.
 Constitutiones leguntur ante lectionem Capituli cum Regula. pag. 316. n. 5. observari debent. pag. 370. n. 1. Quomodo possunt revocari, mutari, & alterari. p. ibid. n. 2.
 Cruces ponuntur grandiores, distantes à porta Eremiti. pag. 19. n. 9. vide mulieres.
 Quomodo fiat adoratio Crucis à celebrante,

te, & ab
 quous dura
 ra & cb
 tur illi
 omnibus
 equere in
 acrumina
 repitas vel
 gram anim
 ystos sylvan
 debiles quor
 pag 119.
 ticulum. p
 cipiuntur
 Decima, v
 Depositaris
 Priorum
 nitorio. pa
 postam pe
 Deposito, P
 causam &

INDEX.

te, & ab aliis Eremitis. pag. 112. n. 21.

Coquus durat per annum in suo officio eius cura & obligatio. pag. 161. n. 1. 2. 3. 4. datur illi socius. pag. 162. n. 5. Colligit ex omnibus hortis pro usu culinae. pag. 188.

n. 20.

Coquere in cella non licet prater fructus & acrumina. pag. 186. n. 16.

Crepitas vel Calceos quales portant Eremita. pag. 238. n. 13.

Curam animarum non exercent Eremita. pag. 17. n. 6.

Custos sylvarum. pag. 151. n. 7. vide sylva.

D

Debiles quomodo tractantur ratione lecti. pag. 119. n. 5. prater viaticum datur veticulum. pag. 302. n. 10. debitores non recipiuntur in locis nostris. pag. 229. n. 7.

Decima, vide Taxa.

Depositarius, in eius manu deponitur pecunia

Priorum & Visitorum, eligitur à Desinitorio. pag. 336. n. 3. quando reddit depositam pecuniam Pralatis. p. 360. n. 8.

Depositio, Pralati infra annum ob quam fit causam & quo ordine. pag. 363. n. 5. 6.

Ef 3

7. 8.

INDEX.

7. 8. *definitores quid debeant legere.* pag. 341. n. 7. *Dieta quando fit ubi & quomodo, & qui conveniunt, quam habet auctoritatem.* pag. 318. n. 2. *qui eo vadit incurrit panam.* pag. 320. n. 3.
- Defensio qualis prohibetur aliorum & propria.** pag. 305. n. 1. *de injusta & inordinata quid nascitur.* pag. 306. n. 2. *qui defendit iniquiter quomodo castigatur.* pag. 307. n. 3. *defensio rei.* pag. 134. n. 4.
- Definitor quando debet exire de Definitorio, vide definitor, quis elegitur pro definitore.** pag. 332. n. 1. *eliguntur octo qualiter & quomodo.* pag. *ibid.* n. 2. *ab omnibus vocalibus dantur vota.* pag. 333. n. 3. *quis putatur obtinere.* pag. *ibid.* n. 4. 5. *Definitores eligunt scribam Capituli.* pag. 335. n. 1. *Vicarium Domus & alios Officiales.* pag. 336. n. 2. *tenentur venire ad matutinum, diebus festiuis ad vespervas & Celebrare omni die aut audire Missam.* p. 339. n. 1. *Primus Definitor quando tenet locum Presidentis.* pag. 341. n. 7. *interrogantur Priores & corriguntur.* pag. 342. n. 8. *in Consultationibus qua observantur.* pag.

pag. 344.
dientia p
ta. pag. 3
administ
brant aut
Pralator
te election
vatur in n
ibid. n. 3.
pag. 349.
bus diebus
n. 3. qual
bus diebus
nerale Pra
Diffinitor egi
illo vota d
teresse, pag
omnes voc
Pralatus
n. 2. rema
Disciplina qu
gitur.
Dispensatio
pag. 51. n.

INDEX.

pag. 344. num. 13. in virtute S. Obedientie prohibitum est revelare tractata. pag. 345. num. 16. corriguntur mali administratores. pag. 346. n. 17. Celebrant aut communicant in die Electionis Prælatorum. pag. 347. n. 1. leguntur ante electionem. pag. 348. n. 2. quid observatur in nominatione Prælatorum. pag. ibid. n. 3. quomodo scribantur chartule. pag. 349. n. 1. reservatur autoritas tribus diebus & quis eam perdat. pag. 357. n. 3. qualem præcedentiam habent his tribus diebus. pag. ibid. vide Capitulum Generale Præsidentis. pag. 335. n. 8.

Diffinitor egreditur de Definitorio quando de illo vota dantur aut tractatur de illius interesse. pag. 327. n. 3. Quando conveniunt omnes vocales. pag. 329. n. 1. Quilibet Prælatus renunciat Prælatuæ. pag. ibid. n. 2. remanent solum octo definitores. pag.

334. n. 7.

Disciplina quoties, quando, & quamdiu peragitur. pag. 219. n. 1.

Dispensatio silentii quoties & quando fit. pag. 51. n. 3. vide silentium.

- Dispensator datur pro adiutorio Cellerarii**
 quis debet eligi, suum onus. p. 146 n. 9.
 non sit partialis. pag. 158 n. 2.
- Donatio. vide hereditas legata.** p. 36 n. 3.
- Dona non possunt dari & accipi ab Eremitis**
 exceptis fructibus. pag. 230 n. 1.
- Dormire, ubi & quomodo dormiunt Eremitæ.**
 pag. 118 n. 1. qua hora noctis vadunt dor-
 mitum. *ibid.* Dormitio in die quanto tem-
 pore quomodo & quando fiat. pag. 215 n. 1.
 datur signum dormitionis. pag. *ibid.* n. 2.
 eo tempore quilibet manet in Cella. p. *ibid.*
 n. 3. finis dormitionis. pag. 216 n. 4.
 quando ieiunatur qualis finis dormitionis.
ibid. post matutinum non licet dormire sine
 licentia. p. *ibid.* n. 5. ubi sunt nostra hospitia
 non licet dormire extra illa. pag. 222 n. 1.
- Dubium quale declarat P. Major.** p. 364 n. 8.
- Discere litteras possunt Eremitæ.** pag. 269.
 n. 5. vide lectio.

E

- Ædificia nova quando & cum quali sunt li-
 centia.** pag. 286 n. 23, 24.
- Eleemosyna qualis, quando, & à quo fit pro**
 mor-

mortuo Eremita. pag. 173 n. 18. Reli-
cta à novitiis convertuntur in usum Eccl.
alias &c pag. 259. n. 3. 4.
Electio, officialium Eremiti. pag. 278. n. 2. 3. 4.
vide officiales. Superiorum quomodo fiat.
pag. 326. n. 1. iuramentum fit pro Ele-
ctione meliorum legitur Const. de qualita-
te eligendorum. pag. ibid. n. 1. fit cum cal-
culis albis, & nigris. pag. ibid. n. 2. quid
fiat in paritate votorum. pag. ibid. n. 2.
quales practicationes prohibentur in Ele-
ctione vide practici officiales electi à defini-
toribus, vide definitor, ante electionem
quid observatur tempore Capituli. pag.
347. n. 1. quid legatur pag. 348. n. 2.
Præcedentia in electionibus & nomina-
tionibus. pag. ibid. n. 3. Nova Electio &
Nominatio quando. pag. 350. n. 7. quis
electus recusat officium pag. ibid. n. 8.
Anni professionis pro electione Majoris.
pag. 352. n. 1. Visitorum. pag. ibidem.
Priorum. pag. ibid. n. 6. de qua natione
eligendus est Pater Procurator Generalis.
pag. ibid. n. 5. Qualitates eligendorum.
pag. ibid. illorum numerus. pag. ibidem.

INDEX.

Electores qui jurant supra electionem meliorum. p. 326. n. 1. quando & quali forma pag. 331. n. 5. possunt tractare de qualitate eligendorum. pag. 205. n. 5. vide de finitor Electio.

Eremus quantum distat à civitate & locis. p. 14. n. 1. intra sylvas. pag. 15. n. 2. Clausura muro. p. 16. n. 3. clausura non mutatur sine licentia. ibid. non intrant mulieres, vide mulier, Eremus Montis Coronae Vocatur Sacra & Caput totius Congregationis. pag. 271. n. 1. ex Eremo asportari res prohibentur à quo & quando. p. 359. n. 6. acceptare Eremum, vide locus novus. Eremita, modus illius vivendi. pag. 7. votum solemne facit. pag. 8. ubi habitat. pag. 15. n. 2. non egreditur sine licentia. pag. 16. n. 3. non se ingerit negotiis secularium & parentum. pag. ibid. n. 5. non frequentat Ecclesias secularium nec exercet curam animarum. pag. 17. n. 6. adeundo Cellas aliorum quid facit. pag. 18. n. 8. Cui confitetur in Eremo & in itinere. pag. 41. n. 3. 6. renunciat privilegiis. pag. 49. n. 3. quando, ubi, & de quo loquitur, vide silen-

INDEX.

*silentium, non loquitur cum Novitiis sine
 licentia, nec conversatur cum illis. p. 54.
 n. 6. dicit aut audit quolibet die Missam.
 pag. 89. n. 2. 3. absolvit nocte & die Offi-
 cium in Choro licet solus in Eremitio rema-
 neat & quomodo. pag. 103. n. 1. tempore
 Officii non egreditur de choro, excepto.
 pag. 104. n. 2. Quomodo debet intrare,
 Eccl. chorum & Refectorium. pag. 110.
 n. 16. Quomodo, & ubi dormiat, habeat
 curam rerum uti sacrarum. p. 151. n. 8.
 non facit majorem austeritatem sine licen-
 tia. pag. 195. n. 5. Qualis est in loquendo,
 in ambulando & in omni actione sua, ac in
 cella. p. 312. n. 2. 3. Quando peccat venia-
 liter aut mortaliter transgrediendo Regu-
 lam. p. 315. n. 3. obligatus est ad dicendam
 culpam & faciendam penitentiam. p. 316.
 n. 4. qualis sit error in choro, à quo, qualis,
 & quomodo corrigatur. pag. 206. n. 1. e.
 Exercitium Corporale fit omni die una hora
 excepto, &c. pag. 212. n. 1. in qua hora,
 quali loco, quæ oratio dicitur ante & post
 exercitium. pag. 211. n. 2. Novitii sepa-
 ratim cum suo Magistro excepto, &c. pag.*

INDEX.

213. n. 3. Culparum Capitulum & panis
confectio impedit exercitium. pag. ibid.
n. 4. quale exercitium fit in Cella. pag. ibid.
n. 6. negligentes ad exercitium. pag. ibid.
n. 4. Excusatio auditur una vice ; quando
licita. ibid.
Exequiæ , illarum ordo. pag. 170. n. 13.
Anniversaria. pag. 171. n. 15. 16. vide
mortuus, datur signum Campana minori
cum 20. ictibus. pag. 213. n. 5.
Æstas, tempus illius quale intelligitur. pag.
52. n. 5.
Evangelium in nocte cum quali Ceremonia,
cantatur à Superiore. p. 78. n. 1. in Missa
quando incensatur Evangelium. p. 91. n. 8.
Excommunicatio, quis potest excommunica-
re. pag. 309. n. 1. à reservata Priori non
absolvit Confessarius. pag. 43. n. 9 cum
quo ordine absolvitur à Priore & Forma.
pag. 203. n. 1. ultra Excommunicationem,
quali panapunitur percussor Fratris. pag.
309. n. 2.

F

- Fabricari quando potest. pag. 286. n. 23, 24.
vide Edificia nova,

INDEX.

- Familia Abbatia Montis Corona cui subest.*
pag. 291. n. 10. Visitatur à Priore. ibid.
pro Eremitis ordinatur à defnitoribus. pag.
355. n. 1. cum quali advertentia. p. 356.
n. 3. pro familia fratres destinatos reci-
piunt Priores. ibidem.
- Ferire ad mortem culpa gravissima, ejus pa-*
na. pag. 133. n. 1. 2.
- Ferramentarius, ejus officium. pag. 150. n. 6.*
- Festum Natalis Domini, aut S Romualdi non*
dispensat jejunium Regulare. pag. 185.
n. 12. de praecepto non admittit dispensa-
tionem silentii nisi necessitate cogente. pag.
52. n. 4. in quali celebrat officium supe-
rior. pag. 81 n. 2. Observantur festa
Diocesis & Religionis. pag. 185. n. 11.
- Forma induendi Novitios. vide Novitius*
Professio.
- Forma victus observetur nec mutatur sine*
licentia. pag. 195. n. 4.
- Fumus, sua necessitas, quis faciat panes.*
pag. 296. n. 3.
- Fugitivus. p. 136. n. 1. vide Apostata.*

Fru-

INDEX.

Fructus, acrumina quando distribuuntur pag.
187. n. 17. Colligi sine licentia non possunt.
pag. 188. n. 20. dantur & recipiuntur
inter Eremitas. pag. 230. n. 1.

G

Genus flexio, in quibus hymnis & versibus fit
in choro. pag. 107. n. 9. fit coram Majore
& presidente. pag. 274. n. 1. coram Prio-
re solum in Cella. ibidem. Novitii coram
Magistro. ibidem. ad signum Ave Maria
excepto. pag. 99. n. 8. ad Elevationem SS.
Sacramenti in omni loco. pag. 93. n. 13.
ob quos errores in choro. pag. 206. n. 1.
Gloria in Excelsis. pag. 92. n. 9.
Gubernium universale totius Religionis spe-
ctat ad Majorem cum Visitoribus. pag.
272. n. 13.
Galeros albos possunt habere Eremitæ. pag.
238. n. 13.

H

Habitationes Eremiticæ quales. pag. 23. n. 3.
vide Eremitus locus novus.
Habitare simul in Cella prohibitum. p. 118. n. 1
Hebdo-

Hebdom
choro
quis
n. 8.
nita
ibid.
vide
Hebdom
que
dicit
qua
len
dine
serv
lum
bus.
succe
finit
Hebdom
mun
proc
alia
exce
stra

INDEX.

Hebdomadarius Sacerdos suum Officium in choro & in dicenda Missa. pag. 74. n. 4. quis facit Officium pro impedito. pag. 77. n. 8. quando incipit hebdomadam, qua finita in sabbatho facit prostrationem. pag. ibid. n. 9. stando dicit Orationem pag. 107. vide Missa.

Hebdomadarius Clericus suum officium, & quæ legit ad horas. pag. 74. n. 5. cum quo dicit Invitatorium in medio Chori & quando. ibid. inservit Missæ in festis solennibus. pag. 75. n. 6. quando & quo ordine accipit & dat pacem. ibid. quæ observat & dicit. pag. 92. n. 10. ubi est solum unus Clericus quis supplet & in quibus. pag. 75. n. 6. Quando impeditus quis succedit. pag. 77. n. 8. Quando incipit & finit & in sabbato facit prostrationem. pag. ibid. n. 9.

Hebdomadarius Conversus, sua diligentia & munus. pag. 76. n. 7. portat Crucem in processionibus. ibid. impeditus mittit aliam alias &c. ibid. inservit Missæ Conventuali excepto &c. ibid. adjuvat Clericum in ministrando turibulo & Sacerdotem in Sacra-
rio,

INDEX.

- crario, quando. *ibid.* ad Matutinum & primam vocat absentes. pag. 200. n. 1.
- Herba non possunt accipi ex omnibus horis. pag. 188. n. 20.
- Hereditas à quo acceptatur & eidem renunciatur. pag. 36. n. 3.
- Hora prandii & Cena Eremitarum. p. 194. n. 1. 3.
- Hora Canonica, ingrediendo Ecclesiam ad legendas horas Canonicas quid faciendum. pag. 66. n. 5. quando inclinatio fit & statio. pag. 68. n. 1. 2. Quomodo dicitur Prima. pag. 88. n. 1. quâ hora & quomodo pulsatur *ibid.* Tertia pag. 95. n. 1. Sexta. pag. 96. n. 2. Nona pag. *ibid.* n. 4. Vespera. pag. 97. n. 5. Completorium. pag. 98. n. 6. vide Officium Divinum & signum.
- Horologium, eius curam & directionem habet sacrista. pag. 148. n. 2. adsit in omnibus Eremitis. pag. 211. n. 2.
- Hortus Communis & qualis hortulanus. pag. 296. n. 2.
- Hospitia & austerias ac Domos secularium fugiant Eremita. pag. 301. n. 6. vide iter.
- Humili-
gradu-
n. 1. h-
ribus.
Hospital-
n. 1. h-
Hospitalium
dotis q-
Hospites
pag. 1
227. n.
n. 5. q-
Cum p-
Prelat-
preced-
tur ult-
non det-
ponunt
tempor-
- Incarcer-
Pana-
- Hz-

INDEX.

Humilitas, quam necessaria. pag. 55. illius
gradus. pag. 56. debent observari. p. 63.
n. 1. humilis sit Eremita cum suis Superio-
ribus. pag. 311. n. 1.
Hospitale, sua positio situs & qualitas. p. 227.
n. 1. lecti quales. pag. ibid.
Hospitum exceptor suum officium tam sacer-
dotis quam conversi. pag. 228 n. 2. 3. 4.
Hospites, cum illis prohibita Conversatio.
pag. 16. n. 5. quomodo recipiuntur. pag.
227. n. 1. lavantur illorum pedes p. 229.
n. 5. qui non recipiuntur. pag. ibid. n. 7.
Cum personis honoratis potest manducare,
Prelatus. pag. 240. n. 1. qualis datur illis
precedentia. pag. 264. n. 4. non detinean-
tur ultra tres dies. pag. 266. n. 1. vicini
non detinentur si, &c. pag. 294. n. 2. de-
ponunt arma ad portam. pag. ibid. n. 4.
tempore Capituli expediuntur sine mora.
pag. 340. n. 3.

I

Incarcerati, vide *Carcer*, *sequestratus*,
Pana.

Gg

In-

INDEX.

- Incensare quis debeat & quo ordine.* pag. 91. n. 8.
- Inclinationes profunda in choro quando fiunt.* pag. 275. n. 2. 3.
- Incorrigibilitas, culpa gravissima & qua observantur cum incorrigibili.* pag. 133. n. 1. 2.
- Indulgentia plenaria dicendo Angelus Domini cum oratione Gratiam tuam, quando datur signum pro Ave Maria.* p. 99. n. 8.
- Indulgentia pro Exaudiat concessa ab Urbano octavo.* pag. 115. n. 3.
- Infirmus potest se sustentare in Choro.* p. 106. n. 6. non tenetur ad observantiam aliquorum in Choro. pag. 109. n. 13. dispensatur cum austeritate lecti. pag. 119. n. 5. non parcitur expensis pro curando infirmo. pag. 165. n. 3. visitatur à Medico Ordinario. pag. ibid. n. 4. ubi non possit curari. pag. 166. n. 5. visitatur ab Eremitis in valetudinario secundum beneplacitum & quando in Cella. pag. ibid. n. 7. quando conceditur balneum, quomodo, cum quali provisione & socio. pag. 167. n. 8.
- Manducat carnes ubi & quando.* p. 168. n. 9.

INDEX.

- ordine. pag. 91. n. 1.
 oratio quana. 75. n. 2. 3.
 a & qua ob. i. pag. 133.
 n. 1. 2.
 gelus Domi.
 am, quana. p. 99. n. 8.
 pcessa ab Ur. 115. n. 3.
 oratio. p. 100.
 am aliquo. 3. dispensa.
 119. n. 5.
 ando infir. r à Medic.
 bi non possi. tur ab Ere.
 um benepla. g. ibid. n. 7.
 ommodo, cum. r. 107. n. 8.
 ando. p. 168.
 n. 9.
- n. 9. 10. Superior procurat remedia Spi-
 ritualia. pag. 169. n. 11.
 Inquisitio delinquentis quomodo facienda. pag. 134 n. 4.
 Instrumenta bonorum operum qualia. pag. 38.
 adjungitur Confessio & Communio. pag. 40.
 n. 1. ad quid principaliter serviant. pag. 45. n. 14.
 Intimationes factæ Novitiis notantur à scri-
 ba. pag. 245. n. 4.
 Intonare Psalmos, Cantica, Hymnos ad quem spectat in Choro. pag. 83. n. 1. Salve Re-
 gina. pag. 84. n. 3.
 Inventarium debet fieri rerum ad Obedien-
 tiam spectantium & quare. p. 151. n. 8.
 Jejunium, qui jejunat in Æstate totum datur
 illi pro prandio. pag. 132. n. 3. quomodo
 fit jejunium feria quarta in æstate. pag.
 ibid. n. 4 in Rogationibus ibidem feria
 sexta, vide Abstinencia à 13. Septembris
 usq; ad Pascha. pag. 183. n. 7. à 13 Sep-
 tembris ad festum S. Martini & à Nati-
 vitate usq; ad Quadragesimam quæ obser-
 vantur. pag. ibid. n. 8. in una & altera
 Quadragesima. pag. 184. n. 9. in vigiliâ
 Gg 2 Na

INDEX.

- Nativitatis & Sabbato Sancto.* pag. 185.
n. 10. Jejunia devotionis. pag. *ibid.* *n. 11.*
feriâ sexta nunquam dispensatur. p. *ibid.*
n. 12. in festis S. Romualdi & Natalis Do-
mini nunquam dispensatur jejunium. *ibid.*
Juvenes noviter exeuntes de Novitiatu quo-
modo & à quo debent gubernari & custo-
diri. pag. 139 *n. 1.*
Juvenes non sunt apti ad vitam Eremiti-
cam. *ibid.*
Juramentum eligendi meliores in Prala-
tos. pag. 331. *n. 5. vide Electio, Definitor.*
Itinerantes quæ tenentur Observare, vide
pecunia vestis.
Iter faciens cui potest Confiteri. pag. 42. *n. 6.*
in necessitate potest cum socio dormire.
pag. 118. n. 1. eundo ad aliam Eremum
quæ potest secum portare. pag. 156. *n. 10.*
expendit pecuniam solum pro itinere. pag.
157. n. 11. perveniens ad locum sibi de-
stinatum restituit residuum pecuniæ. pag.
ibid. n. 12. qd quales obligatur Oratio-
nes. pag. 68. *n. 1. ultra 50. miliaria non*
vadit sine licentia. pag. 23 *n. 2. non va-*
dit solus sub pana unius abstinentiæ. p. 301.
n. 1.

n. 1. qualis
reversu quæ
Itinerarium
Die Festo.
Eremo quæ
metur ad Je
n. 9. datur
ria pag. ibi
tentus in ho
teras dimiss
Krie eleison
in Choro ex
Licus sua Ob
domadarius
Lvari debent
Lvatorium q
Ludes in Ma
p 80. n. 1. v
Ligna quando a

INDEX.

n. 1. qualis suus socius. *ibid.* in exitu & reversu quid facit. pag. *ibid.* n. 3. dicit Itinerarium. pag. 301. n. 4. non vadit Die Festo. pag. *ibid.* n. 5. non refert in Eremito quæ viderit. pag. *ibid.* n. 8. non tenetur ad Jejunium Regulare. pag. 302. n. 9. datur ei pecunia equi & alia necessaria pag. *ibid.* n. 10. paucis debet esse contentus in hospitibus. *ibid.* portat secum litteras dimissoriales à Priore alias &c. pag. 355. n. 2.

K

Kyrie eleison semper incipit à parte Prioris in Choro excepto &c. pag. 84. n. 2.

L

Laicus sua Obligatio, vide Conversus, Heremadarius, Eremita.

Lavari debent pedes hospitium à quo. pag. 229. n. 5.

Lavatorium quis tenetur preparare. pag. 298. n. 8.

Laudes in Matutino quomodo Celebrantur. p. 80. n. 1. vide Matutinum.

Ligna quando dantur Eremitis. p. 145. n. 7.

INDEX.

ligna aut arbores non excinduntur circa Eremum. pag. 15. n. 2. vide sylva.
Litteræ non mittuntur nec recipiuntur sine licentia pag. 230. n. 1. 2. *aperire litteras Majoris aut Visitatorum quæpana,* pag. ibid n. 3. P. Major & Visitatores non aperiunt inter se. ibidem. *nec Eremita alterius, nec Superior in absentia Prioris,* pag. 232. num. 5. *litteræ omnes portantur ad P. Majorem.* p. 233. n. 6. *quale sigillum.* pag. ibid. n. 7. *litteræ de statu Eremitæ scribuntur quolibet Mense à Prioribus ad P. Majorem.* p. 287. n. 25. *litteræ infamantes scriptæ Capitulum aut Dictam Castigantur.* pag. 307. n. 4. *litteras favoris pro Electione qui procurat quomodo punitur,* pag. 328. n. 6. *Quales litteræ leguntur in Capitulo.* pag. 340. n. 4. *in directione litterarum ad Capitulum quæ observantur.* ibidem. *litteræ testimoniales quando portantur.* pag. 300. n. 3. *Dimissoriales à Priore quando.* pag. 355. n. 2. *Lectiones ad Matutinum quis legit & quomodo.* pag. 70. n. 3. *In festis solennibus quis legit Homilias.* pag. 73. n. 2.

Lector

Lector stat capitulum
tempus.

Leio ad primam
quem spectat
Prophetia Sal
Pentec. pag.
tio. pag. 197.

Leio ad panem.

Leio Theologia
in hebdomada
defectum lecto

Leio Regula &
fit ante Comple

Lector prima &
capituli General

Lectores Chori,

Lectus qualis est,
pag. 119. n. 2
tur. pag. ibid.
les.

Libraria Communis
libri non conse
libri.

INDEX.

- Lectōr stat capite toto aut medio aperto secundum tempus.* pag. 108. n. 11.
- Lectio ad primam & secundam mensam ad quem spectat in Refectorio* pag. 177. n. 2.
- Prophetia Sabbato Sancto & in vigilia Pentec.* pag. 112. n. 21. *Complete lectio.* pag. 197. n. 1. *absentes à lectione.* pag. 198. n. 3.
- Lectio ad panem.* pag. 213. n. 4.
- Lectio Theologiae Moralis & Conferentia bis in hebdomada & quali hora.* pag. 217. n. 1. *defectum lectoris quis supplet.* *ibid.*
- Lectio Regulae & Constitutionum quolibet die fit ante Completorium.* pag. 316. n. 5.
- Lector prima & secunda Mensa tempore Capituli Generalis.* pag. 338. n. 7.
- Lectores Chori, vide lectio*
- Lectus qualis est, qualis saccus & cooperta.* pag. 119. n. 2. 3. *cum infirmis dispensatur.* pag. *ibid.* n. 5. *lecti in hospitali qualis.* pag. 120. n. 6.
- Libraria Communis.* pag. 149. n. 4. *quales libri non conservantur in illa.* *ibid.* *vide libri.*

INDEX.

- Libri prohibiti & suspensi non conservantur.**
 ibid. non exportantur nisi tres libri &
 quomodo. pag. 146. n. 10. Quot & quales
 potest habere Conversus. pag. 170. n. 7.
libri quos tenet Prior & quæ in illis no-
tantur pag. 285. n. 19, 20. Quales de-
 beant esse in qualibet Eremitio. pag. ibid. n.
 21, 22. liber Professionis à quo conserva-
 tur. pag. 378. n. 2. librum computi sue
 Eremiti qui non desert ad Capituli Generale.
 pag. 354. n. 12.
Licentia abeundi longius, vide Major, iter.
Lites debent Caveri procurando Composi-
tiones. pag. 143. n. 4.
Lucerna parantur in Choro pro nocte. pag.
 148. n. 2.
Locus, loci in quibus non admittitur dispensa-
tio silentii. pag. 51. n. 2. de uno ad alium
 locum quæ portantur. pag. 156. n. 10.
 vide iter, vestes, non graventur familia de-
 bitis. pag. 356. n. 3. pag. 359. n. 6. quis
 non se ingerit in loci administrationem.
 pag. 361. n. 2. pag. 366. n. 13.
Locus novus Oblatus qualis sit, à quo, & quo-
modo acceptatur. p. 369. n. 1. Quando pos-
 sunt

sunt acqui-
 fiat respo-

Magistro N
 pag. 42
 B.V. Ma
 Choropa
 Generali
 diligent
 visitat C
 complet
 test (usp
 Major, Su
 pag. 31
 cium &
 p 79. n.
 General
 eundi ul
 non apen
 n. 3. no
 pag. 24
 Corona
 univer
 n. 2. fa

INDEX.

*sunt acquiri loca nova. p. ibid. n. 2. qualis
fiat respectus in acceptatione loci. ibidem.*

M

*Magistro Novitii consitentur excepto. &c.
pag. 42. n. 5. Recitat cum illis Officium
B. V. Marie. pag. 105. n. 3. Corrigit in
Choro pag. 207. n. 2. Eligitur à Capitulo
Generali. pag. 253. n. 1. suum Officium,
diligentia, & instructiones. pag. 253. n. 2.
visitat Cellas & Culpas audit omni die post
completorium. pag. ibid. n. 3. 4. à quo po-
test suspendi. pag. 154. n. 5.
Major, Supremus Prælati Congregationis,
pag. 319. n. 1. In quibus Festis dicit Offi-
cium & Celebrat Missam Conventualem.
p. 79. n. 2. Quibus diebus dat absolutionem
Generalem pag. 203. n. 2. 3. dat licentiam
eundi ultra 50. Miliaria. pag. 223. n. 2.
non aperit litteras ad Visitatores. pag. 231.
n. 3. non habet mensam particularem.
pag. 240. n. 1. residet in Eremito Montis
Corona, & cum Visitoribus gubernat
universaliter Congregationem. pag. 272.
n. 2. facit exhortationem in principio Ca-*

INDEX.

pituli Generalis, Celebrat Missam Conventuale. pag. 325. n. 3. Ordinatur ut Prælati faciant prælaturæ renuntiationem, acceptat & imponit penitentiam, declarat omnes liberos esse. pag. 329. n. 2. dat absolutionem Omnibus Vocalibus. pag. 330. n. 3. renunciat Majoratui in manibus visitatorum. pag. 331. n. 4. requisita eligendi Majoris. pag. 352. n. 1. durat 4 annos. pag. ibid. Non potest simul agere Prioratum. pag. ibid. n. 3. nec ejusdem Nationis cum visitatoribus. pag. ibid. n. 4. ante 5. annos Professionis potest eligi cum dispensa. pag. ibid. n. 6. sua præcedentia. pag. 357. n. 3. Autoritas Majoris cum visitatoribus. pag. 361. n. 1. 2. Corrigit omnes, relaxat penitentias. pag. ibid. n. 2. Cum visitatoribus visitat, punit, & mutat. pag. 362. n. 4. sua depositio & quæ requisita. pag. 363. n. 5. Qualia dubia declarat cum visitatoribus & qualia solus. p. 364. n. 8. cum qualibus visitatoribus expedit negotia. pag. 365. n. 9. judicat causam gravaminis à visitatoribus. pag. ibid. n. 11. communicantur ei res difficiles visitationis.

INDEX.

*nis. ibid. quando visitat & ubi. pag. 366.
n. 12. pro visitatione particulari quem se-
cum potest ducere. ibid. quando & cum quo
eligit visitatores. pag. 367. n. 16. potest
vocare visitatores suæ residentia ante
Pascha. pag. 368 n. 18. vide Prior, Supe-
rior.*

*Manducat solus Eremita & quare. pag. 240.
n. 1. Quando manducant simul in Refecto-
rio pag. 177. n. 2. quis legit ad mensam.
pag. ibid. n. 2. signa Refectorii, pag. ibid.
n. 3. Quando fit abstinentia pag. 178 n. 5.
tempore Jejuniî, quomodo die Dominico
manducatur. pag. 133. n. 7. Hora prandii
& cana in Æstate. pag. 194. n. 1. hyeme
in Dominica qua hora potest canari, &
diebus aliis colationem facere. pag. ibid.
n. 2. intra prandium & canam non licet
manducare & bibere. pag. ibid. n. 2. hora
prandii, diebus jejuniî. pag. 195. n. 3.
Superiores non manducant cum hospitibus
excepto, &c. pag. 240. n. 1.*

*Matutinum quâ hora absolvitur, sua signa,
& intervalla. pag. 65. n. 2. 3. 14. quo-
mo-*

INDEX.

modo Celebratur. pag. 68. n. 1. 2. 3. 4. in
figno Matutini quæ observanda. pag. 66.
n. 5. qui non vadit ad Matutinum quam
penam incurrit. pag. 200. n. 3. Laudes
quomodo dicuntur, vide Hora Canonica &
officium Divinum.

Medicus eligitur à Capitulo Conventuali.
pag. 165. n. 4. non potest adiri sine licen-
tia. ibidem.

Medicinas sumere in domibus secularium
prohibitum pag. 166. n. 5. vide Infirmus.

Mensa particularis prohibita Priori & Ma-
jori, vide Major manducare, Superior.
pag. 240 n. 1.

Missæ Conventualis à quo dicitur. pag. 74.
n. 4. in solennitatibus. pag. 79. n. 2. post

Primam. pag. 89. n. 2. quæ nunquam in-
termittitur & quare. pag. 89. n. 2. Cele-

bratur frequenter. pag. *ibid.* n. 3. quo
tempore. pag. 90. n. 4. hebdomadarius quo

tempore debet inveniri ante Altare. pag.
ibid. n. 5. aspergit aquâ benedictâ, Com-

municat & renovat particulas. *ibidem.*
Quando Cantatur Missa. pag. 91. n. 6.

qualia Ornamenta sacerdotalia. pag. *ibid.*
n. 7.

INDEX.

- n. 7. unus ministrat. *ibid.* in quali Missa,
incensatur Altare. pag. *ibid.* n. 8. Gloria in
Excelsis quando. pag. 92. n. 9. ad Missas
privatas in festis ad Altare majus qualia
dantur signa. pag. 93. n. 12. ad Missam
Primam & Conventualem. pag. *ibidem.*
n. 12. ad Sanctus & Elevationem hostiæ.
pag. *ibid.* n. 13. in solennitatibus. *ibidem.*
pro vocandis Sacerdotibus & ministris
quæ signa. pag. 94. n. 14. quæ Candelæ
accenduntur, vide cerei, in anniversariis
obligantur Sacerdotes ad dicendam unam
Missam. pag. 171. n. 15. pro quolibet
defuncto de nostris. pag. 172. n. 17.
Missa ante Electionem Prælatorum. pag.
347. n. 1.
Minari non licet & qualis pœna. p. 309. n. 2.
Minister Missæ, vide Missa.
Minister hospitii, vide hospitium.
Minister fratrum datur mansuetus. p. 158.
n. 1. Non partialis. pag. *ibid.* n. 2 quo-
modo se gerat cum senibus. pag. 174. n. 1.
Minister primæ & secundæ mensæ tempore
Capituli eligitur à definitoribus. pag. 338.
num. 7.

INDEX.

- Molendinum in locis nostris fieri debet.* pag. 296. n. 1.
- Monialium Monasteria adire, & in Ecclesiis earum celebrare quomodo prohibitum.* pag. 20. n. 11.
- Monachorum quatuor genera.* pag. 14.
- Murmuratores graviter puniuntur.* pag. 307. n. 3.
- Mortuo infirmo sonatur Ave Maria, datur trinum signum qualiter & quando.* pag. 169. n. 12. quando portatur in Ecclesiam & illius funeralia. pag. 170. n. 13. pro Defuncto Eremita ad quæ Obligantur Sacerdos & Clericus. pag. 172. n. 16. 17. ad quæ Conversi. pag. ibid. n. 17. Eleemossyna datur à quo, quomodo & quo tempore. pag. 173. n. 18.
- Mutanda Conceduntur.* pag. 237. n. 11.
- Mutatio fratrum fit ex necessitate p. 355. n. 1.*
- Mutati portant litteras dimissoriales à Priori.* pag. ibid. n. 2. vide iter.
- Mulieres non intrant nostras Eremos nec transeunt Cruces sub pena Excommun.* pag. 20. n. 11. Exceptis tribus diebus. pag. 19. n. 10. pena in permittentem tran-

transf
tene
fession
illis
Nationis
pag. 3
P. Ma
352.
Natio
Quot
tio. p
Cong
Negligen
n. 1.
tur. p
rum.
Negotia
Capit
Capit
rium
quem
Nomen
seipso
modo

INDEX.

transire Cruces. pag. 20. n. 11. non potest
teneri Cura Mulierum nec earum Con-
fessiones excipi, si non & nec loqui cum
illis sine socio. *ibidem.*

N

Nationis cuius esse intelligitur Eremita.
pag. 332. n. 2. diversæ Nationis debent esse
P. Major & inter se quilibet Vistator. pag.
352. n. 4. Procurator Generalis alterius
Nationis à P. Majore. pag. *ibid.* num. 5.
Quot Prælatos potest habere qualibet Na-
tio. pag. 353. n. 9. Quales Nationes nostra
Congregationis. pag. 354 n. 10.
Negligentes in Choro corriguntur. pag. 200.
n. 1. 2. 3. pro manuali Exercitio vocan-
tur. pag. 213. n. 4. ad Capitulum Culpa-
rum. pag. 284. n. 15.
Negotia Religionis quo ordine tractantur in
Capitulo Generali. pag. 335. n. 1. 2. vide
Capitulum Generale, Definitor, definitio-
rium, Negotia gravia intra annum ad
quem referuntur. pag. 365. n. 9.
Nomen, quomodo vocantur Eremitæ inter
seipsos. pag. 275. n. 4. Superiores quo-
modo nominantur. pag. 32. n. 1.
No-

INDEX.

Nominatio Prælatorum in Electione. pag. 348. n. 4.
 None quando datur signum. pag. 96. n. 4.
 Novitius Confitetur P. Magistro excepto, &c. p. 42. n. 5. non loquitur nec conversatur cum Professis sine licentia. p. 54. n. 6. Officium in Choro peragit cum aliis. p. 103. n. 1. extra chorum cum Magistro. p. 165. n. 3. post professionem manet uno anno in Noviciatu nec habet vocem in Capitulo. pag. 116. n. 1. post Noviciatum à quo instruitur. pag. 116. n. 1. à quo in Choro & alibi corrigitur. pag. 207. n. 2. facit exercitium separatim cum Magistro. p. 213. n. 3. non facit disciplinam extraordinariam, nec portat Cilicium sine licentia Magistri pag. 219. n. 1. 2. in receptione Novitii qua considerantur, sua ætas, cum qua, qualiter dispensatur. pag. 243. n. 1. qua inquisitio debet fieri. pag. 244. n. 2. pag. 246. n. 5. de alia Religione à solo Capitulo Generali potest recipi pag. 245. n. 3. qualis sit protestatio & quando. pag. 245. n. 4. pro Clericatu suscipitur cum sufficienti intelligentia. pag. 246. n. 5. à quo
 exa-

ex.
 sus.
 tulo.
 pag.
 40.
 bitu.
 toru.
 nera.
 te pr.
 256.
 facit.
 pag.
 eo sub.
 n. 2.
 usum.
 mend.
 ligation.
 vitii S.
 flectit.
 Novitii a.
 quom.
 di. pag.
 nicat.
 pag. 3.

INDEX.

examinatur tam Clericus, quam Conver-
sus. pag. *ibid.* n. 6. quis proponit in Capi-
tulo. pag. 247. n. 7. à quo potest dimitti.
pag. *ibid.* n. 8. manet in proprio habitu
40. dies. pag. 248. n. 9. non datur illi ha-
bitus sine licentia patris Majoris & Visita-
torum. pag. *ibid.* ante habitum facit Ge-
neralem Confessionem. pag. 249. n. 12. an-
te professionem Confessio unius anni. pag.
256. n. 1. post susceptionem habitus quid
facit cum vestimentis suis & pecunia.
pag. 258. n. 1. non licet petere aliquid ab
eo sub pana circularis disciplina. pag. 259.
n. 2. relicta à Novitio convertuntur in
usum Ecclesiæ. pag. *ibid.* n. 3. inventus
mendax ante professionem ejicitur de Re-
ligione. pag. 260. n. 6. præcedentia No-
vitii Sacerdotis. pag. 263. n. 2. 3. genu-
flectitur coram P. Magistro. pag. 274.

num. 1.

Novitii dicunt primo culpam in Capitulo &
quomodo. pag. 282. n. 12. forma vestien-
di. pag. 371. n. 1. die professionis commu-
nicat. pag. 376. n. 1. forma Professionis.
pag. 377. n. 1. res Novitiorum reponun-

Hb

tur

INDEX.

tur apud Cellerarium & servantur in dispensa usq; ad Professionem. pag. 256. n. 1.

O

Obedientia primus gradus, obedire sine mora. pag. 45. Cap. V. quomodo sit obediendum. *ibid.* Reg. ab illa pendet Conservatio disciplina Regularis. pag. 47. n. 1 Major obedientia observantia & quare. pag. 48. n. 2. qua fieri possunt sine obedientia & consensu Superioris. *ibid.* per votum obedientia cui privilegio renunciatur. pag. 49. n. 3. Superiori utrum obediendum. pag. 311. num. 1. Preceptum obedientia quando obligat sub peccato mortali pag. 315. n. 3.

Obedientia Domus quo numero & ordine sunt pag. 278. n. 2. 3. 4. cum promptitudine suscipiuntur quando leguntur in Capitulo. pag. 279. n. 4. duæ possunt dari uni & una dividi. pag. 280. n. 5.

Oblatus non tenetur ad jejunia Regularia sed solum ad Ecclesiastica. pag. 195. n. 6. **etas in receptione.** pag. 243. n. 1. quomodo & ubi recipitur & à quo instruitur. pag.

249. n. 1
ti & ob
potest exi
potest rec
qua prom
Qui dimi
non recipi
bligations
recipiunt
bligatio D
vinum.
fficiales De
tur. pag.
& Ordo.
rum Elect
ibid. vide
duas Obed
tur post C
fficiales elig
finitor.
fficinas intr
n. 8. pana
bus.
fficiam Div

INDEX.

249. n. 13. post annum à quo potest dimit-
ti & ob quam causam. pag. 250. n. 15.
potest exire quando vult, post septennium
potest recipi pro Converso. pag. ibid. n. 16.
qua promittit in ingressu. pag. 251 n. 17.
Qui dimittuntur aut per se egrediuntur
non recipiuntur. *ibidem.*
- Obligaciones perpetuæ Missarum quomodo
recipiuntur. pag. 259. n. 5.
- Obligatio Divini Officii, vide Officium Di-
vinum.
- Officiales Domus quando & quomodo eligen-
tur. pag. 278. n. 2. 3. 4. illorum numerus
& Ordo. pag. 279. n. 4. publicatur illo-
rum Electio in Capitulo Culparum quando.
ibid. vide Obedientia. Unus potest habere
duas Obedientias. pag. 280. n. 5. Eligen-
tur post Capitulum Generale & Dietam.
pag. 279. n. 4.
- Officiales eliguntur à Disfinitoribus, vide De-
finitor.
- Officinas intrate nemo potest excepto. pag. 18.
n. 8. pena. ibid. visitantur à visitatori-
bus. pag. 367. n. 16.
- Officium Divinum quis incipit, vide hebdo-

INDEX.

- madarius Sacerdos, quis intonat Psalmos Cantica & hymnos. pag. 83. n. 1. quis intonat Salve Regina. pag. 84. n. 3. non licet exire ab Officio nisi in necessitate. pag. 104. n. 2. non sustentantur nisi. &c. pag. 106. n. 6. Observantur Cerimoniae. ibid. qui venit tarde quid facere tenetur. pag. 200. n. 2.*
- Obligatio Officii Divini, vide horæ. pag. 221. n. 1. Canonica, Matutinum, Prima*
- Officium B. V. Mariae dicitur in Choro quando. pag. 165. n. 3. quibus diebus. ibidem.*
- Officium defunctorum dicitur semel in hebdomada in Choro excepto, &c. pag. 105. n. 5. hoc officio & Anniversariis satis fit Obligationi in Quadragesima. ibidem.*
- Oleum S. datur infirmo suo tempore. pag. 169. n. 11.*
- Oratio mentalis quando, & quanto fit tempore p. 113. n. 1. Quale signum illius & finis. pag. 114. n. 2. 3. ad qualem Orationem Obligati Eremitæ. pag. 221. n. 1.*
- Oratio in principio Capituli Conventualis. pag. 35. n. 2. Generalis. pag. 323. n. 2.*

in

in principi
r dines, qu
examinat
anni prop
ibid. qui
licentia p
rdinatione
scribantur
17. vide
Capituli
Officiarius C
pag. 337
sam que
latorum.
Octava S. F
& ubi in
Pacis Osci
Panis qual
n. 1. sig
n. 5. p. 1

INDEX.

- in principio Definitorii. pag. 326. n. 2.
Ordines, qui promovetur ad Ordines debet
 examinari, quo tempore. pag. 268. n. 1.
 anni professionis pro susceptione sacerdotii.
 ibid. qui Ordinari facit se & alios sine
 licentia punitur. pag. 269. n. 3.
Ordinationes & decreta visitatorum ubi in-
 scribantur & earum vigor. pag. 368. n.
 17, vide Actus Capitulares, Ordinationes
 Capituli antecedentis legunt Definitores.
 pag. 341. n. 7.
Ostiarius Capituli, sua qualitas & officium.
 pag. 337. n. 6. pag. 339. n. 2. audit Mis-
 sam qua celebratur ante Electionem Prae-
 latorum. pag. 347. n. 1.
Octava S. ROMUALDI quando celebratur,
 & ubi in utraq; festivitate. p. 185. n. 11.

P

- Pacis Osculum** quando & quomodo datur.
 pag. 75. n. 6. pag. 92. n. 10.
Panis qualitas & modus distribuendi. p. 189.
 n. 1. signum pro pane faciendo. pag. 213.
 n. 5. pistoris cura & Officium. pag. 296.
 num. 3.

Hb 3

Pan-

INDEX.

Panni à quo providentur & quando, pag. 235. n. 1, 2. quis pannos scindit. pag. 239 num. 17.

Paulus Justinianus dilatat nostram Religionem. pag. 10.

Pocula de vitro prohibentur. pag. 144. num. 6.

Pallium quomodo portatur. pag. 237. n. 9. sine illo non licet intrare Chorum & Refectorium. pag. 110. n. 16. portatur per Eremum. pag. 237. n. 8. forma illius & materia. pag. 237. n. 7.

Pecunia non potest conservari ab Eremita excepto Priore & Cellerario. pag. 153. n. 1. quomodo accipitur pro itinere & cui restituitur reliquum viatici. pag. 157. n. 11. n. 12. Prior non potest dare licentiam petendi pecuniam à parentibus & amicis. pag. 231. n. 2.

Pecunia Novitiorum quomodo conservatur. pag. 258. n. 1. vide Novitius, quantitas pecunie euntis ad Capitulum p. 321. n. 4. qui non desert ad Capitulum aut non solvit taxatam pecuniam pro sua Eremita. p. 322. n. 7.

n. 7. te
in ma
Pena qu
124.
punia
Pena Ca
ibid.
Panitent
n. 6.
tur
mura
Qui c
16. q
qui lo
non la
aliqu
qui fa
pag.
tantu
Panitent
pag.
consu
cio. p
mias

INDEX.

- n. 7. tempore Capituli Generalis deponitur
in manu depositarii electi. pag. 336. n. 3.
- Pena** qualis est gravis pag. 123. n. 2. pag.
124. n. 3. quo modo intelligitur graviter
puniatur. ibid. Culpa gravior. p. 127. n. 4.
- Pena Carceris** quando non infert infamiam.
ibid. pena peccati contra Castitatem. pag.
128. n. 5.
- Penitentia secreta pro culpa secreta.** p. ibid.
n. 6. Culpe gravissima quando reservan-
tur Definitoribus. pag. 133. n. 2. Mur-
muratores puniuntur, vide Murmurator.
- Qui coquit in Cella pulmenta.** pag. 186. n.
16. qui manducat carnes. pag. 191. n. 3.
- qui loquitur in Choro.** pag. 225. n. 2. qui
non lavat pedes hospitibus. p. 229. n. 5. qui
aliquid petit à Novitiis. p. 259. n. 2. 3. 4.
- qui facit se ordinare aut alios sine licentia.**
pag. 269. n. 3. quales penitentia frequen-
tantur in Capitulo. pag. 283. n. 13.
- Penitentia suspenditur per appellationem.**
pag. 284. n. 16. 17. qui transit tempus
tonsura. pag. 297. n. 5. qui vadit sine so-
cio. pag. 380. n. 1. qui scribit falsas infamias.
pag. 397. n. 4. punitur qui percu-

INDEX.

- tit, minatur & injuria afficit. pag. 309.
 n. 2. qui conjurat contra Prælatum &
 contradicit illi. pag. 311. n. 2. qui non
 vadit ad Capitulum Generale. pag. 319.
 n. 1. qui vadit ad Capitulum aut Dietam
 sine licentia pag. 320. n. 3. qui non portat
 aut non mittit Computum sua Domus. pag.
 322. n. 7. qui non portat secum pecuniam
 taxatam ad Capitulum. ibid. qui facit fa-
 ctiones. pag. 327. n. 4. qui procurat litte-
 ras. pag. 328. n. 6. Definidores qui reve-
 lant tractata. pag. 345. n. 16. qui non
 desert acta Capituli ad suam Eremum.
 pag. 359. n. 7.
Penitentia taxata in Regula & Constitutio-
 nibus possunt moderari. pag. 316. n. 4.
 pag. 361. n. 2. cum quali advertentia.
 pag. 316. n. 5.
Percutere Prælatum pena gravissima. pag.
 133. n. 1. 3. quomodo punitur percussor.
 pag. 133. n. 2. pag. 309. n. 2.
Pitancia quando datur. pag. 181. n. 1. pag.
 182. n. 5. 7. 8. 9. sua quantitas & pon-
 dus. pag. 186. n. 14. cum oleo dari potest
 pro butiro sed non in contrarium. p. ibid.
 n. 15.

INDEX.

- n. 15. Casei sex uncia dantur & quando.
pag. 187. n. 18. Cibi cocti reponuntur in
armariolo eodem die. pag. ibid. n. 19.
Portinarius sua diligentia & cura. pag. 294.
n. 2. portam tenet clausam. pag. ibid. n. 3.
deponi facit arma & custodit illa. pag. ibid.
n. 4. in quibus præmonet extraneos. pag.
195. n. 5. quomodo Curam gerit calevactu-
ræ hospitem. pag. ibid. n. 6.
Portinarius Capituli Generalis, vide ostiarius.
Prædicatio prohibita, & sua pena, à quo
dispensatur delinquens. pag. 327. n. 4.
qualis non est prohibita. pag. 228. n. 5.
Circa negotia Capituli. pag. 345. n. 15.
vide, **Officium**.
Præcedentia locorum nostrorum. pag. 271.
n. 1. Majoris. pag. 272. n. 2. **visitatorum**
ex occasione visitationis. pag. ibid. n. 3. in-
tra visitatores. pag. ibid. n. 4. inter **Prio-**
rem sua Eremitæ & Magistri. pag. ibid. n. 5.
inter Sacerdotes, Clericos, Conversos &
Oblatos. pag. ibid. n. 6. inter **Priores** &
Visitatores hospites. pag. 273. n. 7. **Præ-**
sidentis, in nominatione & electione,
Pralatorum. pag. ibid. n. 8. inter **Defini-**

INDEX.

tores & P. Majorem. pag. 348. n. 3. inter
Novitios & Sacerdotes, vide Novitius, vi-
de hospites.

Præceptum S. Obedientiæ quomodo obligat
sub peccato mortali pag. 315. n. 3. tale
præceptum pro Definitoribus non revelan-
di. pag. 345 n. 16. Scrutatorum. pag.
348. n. 4.

Prædicare potest Eremita cum licentia Capi-
tuli Generalis. pag. 269. n. 6.

Prelati, Prelaturas in definitorio. pag. 326.
n. 2. quo ordine nominantur in Electioni-
bus pag. 348. n. 3. 4. post sex annos va-
cant annis duobus & non sufficit unus. pag.
353. n. 8. vide Prior, Superior, Pra-
latura.

Prelatura non confertur illi qui non valet
ducere vitam communem. pag. 354 n. 12.
quare aliquis deponitur. pag. 363. n. 5.
pro depositione aut electione P. Majoris
quot debent congregari & qui. pag. 364.
n. 7. duo Visitatores. pag. 364. n. 8. duo
Prelati. ibid. qui renunciat tempore Visi-
tationis punitur. pag. 366. n. 14.

Præsidenti tempore Capituli fit reverentia,

cum

INDEX.

- cum genuflexione. pag. 271. n. 1. eligitur à definitoribus. pag. 335. n. 8. publicat in Refectorio Ministros electos in definitorio. pag. 338. n. 7. Quando celebrat Missam de Spiritu S. pag. 339. n. 1. quando egreditur de Definitorio. pag. 340. n. 5. proponit negotia. pag. 342. n. 9. Confirmat electionem Prælatorum, si vero ipse eligatur in Prælatum, confirmat primus Definitor. pag. 351. n. 9. facit exhortationem antequam prælegantur electi ad Mensam. pag. 358. n. 5.*
Primæ quando datur signum. pag. 88. n. 1. qualis versus dicitur ad sonum Primæ. pag. 54. n. 7.
Prior non potest scindere ligna intra Clausuram sine licentia. pag. 16. n. 2. non mittat fratres extra Eremum neque ipse exeat sine necessitate. pag. 17. n. 6. qualis debeat esse. pag. 32. n. 2. exponit Confessarios. pag. 41. n. 4. potest reservare Casus quomodo. pag. 43. n. 9. habet curam fratrum finito Noviciatu aut alteri demandat. pag. 116. n. 1. quando potest tenere pecuniam. pag. 153. n. 1. quæ concedit sub-

INDEX.

*subditis & quæ non. pag. 154. n. 4. visitat Cellas bis in annos cum quo. pag. ibid. n. 5. Cura & visitatio infirmorum. pag. 166. n. 6. pag. 168. n. 9 10. Moribundorum. pag. 169 n. 11. senum. pag. 174. n. 1. in quo Casu potest dare licentiam eundi ultra quinquaginta miliaria. pag. 223. n. 2. non recipit banditos, debitores & Contumaces. pag. 229. n. 7. non potest dare licentiam subditis petendi pecuniam à quibus. pag. 231. n. 2. debet legere litteras subditorum. pag. ibid. n. 3. 4. providet vestimenta. pag. 235. n. 1. 2. non habet mensam particularem nec manducat cum hospitibus excepto, &c. pag. 240. n. 1. mittit ad ordines subditos suo tempore eosq; instruit. pag. 269. n. 4. 5.
Precedentia sua in Eremo & alibi. pag. 272. n. 3. 4. 5. 7. suscipiens gubernationem quid faciat. pag. 278. n. 2. 3. potest removere negligentes. pag. 280. n. 6. quando tenet Capitulum culparum quæ disponit, commendat & dispensat. pag. 281. n. 7. 8. 9. 11. 14. 16. quas penitencias frequentat, potest illas mutare & alterare. pag. 288.*

INDEX.

283. n. 13. scribit de morte subditi ad alia
 loca. pag. 285. n. 21. quando facit novas
 fabricas. pag. 286. n. 23. 24. singulis duo-
 bus mensibus scribit superioribus de statu
 sue Eremit. pag. 287. n. 25. quando nomi-
 nat superiorem Domus & qualem. pag.
 290. n. 4. relinquit in scriptis faciendam.
 pag. 291. n. 9. Mittit Computum expen-
 sarum Domus & pecuniam ad Capitulum
 Generale. pag. 321. n. 4. 5. 6. 7. à quo
 corrigitur & punitur. pag. 361. n. 2. 4.
 ob quas causas potest deponi. pag. 363. n. 5.
 quæ dubia potest declarare. pag. 364. n. 8.
 in visitatione confert cum visitoribus de
 gravibus negotiis. pag. 363. n. 6. vide
 Superior de Monte Corona, Prælatus, Præ-
 latura.

Prior Sacræ Eremitæ subjectam habet fami-
 liam Abbatiæ illam visitat & corrigit.
 pag. 291. n. 10.

Privilegia Obtenta in favorem Eremitæ
 post Professionem nulla sunt. p. 49. n. 3.

Processiones quales fiunt & quæ observantur
 in illis. pag. 110. n. 17. 18. portantur
 candela in manibus. pag. 111. n. 18.

Pro-

INDEX.

- Processus quales & quando mittuntur Superioribus.* pag. 134. n. 4.
- Procurator secularis à quo eligitur.* pag. 36. num. 3.
- Procurator Generalis quando eligitur.* pag. 348. n. 3. non sit ejusdem Nationis cum P. Majore. pag. 352. n. 5. durat 4. annos. pag. 353. n. 7.
- Professus novus manet uno anno in noviciatu.* pag. 116. n. 1. vide Novitius.
- Professi cui debent, confiteri, vide Confessio, Confessarius.*
- Professio quando & quo ordine admittitur ad illam Novitius.* pag. 256. n. 1. subscribit in presentia testium. pag. ibid. ante disponit de suis rebus pag. 258. n. 1. quando punitur novus Professus repertus mendax pag. 260. n. 6. Anni professionis requiruntur pro electione Prelatorum, vide Major, Prior, Visitator ante professionem facit Generalem Confessionem & communicat ipso die. pag. 376. n. 1. forma Professionis & quæ observantur in illa. ibidem.
- Prophetia cum quo ordine leguntur.* pag. 112. num. 21.
- Pro-

Promoti
ant D
Proprie
pecu
non
Pena p
Prostra
fit.
Psalter
tim.
Public
lis.
Quadr
mon
Ere
Reclu
cedi
Reclu
eor
car
hab

INDEX.

- Promotio ad Ordines spectat ad Capitulum aut Dietam.* pag. 268. n. 1. vide Ordo.
- Proprietas omnino prohibetur nec ullo modo pecunia potest conservari.* pag. 153. n. 1.
- non potest aliquid teneri absconditum.* pag. 154. num 5.
- Pena proprietarii.* pag. 153. n. 1. 2. 3.
- Prostratio in Choro ob errores factos quando fit.* pag. 206. n. 1.
- Psalterium recitatur omni septimana privatim.* pag. 112. n. 1.
- Publicatio & Conclusio Capituli Generalis.* pag. 358. n. 4. 5.

Q

- Quadragesima quomodo debet observari à monachis.* pag. 219. n. 1. multo magis ab Eremitis. pag. 220. n. 1. 2.

R

- Reclusio post quinque annos Professionis conceditur, qualibus & à quo.* pag. 22. n. 1. 2.
- Recluserum observantia.* pag. 25. n. 7. 8. 9.
- eorum Cellæ.* pag. 23. n. 3. à quo tempore carent voce activa, Reclusi perpetui non habent activam nec passivam. p. 26. n. 19. infir-

INDEX.

- infirmi non visitantur sine licentia.* pag. 166. n. 7. 10.
- Recreatio Eremitarum quando fit.* pag. 51. n. 7. pag. 179. n. 6. quæ observatur. pag. 179. n. 7. 8. non pulsantur instrumenta mutuata à secularibus nec eorum Domus visitantur. pag. ibid. n. 6. 8. vindemia uno die. pag. 180. n. 9.
- Refectorium commune quibus diebus fit.* pag. 177. n. 2. signa pro faciendo refectorio. pag. ibid. n. 3. si his diebus jejunatur vesperti portantur fructus & vinum ad Cellas. ibidem.
- Regula & Constitutiones observentur.* pag. 370. n. 1. leguntur quolibet die vesperti ante Completorium. pag. 316. n. 5. vide Constitutiones.
- Religiosi alterius Religionis recipiuntur solum à Capitulo Generali.* pag. 245. n. 3. hospites quomodo tractantur. p. 264. n. 5.
- Reliquie Sanctorum quando ab Eremita monstratur quæ debent observari.* pag. 92. n. 11. ablatio earum non absolvitur nisi restituat acceptas. pag. 149. n. 3.
- Reus & ejus defensor.* pag. 134. n. 4.
- Re-

INDEX.

- Residentia P. Majoris & Visitatorum.* pag. 272. n. 2. 3.
- Responsoria quomodo dicuntur in Choro.* pag. 104. n. 1.
- Renunciatio Pralature qualiter & quo fit Ordine.* pag. 329. n. 2. non acceptatur in visitatione sine consensu P. Majoris. pag. 366. n. 13. vide Pralatura.
- Revelare tractata in Capitulo Conventuali quando non licet & pana* pag. 37. n. 4. quando à Definitoribus. pag. 345. n. 16.
- Reverentia inferiorum versus Superiores & alios.* pag. 274. n. 1. 2. 3. 4.
- Res novitiorum deponuntur in manu Cellararii & conservantur in dispensa ad Professionem.* pag. 258. n. 1.
- Rogationum jejunium quale.* pag. 182. n. 4.
- S. Romualdus Institutor Ord. Camaldulensis quanto tempore in Eremita vixit & quæ reliquit discipulis suis.* pag. 8. ubi fundavit & stabilivit. pag. 9. Vigilia festi S. Romualdi. pag. 185. n. 11.

INDEX.

S

- Sacerdotes extranei quomodo tractandi.* pag. 264. n. 4.
- Sacerdos habet duos dies liberos celebrandi pro sua intentione in hebdomada excepto, &c.* pag. 259. n. 5. *Hebdomadarius & suum officium.* pag. 74. n. 4. vide *hebdomadarius, Sacerdos, Novitius & sua praecedentia in Choro.* pag. 263 n. 1. 2. *tribus annis peragit obedientias Clerici.* pag. *ibid.* n. 2. *dicit Missam cum oratione de Spiritu S. in loco Capituli.* pag. 325. n. 3.
- Sacramentum SS. Eucharistiae conservatur decenter.* pag. 44. n. 13. *quando renovatur.* *ibidem.*
- Sacrista debet considerare tempus Completorii.* p. 90. n. 5. *illius cura & officium.* pag. 147. n. 1. 2. 3. *adjuvatur à Novitiis & datur illi socius.* pag. 148. n. 2. pag. 211. n. 2. *vocat absentes à choro de die.* p. 200. n. 1. *Conservat librum Professionis.* pag. 376. n. 1.
- Scapulare cujus materiae & formae.* pag. 236. n. 4. *quot conceduntur.* pag. 138. n. 14.
- Scriba

Scriba
natio
intin
à qu
Scriba
Offic
Scribit
n. 4.
Scrutat
n. 20
ante e
accip
offici
sub p
Saculare
Confo
non f
17. n.
Sedere q
Sedent H
Sedes P
chero

INDEX.

Scriba Capituli Conventualis notat determinationes in libro actorum pag. 35. n. 2. & intimationes Novitiorum. pag. 245. n. 4. à quo eligitur. pag. 278. n. 2. 4.

Scriba Capituli Generalis à quo eligitur, ejus Officium & autoritas. pag. 232. n. 1. pag. 335. n. 1.

Scribit determinationes Capituli. pag. 358. n. 4. legit tabulam ubi & quomodo. pag. ibid. n. 5.

Scrutatores duo eliguntur & quales. p. 347. n. 20. audiunt Missam, quando Celebratur ante electionem Prælatorum. pag. 339. n. 1. accipiunt præceptum. p. 348. n. 4. eorum officium. pag. 347. n. 5. obligatio illorum sub pena disciplina circularis. p. 350. n. 6.

Saculares non admittuntur ad commune Consortium excepto, &c. pag. 16. n. 5. non frequentantur illorum Ecclesie. pag. 17. n. 6. non introducuntur in Cellas. pag. 18. n. 7.

Sedere quando debent in Choro. p. 108. n. 10.

Sedent Eremitæ bibentes. pag. 103. n. 2.

Sedes Prioris à nullo occupatur absente illo à choro. pag. 273. n. 8.

INDEX.

- Signa Missæ private ad Majus Altare festis diebus, tum Missæ Primæ & Conventualis.* pag. 93. n. 12.
- Signum ad Sanctus & elevationem.* pag. *ibid.* n. 13. quando celebrat Superior in solennitatibus. *ibid.* quando vocantur Sacerdotes ad celebrandum & ministri ad inseruiendum. pag. 94. n. 14.
- Signa Mensæ Communis.* pag. 177. n. 3. pro faciendo pane & Exercitio manuali pag. 213. n. 5. Dormitionis. pag. 216. n. 4.
- Signa mortui.* pag. 169. n. 12. Capituli Culparum & Conventualis. pag. 35. n. 2. Capituli Generalis. pag. 323. n. 2.
- Signum post lectionem ante Completorium.* pag. 98. num 7.
- Signa Matutini.* pag. 65. n. 2. 3. 4. Primæ. pag. 88. n. 1. Tertiæ. pag. 95. n. 1. Sextæ. pag. 96. n. 3. Nonæ pag. *ibid.* n. 4. Vesperarum. pag. 97. n. 5. Completorii pag. 98. n. 6. pro Ave Maria. pag. 99. n. 8.
- Senes quomodo tractantur ratione austeritatis lecti.* pag. 119. n. 5. à coquo cum licentia Superioris pag. 161. n. 3. quomodo infirmi & annorum 60. eximuntur à facien-

cienda
do tr
Sylvæ qu
in circ
res. ib
Capitu
debent
adver
Custos
Sepultura
n. 15.
Sequestra
Sexta quo
vide s
Sigillum
mi.
Silentii do
in qui
51. n.
tur. p
portu
pag. 5
per u

INDEX.

cienda abſtinentia pag. 174. n. 1. quomodo tractantur à Priore. ibidem.

Sylvæ quomodo custodiantur. pag. 15. n. 2. in circuitu Eremiti non excinduntur arbores. ibid. pena Prioris excidentis sine Capitulo Conventuali. ibid. quales sylvas debent habere loca nostra. pag. 369. n. 2. advertentia ne extirpentur. pag. 145. n. 7. Custos silvarum sua cura & diligentia. pag. 151. n. 7.

Sepultura, quæ observantur in ea. pag. 171. n. 15. vide mortuus.

Sequeſtratis in Cella prohibetur loqui. pag. 129. n. 1.

Sextæ quo tempore datur ſignum. p. 96. n. 3. vide ſignum.

Sigillum Congregationis aut particulare Eremiti. pag. 233. n. 7.

Silentii documenta in Regula. pag. 49. Cap. VI. in quibus locis & viis non licet loqui. pag. 51. n. 2. 3. quando & quomodo dispensatur. pag. 51. n. 3. 4. prohibitus omnis importunus strepitus, quo loco & tempore. pag. 53. n. 5. quo transgreditur silentium per unum Misericordia quare privatur. ibid.

INDEX.

- non alloquitur cui impositum silentium.*
pag. 129. n. 1. nec post Completorium.
pag. 198. n. 2.
- Silentium sumum in Ecclesia & Choro.* pag.
224. n. 1. 2.
- Singularitas vivendi non laudatur.* pag.
195. n. 5.
- Solitudo vera qua requirat.* pag. 16. n. 5.
- Solennitas primæ Classis & secundæ in qua*
Superior Missam celebrat. pag. 81. n. 2.
- Spoliari non licet nec ob calorem nec ob iri-*
nera. pag. 118. n. 1.
- Stola quomodo & quando uti solet Eremita.*
pag. 92. n. 11.
- Strepitus importunus prohibitus.* p. 53. n. 5.
- Suffragia mortuorum quomodo celebrantur.*
p. 170. n. 13. 14. 17. 18. p. 291. n. 9.
- Superior quid facit in Capitulo Domus.* pag.
35. n. 2. suum officium in Choro tempore
Matutini, pag. 78. n. 1. in quibus solenni-
tatibus dicit officium & celebrat Missam.
pag. 79. n. 2. Intonat Magnificat & Be-
nedictus in officio Regulari & Salve Re-
gina. pag. 83. n. 1. incensat Altare quan-
do. pag. 91. n. 8. quomodo stat dicendo Pa-
ter

ter noster
n. 7. pot
dii Cap
dispensa
n. 5. qu
delinqu
Apostata
non sit pa
in conce
168. n.
in modo
n. 2. qu
aut deess
errores
n. 2. 3. p
pro offic
mit extra
222. n.
bus. pag
indiscret
contra S
Superior
Superiorem
pag. 289
intelligit

INDEX.

ter noster, & dando Benedictiones. p. 107.
n. 7. potest dispensare cum coopertione me-
dii Capitis & quando. pag. 109. n. 13.
dispensat cum austeritate lecti. pag. 119.
n. 5. quomodo procedit in causis contra
delinquentes. pag. 134. n. 3. 4. 5. querit
Apostatas & fugitivos. pag. 136. n. 1.
non fit partialis. pag. 198. n. 2. fit facilis
in concedendo esu carniū infirmis pag.
168. n. 9. dispensat secum & cum aliis
in modo vivendi. pag. 195. n. 5. pag. 194.
n. 2. quid facit quando aliquis tarde venit
aut deest in Choro pag. 207. n. 2. Corrigit
errores in Choro & quomodo. pag. ibid.
n. 2. 3. procurat ut suo tempore pulsetur
pro officio Divino. pag. 210. n. 1. non dor-
mit extra hospitia ubi inveniuntur. pag.
222. n. 1. quæ subministrat itineranti-
bus. pag. 221. n. 1. non gravet subditos
indiscrete. pag. 316. n. 4. qui conjurant
contra Superiorem. 317. n. 2. Electiones
Superiorum quomodo fiunt vide Electio.
Superiorem Domus quando nominat Prior.
pag. 289. n. 23. quando non nominat quis
intelligitur esse Superior. pag. ibid. n. 3.
cum

INDEX.

cum quali advertentia debet eligi. pag. 298. n. 4. sua autoritas in temporalibus & spiritualibus. p. ibid. n. 5. 6. subjectus Prior. pag. ibid. n. 7. non potest alium substituere. pag. 291. n. 9. sine necessitate non mittit fratres extra Eremum. ibid. Tempore Capituli Generalis nec fabricat nec vendit. ibidem.
Superior Abbatia Montis Coronæ Subjectus Priori dicta Eremi. pag. 291 n. 10. non potest mutari à dicto Priore sed reprehendi & castigari. pag. ibid. n. 9.

T

Taxatam pecuniam qui non solvit pro sua Eremo. pag. 322. n. 7. facta à sede Apostolica, aut à Capitulo Generali, quomodo providetur. pag. 346. n. 18.
Tempus Capituli Generalis. pag. 317. n. 1.
Dicta. pag. 318. n. 2. Pralatorum & aliorum qui debent exire de loco Capituli Generalis. pag. 359. n. 6.
Tunica de qua materia & quando dantur. pag. 236. n. 6. quot permittuntur & quales. pag. 238. n. 14.
Tuni-

Tunicella d
pag. 2.

Transgress
rum Ca
quando

Tricesima d
quo mon

Vascula C
Venia accip
da. pag.

200. n.
dum er

Vesperarum
n. 5. qu

tatie D
Versus, Ed
ma,

Valetudina
tates h
rum pr
permit

INDEX.

igi. pag. 236. n. 4. quot permittuntur. pag. 238. n. 14.

Transgressiones Regula, Constitutionum, Actorum Capituli, Ordinationum, Visitorum, quando sunt peccatum & cujus generis. pag. 315. n. 3.

Tricesima celebratur pro quolibet defuncto in quo moritur. pag. 172. n. 16.

V

Vascula Cerevisia & vini. pag. 192. n. 1. 2.

Venia accipitur in medio Choro, à quo & quando. pag. 77. n. 9. quando à Conversis. pag. 209. n. 2. quando in propria sede choralis dum errat quis in choro. pag. 206. n. 1.

Vesperarum quando datur signum. pag. 97. n. 5. quale in festo duplici, quale in Nativitatie Domini & in festo S. Romualdi. ibid.

Versus, Pone Domine dicitur ad signum Primæ. pag. 54 n. 7.

Valetudinarium quale ubi & quas commoditates habere debet. pag. 164. n. 2. lectorum pro infirmis series. ibid. quando in illo permittuntur edi carnes. p. 168. n. 9. 10.

INDE.

- Vasa exponuntur lavata.* pag. 161. n. 3. pag.
187. n. 19. *portantur à coquo.* pag. *ibid.*
Verba injuriosa puniuntur. pag. 309. n. 2.
vide silentium.
Via Eremita in quibus non licet loqui. p. 51. n. 2.
Vestimenta non scinduntur sine licentia. pag.
48. n. 2. *dormiunt Eremita vestiti & soli.*
pag. 118. n. 1 *n possunt exuere vestimen-*
ta. *ibidem.* *qualia portantur ab illis qui*
alibi debent manere. pag. 156. n. 10 *qui*
facit contrarium non recipiendo subscri-
ptionem rerum acceptarum à Priore. *ibid.*
de qua materia dantur, qualia duplican-
tur, earum cognomina & mensura. pag.
235. 236. 237. 238. *receptis novis resti-*
tuuntur vetera. pag. 238. n. 14 *à quo*
providentur & quo tempore. p. 235. n. 1.
Vestimenta Oblatorum qualia. p. 239. n. 15.
non possunt dari aliis ad portandum. *ibid.*
scindens vestimenta qua debet observa-
re. *ibid.* n. 17.
Vestire Novitios quomodo debeat Superior.
pag. 371. n. 1.
Vestimentis Sacerdotalibus qualibus Eremita
utuntur. pag. 91. n. 7.

Vi-

Vitra ad

Viatores

pag. 4

cio in

eundo

debet

pendit

157. n.

duum p

oration

50 m

223 n

nentia

pag ibi

facit p

pag. 30

& cure

referat

pag. 30

regular

cessaria

tentus fa

secum

INDEX.

Vitra ad bibendum prohibita Eremitis. pag.

144. num. 6.

Viatores Eremita quibus possunt confiteri.

pag. 42. n. 6. in necessitate potest cum so-

cio in una Camera quiescere. pag. 118. n. 1.

eundo ad aliam Eremum pro familia quæ

debet secum portare. pag. 156. n. 10. ex-

pendit pecuniam solum pro viatico. pag.

157. n. 11. rediens statim restituit resi-

duum pecunie. pag. ibid. n. 12. ad quales

orationes obligatur pag. 221. n. 1. ultra

50 miliaria non vadit sine licentia. pag.

223 n. 2. non vadit solus sub pena absti-

nentia pag. 300. n. 1. qualis suus socius.

pag. ibid. n. 2. exeundo & rediendo quæ

facit pag. ibid. n. 3. dicit itinerarium.

pag. 301 n. 4. non peragat iter die festo

& curet cito reverti. pag. ibid. n. 5. non

referat in Domo visa & audita in itinere.

pag. 302. n. 9. non tenetur ad jejunia

regularia, verum ad quæ. ibid. dantur ne-

cessaria pro itinere. pag. ibid. n. 10. con-

tentus sit paucis in hospitiiis. ibid. deferat

secum litteras dimissoriales à Priore.

pag. 198. num. 2.

Kk 2

Vica-

INDEX.

- Vicarius Domus tempore Capituli, sua electio*
Cura & autoritas. pag. 336. n. 2.
- Vice-Prior, vide Superior Eremita.*
- Vice-Visitatores eorum autoritas & tempus.*
 pag. 367. n. 16.
- Vigilia quæ à nostris observantur ex devotione.*
 pag. 185. n. 11.
- Vigilia S. Romualdi qualis.* ibidem.
- Vinum semper bibendum aqua dilutum.* pag.
 193. num. 2. tenendo vasculum ambabus
 manibus. ibidem.
- Visitatio, precedentia Visitorum in visitatione.* pag. 272 n. 3. quando referuntur Visitaciones interessatus exit foras de Definitorio. pag. 340 num. 5. qui non est visitatus, visitatur tempore Capituli pag.
 341. n. 6. quomodo dividuntur visitationes. pag. 365. n. 11.
- Visitare semper potest P. Major & pro visitatione particulari quem secum ducit.* pag.
 ibid. n. 10. observatur antiquus modus,
 vide Visitor.
- Visitatores non aperiunt litteras P. Majoris.*
 pag. 231 n. 3. Examinant Clericos. pag.
 268. n. 2. resident in Sacra Eremita cum
 P. Ma-

INDEX.

P. Majore & gubernant universaliter.
 pag. 272. n. 3. precedentia inter Priores
 & Visitatores, & quando sunt hospites in
 Eremitico. pag. ibid. n. 3. 4. 7. quando renun-
 ciant suo Officio. pag. 329. n. 4. pag. 340.
 n. 5. quando consignant visitationes sigil-
 latas. pag. 334. n. 7. pag. 340. n. 5. du-
 rant in suo officio duos solum annos nec an-
 te quartum annum Professionis eliguntur.
 pag. 352. n. 2. sunt diversa inter se Na-
 tionis. pag. ibid. n. 4. Cujus Nationis debet
 esse quilibet Visitator. ibid. Eodem tempore
 non possunt esse Priores. pag. ibid. n. 3.
 Electio Visitorum residentia P. Majoris
 & visitorum & quando visitantur. pag.
 355. n. 1. non vadant ad residentiam ante
 Pascha nisi vocati. pag. 368. n. 18. quas
 penitencias in visitatione possunt minuire
 & relaxare. pag. 361. n. 2. 7. declarant
 dubia cum P. Majore, & soli in visitatio-
 ne p. 364. n. 8. expediunt negotia gravia
 cum illo. pag. 365. n. 9. quomodo divi-
 duntur pro visitatione. pag. ibid. n. 10.
 cum quo P. Major expedit negotia. ibid.

INDEX.

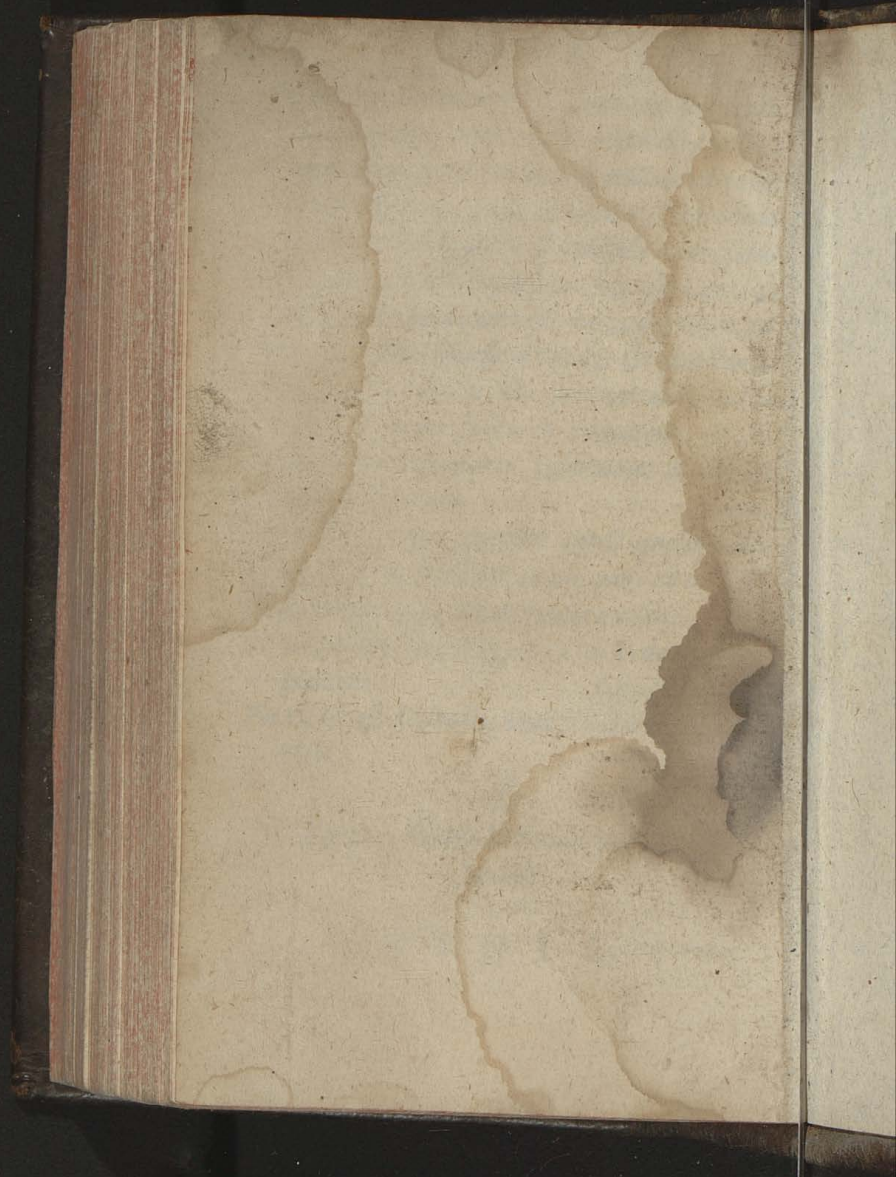
- Vist* aiorum autoritas in visitatione. pag. *ibid.*
n. 11. non se ingerunt in administrationes
 nec acceptant Praslatura renunciatiōem
 in visitatione. pag. 366. *n.* 13. autoritas
 illorum communis, & quando unus solus
 mittitur cum sacerdote. pag. *ibid.* *n.* 14.
 Quando eliguntur visitatores p 367. *n.* 16
Visitant etiam beneficia Curata & non Cura-
 ta. pag. 368. *n.* 17. portant ad Capitu-
 lum decreta facta in visitatione & se-
 quentes visitatores informant de obser-
 vantia illorum. *ibidem.*
Visitare Infirmos quilibet potest quolibet die
 secundum placitum suum pag. 166. *n.* 7.
Vocales Capituli Conventualis qui sint. p. 35.
n. 2. Generalis. pag. 319. *n.* 1. de qualibet
 Natione pag. 353. *n.* 9.
Vota, id est Calculi, vide Electio & Calcul-
 latio.

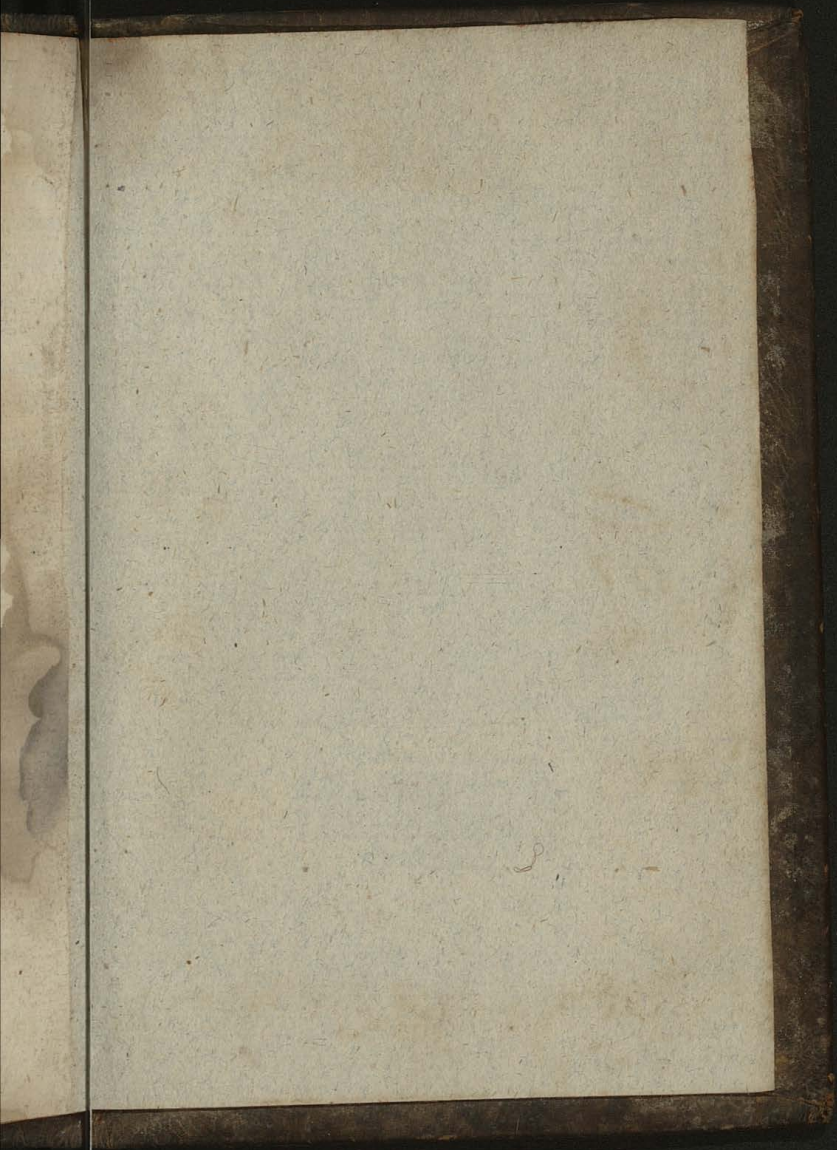
Z

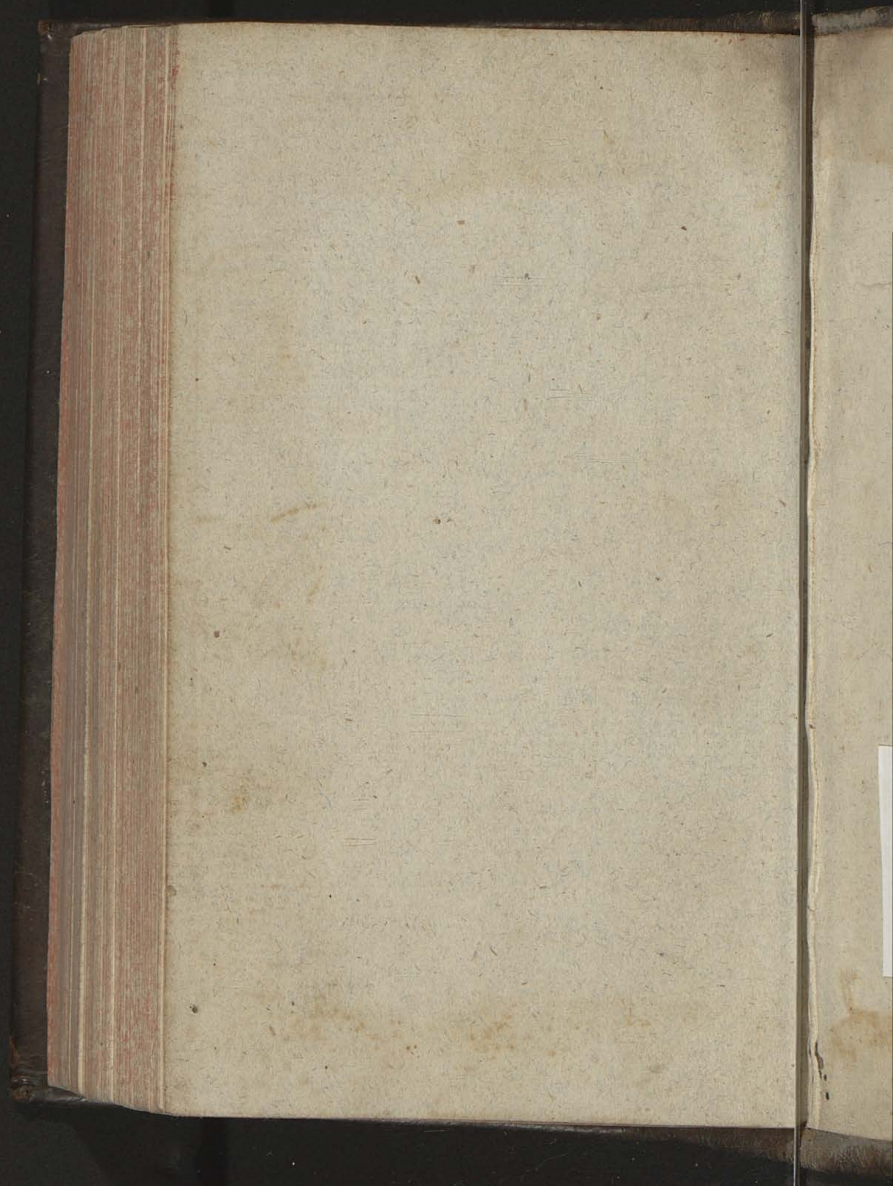
- Zelum* debent habere Eremita. pag. 312. *n.* 1.
Zoccoli.

F I N I S.

ag. ibid.
rationes
ationem
utoritas
us solus
n. 14.
7.n.16
a Cura-
Capitu-
& se-
obser-
bidem.
bet die
n. 7.
p. 35.
ualibet
n. 9.
talcut-
n. 1.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0029944

